ΤΩ ΑΓΙΩ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Τὴν θεόσωμον ταφὴν καὶ τὴν εἰς Ἅδου κάθοδον
τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἑορτάζομεν.

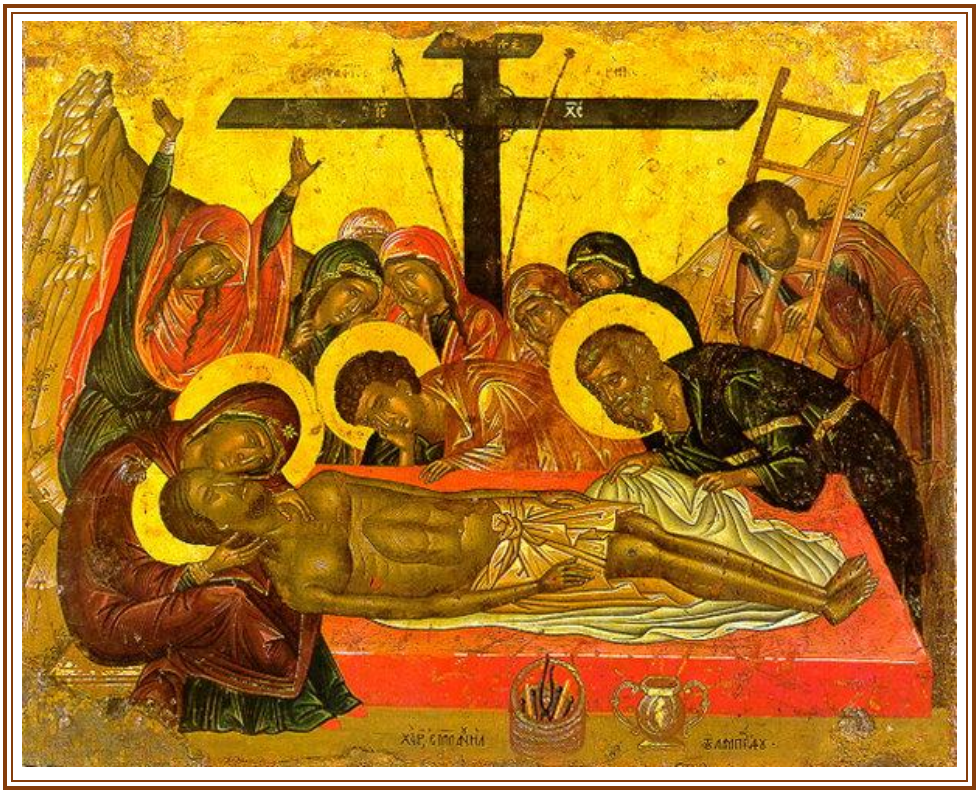

«Ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Συναξαρίου»

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΟΡΘΡΟΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ΄)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β΄)

ψαλμὸς γ΄

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.
καὶ πάλιν
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ΄ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ΄ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;

Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ′ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β΄)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

ἦχος β΄

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ΄ 1)

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. (ριζ΄ 10)

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (ριζ΄ 10)

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἅδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ταῖς μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστάς, ὁ ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἁρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…	Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ — Ἦχος α΄

Σινδόνι καθαρᾷ καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ σῶμα τὸ σεπτόν, ἐξαιτήσας Πιλάτῳ, μυρίζει καὶ τίθησιν, Ἰωσὴφ καινῷ μνήματι· ὅθεν ὄρθριαι, αἱ μυροφόροι γυναῖκες, ἀνεβόησαν· Δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐξέστησαν χοροί, τῶν ἀγγέλων ὁρῶντες, τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρός, καθεζόμενον κόλποις, πῶς τάφῳ κατατίθεται, ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος, ὃν τὰ τάγματα, τὰ τῶν ἀγγέλων κυκλοῦσι, καὶ δοξάζουσι, σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ Ἅδῃ, ὡς κτίστην καὶ Κύριον.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		
Κωνσταντίνου Πρίγγου	ἀργὰ εἱρμολογικὰ	συντετμημένα	σύντομα

Ν΄ Ψαλμός

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν

ᾠδὴ α΄

ἦχος πλ.β΄

«Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ παῖδες, ἀλλ᾽ ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· Ἐνδόξως γάρ δεδόξασται».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον, καὶ ἐπιτάφιον, ᾠδήν σοι ᾄσομαι, τῷ τῇ ταφῇ σου ζωῆς μοι, τὰς εἰσόδους διανοίξαντι, καὶ θανάτῳ θάνατον, καὶ Ἅδην θανατώσαντι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν τάφῳ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ ὑποχθόνια, κατανοοῦντα Σωτήρ μου, ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου· ὑπὲρ νοῦν ὡράθης γάρ, νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἵνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσῃς, καταπεφοίτηκας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς· ἀπὸ γὰρ σοῦ οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασίς μου ἡ ἐν Ἀδάμ, καὶ ταφεὶς φθαρέντα με, καινοποιεῖς, φιλάνθρωπε.

Καταβασία

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ παῖδες· ἀλλ᾽ ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ γ΄

Ἦχος πλ.β΄

«Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου, παρέδειξας τὰς ὁράσεις πληθύνας, νῦν δὲ τὰ κρύφιά σου, θεανδρικῶς διετράνωσας, καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ Δέσποτα· οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε, κραυγάζουσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἥπλωσας τὰς παλάμας, καὶ ἥνωσας τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα, καταστολῇ δὲ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζοντας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μνήματι καὶ σφραγίσιν, ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει· καὶ γὰρ τὴν δύναμίν σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Καταβασία

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα.

Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...	Ἀμήν.

Κάθισμα

Αὐτόμελον ἦχος α΄

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		
Κωνσταντίνου Πρίγγου	ἀργὸν εἱρμολογικὸν	συντετμημένο	σύντομο

ᾠδὴ δ΄

ἦχος πλ.β΄

«Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προορῶν Ἀββακοὺμ ἐξεστηκὼς ἐβόα. Σὺ δυναστῶν διέκοψας κράτος ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἅδῃ, ὡς παντοδύναμος».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἑβδόμην σήμερον ἡγίασας, ἣν εὐλόγησας πρίν, καταπαύσει τῶν ἔργων· παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα, καὶ καινοποιεῖς, σαββατίζων Σωτήρ μου, καὶ ἀνακτώμενος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥωμαλαιότητι τοῦ κρείττονος, ἐκνικήσαντός σου, τῆς σαρκὸς ἡ ψυχή σου, διῄρηται σπαράττουσα· ἄμφω γὰρ δεσμούς, τοῦ θανάτου καὶ Ἅδου, Λόγε τῷ κράτει σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ Ἅδης Λόγε συναντήσας σοι, ἐπικράνθη, βροτὸν ὁρῶν τεθεωμένον, κατάστικτον τοῖς μώλωψι, καὶ πανσθενουργόν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δέ, διαπεφώνηκεν.

Καταβασία

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προορῶν Ἀββακοὺμ ἐξεστηκὼς ἐβόα· Σὺ δυναστῶν διέκοψας κράτος ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἅδῃ, ὡς παντοδύναμος.

Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ ε΄

ἦχος πλ.β΄

«Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν· Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ ἀγαλλιάσονται».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστουργὸς χοϊκὸς χρηματίσας, καὶ σινδὼν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι, τὸ συνόν σοι Λόγε μυστήριον· ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτής, τήν τοῦ σὲ φύσαντος βουλὴν σχηματίζει· ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντός με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις· ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα· ἡ γὰρ σάρξ σου διαφθορὰν οὐκ εἶδε Δέσποτα, οὐδὲ ἡ ψυχή σου εἰς Ἅδου, ξενοπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθών, καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευρὰν πλαστουργέ μου, ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὔας Ἀδὰμ γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὕπνον φυσίζωον, καὶ ζωὴν ἐγείρας ἐξ ὕπνου, καὶ τῆς φθορᾶς ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ ἀγαλλιάσονται.

Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ ς΄

ἦχος πλ.β΄

«Συνεσχέθη, ἀλλ᾽ οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητῴοις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῇ δοθέντος· ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῇ κουστωδίᾳ. οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἀνῃρέθης, ἀλλ᾽ οὐ διῃρέθης, Λόγε ἧς μετέσχες σαρκός· εἰ γὰρ καὶ λέλυταί σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους· ἀλλὰ καὶ οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς θεότητος καὶ τῆς σαρκός σου· ἐν ἀμφοτέροις γάρ, εἷς ὑπάρχεις Υἱός, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Βροτοκτόνον, ἀλλ᾽ οὐ θεοκτόνον, ἔφυ τὸ πταῖσμα τοῦ Ἀδάμ· εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου, τῆς σαρκὸς ἡ χοϊκὴ οὐσία, ἀλλ᾽ ἡ θεότης ἀπαθὴς διέμεινε, τὸ φθαρτὸν δὲ σου πρὸς ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας, καὶ ἀφθάρτου ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Βασιλεύει, ἀλλ᾽ οὐκ αἰωνίζει, Ἅδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν· σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ, κραταιὲ ζωαρχικῇ παλάμῃ, τὰ τοῦ θανάτου, κλεῖθρα διεσπάραξας, καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ᾽ αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδουσι λύτρωσιν ἀψευδῆ, Σῶτερ γεγονὼς νεκρῶν πρωτότοκος.

Καταβασία

Συνεσχέθη, ἀλλ᾽ οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητῴοις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆ δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῇ κουστωδίᾳ· Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς…	Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος β′

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁρᾶται, καὶ σμύρνῃ καὶ σινδόνι ἐνειλημμένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἦλθον μυρίσαι, κλαίουσαι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ, Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Οἶκος

Ὁ συνέχων τὰ πάντα ἐπὶ σταυροῦ ἀνυψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις, τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον γυμνὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀστέρες ἀπεβάλλοντο, ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῷ τῷ φόβῳ συνεκλονεῖτο, ἡ θάλασσα ἔφυγε καὶ αἱ πέτραι διερρήγνυντο, μνημεῖα δὲ πολλὰ ἠνεῴχθησαν καὶ σώματα ἠγέρθησαν ἁγίων ἀνδρῶν, ᾅδης κάτω στενάζει καὶ Ἰουδαῖοι σκέπτονται συκοφαντῆσαι Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν, τὰ δὲ γύναια κράζουσι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Συναξάριον

Τῇ ια΄ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, ἐπισκόπου Περγάμου.

Ταύρῳ παλαίεις, καλλιμάρτυς, Ἀντίπα,
Ὃς σε φλογίζειν, οὐ κερατίζειν ἔχει.
Χάλκεον ἑνδεκάτῃ βληθεὶς φλέγῃ, Ἀντίπα, εἰς βοῦν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Τρυφαίνης τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Χωρίζεται Τρύφαινα σαρκὸς πηλίνης,
Ἡ πηλὸν αὐτῆς τὰς τρυφὰς ἡγουμένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φαρμουθίου.

Ἐξῆλθε Φαρμούθιος ἐκ τῶν ἐνθάδε,
Φαρμουθὶ μηνί, δῆλον ὡς Ἀπριλίῳ.

Τῷ ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, τὴν θεόσωμον ταφήν, καὶ τὴν εἰς Ἅδου κάθοδον τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἑορτάζομεν δι' ὧν τῆς φθορᾶς τὸ ἡμέτερον γένος ἀνακληθέν, πρὸς αἰωνίαν ζωὴν μεταβέβηκε.

Μάτην φυλάττεις τὸν τάφον, κουστωδία.
Οὐ γὰρ καθέξει τύμβος αὐτοζωΐαν.

Τῇ ἀνεκφράστῳ σου συγκαταβάσει, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄

ἦχος πλ.β΄

«Ἄφραστον θαῦμα! Ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς ὁσίους παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τετρωται Ἅδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος τὸν τρωθέντα λόγχῃ τὴν πλευράν, καὶ σθένει πυρὶ θείῳ δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ὄλβιος τάφος! ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος, ὡς ὑπνοῦντα τὸν δημιουργόν, ζωῆς θησαυρός, θεῖος ἀναδέδεικται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν, ἡ τῶν ὅλων δέχεται ζωή, καὶ τοῦτον πηγήν, δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μία ὑπῆρχεν, ἡ ἐν τῷ Ἅδῃ ἀχώριστος, καὶ ἐν τάφῳ, καὶ ἐν τῇ Ἐδέμ, θεότης Χριστοῦ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία

Ἄφραστον θαῦμα! Ὁ ἐν καμίνῳ ρυσάμενος, τοὺς ὁσίους παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ η΄

Ἦχος πλ.β΄

«Ἔκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Λέλυται ἄχραντος ναός, τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκηνήν. Ἀδὰμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κατῆλθε μέχρις Ἅδου ταμείων· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Πέπαυται τόλμα μαθητῶν, Ἀριμαθαίας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ· νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται, καὶ κηδεύει κραυγάζων· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὦ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότητος! ὦ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἑκὼν γὰρ ὑπὸ γῆς σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Ἔκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ΄

ἦχος πλ.β΄

«Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὀδύνας φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην, ἄναρχε Υἱέ· νῦν δὲ σὲ Θεέ μου, ἄπνουν ὁρῶσα νεκρόν, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι δεινῶς, ἀλλ᾽ ἀνάστηθι, ὅπως μεγαλυνθήσωμαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Γῆ με καλύπτει ἐκόντα, ἄλλα φρίττουσιν Ἅδου, οἱ πυλωροί, ἠμφιεσμένον, βλέποντες στολήν, ᾑμαγμένην Μῆτερ, τῆς ἐκδικήσεως· τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ γάρ, πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὖθις καὶ μεγαλύνω σε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, εὐφραινέσθωσαν πάντες οἱ γηγενεῖς· ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐσκύλευται Ἅδης, μετὰ μύρων γυναῖκες προσυπαντάτωσαν, τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ, λυτροῦμαι παγγενῆ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστήσομαι.

Καταβασία

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε μεγαλύνοντας.

Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἐγκώμια

Στάσις α΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ̅ π̅ ϊ̈ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Πατριαρχική Φόρμιγξ
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.163*

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σήν.

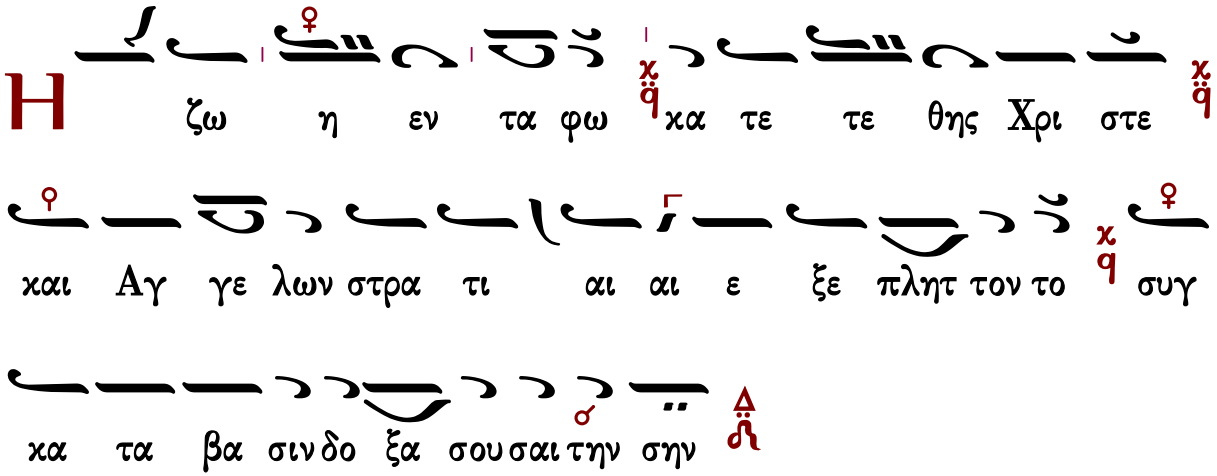

Ἡ ζωὴ πῶς θνήσκεις; πῶς καὶ τάφῳ οἰκεῖς; τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον λύεις δέ, καὶ τοῦ ᾅδου τοὺς νεκροὺς ἐξανιστάς.

Μεγαλύνομέν σε, Ἰησοῦ βασιλεῦ, καὶ τιμῶμεν τὴν ταφὴν καὶ τὰ πάθη σου, δι᾽ ὧν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.

Μέτρα γῆς ὁ στήσας, ἐν σμικρῷ κατοικεῖς, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ τάφῳ σήμερον, ἐκ μνημάτων τοὺς θανέντας ἀνιστῶν.

Ὁ Δεσπότης πάντων, καθορᾶται νεκρός, καὶ ἐν μνήματι καινῷ κατατίθεται, ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης Χριστέ, καὶ θανάτῳ σου τὸν θάνατον ὤλεσας, καὶ ἐπήγασας τῷ κόσμῳ, τὴν ζωήν.

Μετὰ τῶν κακούργων, ὡς κακοῦργος Χριστέ, ἐλογίσθης δικαιῶν ἡμᾶς ἅπαντας, κακουργίας τοῦ ἀρχαίου πτερνιστοῦ.

Ὁ ὡραῖος κάλλει, παρὰ πάντας βροτούς, ὡς ἀνείδεος νεκρὸς καταφαίνεται, ὁ τὴν φύσιν ὡραΐσας τοῦ παντός.

Καὶ ἐν τάφῳ ἔδυς, καὶ τῶν κόλπων Χριστὲ τῶν πατρῴων οὐδαμῶς ἀπεφοίτησας, τοῦτο ξένον καὶ παράδοξον ὁμοῦ.

Νοερῶν συντρέχει, στρατιῶν ἡ πληθύς, Ἰωσὴφ καὶ Νικοδήμῳ συστεῖλαί σε, τὸν ἀχώρητον ἐν μνήματι σμικρῷ.

Ἐν καινῷ μνημείῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ τὴν φύσιν τῶν βροτῶν ἀνεκαίνισας, ἀναστὰς θεοπρεπῶς ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἐπὶ γῆς κατῆλθες, ἵνα σώσῃς Ἀδάμ, καὶ ἐν γῇ μὴ εὑρηκὼς τοῦτον Δέσποτα, μέχρις ᾅδου κατελήλυθας ζητῶν.

Ὡς βροτὸς μὲν θνήσκεις, ἑκουσίως Σωτήρ, ὡς Θεὸς δὲ τοὺς θνητοὺς ἐξανέστησας, ἐκ μνημάτων καὶ βυθοῦ ἁμαρτιῶν.

Νεκρωθέντα πάλαι, τὸν Ἀδὰμ φθονερῶς, ἐπανάγεις πρὸς ζωὴν τῇ νεκρώσει σου, νέος Σῶτερ ἐν σαρκὶ φανεὶς Ἀδάμ.

Τὴν πλευρὰν ἐνύγης, ὁ πλευρὰν εἰληφώς, τοῦ Ἀδὰμ ἐξ ἧς τὴν Εὔαν διέπλασας, καὶ ἐξέβλυσας κρουνοὺς καθαρτικούς.

Ὑπὸ γῆν βουλήσει, κατελθὼν ὡς θνητός, ἐπανάγεις ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, τοὺς ἐκεῖθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.

Προσκυνῶ τὸ πάθος, ἀνυμνῶ τὴν ταφήν, μεγαλύνω σου τὸ κράτος φιλάνθρωπε, δι' ὧν λέλυμαι παθῶν φθοροποιῶν.

Ὁ χειρί σου πλάσας, τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς γῆς, δι' αὐτὸν τῇ φύσει γέγονας ἄνθρωπος, καὶ ἐσταύρωσαι βουλήματι τῷ σῷ.

Οἴμοι, φῶς τοῦ κόσμου! οἴμοι φῶς τὸ ἐμόν! Ἰησοῦ μου ποθεινότατε ἔκραζεν, ἡ Παρθένος θρηνῳδοῦσα γοερῶς.

Ὦ Θεὲ καὶ Λόγε, ὦ χαρὰ ἡ ἐμή, πῶς ἐνέγκω σου ταφὴν τὴν τριήμερον; νῦν σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα μητρικῶς.

Τίς μοι δώσει ὕδωρ, καὶ δακρύων πηγάς, ἡ θεόνυμφος Παρθένος ἐκραύγαζεν, ἵνα κλαύσω τὸν γλυκύν μου Ἰησοῦν;

Ὦ βουνοὶ καὶ νάπαι, καὶ ἀνθρώπων πληθύς, κλαύσατε καὶ πάντα θρηνήσατε, σὺν ἐμοὶ τῇ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητρί.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀνυμνοῦμεν Λόγε σὲ τὸν πάντων Θεόν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σου Ταφήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε ἁγνή, καὶ τιμῶμεν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν πιστῶς.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σήν.

Ἦχος λ π ϊ Πα Κε

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.281/728*

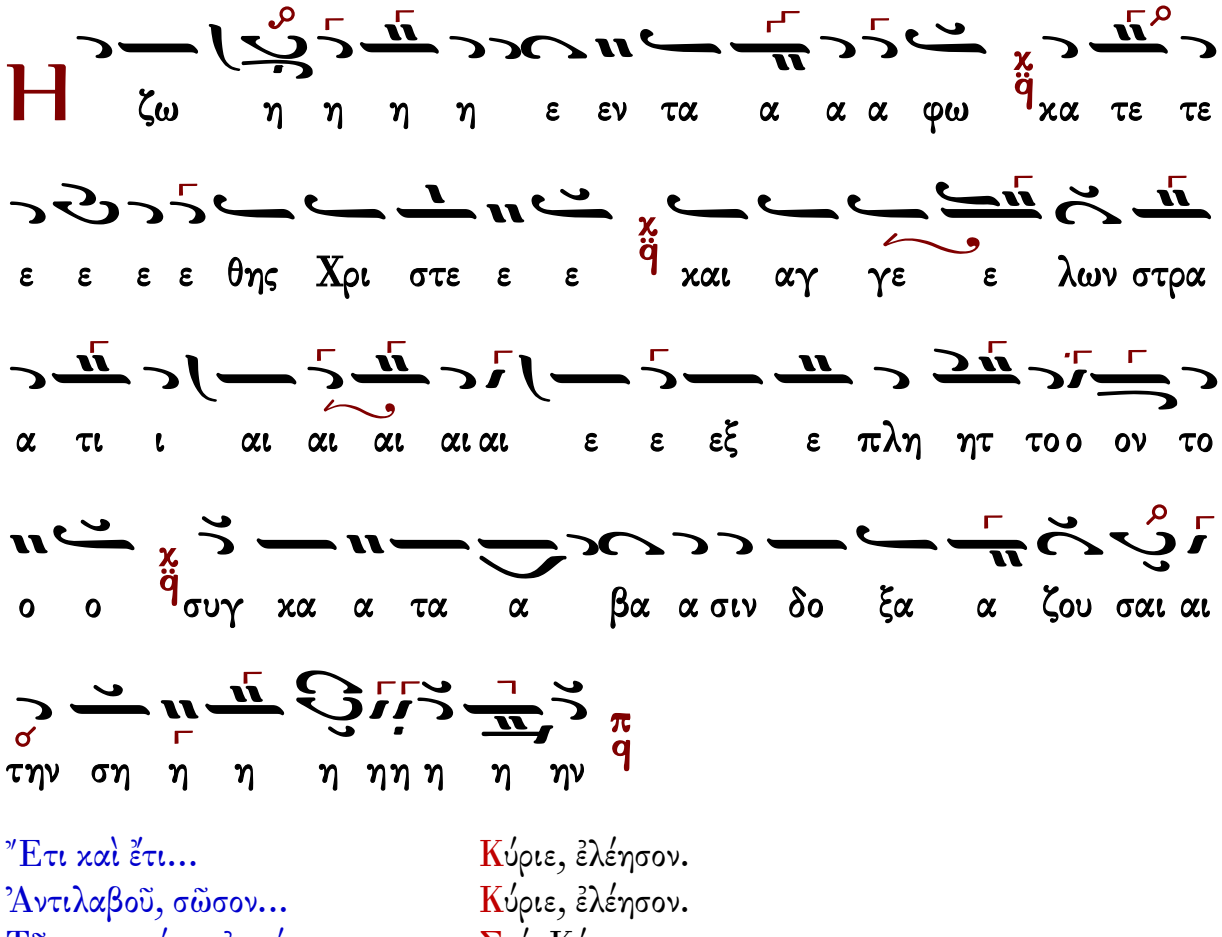

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Στάσις β′

χορὸς β′

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Πατριαρχική Φόρμιγξ
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.164*

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότην, τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα, καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

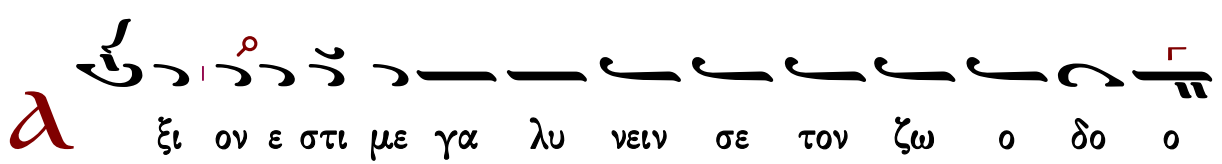

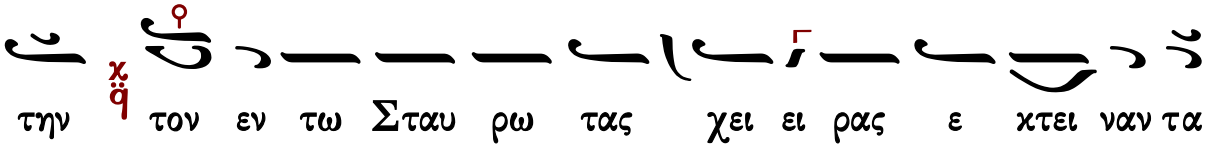

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν πάντων κτίστην, τοῖς σοῖς γὰρ παθήμασιν ἔχομεν, τὴν ἀπάθειαν ῥυσθέντες τῆς φθορᾶς.

Ἔφριξεν ἡ γῆ, καὶ ὁ ἥλιος, Σῶτερ ἐκρύβη, σοῦ τοῦ ἀνεσπέρου φέγγους Χριστέ, δύναντος ἐν τάφῳ σωματικῶς.

Μόνη γυναικῶν, χωρὶς πόνον ἔτεκόν σε τέκνον, πόνους δὲ νῦν φέρω πάθει τῷ σῷ, ἀφορήτους, ἔλεγεν ἡ σεμνή.

Ἄνω σε Σωτήρ, ἀχωρίστως τῷ Πατρὶ συνόντα, κάτω δὲ νεκρὸν ἡπλωμένον γῆ, φρίττουσιν ὁρῶντα τὰ Σεραφίμ.

Ῥήγνυται ναοῦ, καταπέτασμα τῇ σῇ σταυρώσει, κρύπτουσι φωστῆρες, Λόγε τὸ φῶς, σοῦ κρυβέντος ἥλιε ὑπὸ γῆν.

Γῆς ὁ κατ᾽ἀρχάς, μόνῳ νεύματι πήξας τὸν γῦρον, ἄπνους ὡς βροτὸς καθυπέδυ γῆν, φρῖξον τῷ θεάματι, οὐρανέ.

Θρῆνον ἱερόν, δεῦτε ᾄσωμεν Χριστῷ θανόντι, ὡς αἱ Μυροφόροι γυναῖκες πρίν, ἵνα καὶ τὸ χαῖρε ἀκουσώμεθα σὺν αὐταῖς.

Μύρον, ἀληθῶς, σὺ ἀκένωτον ὑπάρχεις Λόγε, ὅθεν σοι καὶ μύρα προσέφερον, ὡς νεκρῷ τῷ ζῶντι, γυναῖκες Μυροφόροι.

Ἔπτηξεν Ἀδάμ, Θεοῦ βαίνοντος ἐν Παραδείσῳ, χαίρει δὲ πρὸς Ἅδην φοιτήσαντος, πεπτωκὸς τὸ πρῴην, καὶ νῦν ἐγηγερμένος.

Τάφῳ Ἰωσήφ, εὐλαβῶς σὲ τῷ καινῷ συγκρύπτων, ὕμνους ἐξοδίους θεοπρεπεῖς, τοῖς συμμίκτοις θρήνοις μέλπει σοι, Σωτήρ.

Σὲ τὸν τοῦ παντός, γλυκασμὸν, ἡ Μήτηρ καθορῶσα, πόμα ποτιζόμενον τὸ πικρόν, δάκρυσι τὰς ὄψεις βρέχει πικρῶς.

Τέτρωμαι δεινῶς, καὶ σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα Λόγε, βλέπουσα τὴν ἄδικόν σου σφαγήν, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος ἐν κλαυθμῷ.

Ὄμμα τὸ γλυκύ, καὶ τὰ χείλη σου πῶς μύσω, Λόγε; πῶς νεκροπρεπῶς δὲ κηδεύσω σε; φρίττων ἀνεβόα ὁ Ἰωσήφ.

Ὕμνους Ἰωσήφ, καὶ Νικόδημος ἐπιταφίους, ᾄδουσι Χριστῷ νεκρωθέντι νῦν, ᾄδει δὲ σὺν τούτοις καὶ Σεραφείμ.

Ἥλιος φαιδρόν, ἀπαστράπτει μετὰ νύκτα Λόγε, καὶ σὺ δ᾽ ἀναστὰς ἐξαστράψειας, μετὰ θάνατον φαιδρῶς ὡς ἐκ παστοῦ.

Γῆ σε πλαστουργέ, ὑπὸ κόλπους δεξαμένη Σῶτερ τρόμῳ, συσχεθεῖσα τινάσσεται, ἀφυπνώσασα νεκροὺς τῷ τιναγμῷ.

Μύροις σε Χριστέ, ὁ Νικόδημος καὶ ὁ εὐσχήμων, νῦν καινοπρεπῶς περιστείλαντες. Φρῖξον, ἀνεβόων, πᾶσα ἡ γῆ.

Ἴδε Μαθητήν, ὃν ἠγάπησας καὶ σὴν Μητέρα, τέκνον, καὶ φθογγὴν δὸς γλυκύτατον, ἔκραζε δακρύουσα ἡ Ἁγνή.

Ἔδυς τῇ σαρκί, ὁ ἀνέσπερος εἰς γῆν φωσφόρος, καὶ μὴ φέρων βλέπειν ὁ ἥλιος, ἐσκοτίσθη μεσημβρίας ἐν ἀκμῇ.

Ὕπνωσας μικρόν, καὶ ἐζώωσας τοὺς τεθνεῶτας, καὶ ἐξαναστὰς ἐξανέστησας, τοὺς ὑπνοῦντας ἐξ αἰῶνος, Ἀγαθέ.

Ὥσπερ πελεκάν, τετρωμένος τὴν πλευράν σου Λόγε, σοὺς θανέντας παῖδας ἐζώωσας, ἐπιστάξας ζωτικοὺς αὐτοῖς κρουνούς.

Ἥλιον τὸ πρίν, Ἰησοῦς τοὺς ἀλλοφύλους κόπτων, ἔστησεν, αὐτὸς δὲ ἀπέκρυψας, καταβάλλων τὸν τοῦ σκότους ἀρχηγόν.

Κόλπων πατρικῶν, ἀνεκφοίτητος μείνας οἰκτίρμον, καὶ βροτὸς γενέσθαι εὐδόκησας, καὶ εἰς Ἅδην καταβέβηκας Χριστέ.

Ἤρθη σταυρωθείς, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, καὶ ὡς ἄπνους ἐν αὐτῇ νῦν προσκλίνεται, ὃ μὴ φέρουσα ἐσείετο δεινῶς.

Ταῦτα Γαβριήλ, μοὶ ἀπήγγειλεν ὅτε κατέπτη, ὃς τὴν βασιλείαν αἰώνιον, ἔφη τοῦ Υἱοῦ μου τοῦ Ἰησοῦ.

Φεῦ! τοῦ Συμεών, ἐκτετέλεσται ἡ προφητεία, ἡ γὰρ σὴ ῥομφαία διέδραμε, τὴν ἐμὴν καρδίαν Ἐμμανουήλ.

Ἔφριξεν ἰδών, τὸ ἀόρατον φῶς σε Χριστέ μου, μνήματι κρυπτόμενον ἄπνουν τε, καὶ ἐσκότασεν ὁ ἥλιος τὸ φῶς.

Ἔκλαιε πικρῶς, ἡ πανάμωμος Μήτηρ σου Λόγε, ὅτε ἐν τῷ τάφῳ ἑώρακε, σὲ τὸν ἄφραστον καὶ ἄναρχον Θεόν.

Νέκρωσιν τὴν σήν, ἡ πανάφθορος Χριστέ σου Μήτηρ, βλέπουσα πικρῶς σοι ἐφθέγγετο. Μὴ βραδύνῃς ἡ ζωὴ ἐν τοῖς νεκροῖς.

Ἅδης ὁ δεινός, συνετρόμαξεν ὅτε σὲ εἶδεν, ἥλιε τῆς δόξης ἀθάνατε, καὶ ἐδίδου τοὺς δεσμίους ἐν σπουδῇ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄναρχε Θεέ, συναΐδιε Λόγε καὶ Πνεῦμα, σκῆπτρα τῶν ἀνάκτων κραταίωσον, κατὰ πολεμίων ὡς ἀγαθός.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τέξασα ζωήν, παναμώμητε ἁγνὴ Παρθένε, παῦσον Ἐκκλησίας τὰ σκάνδαλα, καὶ εἰρήνευσον αὐτήν ὡς ἀγαθή.

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σὲ τὸν Ζωοδότην, τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα, καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̇ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.282/729*

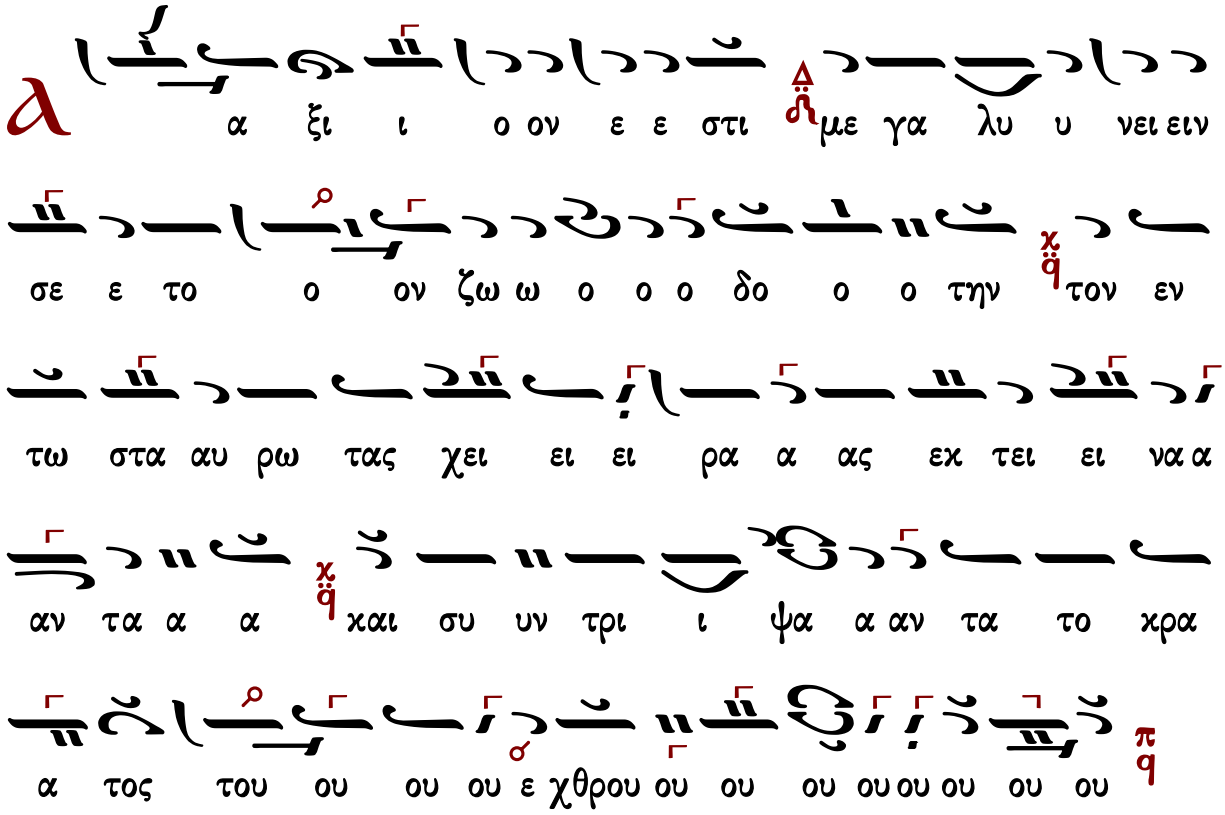

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβεὶμ ἐπαναπαυόμενος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Στάσις γ΄

χορὸς α΄

Ἦχος ἠ ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μ. Εβδομάς 2004 σ.238*

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σου, προσφέρουσι, Χριστέ μου.

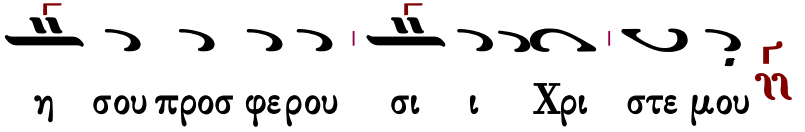

Καθελὼν τοῦ Ξύλου, ὁ Ἀριμαθαίας, ἐν τάφῳ σε κηδεύει.

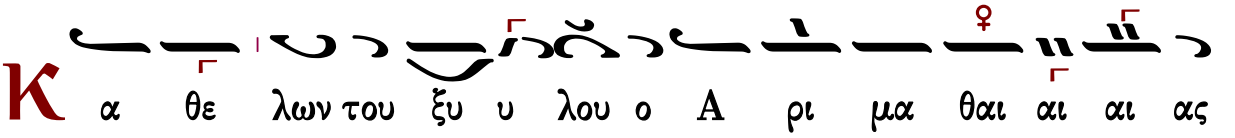

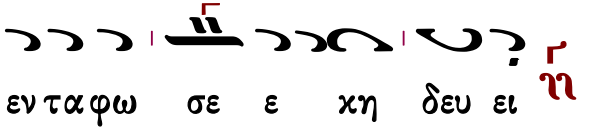

Δεῦρο πᾶσα κτίσις, ὕμνους ἐξοδίους, προσοίσωμεν τῷ κτίστῃ.
Οὗς ἔθρεψε τὸ μάννα, ἐκίνησαν τὴν πτέρναν, κατὰ τοῦ εὐεργέτου.
Οὗς ἔθρεψε τὸ μάννα, διδοῦσι τῷ Σωτῆρι, χολὴν καὶ ὄξος ἅμα.
Ὦ τῆς παραφροσύνης, καὶ τῆς χριστοκτονίας, τῆς τῶν προφητοκτόνων!
Ὡς ἄφρων ὑπηρέτης, προδέδωκεν ὁ μύστης, τὴν ἄβυσσον σοφίας.
Τὸν ῥύστην ὁ πωλήσας, αἰχμάλωτος κατέστη, ὁ δόλιος Ἰούδας.
Ἰωσὴφ κηδεύει, σὺν τῷ Νικοδήμῳ, νεκροπρεπῶς τὸν κτίστην.
Ὦ γλυκύ μου ἔαρ, γλυκύτατόν μου τέκνον, ποῦ ἔδυ σου τὸ κάλλος;
Υἱὲ Θεοῦ παντάναξ, Θεέ μου πλαστουργέ μου, πῶς πάθος κατεδέξω;
Ἀνέκραζεν ἡ κόρη, θερμῶς δακρυῤῥοοῦσα, τὰ σπλάγχνα κεντουμένη.
Ὦ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς τάφῳ νῦν καλύπτῃ;
Τὸν Ἀδὰμ καὶ Εὔαν, ἐλευθερῶσαι Μῆτερ, μὴ θρήνει, ταῦτα πάσχω.
Δοξάζω σου Υἱέ μου, τὴν ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, ἧς χάριν ταῦτα πάσχεις.
Ὄξος ἐποτίσθης, καὶ χολὴν οἰκτίρμον, τὴν πάλαι λύων γεῦσιν.

Αἱ Μυροφόροι Σῶτερ, τῷ τάφῳ προσελθοῦσαι, προσέφερόν σοι μύρα.

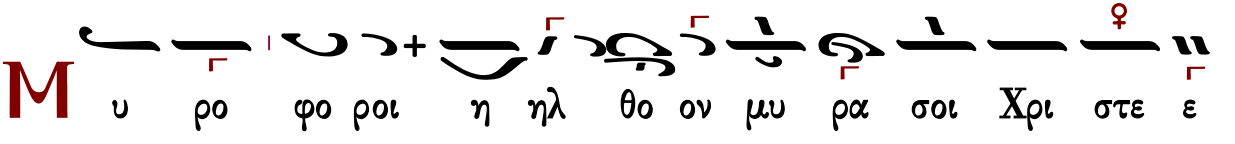

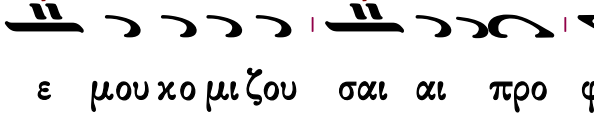

Ἱκρίῳ προσεπάγης, ὁ πάλαι τὸν λαόν σου, στύλῳ νεφέλης σκέπων.

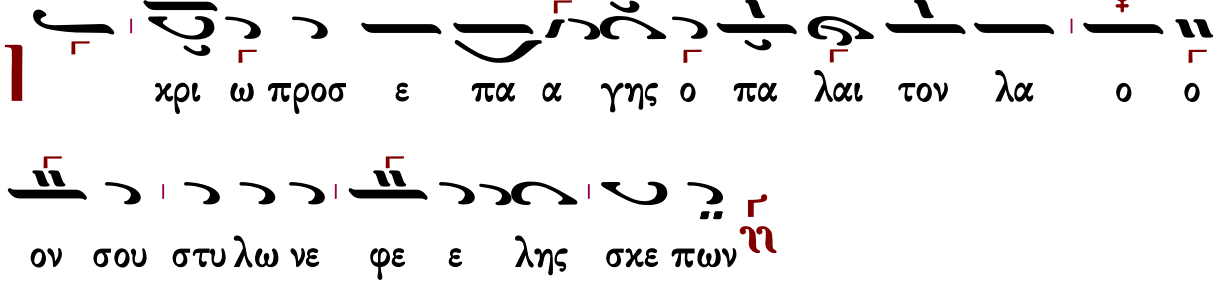

Ἀνάστηθι οἰκτίρμον, ἡμᾶς ἐκ τῶν βαράθρων, ἐξανιστῶν τοῦ Ἅδου.
Ἀνάστα Ζωοδότα, ἡ σὲ τεκοῦσα Μήτηρ, δακρυῤῥοοῦσα λέγει.
Σπεῦσον ἐξαναστῆναι, τὴν λύπην λύων Λόγε, τῆς σὲ ἁγνῶς τεκούσης.
Οὐράνιαι Δυνάμεις, ἐξέστησαν τῷ φόβῳ, νεκρὸν σε καθορῶσαι.
Τοῖς πόθῳ τε καὶ φόβῳ, τὰ πάθη σου τιμῶσι, δίδου πταισμάτων λύσιν.

Ἔθῤῥαναν τὸν τάφον, αἱ Μυροφόροι μύρα, λίαν πρωΐ ἐλθοῦσαι. (γ΄)

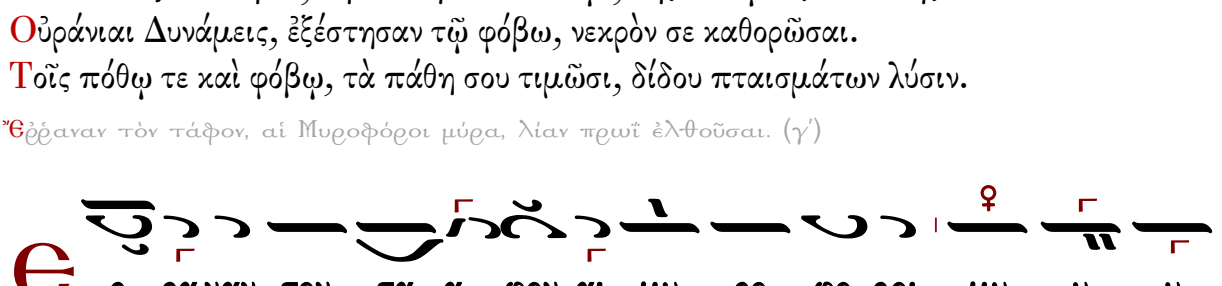

Εἰρήνην Ἐκκλησίᾳ, λαῷ σου σωτηρίαν, δώρησαι σῇ ἐγέρσει.

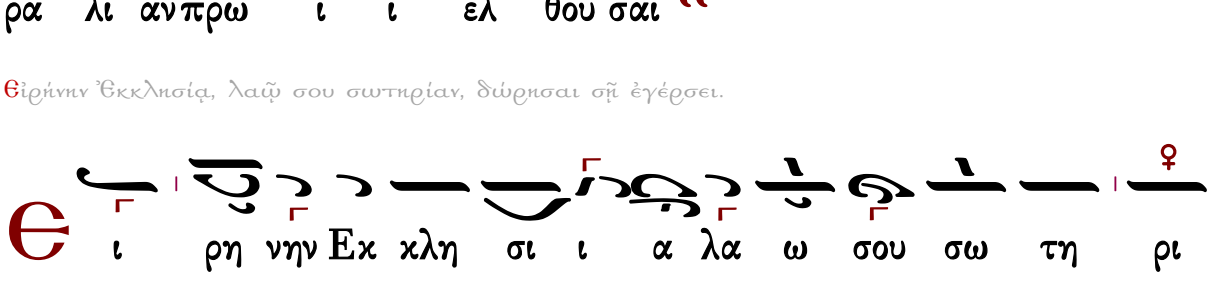

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

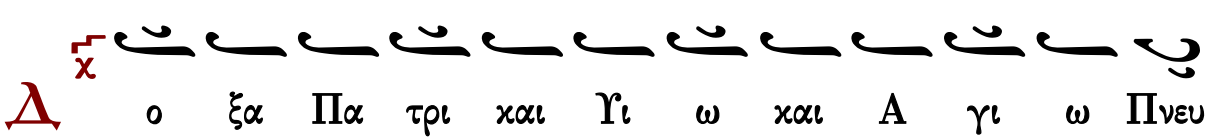

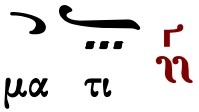

Ὦ Τριὰς Θεέ μου, Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν Κόσμον.

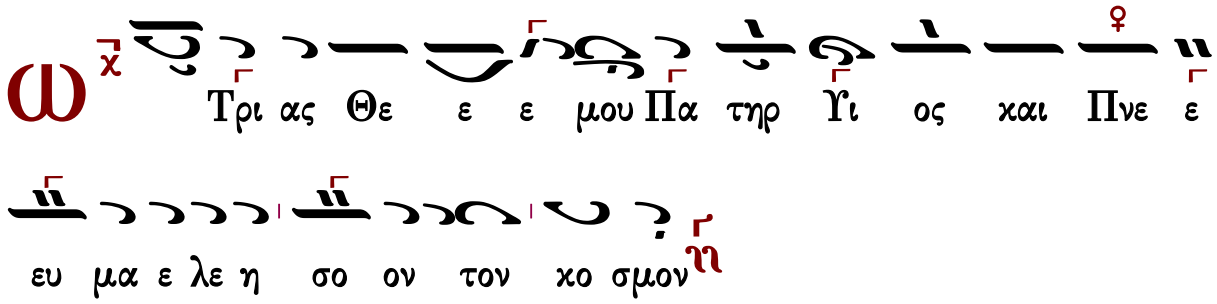

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰδεῖν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου, ἀνάστασιν Παρθένε, ἀξίωσον σοὺς δούλους.

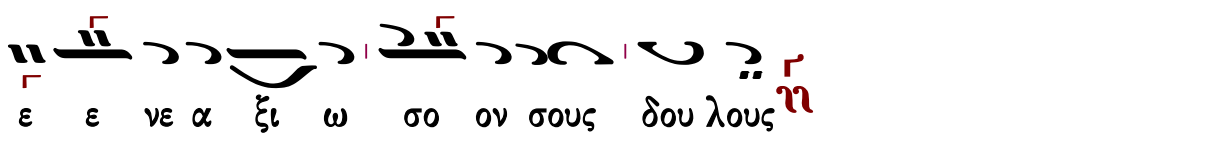

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σου, προσφέρουσι, Χριστέ μου.

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.282/729*

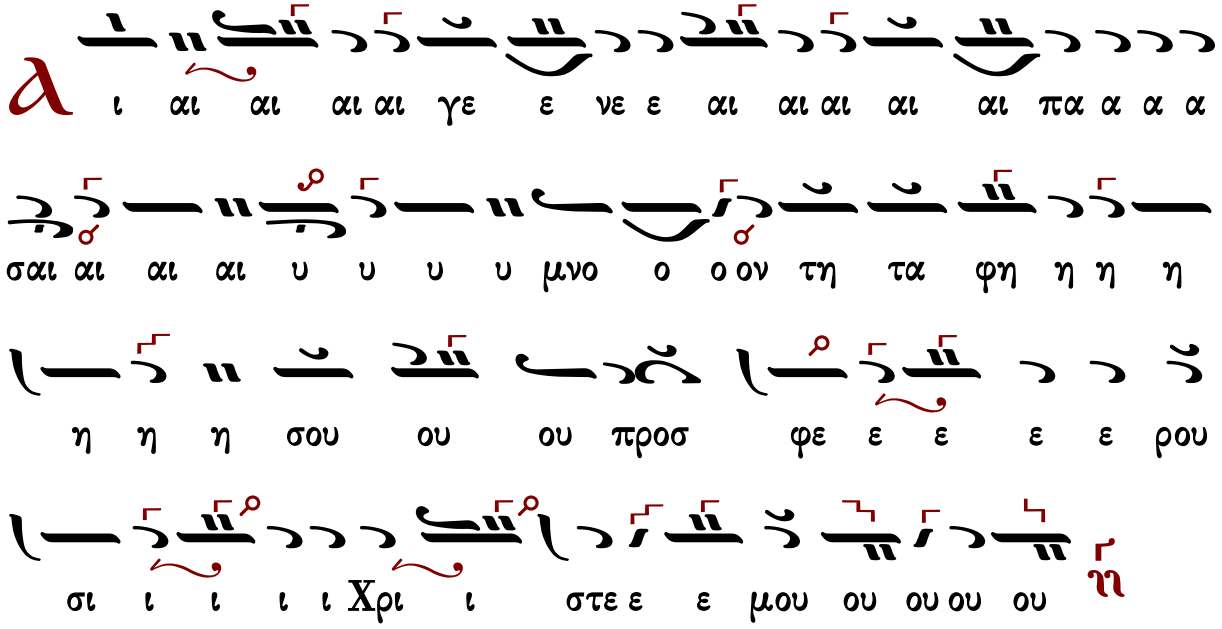

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εὐλογητάρια

ἦχος πλ.α΄

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ᾅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ᾔσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ᾽ ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν ἀνάστασιν δέ, ἀποστόλοις εἴπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζώντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. γ΄

882	Πέτρου Λαμπαδαρίου	818	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	561	Γαβριὴλ Κουντιάδου
550	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	551	Χρήστου Τσακίρογλου	557	Γεωργίου Γέμελου

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι…	Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος

Αθανασίου Καραμάνη
Μεγάλη Εβδομάς 1971 σ.295#

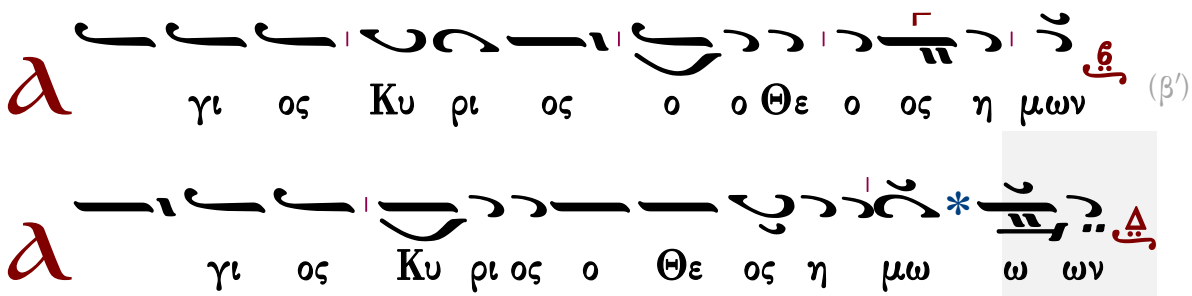

(β΄)

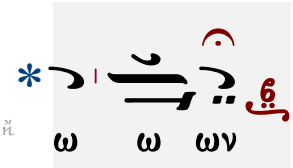

Θὶς τοὺς Αἴνους

ἦχος β′

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἰδιόμελα

ἦχος β′

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Σήμερον συνέχει τάφος, τὸν συνέχοντα παλάμῃ τὴν κτίσιν, καλύπτει λίθος, τὸν καλύψαντα ἀρετῇ τοὺς οὐρανούς, ὑπνοῖ ἡ ζωή, καὶ Ἅδης τρέμει, καὶ Ἀδὰμ τῶν δεσμῶν ἀπολύεται. Δόξα τῇ σῇ οἰκονομίᾳ, δι᾽ ἧς τελέσας πάντα σαββατισμὸν αἰώνιον, ἐδωρήσω ἡμῖν, τὴν παναγίαν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα; τίς ἡ παροῦσα κατάπαυσις; Ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων, τὴν διὰ πάθους τελέσας οἰκονομίαν, ἐν τάφῳ σαββατίζει, καινὸν ἡμῖν παρέχων σαββατισμόν. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνων τὴν γῆν, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.
Δεῦτε ἴδωμεν τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἐν τάφῳ κειμένην, ἵνα τοὺς ἐν τάφοις κειμένους ζωοποιήσῃ, δεῦτε σήμερον, τὸν ἐξ Ἰούδα ὑπνοῦντα θεώμενοι, προφητικῶς αὐτῷ ἐκβοήσωμεν· Ἀναπεσὼν κεκοίμησαι ὡς λέων, τίς ἐγερεῖ σε βασιλεῦ; ἀλλ᾽ ἀνάστηθι αὐτεξουσίως, ὁ δοὺς ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἑκουσίως· Κύριε δόξα σοι.

ἦχος πλ.β΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἠτήσατο Ἰωσήφ, τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ· ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθεῖν. Ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας παραδείσου ἀνθρώποις, δόξα σοι.

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς προδιετυποῦτο λέγων· Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεός, τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εὐλογημένον Σάββατον, αὕτη ἐστίν ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα, ἐν ᾗ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῇ σαρκὶ σαββατίσας, καὶ εἰς ὃ ἦν, πάλιν ἐπανελθών, διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἅδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι		Ἀργαί
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος πλ.β΄	Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Μανουήλ Πρωτοψάλτου Ι		Γεωργίου Βιολάκη
Μανουήλ Πρωτοψάλτου ΙΙ		
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		
Γαβριήλ Κουντιάδου		

Τὸν ἥλιον κρύψαντα τὰς ἰδίας ἀκτίνας

ἦχος πλ.α΄

Τὸν ἥλιον κρύψαντα τὰς ἰδίας ἀκτίνας,
καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ διαρραγέν, τῷ τοῦ Σωτῆρος θανάτῳ,
ὁ Ἰωσὴφ θεασάμενος, προσῆλθε τῷ Πιλάτῳ καὶ καθικετεύει λέγων·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, τὸν ἐκ βρέφους ὡς ξένον ξενωθέντα ἐν κόσμῳ·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ὁμόφυλοι μισοῦντες θανατοῦσιν ὡς ξένον·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ξενίζομαι βλέπειν τοῦ θανάτου τὸ ξένον·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὅστις οἶδεν ξενίζειν τοὺς πτωχούς τε καὶ ξένους·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν Ἑβραῖοι τῷ φθόνῳ ἀπεξένωσαν κόσμῳ·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ἵνα κρύψω ἐν τάφῳ, ὃς ὡς ξένος οὐκ ἔχει τὴν κεφαλὴν ποῦ κλῖναι·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ἡ Μήτηρ καθορῶσα νεκρωθέντα ἐβόα·
Ὦ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, εἰ καὶ τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι,
καὶ καρδίαν σπαράττομαι, νεκρόν σε καθορῶσα,
ἀλλὰ τῇ σῇ ἀναστάσει θαρροῦσα μεγαλύνω.
Καὶ τούτοις τοίνυν τοῖς λόγοις δυσωπῶν τὸν Πιλᾶτον
ὁ εὐσχήμων λαμβάνει τοῦ Σωτῆρος τὸ σῶμα,
ὃ καὶ φόβῳ ἐν σινδόνι ἐνειλήσας καὶ σμύρνῃ, κατέθετο ἐν τάφῳ
τὸν παρέχοντα πᾶσι ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν		Ζαχαρίου Κ. Καραλλῆ
Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα		Δοσιθέου Κατουνακιώτου
Ἐμμανουὴλ Κροκίδη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἐπανελθούσης τῆς πομπῆς εἰς τὸν ναὸν

Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία.

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.66#

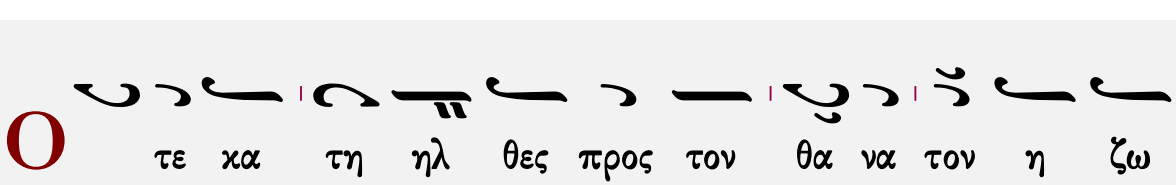

η η α θα α να τος το τε τον Α δην ε

νε ε χρω σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος

ο τε δε και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα

χθο νι ων α νε ε στη σας πα σαι αι δυ να μεις

των ε που ρα νι ων ε κραυ γα ζον ζω ο δο

τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι

Ταις μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μνη

μα ε πι στας ο αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο

α τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο

δι α Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο

τροπάριον τῆς προφητείας

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.267*

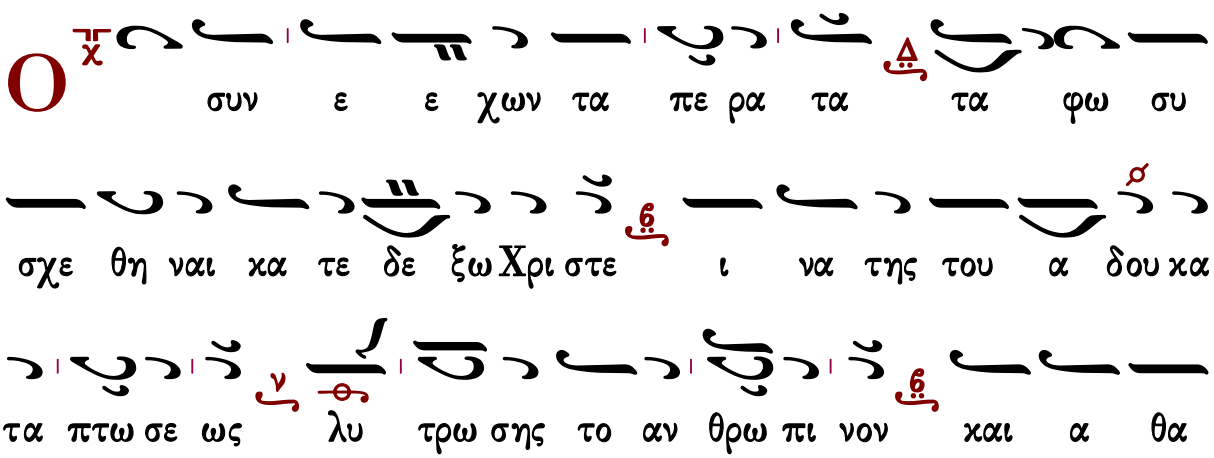

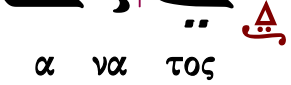

Προκείμενον Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μγ΄ (43)
Πρόσχωμεν.

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.67*

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. (μγ΄ 27)

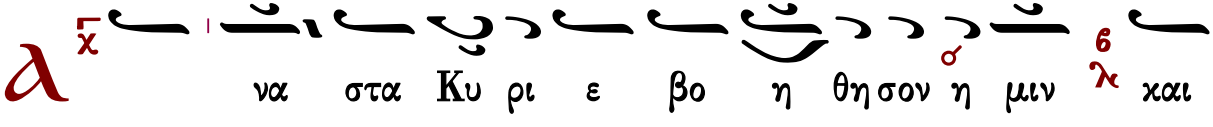

∴ Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις. (μγ΄ 2)

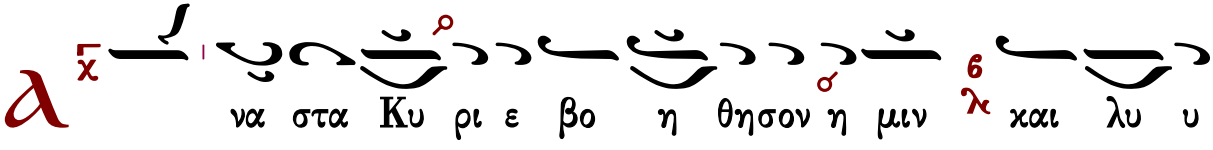

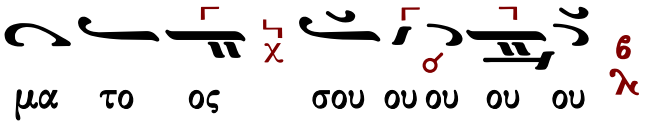

Σοφία.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

λζ΄:1-14

Ἐγένετο ἐπ᾽ ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κυρίου, καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου, καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων, καὶ περιήγαγέ με ἐπ᾽ αὐτά, κύκλωθεν κύκλῳ, καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα, ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, καὶ ἰδοὺ ξηρὰ σφόδρα. Καὶ εἶπε πρὸς με. Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα; καὶ εἶπα. Κύριε, Κύριε, σὺ ἐπίστασαι ταῦτα. Καὶ εἶπε πρὸς με. Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς. Τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρά, ἀκούσατε λόγον Κυρίου, τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις. Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς, καὶ δώσω εἰς ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω εἰς ὑμᾶς σάρκας, καὶ ἐκτενῶ ἐφ᾽ ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. Καὶ προεφήτευσα, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος. Καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι, καὶ ἰδοὺ σεισμός, καὶ προσήγαγε τὰ ὀστᾶ, ἑκάτερον πρὸς τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἐπ᾽ αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαινεν ἐπ᾽ αὐτὰ δέρμα ἐπάνω, καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπε πρὸς με. Προφήτευσον, ἐπὶ τὸ πνεῦμα, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον, καὶ εἰπὲ τῷ πνεύματι. Τάδε λέγει Κύριος Κύριος. Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθέ, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζησάτωσαν. Καὶ προεφήτευσα, καθ᾽ ὅ,τι ἐνετείλατό μοι, καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς με, λέγων. Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀστᾶ ταῦτα, πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐστιν, αὐτοὶ λέγουσι. Ξηρὰ γέγονε τὰ ὀστᾶ ἡμῶν, ἀπώλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν. Διὰ τοῦτο προφήτευσον, καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς. Τάδε λέγει Κύριος Κύριος. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοῖξαί με τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου. Καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐλάλησα, καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος Κύριος.

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς θ΄

Πρόσχωμεν.

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.68*

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων. (9:33)

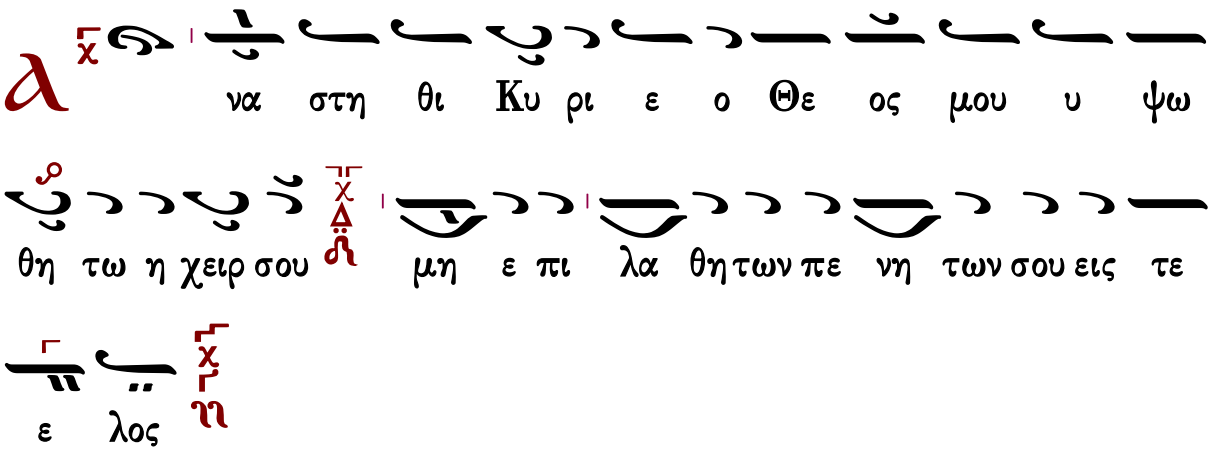

∴ Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. (9:2)

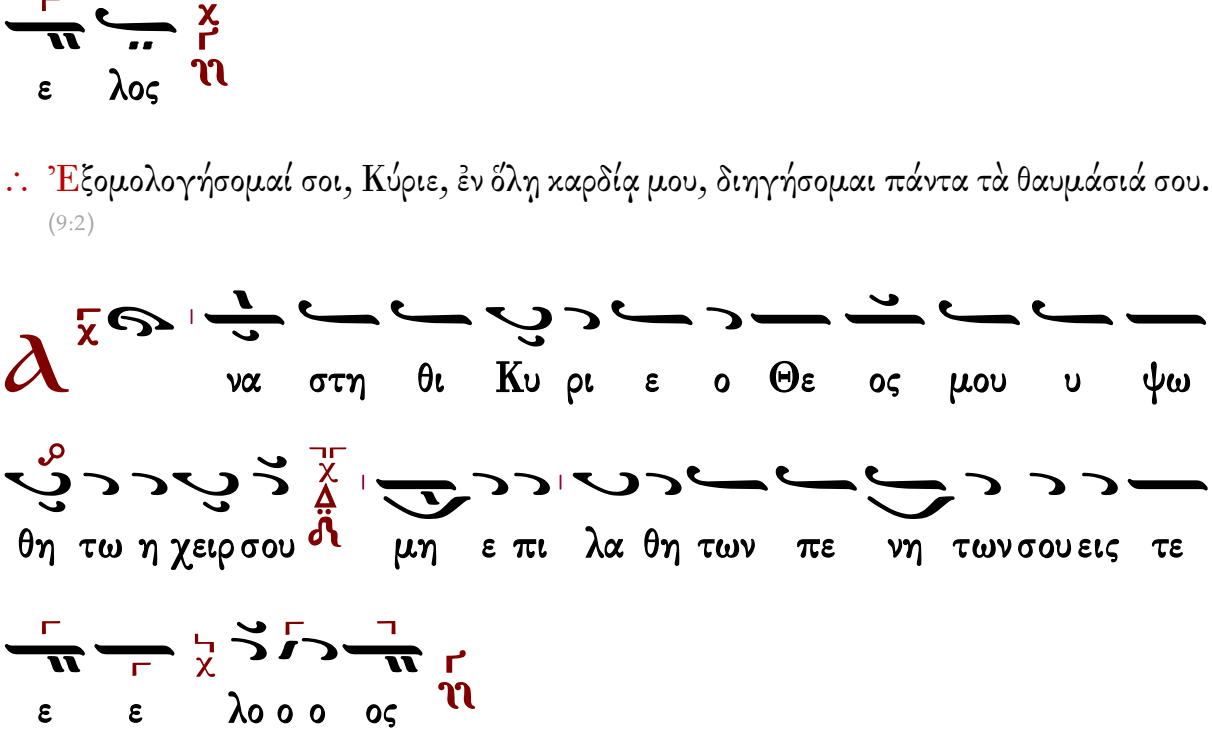

Σοφία.
Πρὸς Κορινθίους α΄ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.
Πρόσχωμεν.

5:6-8, Γαλάτας 3:13-14

Ἀδελφοί, μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθώς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός. Ὥστε ἑορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ᾽ ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος

ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα· γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου. Ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

Ἦχος λ ϡ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.82#

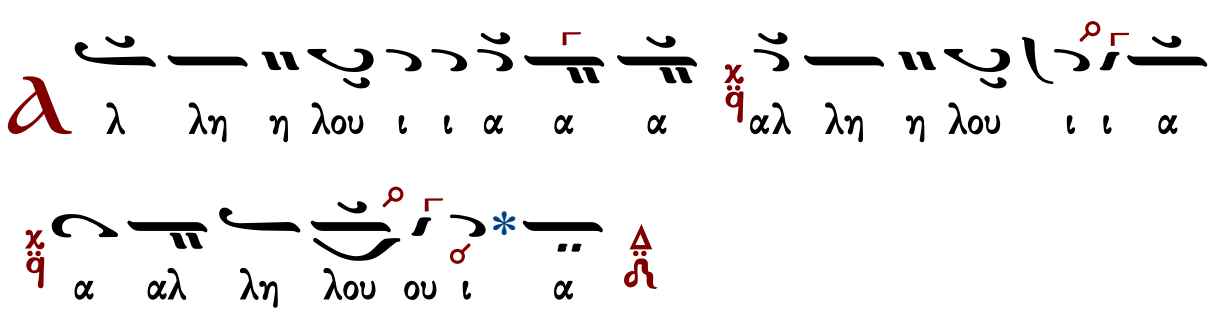

∴ Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. 67:2

∴ Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοί, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. 67:3

Εὐαγγέλιον

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
Κύριε, ελέησον. (γ')
Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

27:62-66

Τῇ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, 63λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν, ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. 64Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. 65Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ

Πιλάτος· Ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. 66Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἑκτενής

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τα καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπόλυσις

Σοφία.

Εὐλόγησον.
Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ὁ δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ Πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, καὶ τὴν ἑκούσιον Ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τὸν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὐχαριστοῦμε ὅσους συμμετέχουν στὴν κοινὴ μας προσπάθεια, ἐπισημαίνοντας ὁποιαδήποτε σφάλματα ἐντοπίζονται.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

Ἀπολυτίκια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.65#

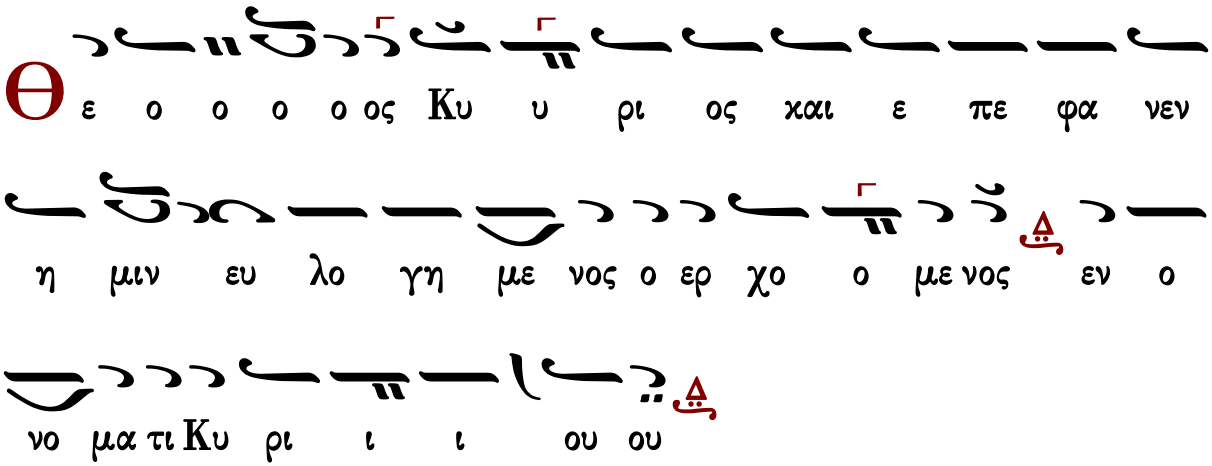

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

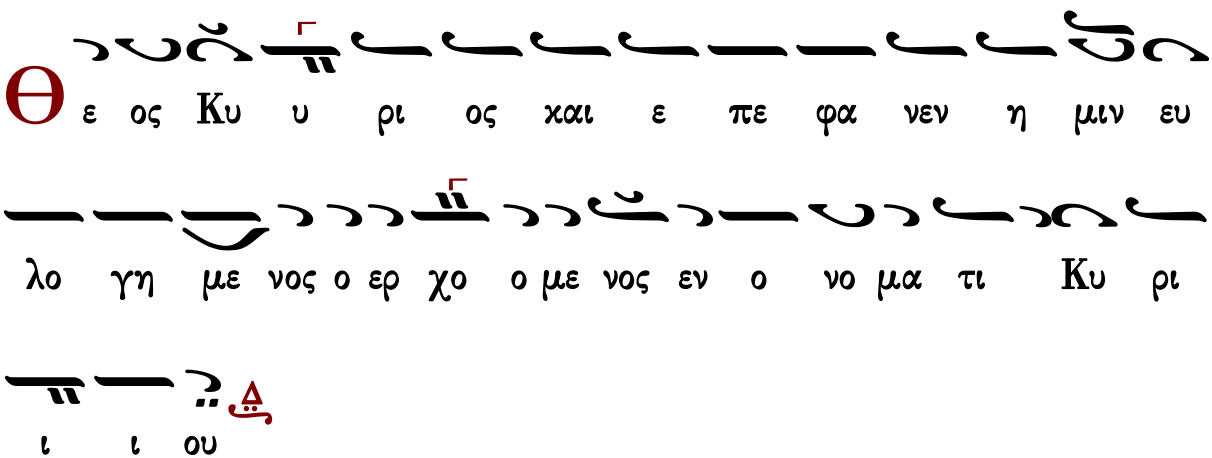

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.66#

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου κα

θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν

δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα

σιν εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η

η α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε

κρω σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε

και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α

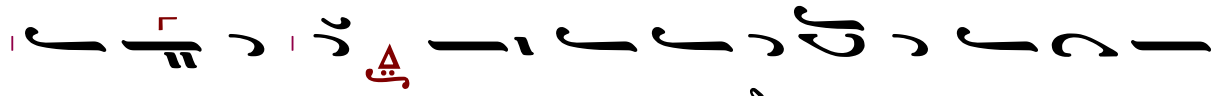

νε ε στη σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που

ρα νι ων ε χραυ γα ζον ζω ο δο τα Χρι στε

ο Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ταις μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μνη

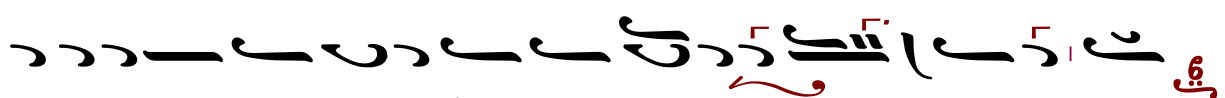

μα ε πι στας ο αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α

τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι

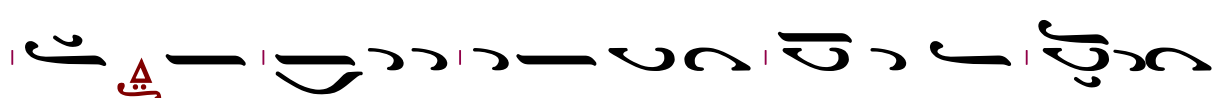

α Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι

ο ο ος

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.157*

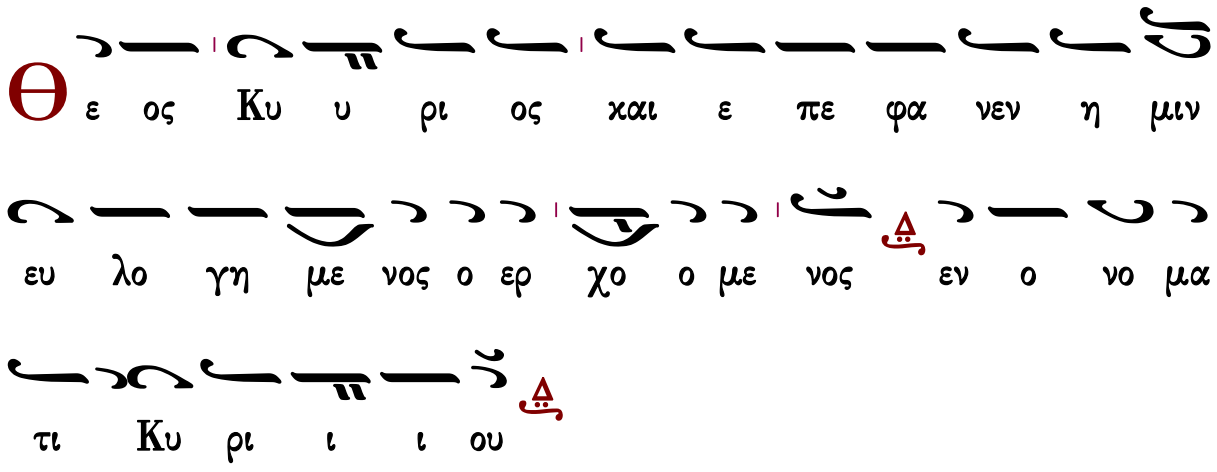

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↥
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↥
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↥

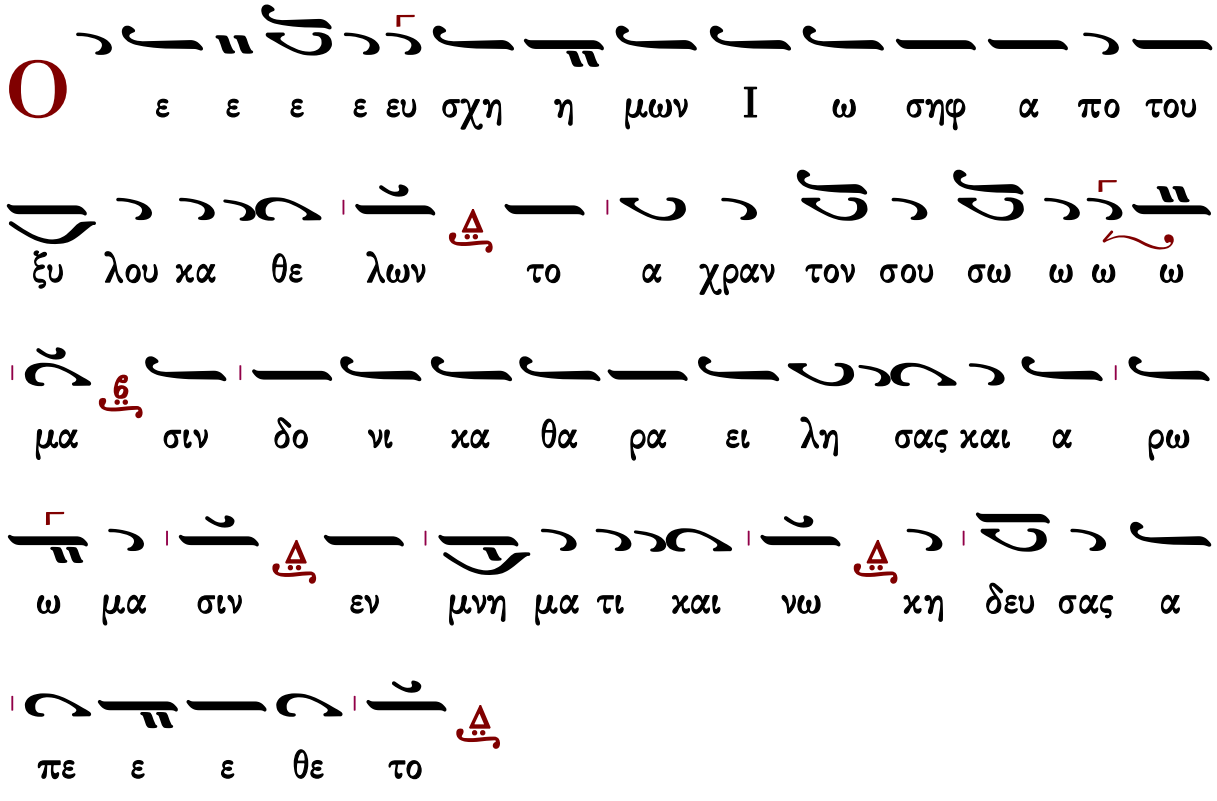

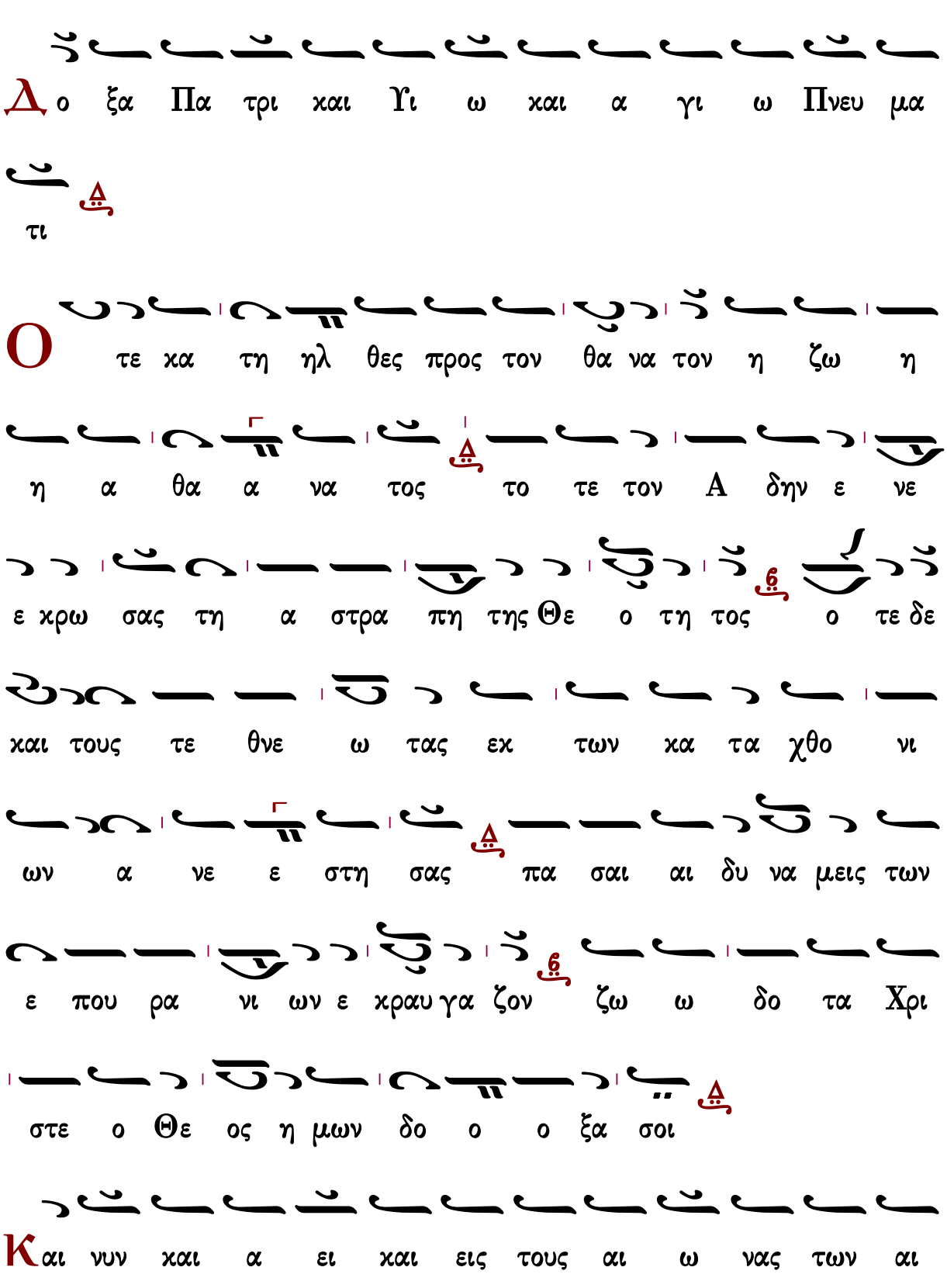
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η
η α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε
ε κρω σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε
και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι
ων α νε ε στη σας πα σαι αι δυ να μεις των
ε που ρα νι ων ε κραυ γα ζον ζω ω δο τα Χρι
στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

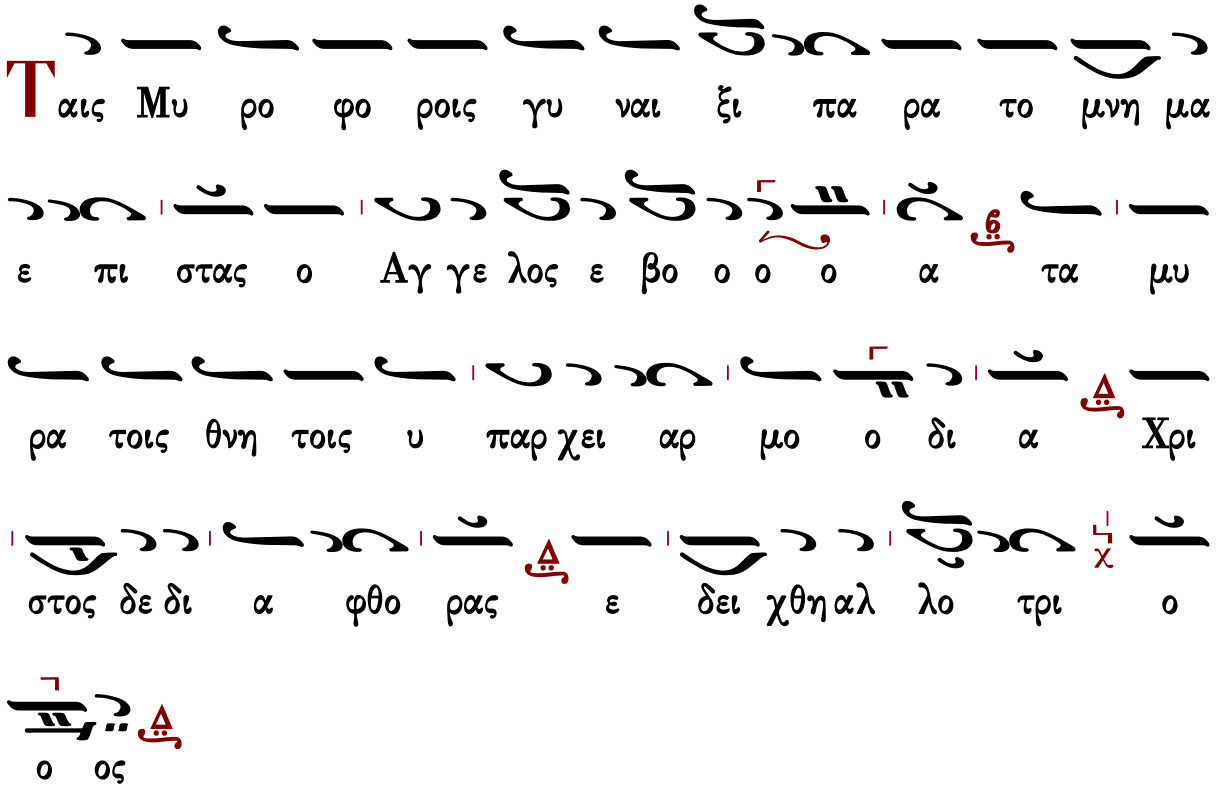

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτὴ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.213*

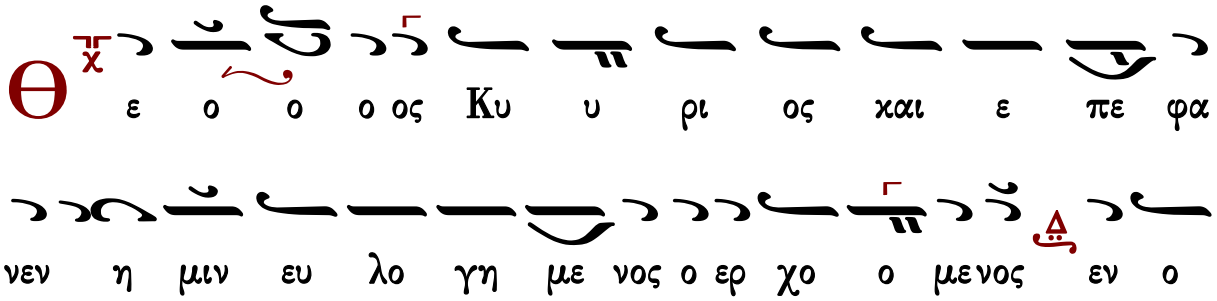

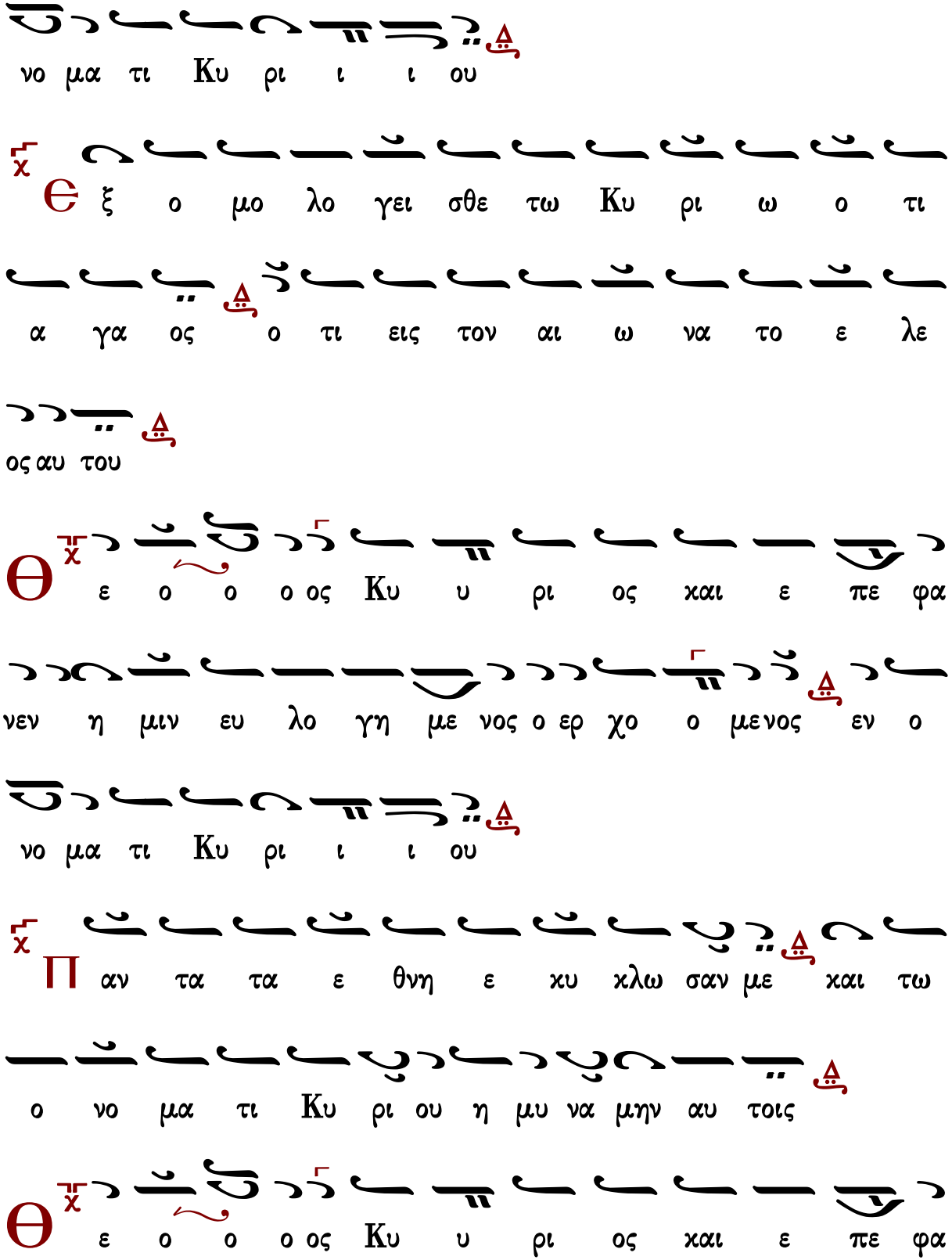
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου
Є ξ ο μο λο γει σθε τω Κυ ρι ω ο τι
α γα ος ο τι εις τον αι ω να το ε λε
ος αυ του
Θ ε ο ο ο ος Κυ υ ρι ος χαι ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο μενος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου
Π αν τα τα ε θνη ε κυ κλω σαν με χαι τω
ο νο μα τι Κυ ρι ου η μυ να μην αυ τοις
Θ ε ο ο ο ος Κυ υ ρι ος χαι ε πε φα

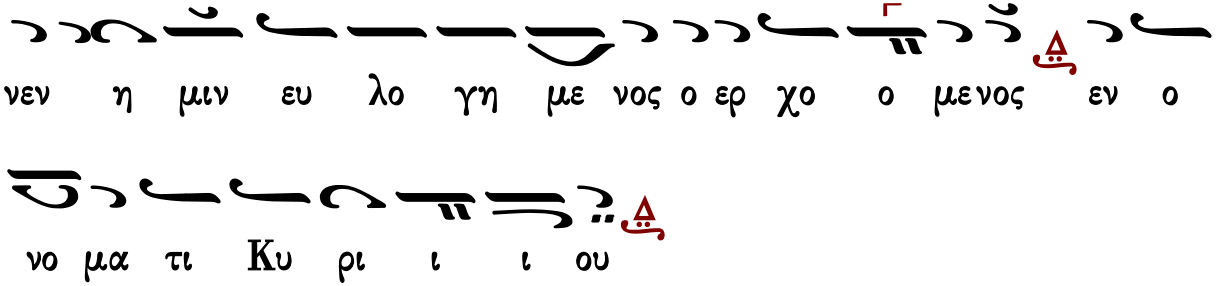

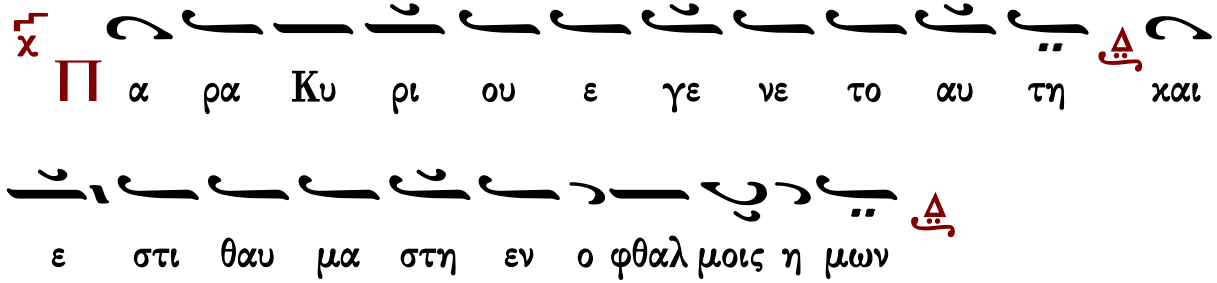

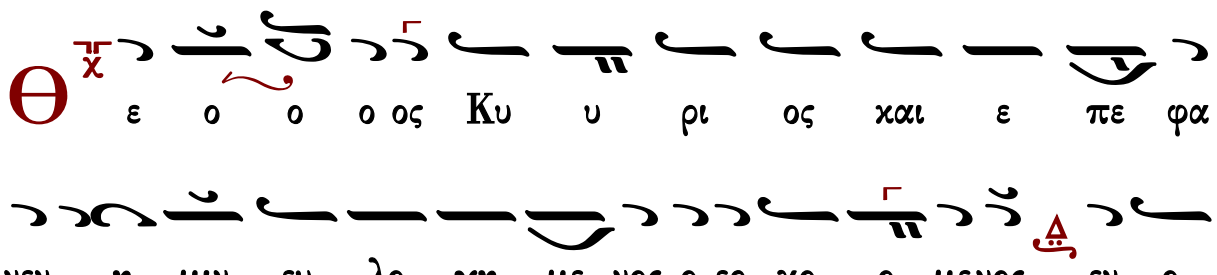

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.211*

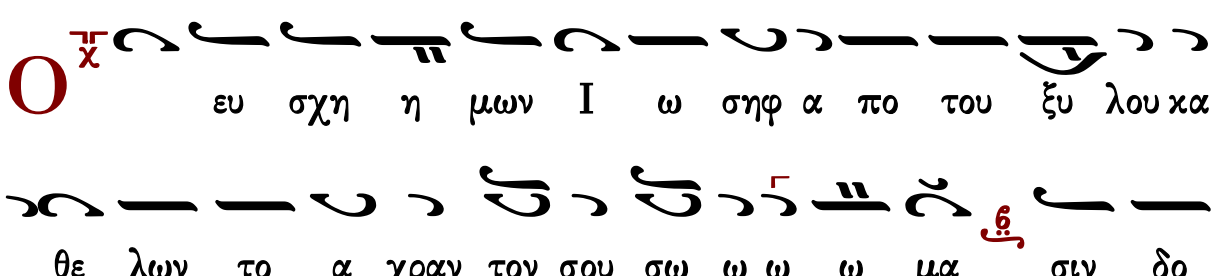

νι χα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν

μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε ε ε θε το

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

σ.213*

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω

η η α θα α να τος το τε τον α δην ε νε

ε κρω σας τη α στρα πη της θε ο τη τος ο τε δε

και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε

ε στη σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα

νι ων ε κραυ γα ζον ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η

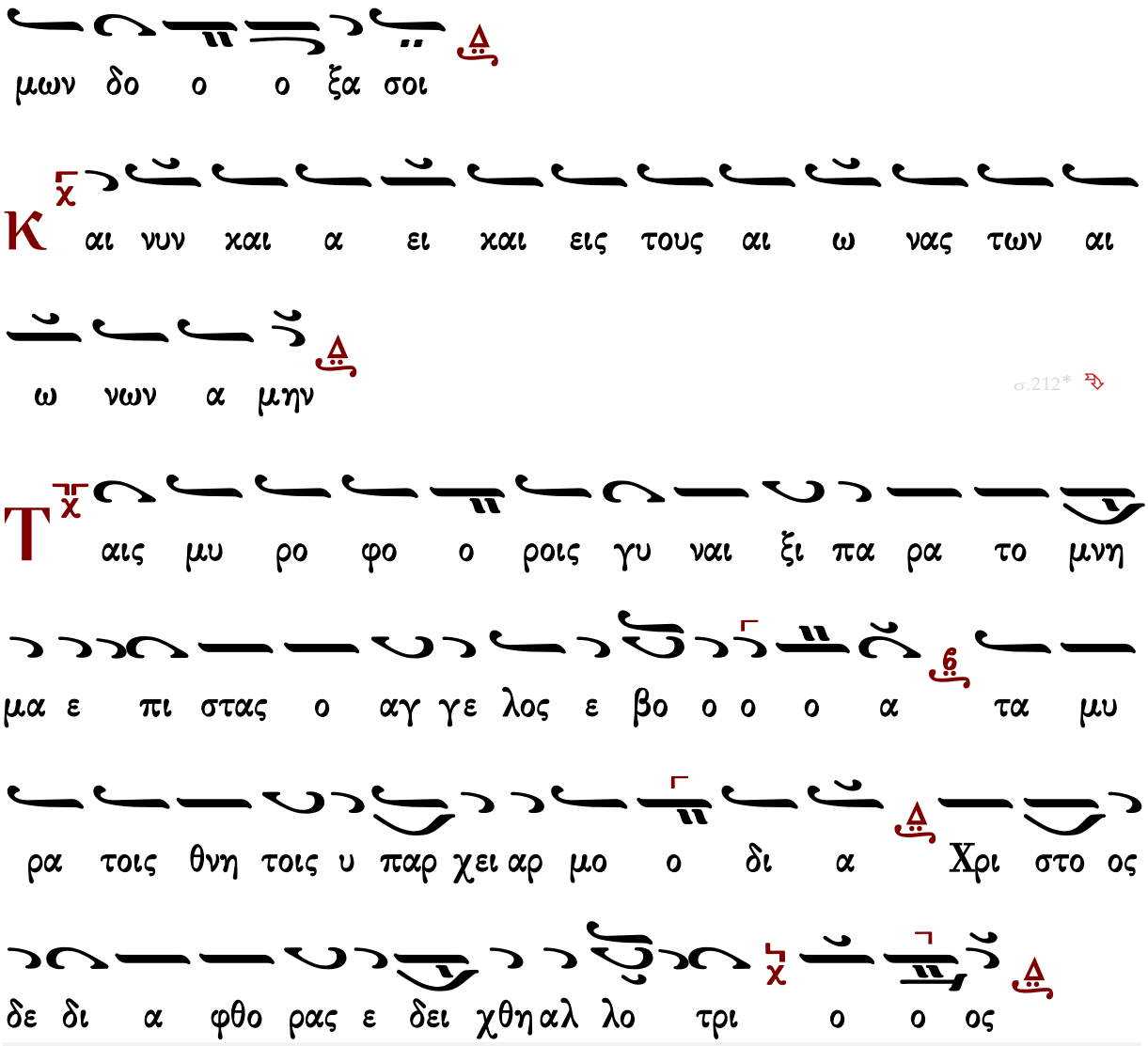

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτὴ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Καθίσματα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Μέλος ἀργὸν εἱρμολογικὸν
Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἦχος $\frac{\text{ν}}{\text{ϙ}}$ **Κε**

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.137*

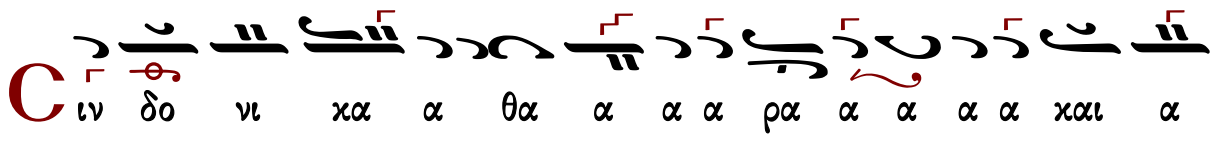

α ρω ω μα α σι ι θει οι οι οις το σω

μα το ο σε ε ε πτο ο ο ο ο ον ε ξαι αι τη

η σα ας Πι ι λα α α τω μυ ρι ζει

ει χαι τι ι ι θη η η σι ι ι ιν Ι ω ση ηφ χαι

αι αι αι αι νω ω μνη η η η η μα τι ο

ο ο θεν ο ο ορ θρι ι αι αι αι αι μυ ρο ο

φο ο ροι οι γυ υ ναι αι αι χες α νε

βο ο η η η σα α αν δει ξο ον η η μι ιν ω

ως προ ο ει ει ει πας Χρι στε τη ην α α να α

α στα α α α σι ι ιν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Δει ξον η η μι ιν ω ως προ ο ει ει ει

πας Χρι στε τη ην α α να α α στα α α α σι ι

ιν

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θξε στη η σα αν χο ο ο ροι οι οι οι οι

τω ων α αγ γε ε λω ων ο ο ρω ω ων

τες τον εν τοις του ου Πα α α τρο ο ο ο ο ος

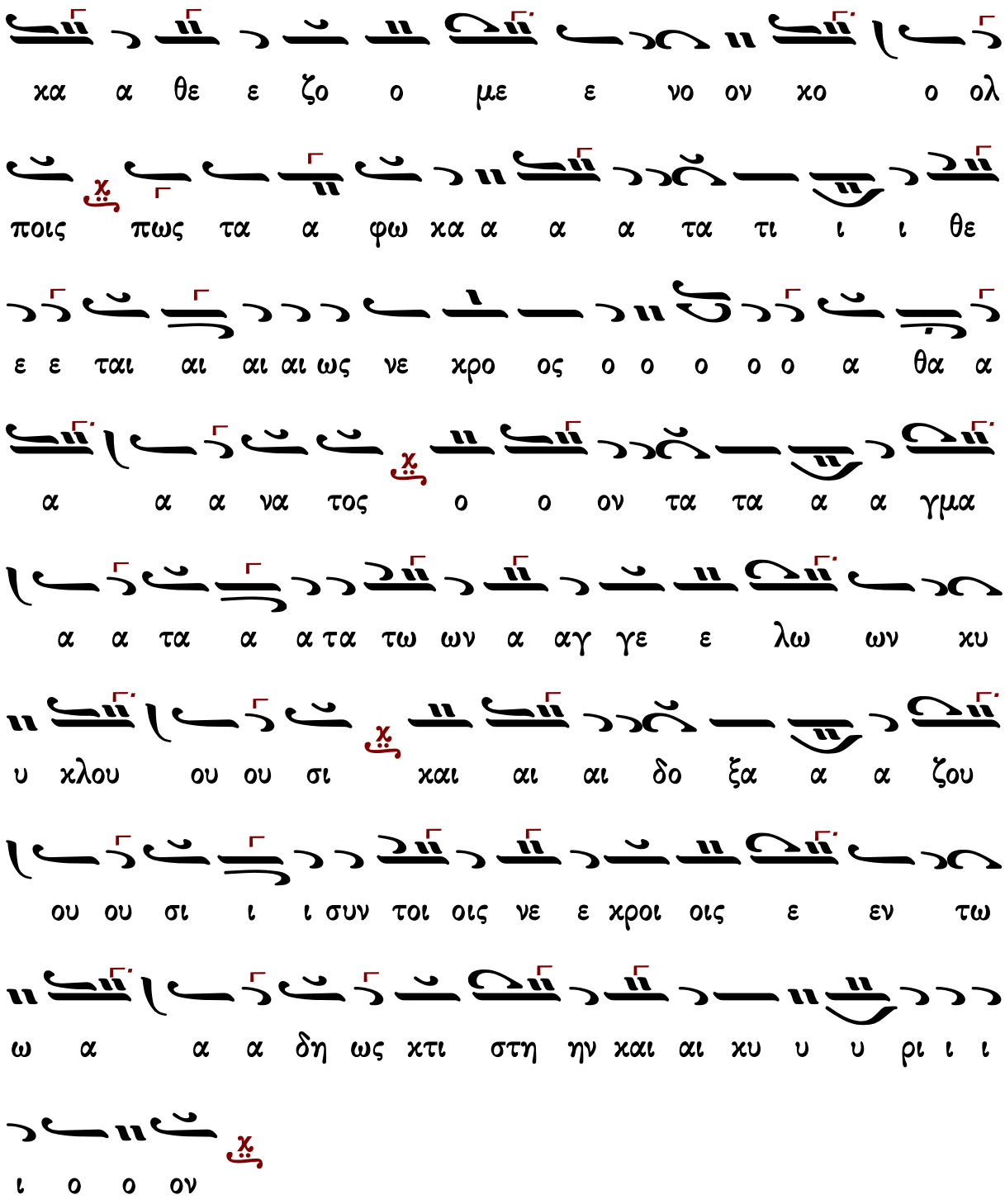
χα α θε ε ζο ο με ε νο ον χο ο ολ
ποις πως τα α φω χα α α α τα τι ι ι θε
ε ε ται αι αι αι ως νε χρο ος ο ο ο ο ο α θα α
α α α να τος ο ο ον τα τα α α γμα
α α τα α α τα τω ων α αγ γε ε λω ων χυ
υ χλου ου ου σι χαι αι αι δο ξα α α ζου
ου ου σι ι ι συν τοι οις νε ε χροι οις ε εν τω
ω α α α δη ως χτι στη ην χαι αι χυ υ υ ρι ι ι
ι ο ο ον

εἰς ἄργὸν εἰρμολογικὸν μέλος
Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἦχος δ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.158*

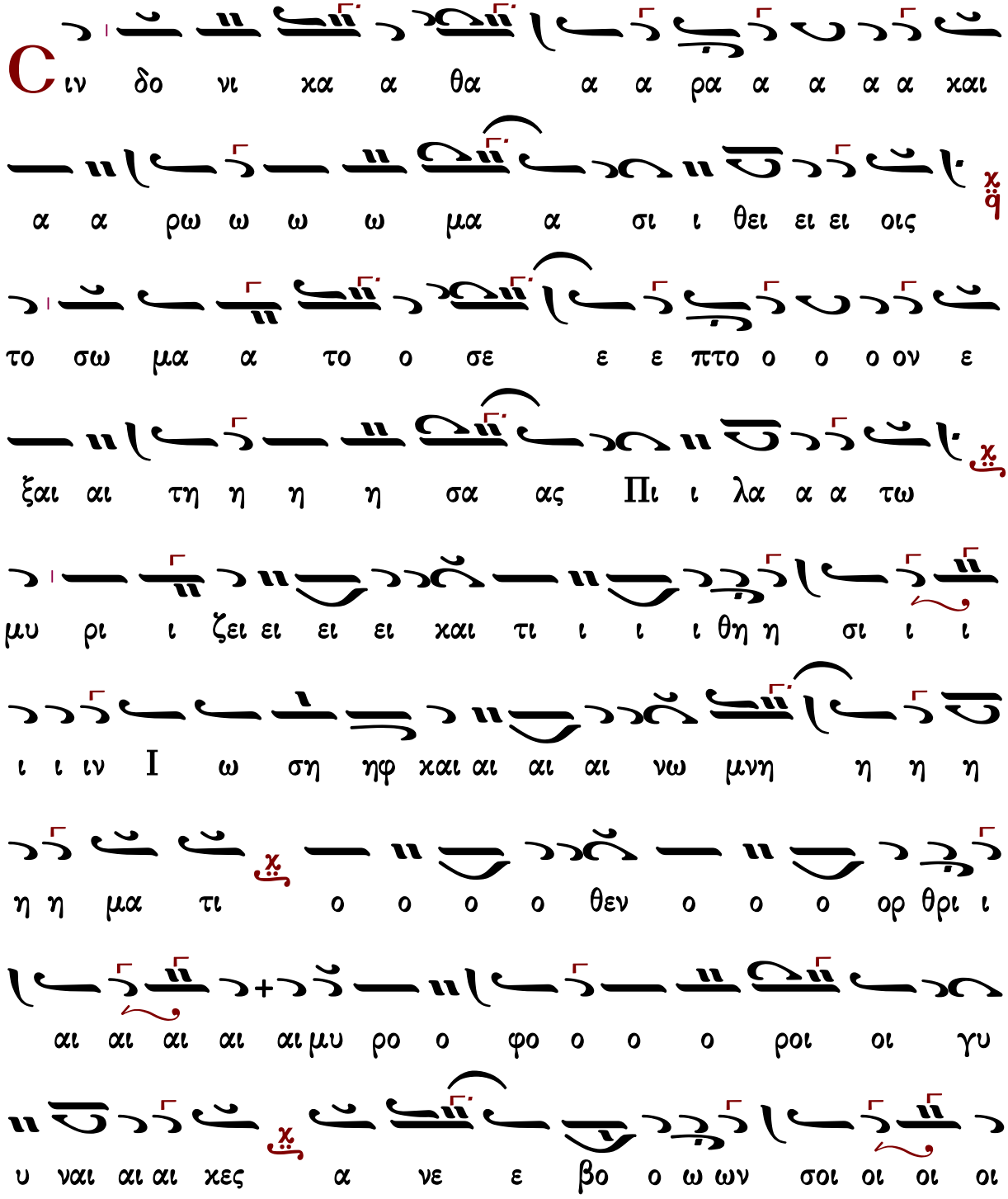

δει ξον η η μι ι ι ιν ω ως προ ο ει ει ει

πας Χρι στε ε τη η ην α να α α α α

στα α α α σι ι ιν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Δει ξον η η μι ι ι ιν ω ως προ ο ει ει ει

πας Χρι στε ε τη η ην α να α α α α

στα α α α σι ι ιν

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

e

ξε στη σα αν χο ο ο ροι οι οι οι οι των

α αγ γε ε ε ε λω ων ο ο ρω ω ων τες

τον εν τοι οις του ου Πα α α τρο ο ο ο ος κα

θε ε ζο ο ο ο με ε νο ον κο ο ολ ποις

πως τα α φω ω κα α τα τι ι ι ι θε ε ται αι αι

αι αι αι ως νε κρο ος ο ο ο ο α θα α α α

α α να τος ο ο ο ον τα τα α α α γμα α

τα α α τα α των α αγ γε ε ε ε λω ων κυ

υ κλου ου ου σι και δο ο ξα α ζου ου σι ι ι ι

συν τοις νε ε κροι οι οι οις ε εν τω ω A α α

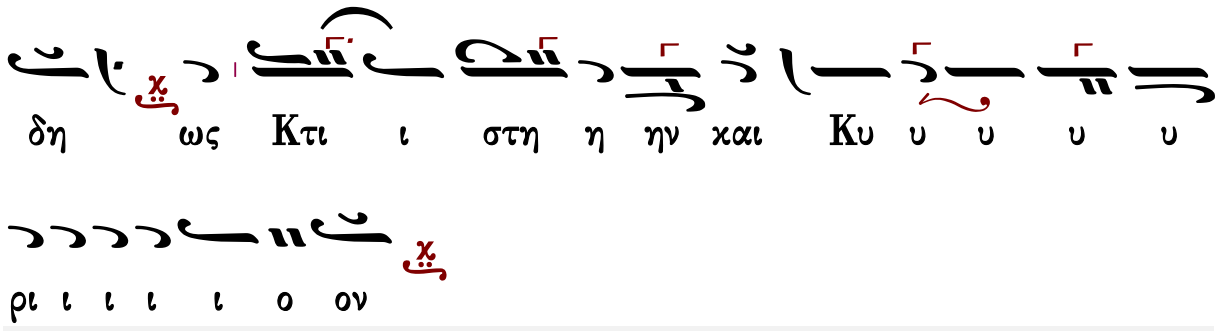

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Μέλος ἀργὸν εἱρμολογικὸν

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἦχος ᾳ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.214*

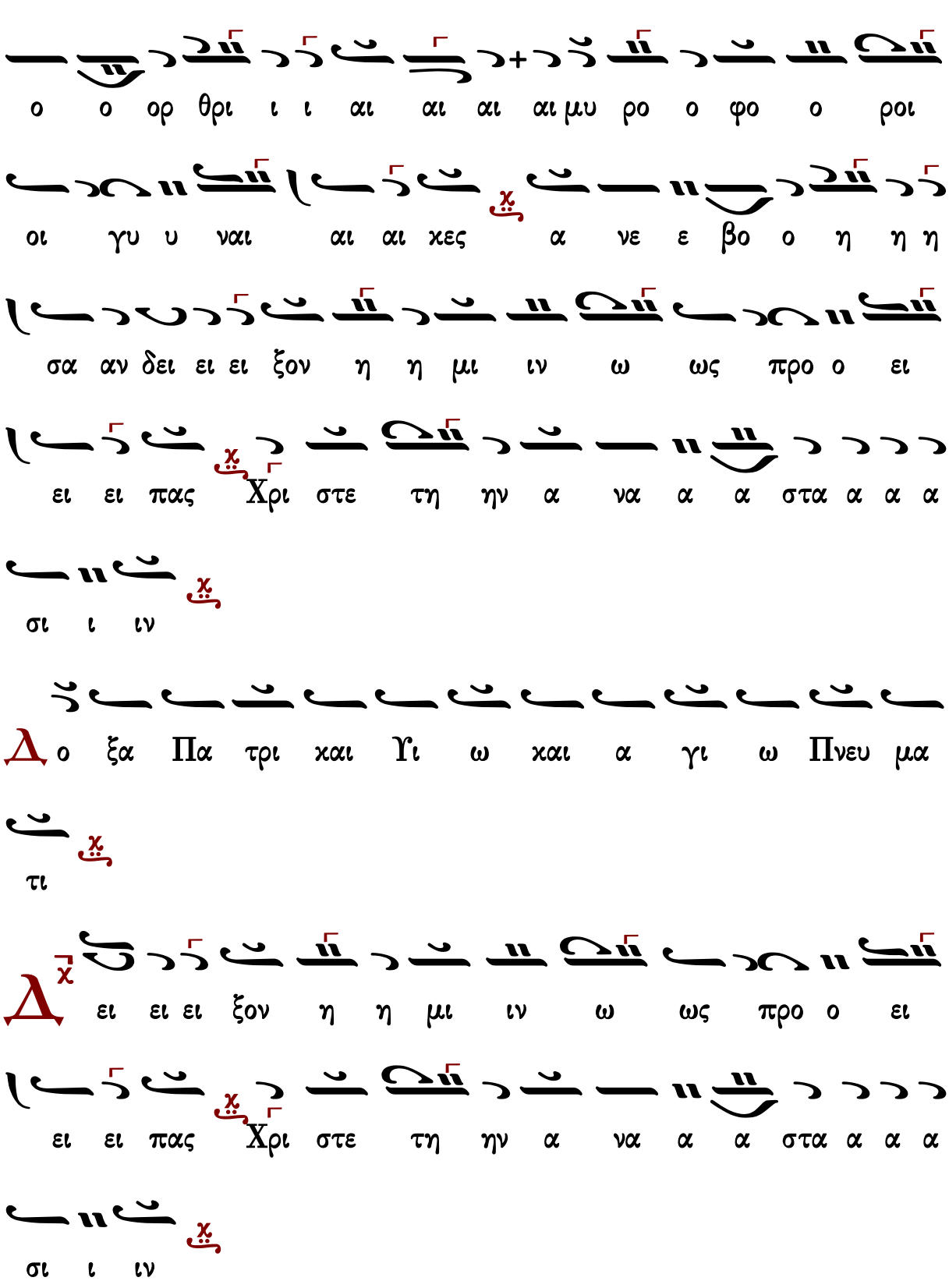
ο ο ορ θρι ι ι αι αι αι αι μυ ρο ο φο ο ροι
οι γυ υ ναι αι αι κες α νε ε βο ο η η η
σα αν δει ει ει ξον η η μι ιν ω ως προ ο ει
ει ει πας Χρι στε τη ην α να α α στα α α α
σι ι ιν
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Δ ει ει ει ξον η η μι ιν ω ως προ ο ει
ει ει πας Χρι στε τη ην α να α α στα α α α
σι ι ιν

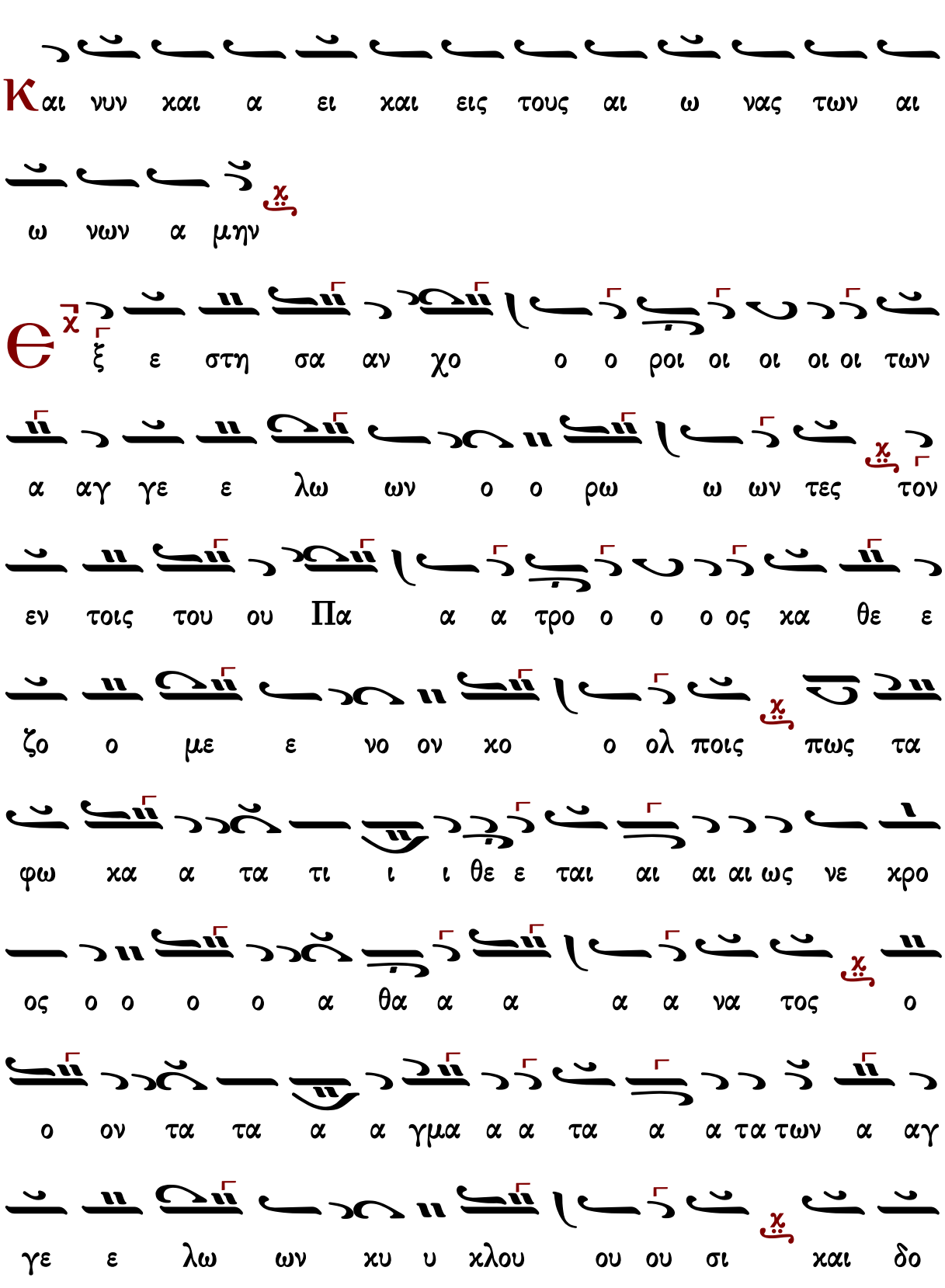
Και νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Θ ξ ε στη σα αν χο ο ο ροι οι οι οι οι των
α αγ γε ε λω ων ο ο ρω ω ων τες τον
εν τοις του ου Πα α α τρο ο ο ο ος κα θε ε
ζο ο με ε νο ον κο ο ολ ποις πως τα
φω κα α τα τι ι ι θε ε ται αι αι αι ως νε κρο
ος ο ο ο ο α θα α α α α να τος ο
ο ον τα τα α α γμα α α τα α α τα των α αγ
γε ε λω ων κυ υ κλου ου ου σι και δο

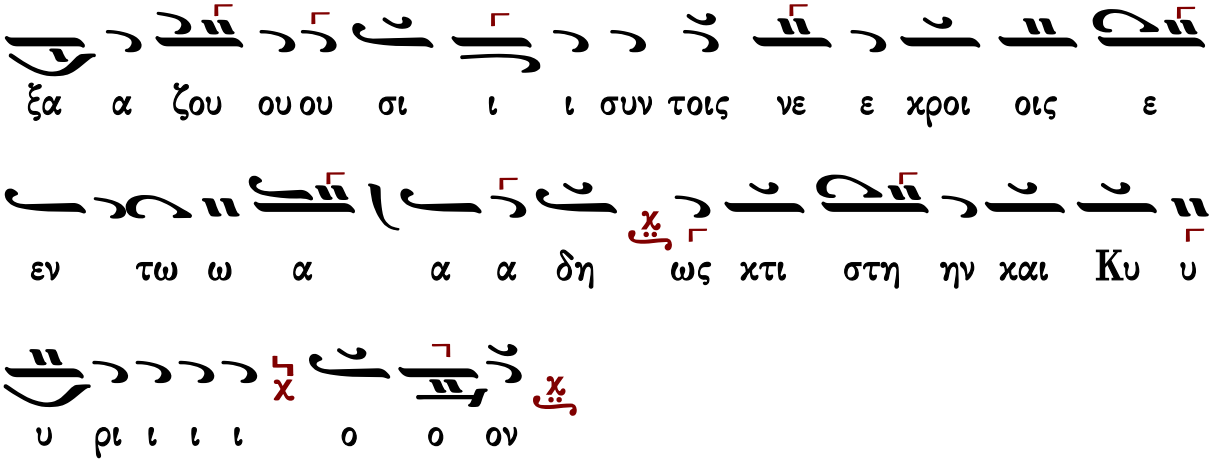

Συντετμημένα

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἦχος ᾳ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.215*

αι αι μυ ρο φο ο ροι οι γυ υ ναι αι αι κες

α νε βο ο η η σα αν δει ει ει ξον η μι ιν ω ως

προ ο ει ει ει πας Χρι στε ε ε την α να α

σταα σιν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Δχ ει ει ει ξον η μι ιν ω ως προ ο ει ει ει

πας Χρι στε ε ε την α να α σταα σιν

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

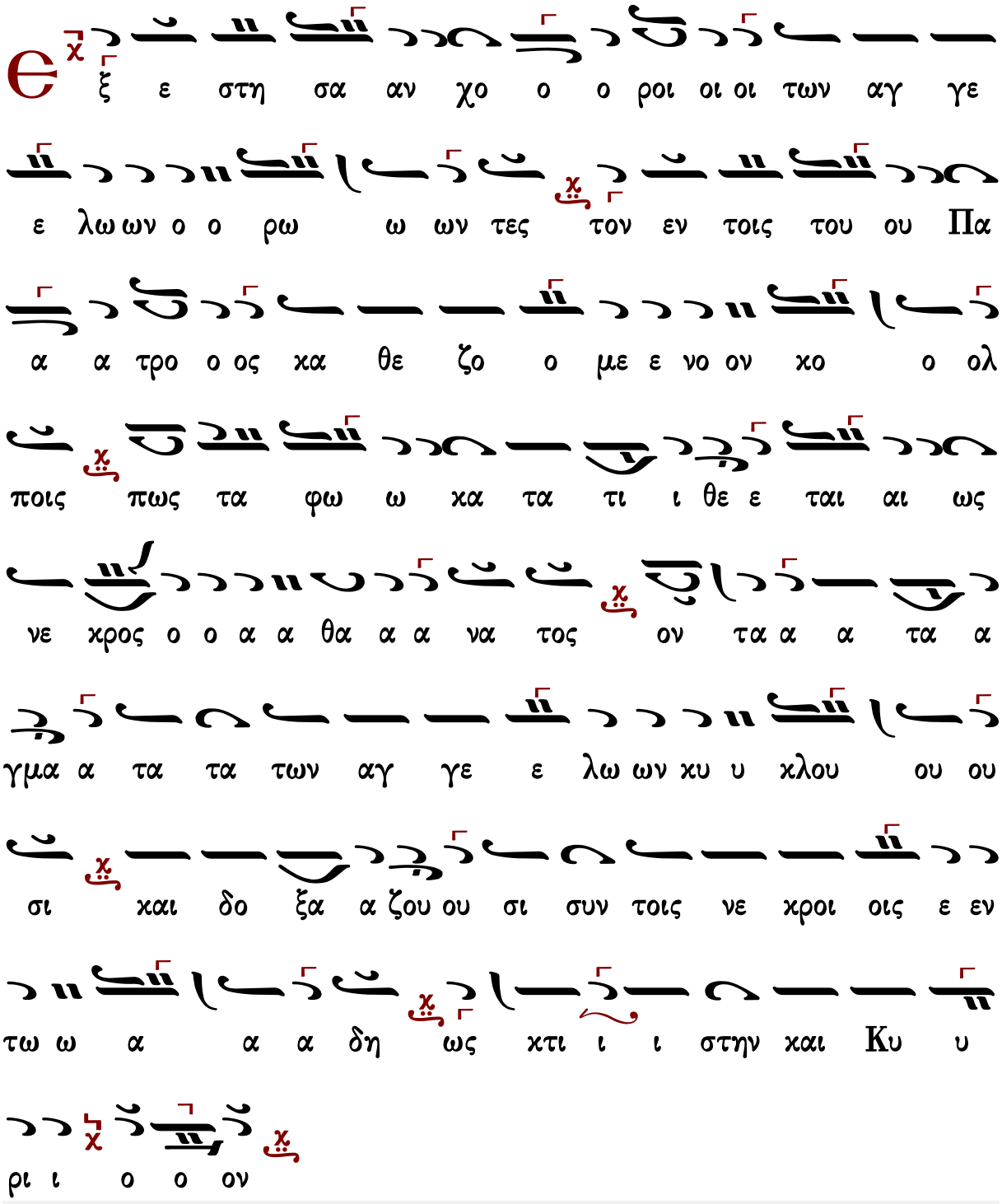

Μέλος σύντομον εἱρμολογικὸν

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἦχος ⸗ϥ ⸗κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.217*

C χ ιν δο ο νι κα θα ρα και α ρω μα σι θει

χ οις το σω ω μα το σε πτον εξ αι τη σας Πι λα

χ τω μυ ρι ζει και τι ι θη σιν Ι ω σηφ και νω

χ ω μνη η μα τι ο θεν ο ορ θρι αι αι μυ ρο φο

χ ροι γυ ναι κες α νε βο ο η σαν δει ξον η μι ιν

χ ως προ ει πας Χρι στε την α να στα σιν χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

χ τι

Δ χ ει ξον η μι ιν ως προ ει πας χ Χρι στε την α να

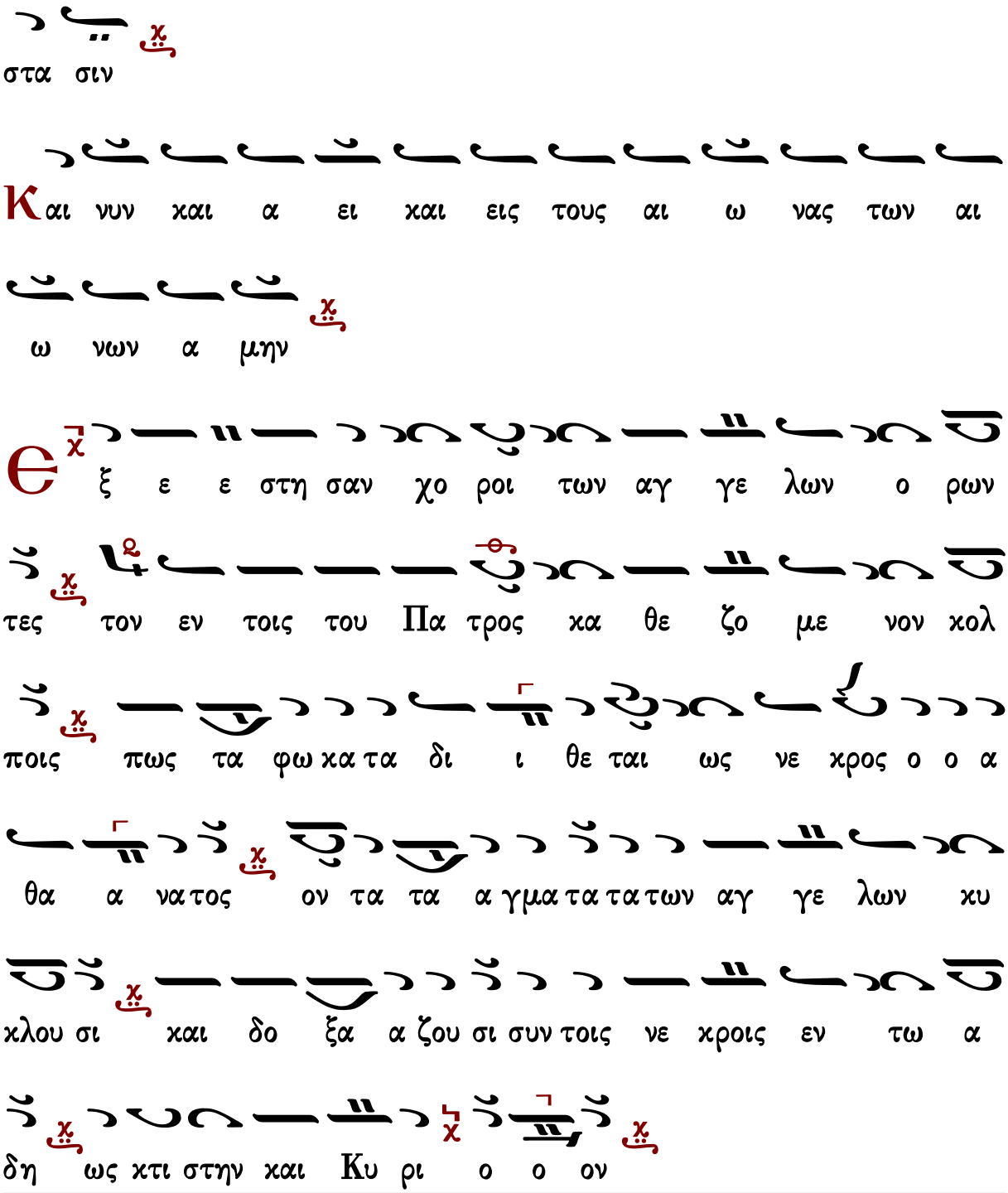

Κανών

Ἀθανασίου Καραμάνη

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ⸏ ⸎ Δι

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.270#

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαν τα πα α

α λαι δι ω κτην τυ ραν νον υ πο γης ε κρυ ψαν των σε

σω σμε νω ων οι παι δες αλλ η μεις ως αι νε α νι δες

τω Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε δο ο ξα

α σται αι

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Κ υ ρι ε Θε ε ε μου ε ξο δι ον υ υ υ

μνον και ε πι τα φι ον ω δην σοι α σω μαι τω τη

τα φη σου ου ζω ης μοι οι τας ει σο δους δι α νοι ξαν

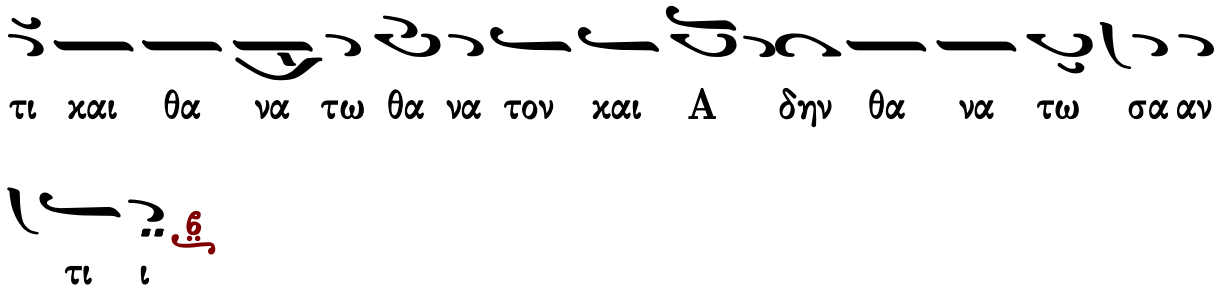
τι και θα να τω θα να τον και Α δην θα να τω σα αν

τι ι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

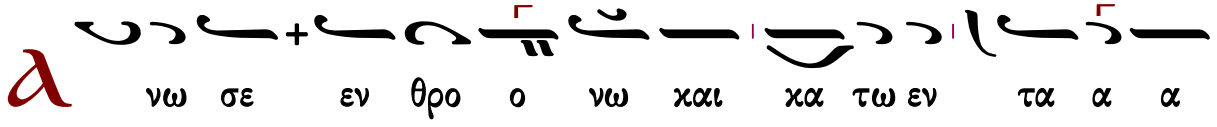
λ νω σε εν θρο ο νω και κα τω εν τα α α

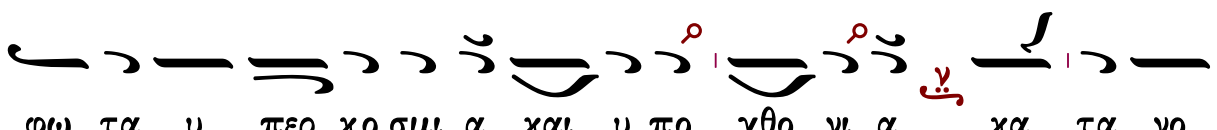
φω τα υ περ κο σμι α και υ πο χθο νι α κα τα νο

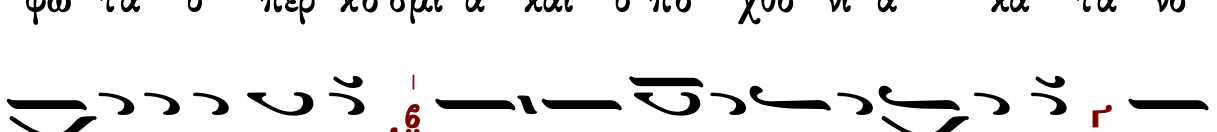
ουν τα α Σω τηρ μου ε δο νει το τη νε κρω σει σου υ

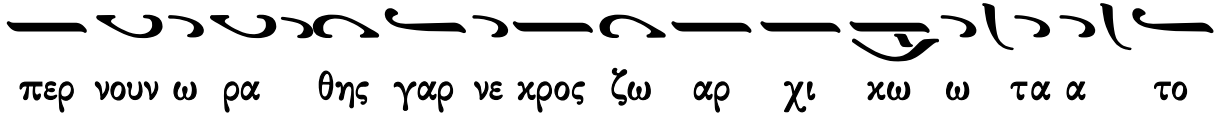
περ νουν ω ρα θης γαρ νε κρος ζω αρ χι κω ω τα α το

ος

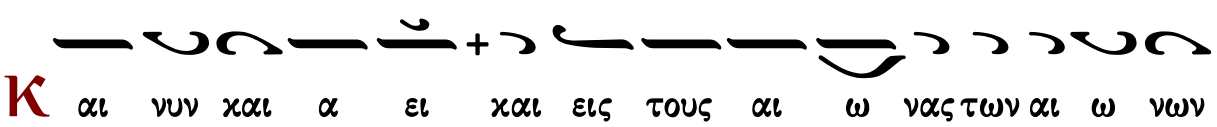
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην
Ι να σου της δο ο ξης τα παν τα πλη ρω ω ω
σης κα τα πε φοι τη κας εν κα τω τα τοις της γης α
πο σου γαρ ου ουκ ε κρυ βη η υ πο στα σις μου η εν
Α δαμ και τα φεις φθα ρεν τα με και νο ποι εις φι
λα αν θρω ω πε ε
Καταβασία
Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαν τα πα α
α λαι δι ω κτην τυ ραν νον υ πο γης ε κρυ ψαν των σε
σω σμε νω ων οι παι δες αλλ η μεις ως αι νε α νι δες
τω Κυ ρι ω α σω μεν χορὸς β' εν δο ξως γαρ δε

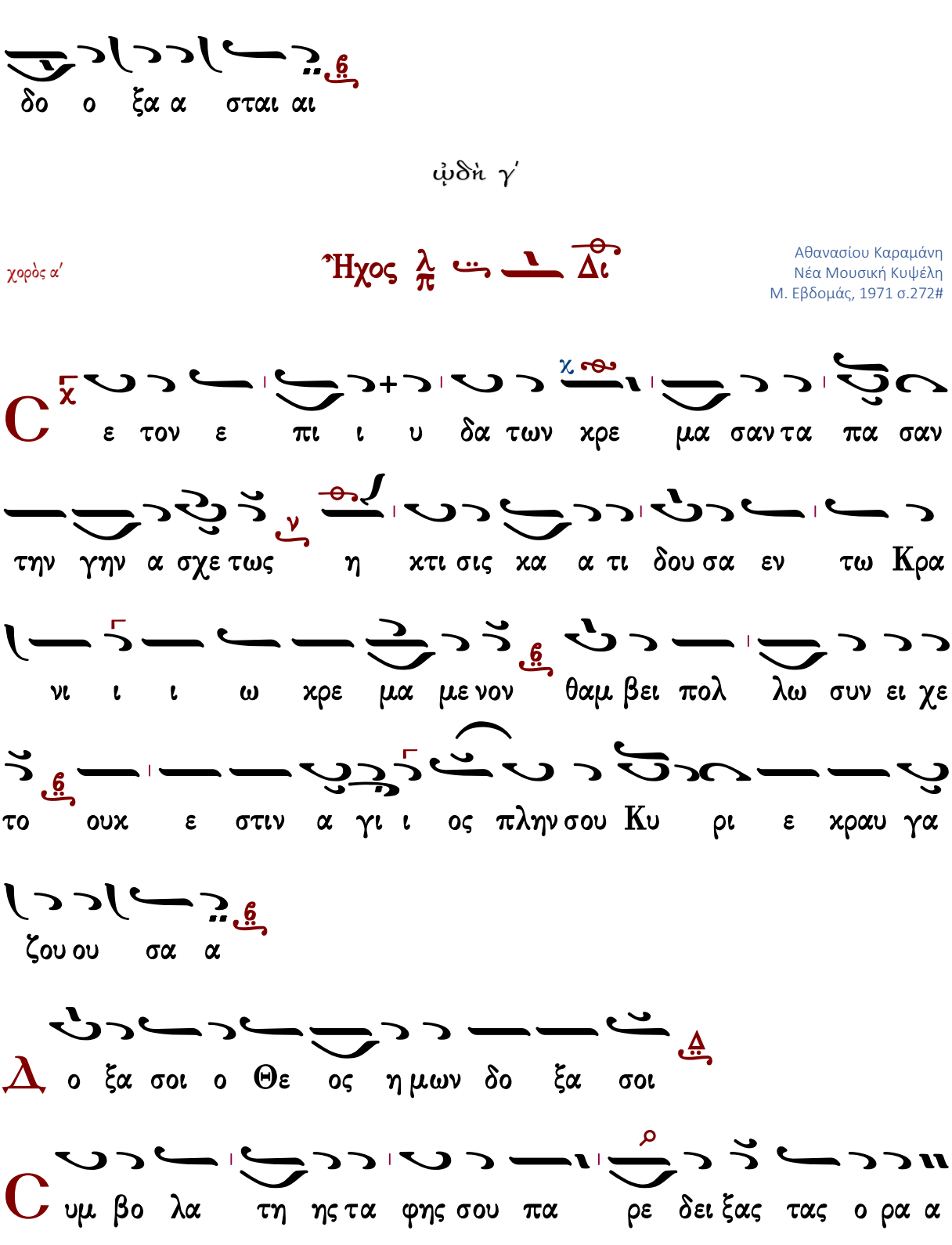
δο ο ξα α σται αι
ᾠδὴ γ΄
χορὸς α΄
Ἦχος
Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.272#
C ε τον ε πι ι υ δα των χρε μα σαν τα πα σαν
την γην α σχε τως η χτι σις κα α τι δου σα εν τω Κρα
νι ι ι ω χρε μα με νον θαμ βει πολ λω συν ει χε
το ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε κραυ γα
ζου ου σα α
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
C υμ βο λα τη ης τα φης σου πα ρε δει ξας τας ο ρα α

σεις πλη θυ νας νυν δε τα κρυ υ φι α σου θε αν δρι

κω ω ως δι ε τρα νω σας και τοις εν Α δη Δε σπο

τα ουκ ε στιν α α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε κραυ

γα ζου ου σι ιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Η πλω σας τα ας πα λα μας και η νω σας τα το πρι

ιν δι ε στω τα κα τα στο λη η δε Σω τερ τη εν σιν

δο ο ο νι και μνη μα τι πε πε δη με νους ε λυ

σας ουκ ε στιν α γι ος πλην σου Κυ ρι ε κραυ γα

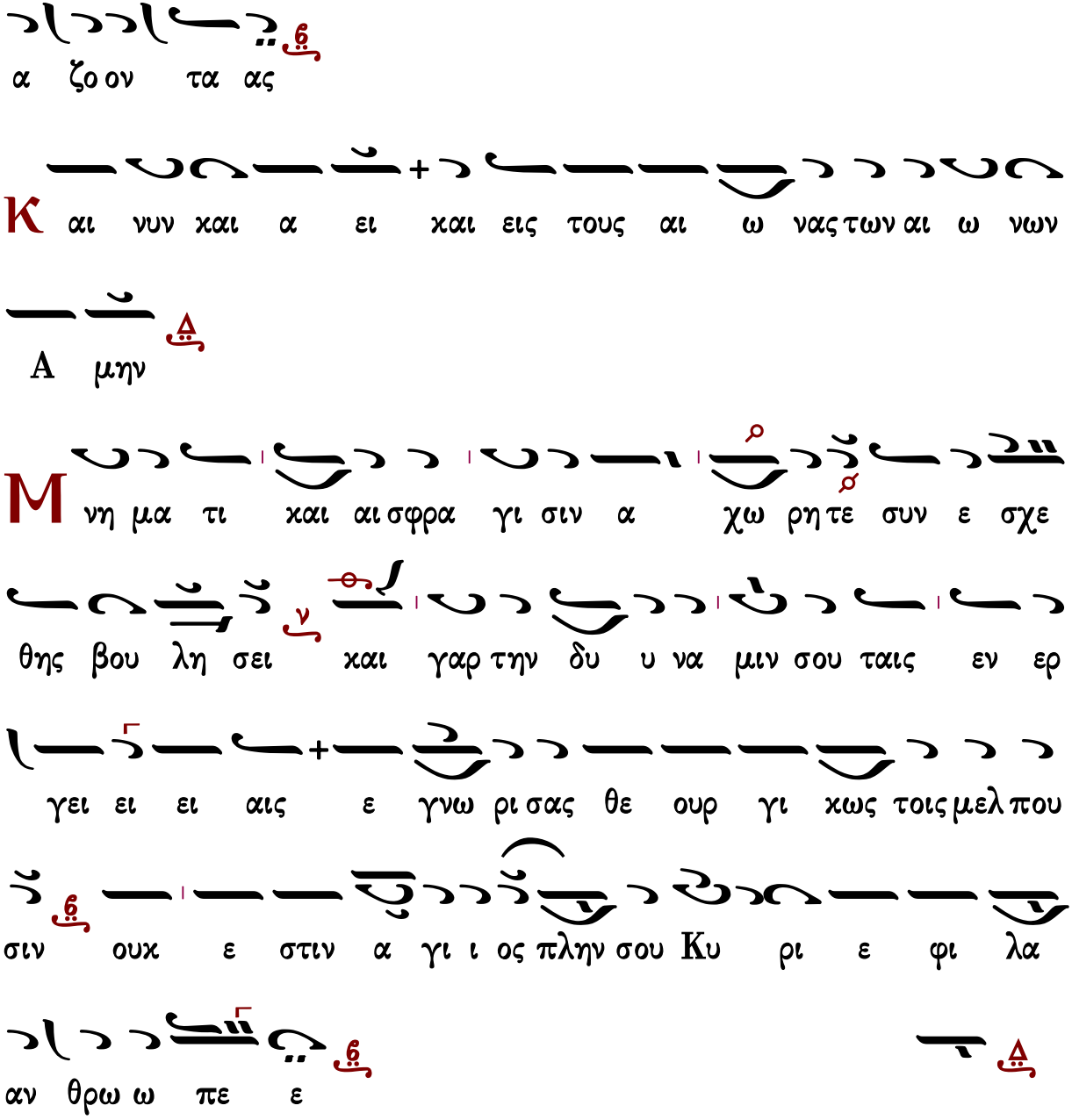
α ζο ον τα ας
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
Μ νη μα τι χαι αι σφρα γι σιν α χω ρη τε συν ε σχε
θης βου λη σει χαι γαρ την δυ υ να μιν σου ταις εν ερ
γει ει ει αις ε γνω ρι σας θε ουρ γι κως τοις μελ που
σιν ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε φι λα
αν θρω ω πε ε
Καταβασία
C ε τον ε πι ι υ δα των κρε μα σαν τα πα σαν
την γην α σχε τως η κτι σις κα α τι δου σα εν τω Κρα

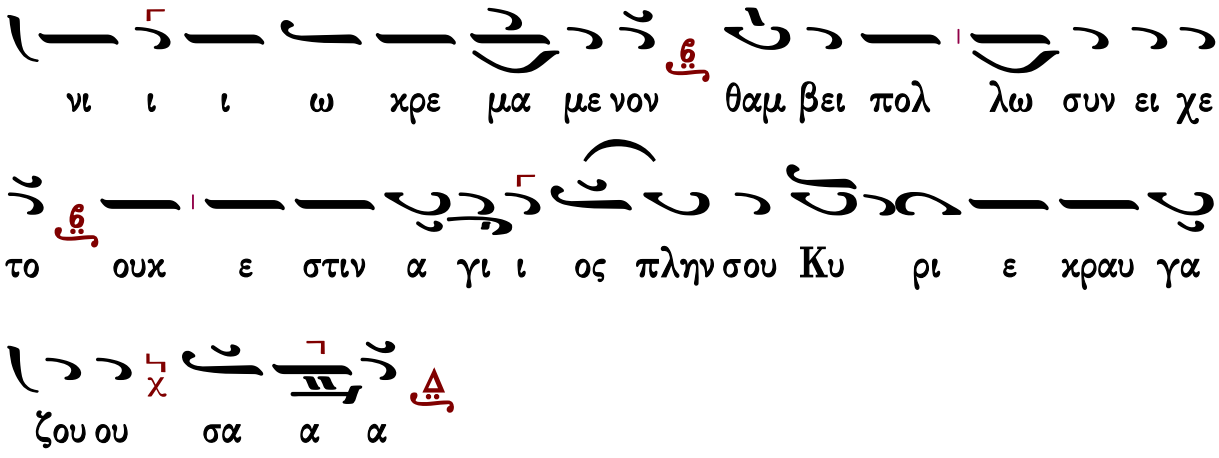

ᾠδὴ δ΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ/π ⸏ ⸎ Δι

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.275#

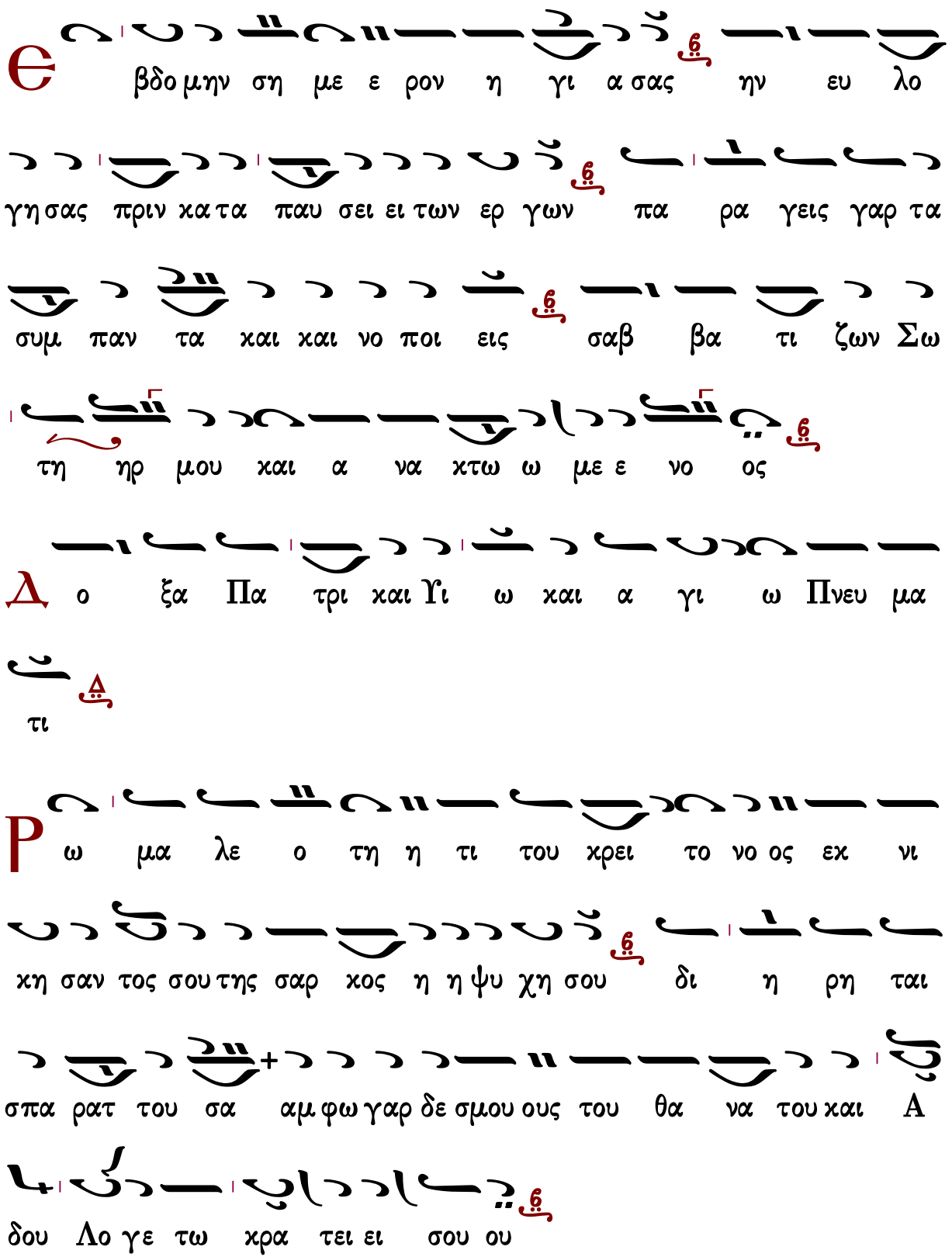
Θ βδο μην ση με ε ρον η γι α σας ην ευ λο
γη σας πριν κα τα παυ σει ει των ερ γων πα ρα γεις γαρ τα
συμ παν τα και και νο ποι εις σαβ βα τι ζων Σω
τη ηρ μου και α να κτω ω με ε νο ος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Ρ ω μα λε ο τη η τι του κρει το νο ος εκ νι
κη σαν τος σου της σαρ κος η η ψυ χη σου δι η ρη ται
σπα ρατ του σα αμ φω γαρ δε σμου ους του θα να του και Α
δου Λο γε τω κρα τει ει σου ου

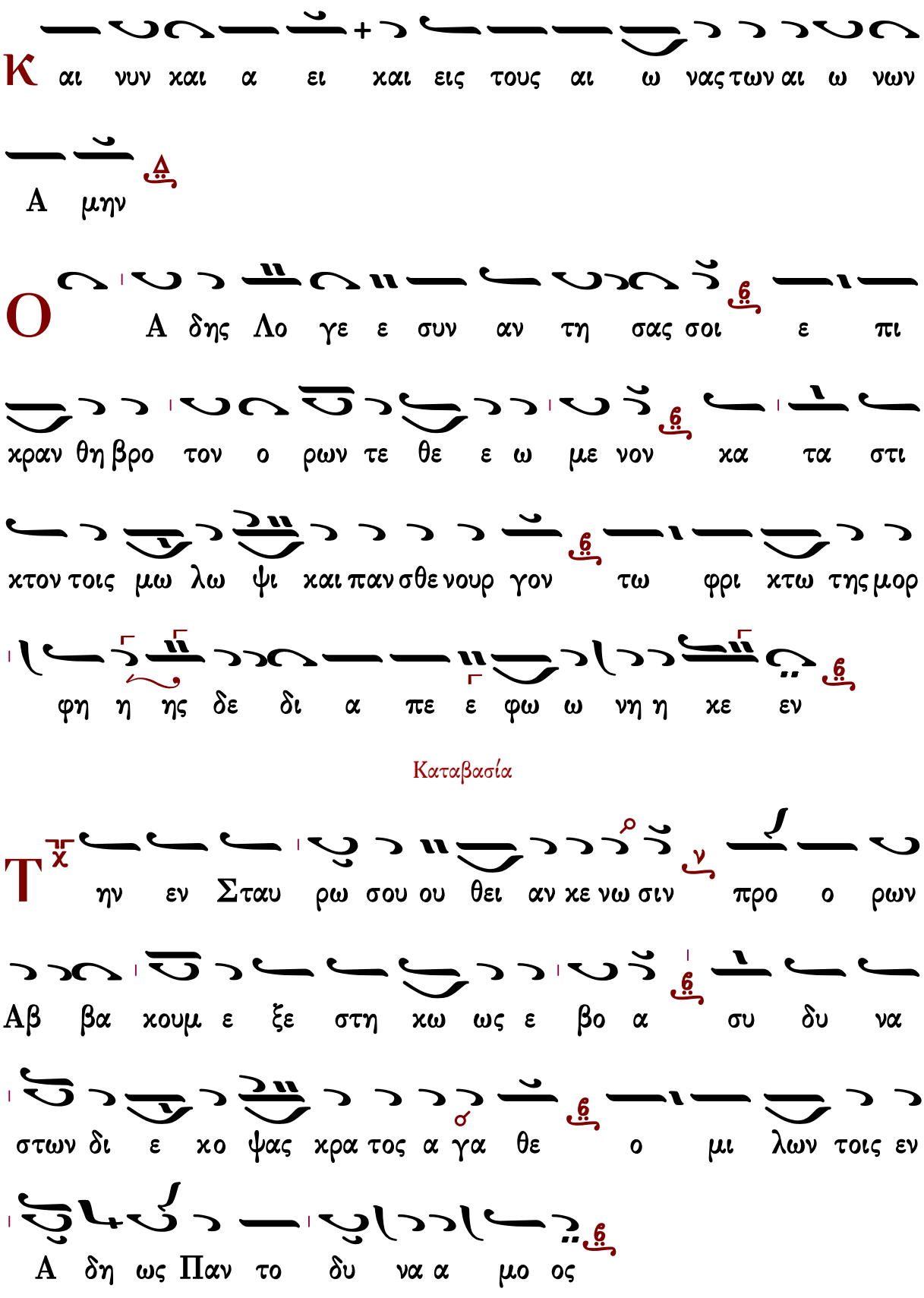
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
Ο Α δης Λο γε ε συν αν τη σας σοι ε πι
χραν θη βρο τον ο ρων τε θε ε ω με νον χα τα στι
χτον τοις μω λω ψι χαι παν σθε νουρ γον τω φρι χτω της μορ
φη η ης δε δι α πε ε φω ω νη η χε εν
Καταβασία
Τ ην εν Σταυ ρω σου ου θει αν χε νω σιν προ ο ρων
Αβ βα χουμ ε ξε στη χω ως ε βο α συ δυ να
στων δι ε χο ψας χρα τος α γα θε ο μι λων τοις εν
Α δη ως Παν το δυ να α μο ος

χορὸς α΄

Ἦχος λ/π ⸏ ⸎ Δι

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.276#

Θε ο φα νει ας σου Χρι στε της προς η μας συμ πα

θως γε ε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α νε σπε

ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σας ε κραυ γα ζεν α

να στη η η η σον ται οι νε κροι και ε γερ θη

σον ται οι εν τοι οις μνη μει οις και πα αντες οι εν

τη γη α γαλ λι α σο ον ται αι

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Νε ο ποι εις τους γη γε νεις ο Πλα στουρ γος χο ι κος

χρη η μα τι σας και σιν δων και τα φος υ πεμ φαι νου

σι το συ νον σοι Λο ο ο γε μυ στη ρι ον ο ευ

σχη η η η μων γαρ βου λευ της την του σε φυ σαν τος

βου λην σχη η μα τι ζει εν σοι με γα λο πρε πως και

νο ποι ου ουν τοος με ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

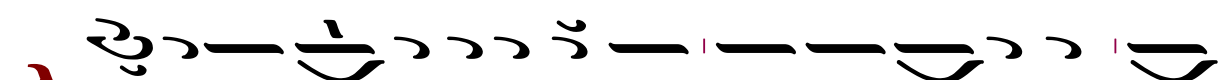

Δ ι α θα να τουτοθνη τον δι α τα φης τοφθαρ τον

με ε τα βαλ λεις α φθαρ τι ζεις γαρ θε ο πρε πε στα τα

α πα θα να τι ι ι ζων το προσ λημ μα η γαρ

σα α α αρξ σου δι α φθο ρα ουκ οι δε Δε σπο τα ου

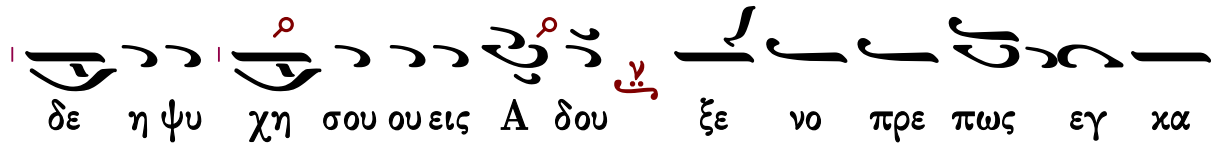

δε η ψυ χη σου ου εις Α δου ξε νο πρε πως εγ κα

τα λε λει ει πται αι

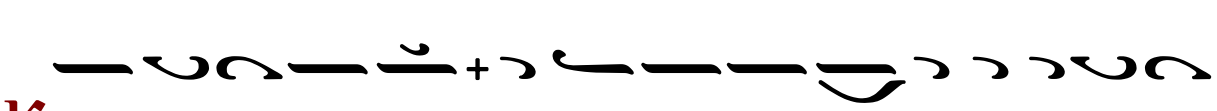

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

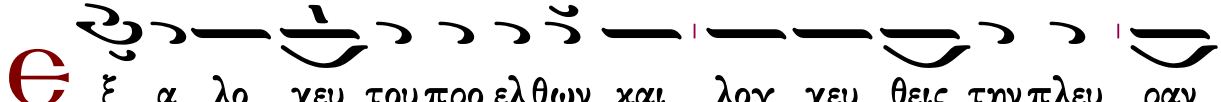

Є ξ α λο χευ του προ ελθων και λογ χευ θεις την πλευ ραν

Πλα α στουρ γε μου εξ αυ της ειρ γα σω την α να πλα

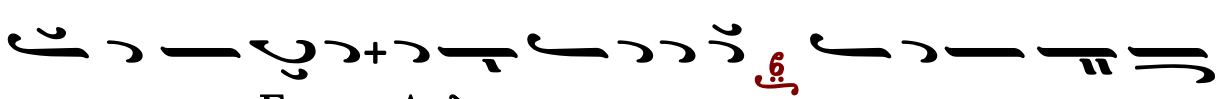

σιν την της Ευ ας Α δαμ γε νο με νος α φυ πνω ω ω

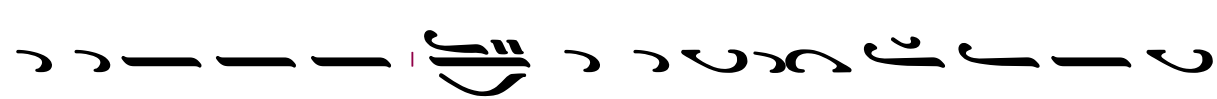

σας υ περ φυ ως υ πνον φυ σι ζω ον και ζω ην

ε γει ρα ας εξ υ πνου και της φθο ρας ως παν το δυ

υ να α μο ος

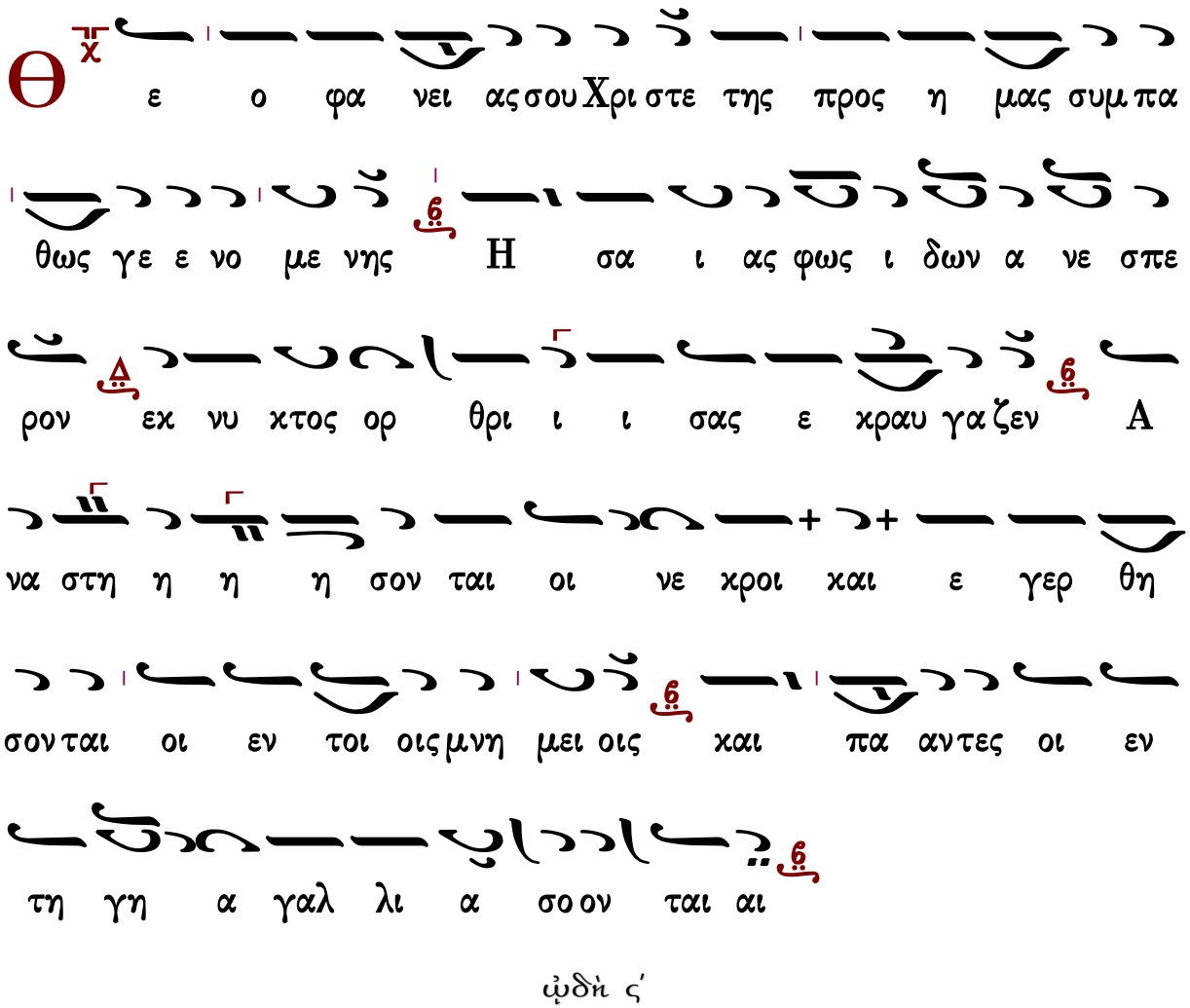

ᾠδὴ ς΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ̀ π̀ Δὶ

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.279#

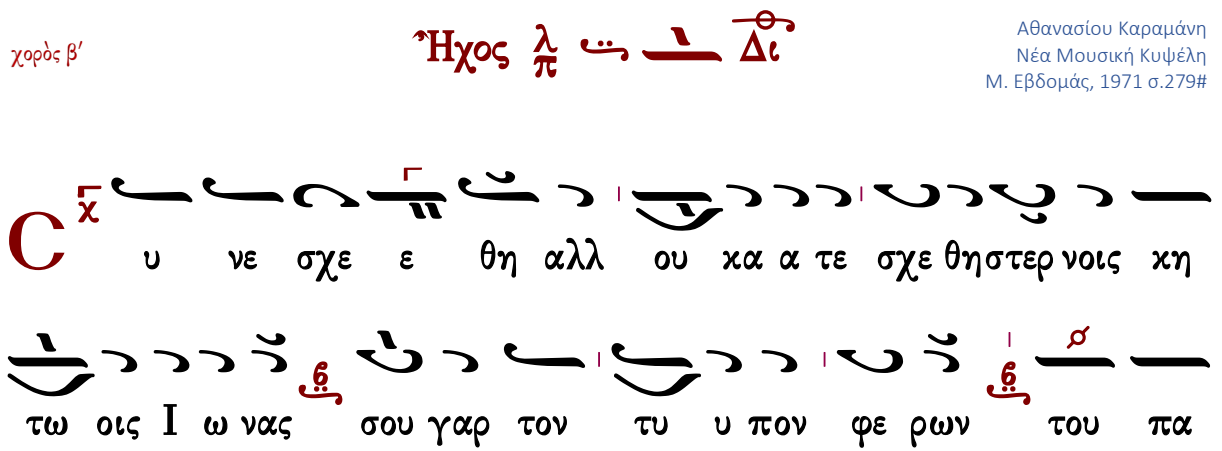

θον τος και τα φη δο θε ε εν τος ως εκ θα λα

α μου του θη ρος α νε θο ρε προσ ε φω νει δε τη κου

ου στω δι α οι φυ λασ σο ο ο με νοι μα ται α

και ψευ δη ε λε ον αυ τοις εγ κα τε λι πε ε τε

ε

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

λ νη ρε ε θης αλλ ου δι ι η ρε θης Λο γε ης

με τε ε σχες σαρ κος ει γαρ και λε ε λυ ται σου ο Να

ος εν τω και ρω του πα α α θου ους αλ λα και ου

ου τω μι α ην υ πο στα σις της θε ο τη τος και

τη ης σαρ κος σου εν αμ φο τε ε ροις γαρ εις υ

παρ χεις Υι ος Λο γος του Θε ου Θε ος και αν θρω ω

πο ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Β ρο το κτο ο νον αλλ ου θε ε ο κτο νον ε φυ το

πται σμα του Α δαμ ει γαρ και πε ε πον θε σου της σαρ κος

η χο ι κη ου σι ι ι α α αλλ η θε ο

ο της α πα θης δι ε μει νε το φθαρ τον δε σου προς

α φθαρ σι ι ι αν με τε στοι χει ω σας και α φθα

α αρ του ζω η ης ε δει ξας πη γην εξ α να στα

σε ε ω ως

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Β α σι λε ευ ει αλλ ουχ αι αι ω νι ζει Α δης του

γε νους των βρο των συ γαρ τε θει εις εν τα φω χρα ται ε

ζω αρ χι χη η η πα λα α α μη η τα του θα να

α του κλει θρα δι ε σπα ρα ξας και ε κη ρυ ξας

τοις απ αι ω ω ω νος ε κει κα θευ δου σι λυ τρω

σιν α ψευ δη Σω τερ γε γο νως νε χρων πρω το το

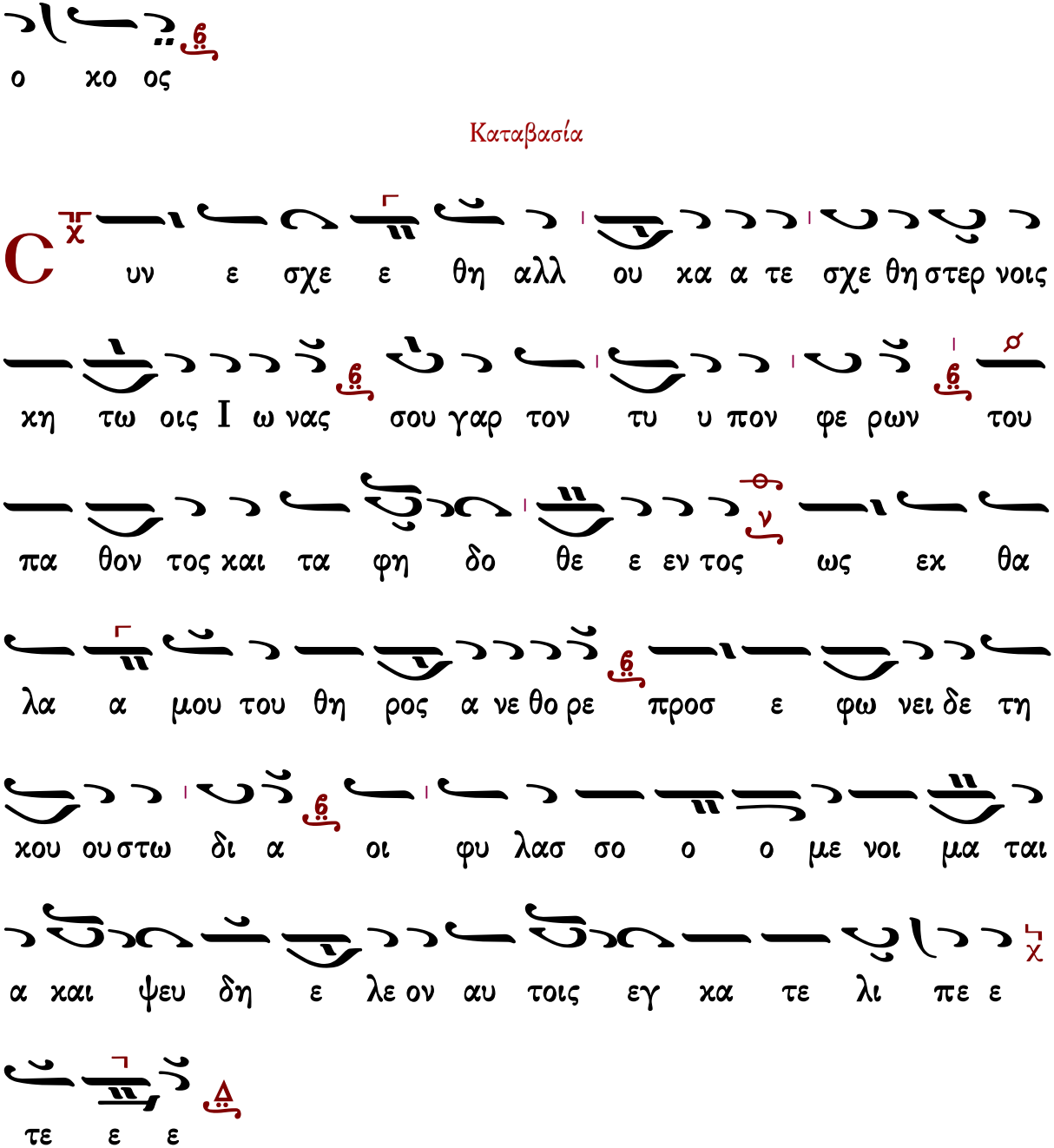

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτὴ — Λουκᾶς Λουκᾶ

ᾠδὴ ζ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ... Δι

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.281#

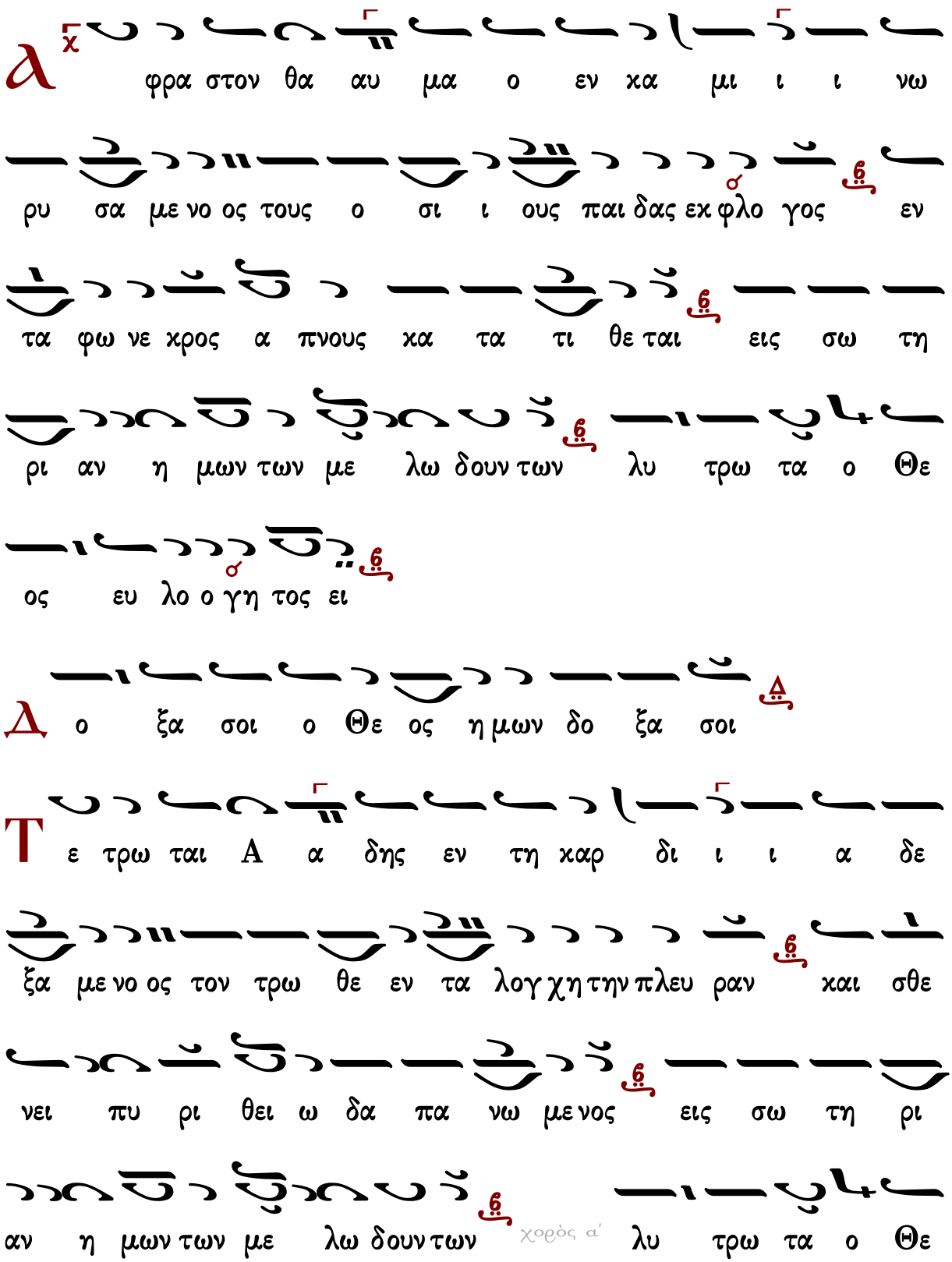
α
φρα στον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι νω
ρυ σα με νο ος τους ο σι ι ους παι δας εκ φλο γος εν
τα φω νε κρος α πνους κα τα τι θε ται εις σω τη
ρι αν η μων των με λω δουν των λυ τρω τα ο Θε
ος ευ λο ο γη τος ει
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Τ ε τρω ται Α α δης εν τη καρ δι ι ι α δε
ξα με νο ος τον τρω θε εν τα λογ χη την πλευ ραν και σθε
νει πυ ρι θει ω δα πα νω με νος εις σω τη ρι
αν η μων των με λω δουν των χορὸς α΄ λυ τρω τα ο Θε

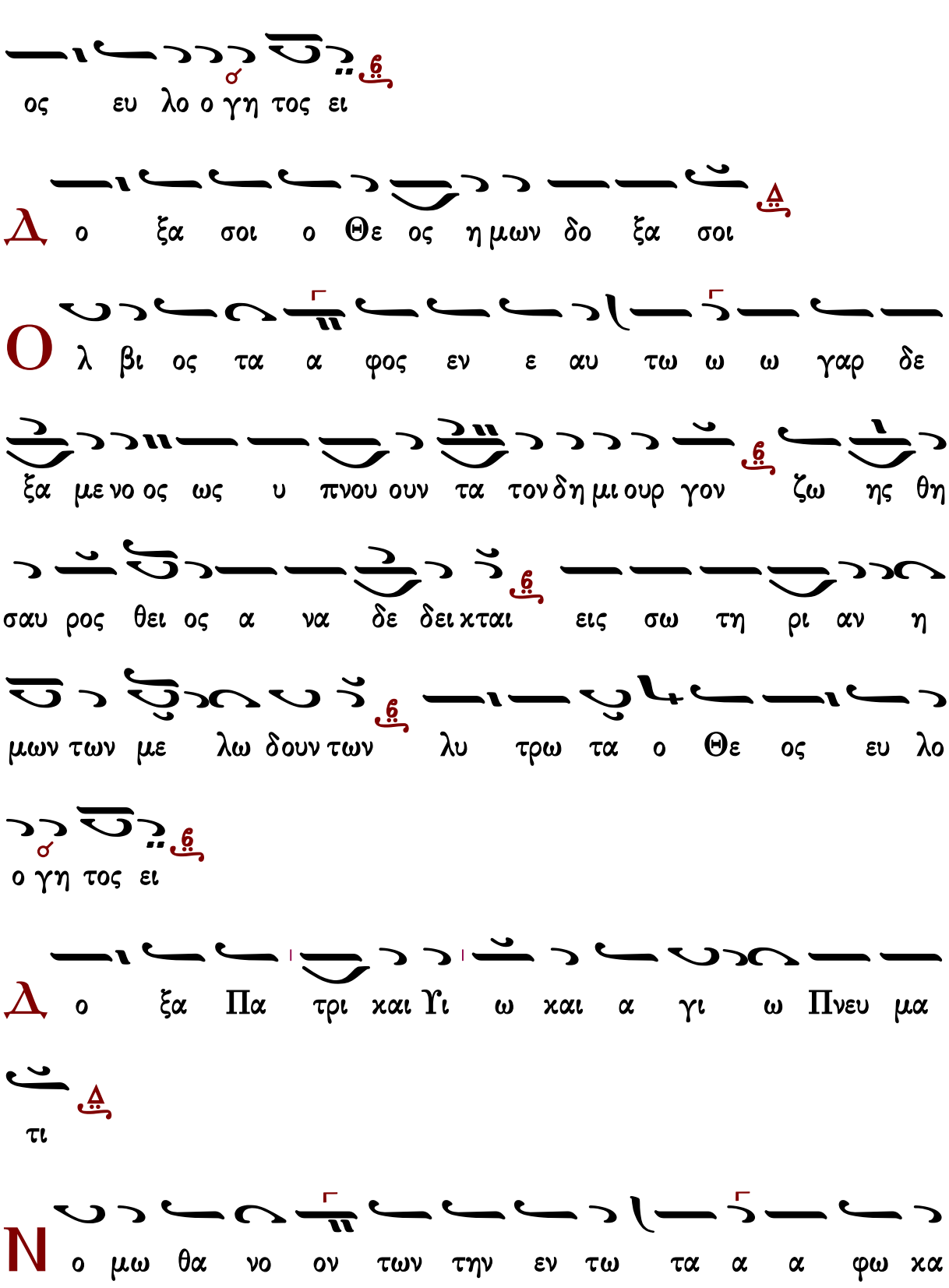
ος ευ λο ο γη τος ει
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Ο λ βι ος τα α φος εν ε αυ τω ω ω γαρ δε
ξα με νο ος ως υ πνου ουν τα τον δη μι ουρ γον ζω ης θη
σαυ ρος θει ος α να δε δει κται εις σω τη ρι αν η
μων των με λω δουν των λυ τρω τα ο Θε ος ευ λο
ο γη τος ει
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Ν ο μω θα νο ον των την εν τω τα α α φω κα

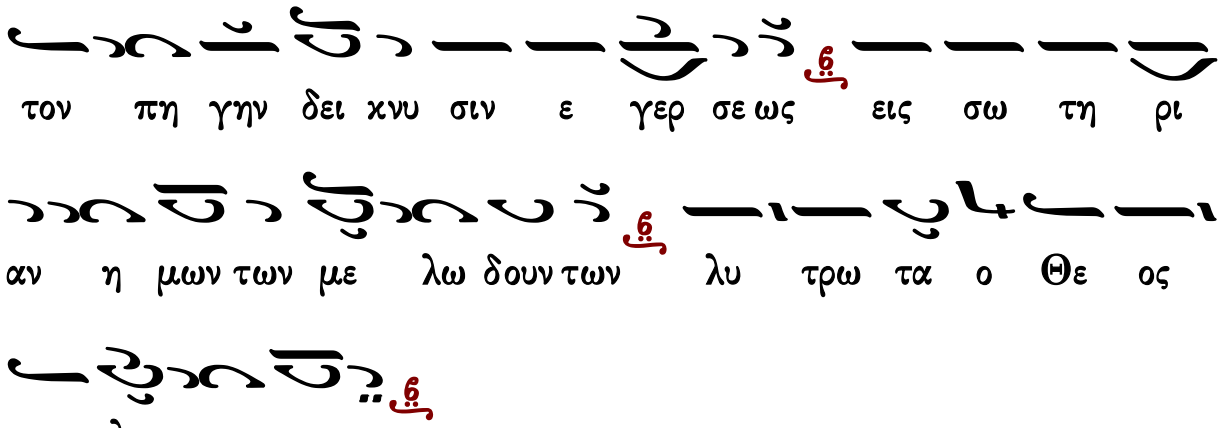

τα θε σιν η των ο ο ο λων δε χε ται ζω η και του

τον πη γην δει κνυ σιν ε γερ σε ως εις σω τη ρι

αν η μων των με λω δουν των λυ τρω τα ο Θε ος

ευ λο γη τος ει

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

A μην

M ι α υ πη ηρ χεν η εν τω A α α δη α

χω ρι στος και εν τα α α φω και εν τη E δεμ θε ο

της Χρι στου συν Πα τρι και Πνευ μα τι εις σω τη ρι

αν η μων των με ε λω δουν των λυ τρω τα ο Θε

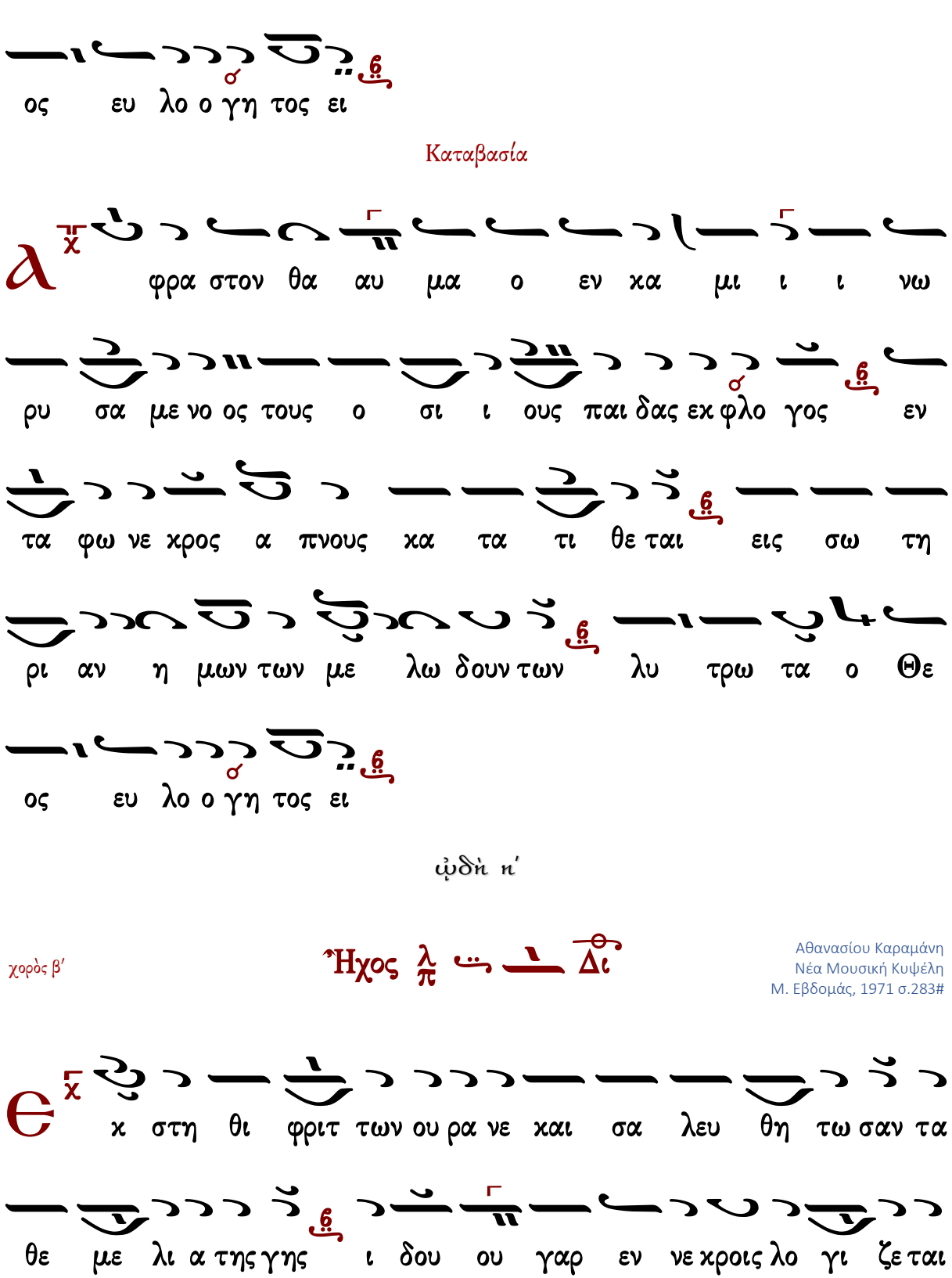
ος ευ λο ο γη τος ει
Καταβασία
φρα στον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι νω
ρυ σα με νο ος τους ο σι ι ους παι δας εκ φλο γος εν
τα φω νε κρος α πνους κα τα τι θε ται εις σω τη
ρι αν η μων των με λω δουν των λυ τρω τα ο Θε
ος ευ λο ο γη τος ει
ᾠδὴ η΄
χορὸς β΄
Ἦχος
Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.283#
κ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη τω σαν τα
θε με λι α της γης ι δου ου γαρ εν νε κροις λο γι ζε ται

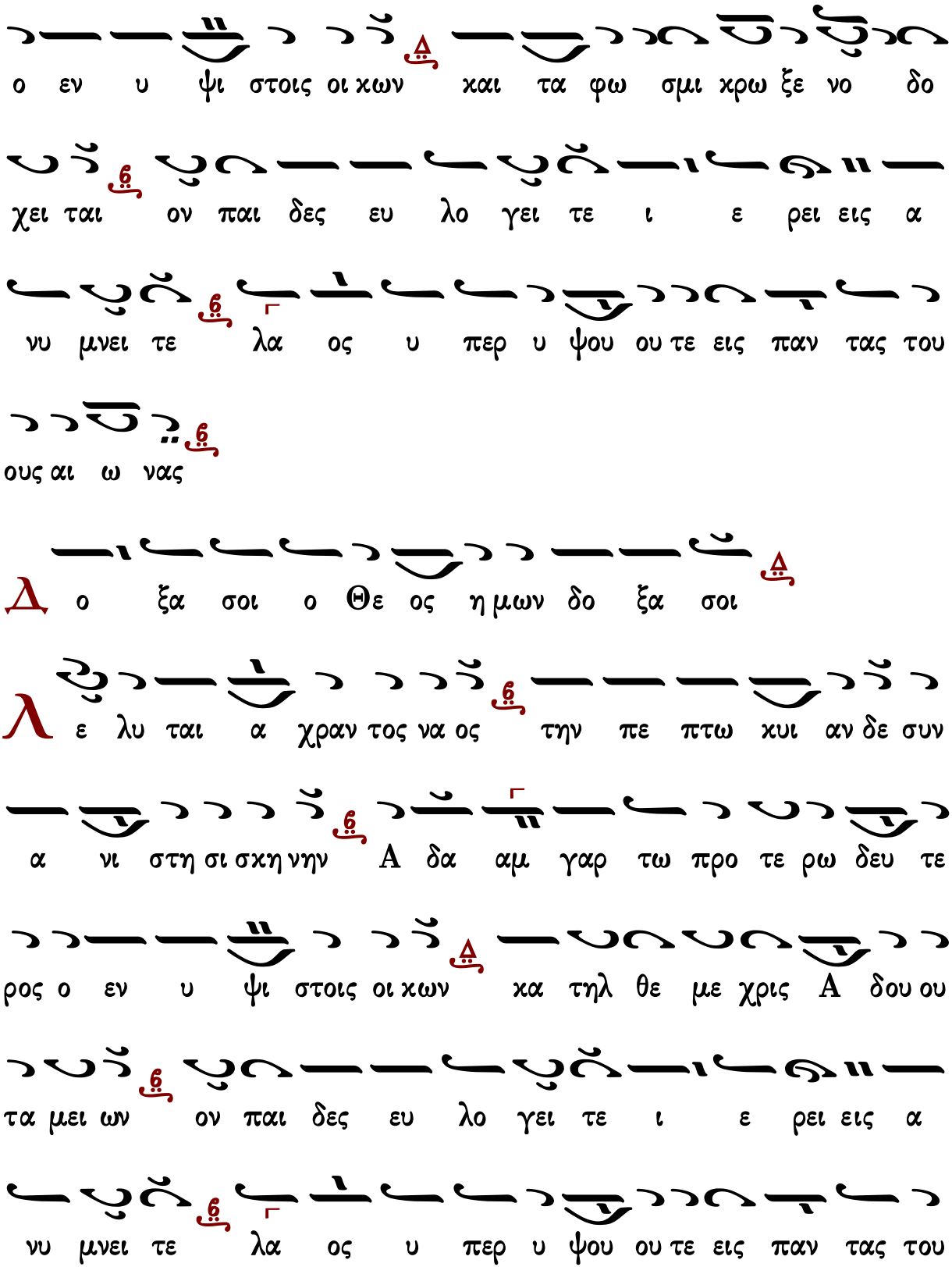
ο εν υ ψι στοις οι κων και τα φω σμι κρω ξε νο δο
χει ται ον παι δες ευ λο γει τε ι ε ρει εις α
νυ μνει τε λα ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του
ους αι ω νας
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
λ ε λυ ται α χραν τος να ος την πε πτω κυι αν δε συν
α νι στη σι σκη νην Α δα αμ γαρ τω προ τε ρω δευ τε
ρος ο εν υ ψι στοις οι κων κα τηλ θε με χρις Α δου ου
τα μει ων ον παι δες ευ λο γει τε ι ε ρει εις α
νυ μνει τε λα ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του

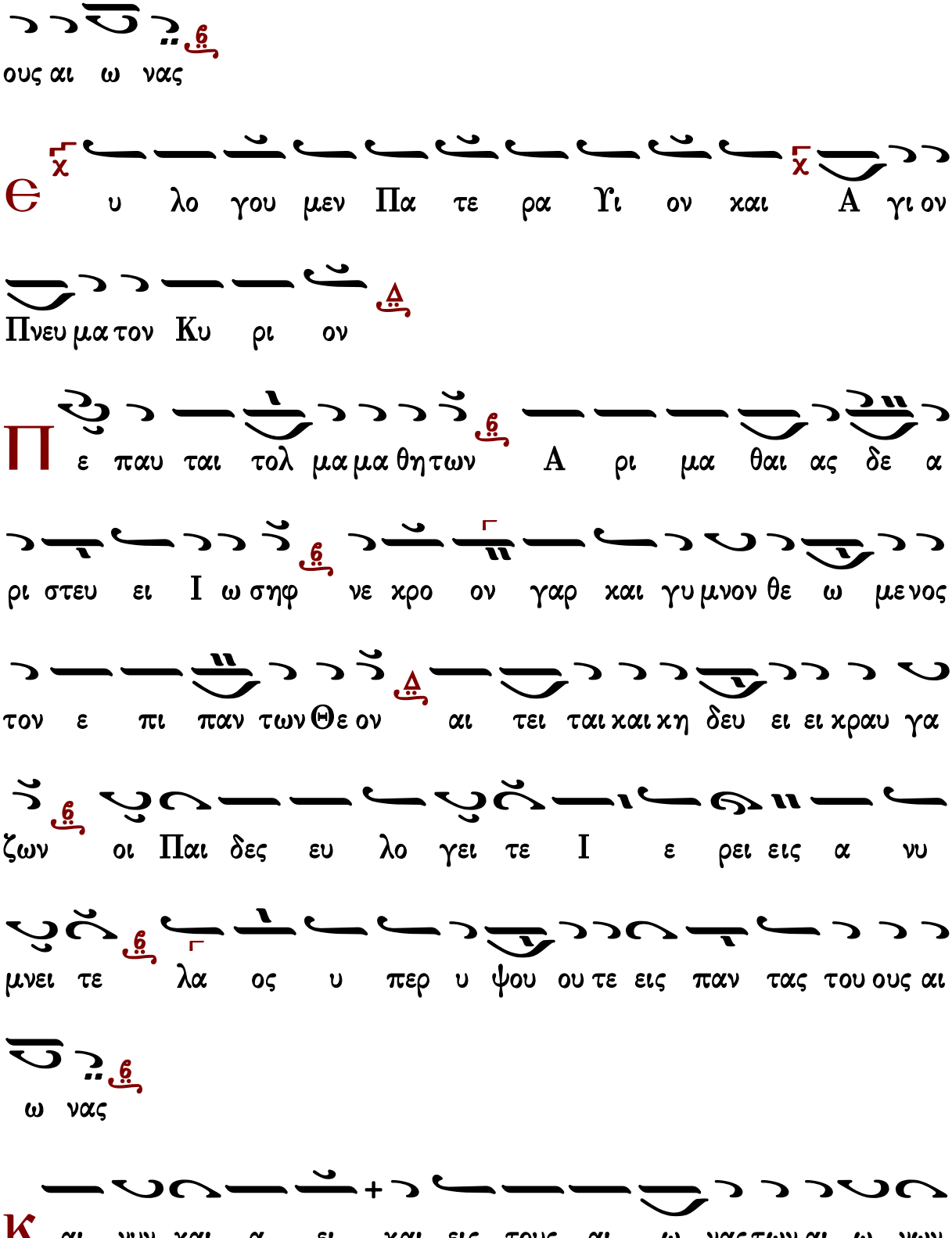
ους αι ω νας
Є υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον
Πνευ μα τον Κυ ρι ον
Π ε παυ ται τολ μα μα θη των Α ρι μα θαι ας δε α
ρι στευ ει Ι ω σηφ νε χρο ον γαρ και γυ μνον θε ω με νος
τον ε πι παν των Θε ον αι τει ται και κη δευ ει ει κραυ γα
ζων οι Παι δες ευ λο γει τε Ι ε ρει εις α νυ
μνει τε λα ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του ους αι
ω νας
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

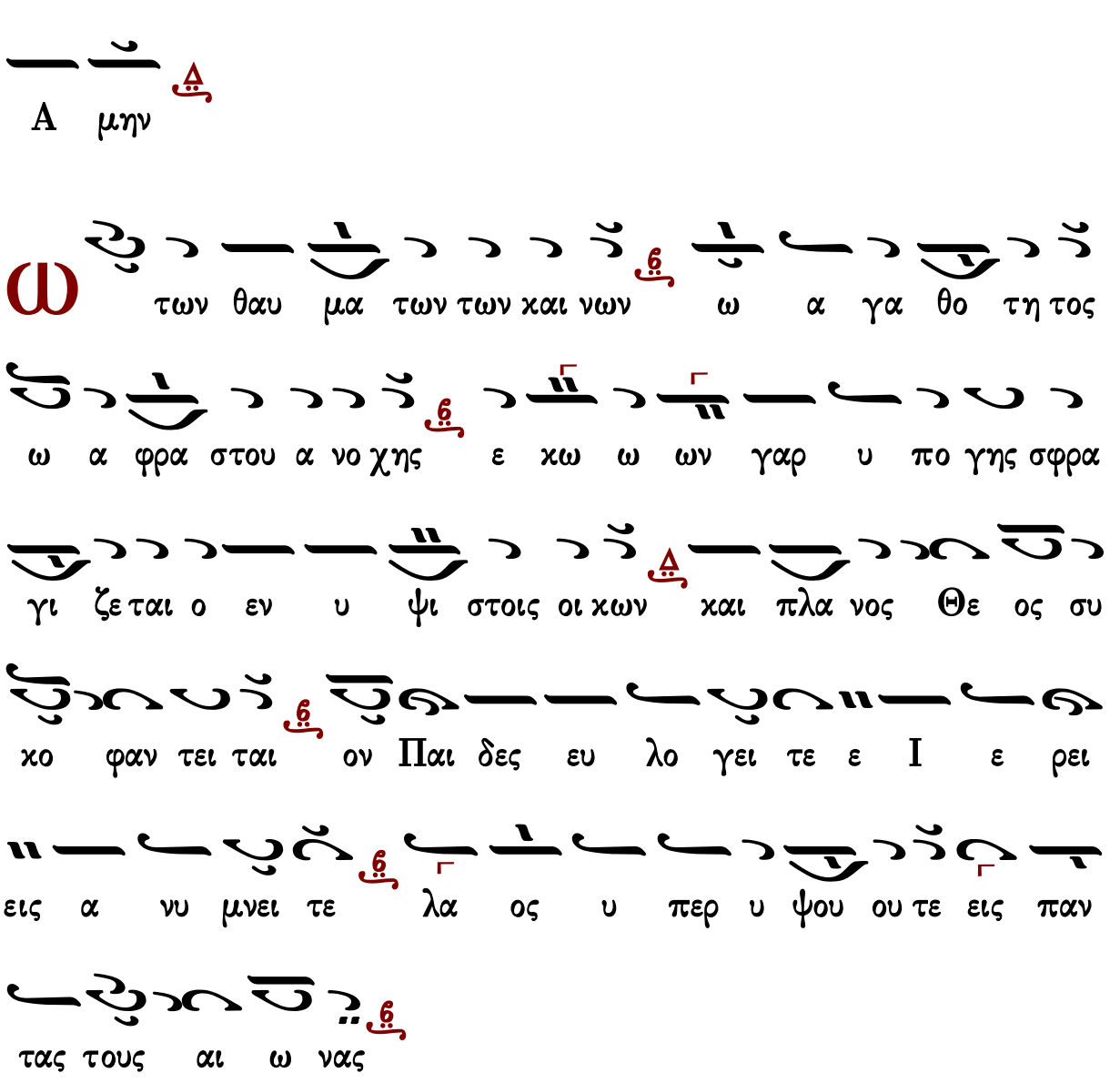
A μην
ω των θαυ μα των των και νων ω α γα θο τη τος
ω α φρα στου α νο χης ε κω ω ων γαρ υ πο γης σφρα
γι ζε ται ο εν υ ψι στοις οι κων και πλα νος Θε ος συ
κο φαν τει ται ον Παι δες ευ λο γει τε ε Ι ε ρει
εις α νυ μνει τε λα ος υ περ υ ψου ου τε εις παν
τας τους αι ω νας

Καταβασία

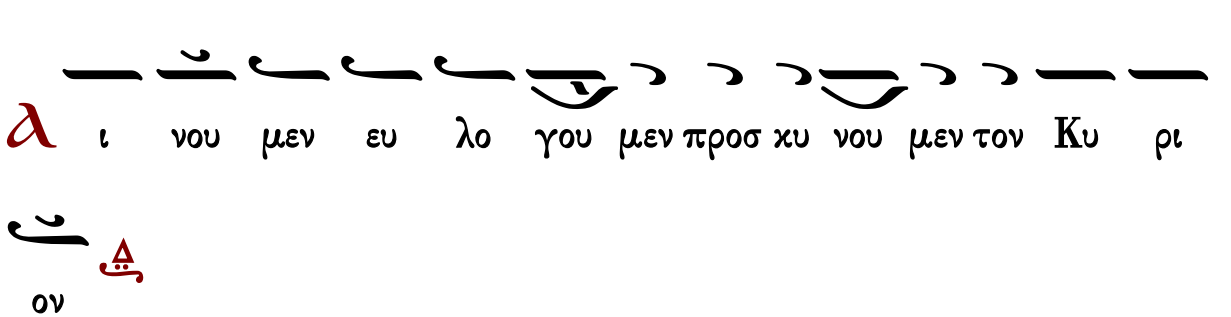
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ κυ νου μεν τον Κυ ρι
ον

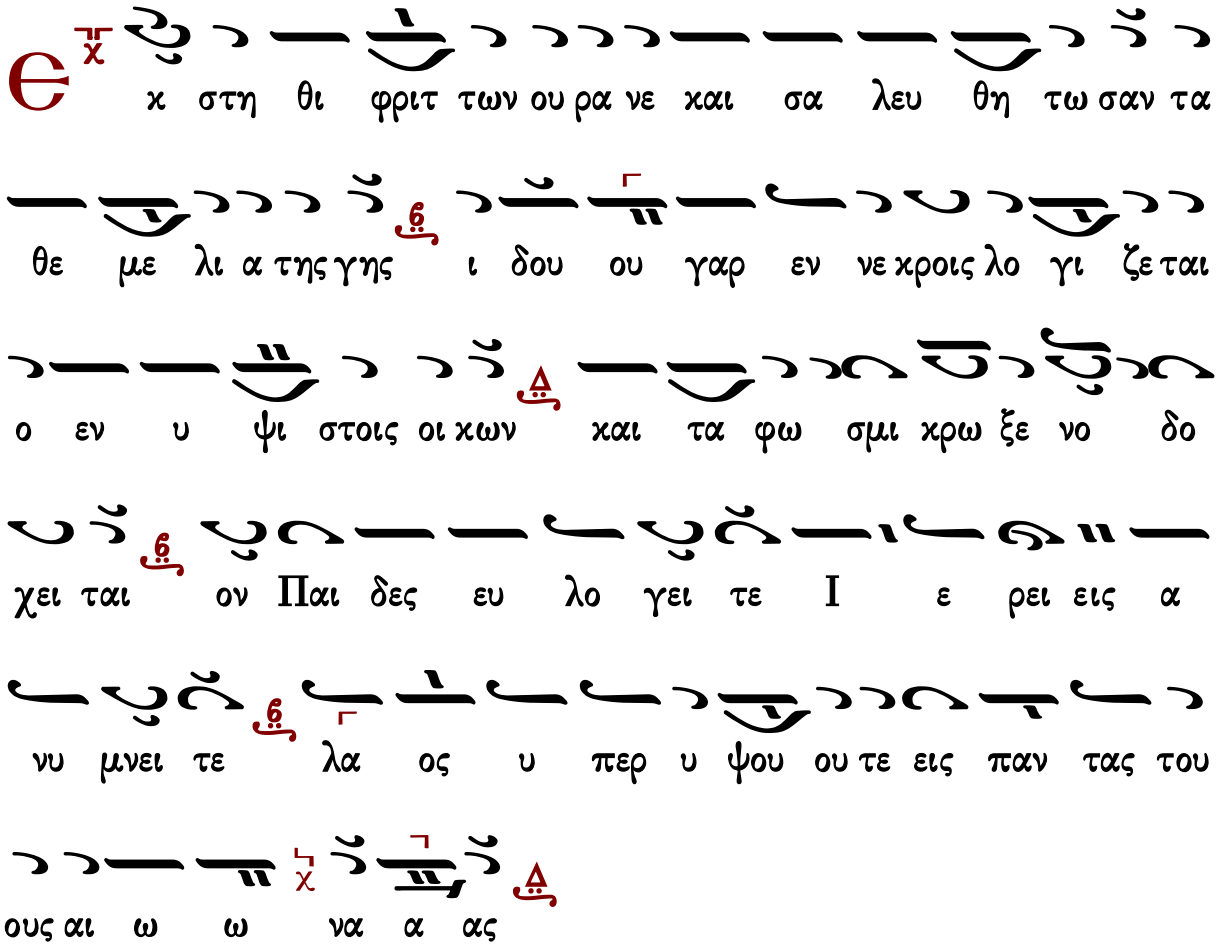

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ′

χορὸς α′

Ἦχος λ/π ⲥ ⲗ Δι

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.286#

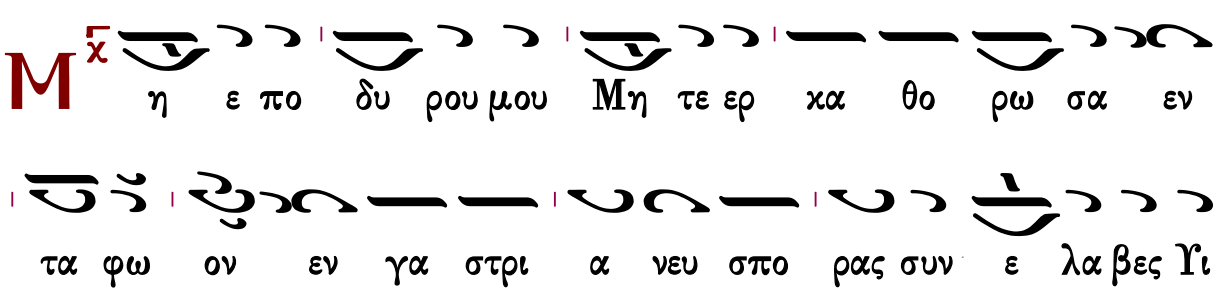

ον α να στη η η σο μαι γαρ και δο ξα σθη σο μαι

και υ ψω σω εν δο ξη α παυ στως ως Θε ος τους εν πι

στει και πο θω σε με γα λυ νο ον τα ας

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Є πι τω ξε νω σου το κω ω τας ο δυ νας φυ

γου σα υ περ φυ ως ε μα κα ρι σθην α ναρ χε Υι

ε νυν δε σε Θε ε μου α πνουν ο ρω σα νε κρον

τη ρομ φαι α της λυ πης σπα ρατ το μαι δει νως αλλ α να

α α στη θι ο ο πως με γα λυν θη η σω ω

μαι αι

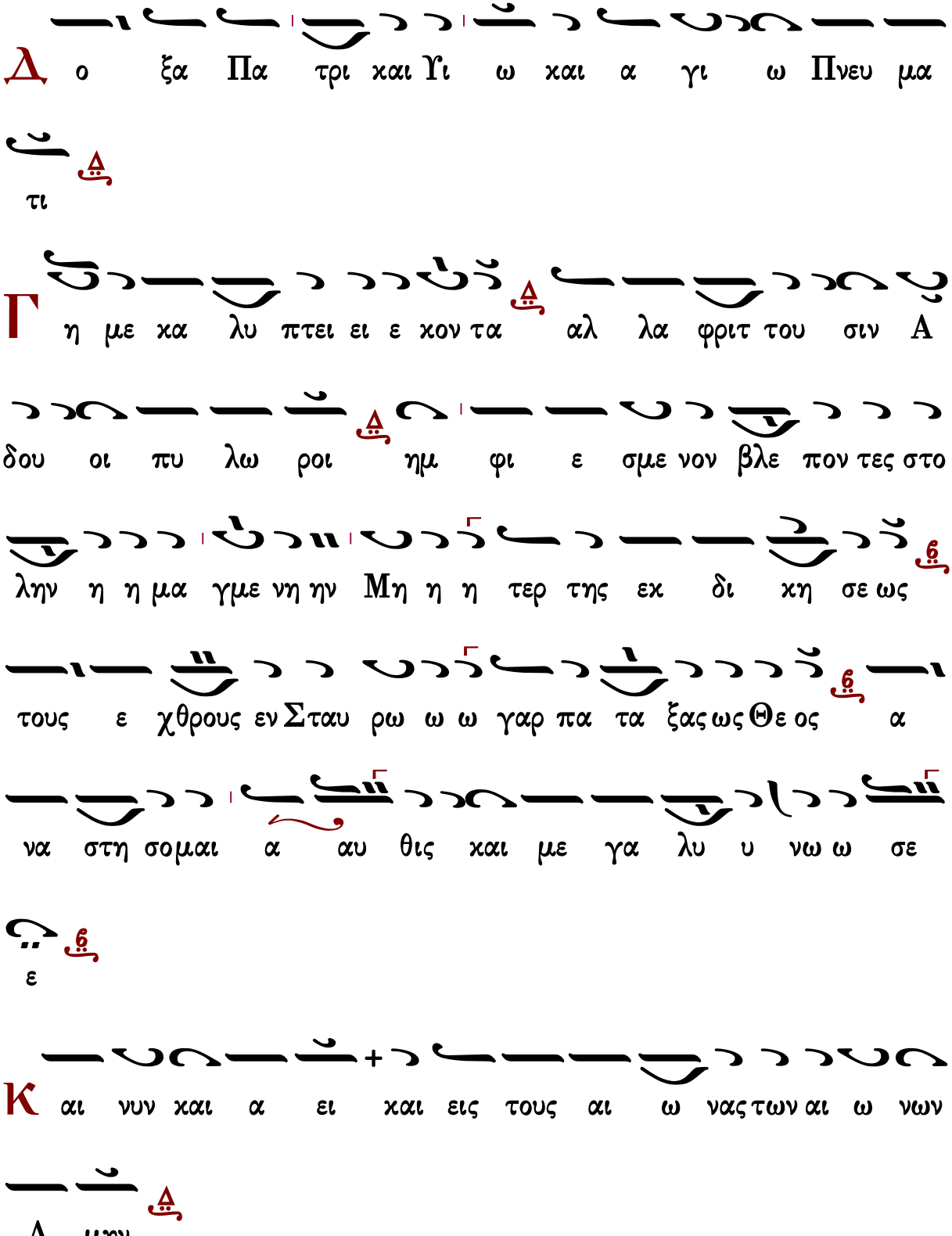
Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Γ
η με κα λυ πτει ει ε κον τα αλ λα φριτ του σιν Α
δου οι πυ λω ροι ημ φι ε σμε νον βλε πον τες στο
λην η η μα γμε νη ην Μη η η τερ της εκ δι κη σε ως
τους ε χθρους εν Σταυ ρω ω ω γαρ πα τα ξας ως Θε ος α
να στη σομαι α αυ θις και με γα λυ υ νω ω σε
ε
Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην

α
γαλ λι α σθω η χτι σι ις ευ φραι νε σθω σαν
παν τες οι γη γε νεις ο γαρ ε χθρος ε σχυ λε ευ ται
Α δης με τα μυ ρων γυ ναι αι αι χες προσ υ παν
τα τω σαν τον Α δαμ συν τη Ευ α λυ τρου μαι παγ γε νη
και τη τρι τη η με ε ρα εξ α να στη η σο ο
μαι αι

Καταβασία

Μ
η ε πο δυ ρου μου Μη τε ερ κα θο ρω σα εν
τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συν ε λα βες Υι
ον Α να στη η η σο μαι γαρ και δο ξα σθη σο μαι
και υ ψω σω εν δο ξη α παυ στως ως Θε ος τους εν πι

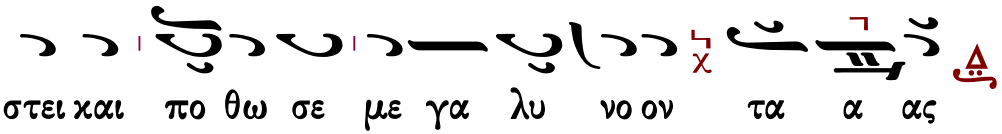

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ᾠδὴ α΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ/π ⸎ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.159*

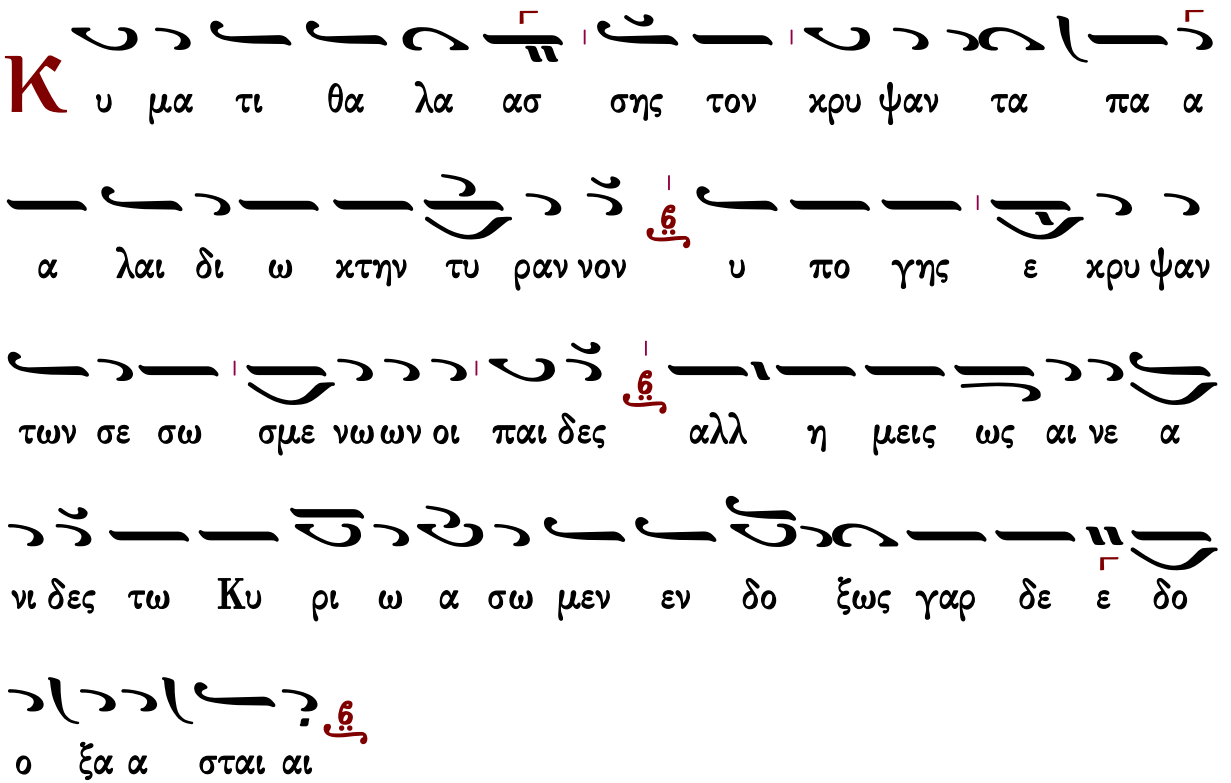

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον, καὶ ἐπιτάφιον, ᾠδήν σοι ᾄσομαι, τῷ τῇ ταφῇ σου ζωῆς μοι, τὰς εἰσόδους διανοίξαντι, καὶ θανάτῳ θάνατον, καὶ Ἅδην θανατώσαντι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν τάφῳ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ ὑποχθόνια, κατανοοῦντα Σωτήρ μου, ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου· ὑπὲρ νοῦν ὡράθης γάρ, νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἵνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσῃς, καταπεφοίτηκας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς· ἀπὸ γὰρ σοῦ οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασίς μου ἡ ἐν Ἀδάμ, καὶ ταφεὶς φθαρέντα με, καινοποιεῖς, φιλάνθρωπε.

Καταβασία

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.159*

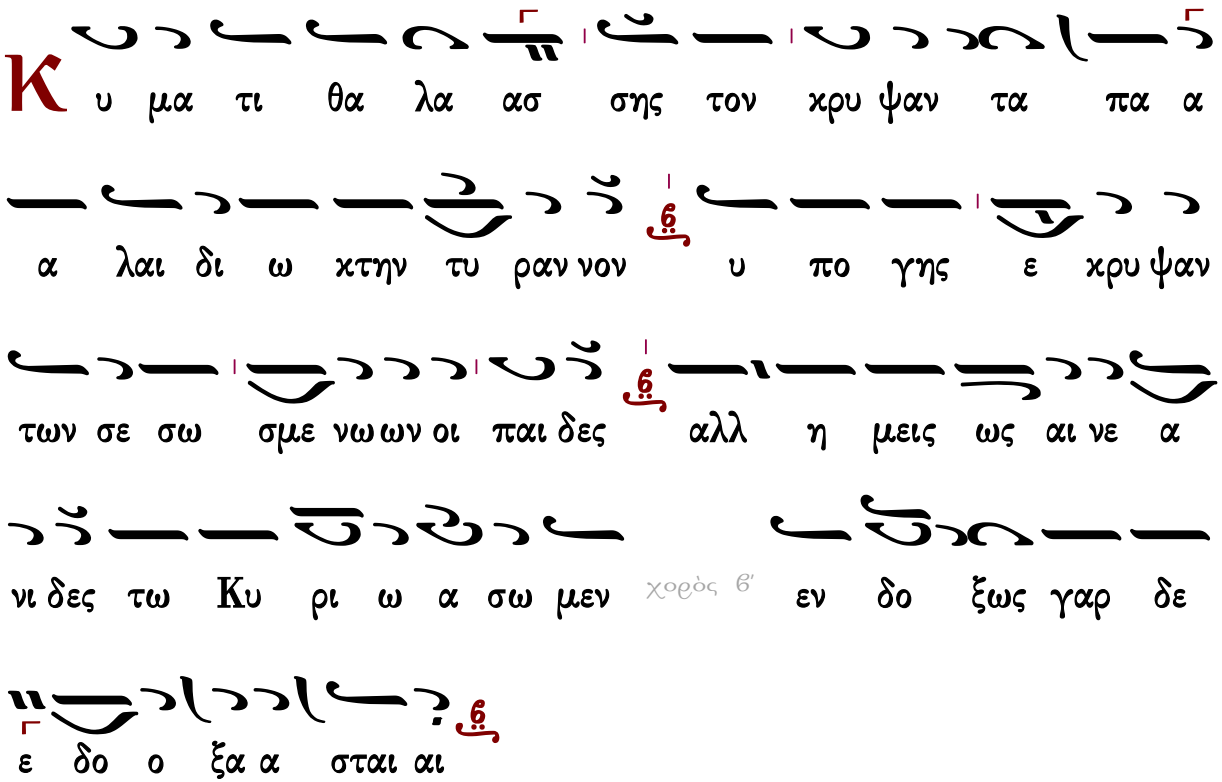

ᾠδὴ γ′

χορὸς α′

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.160*

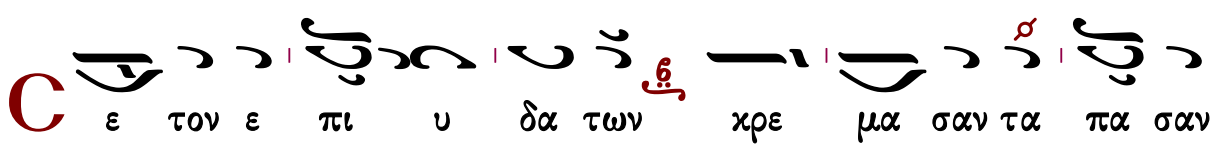

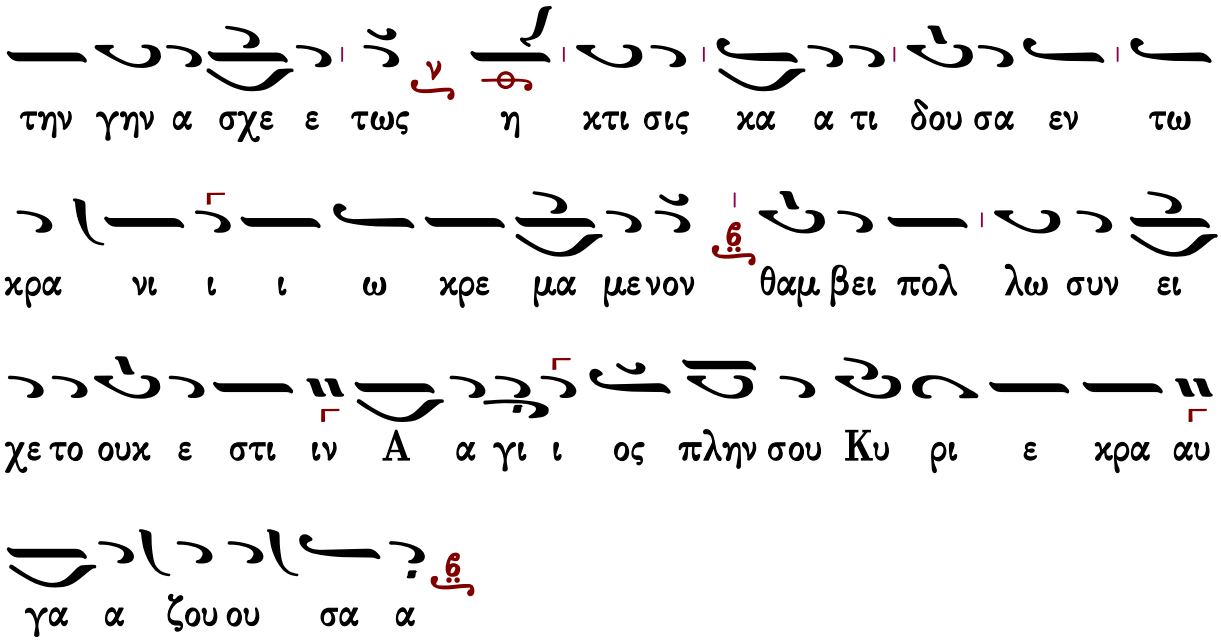

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου, παρέδειξας τὰς δράσεις πληθύνας, νῦν δὲ τὰ κρύφιά σου, θεανδρικῶς διετράνωσας, καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ Δέσποτα· οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε, κραυγάζουσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἥπλωσας τὰς παλάμας, καὶ ἥνωσας τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα, καταστολῇ δὲ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζοντας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μνήματι καὶ σφραγίσιν, ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει· καὶ γὰρ τὴν δύναμίν σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Καταβασία

χορὸς α΄

Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ ⸏ **Δι**

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.160*

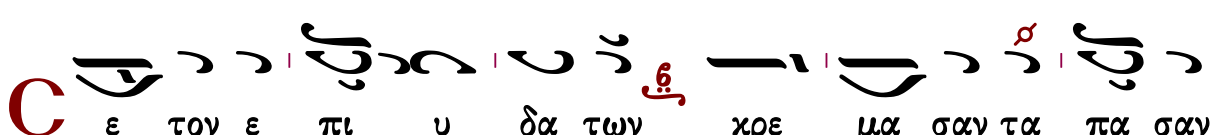

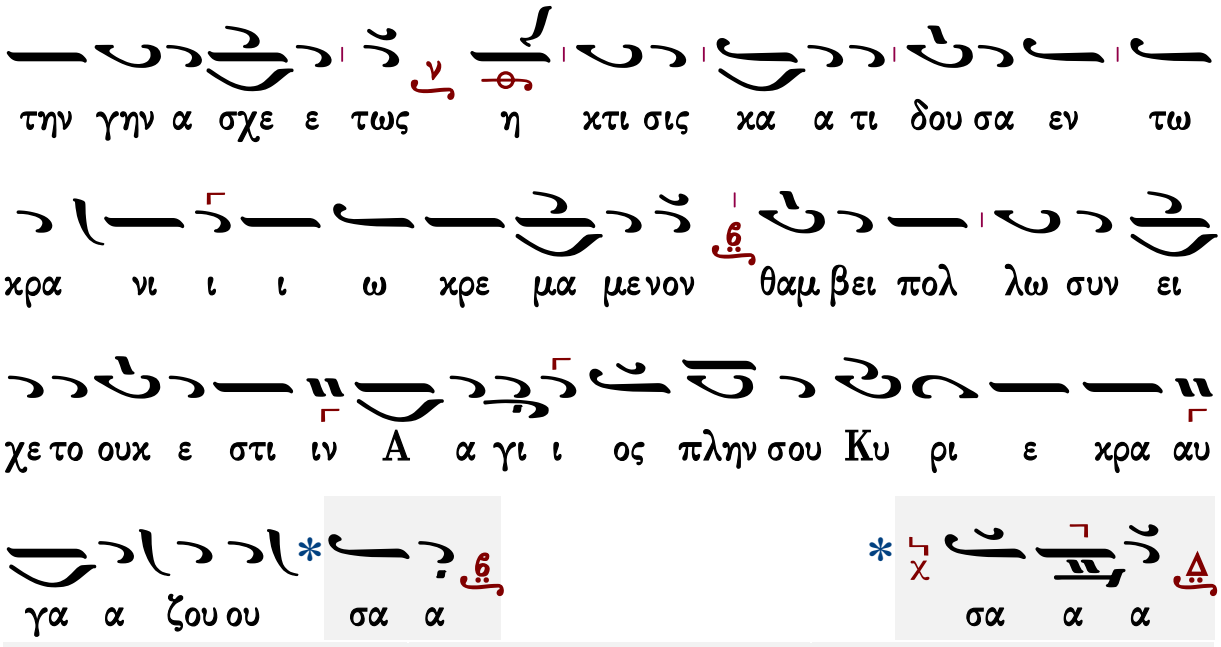

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτὴ — Λουκᾶς Λουκᾶ

ᾠδὴ δ΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.160*

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἑβδόμην σήμερον ἡγίασας, ἣν εὐλόγησας πρίν, καταπαύσει τῶν ἔργων· παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα, καὶ καινοποιεῖς, σαββατίζων Σωτήρ μου, καὶ ἀνακτώμενος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥωμαλαιότητι τοῦ κρείττονος, ἐκνικήσαντός σου, τῆς σαρκὸς ἡ ψυχή σου, διῃ ρηται σπαράττουσα· ἄμφω γὰρ δεσμούς, τοῦ θανάτου καὶ Ἅδου, Λόγε τῷ κράτει σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ Ἅδης Λόγε συναντήσας σοι, ἐπικράνθη, βροτὸν ὁρῶν τεθεωμένον, κατάστικτον τοῖς μώλωψι, καὶ πανσθενουργόν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δέ, διαπεφώνηκεν.

Καταβασία

χορὸς β΄

Ἦχος λ π ⸗ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.160*

ᾠδὴ ε΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ⸗ Βϡ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.161*

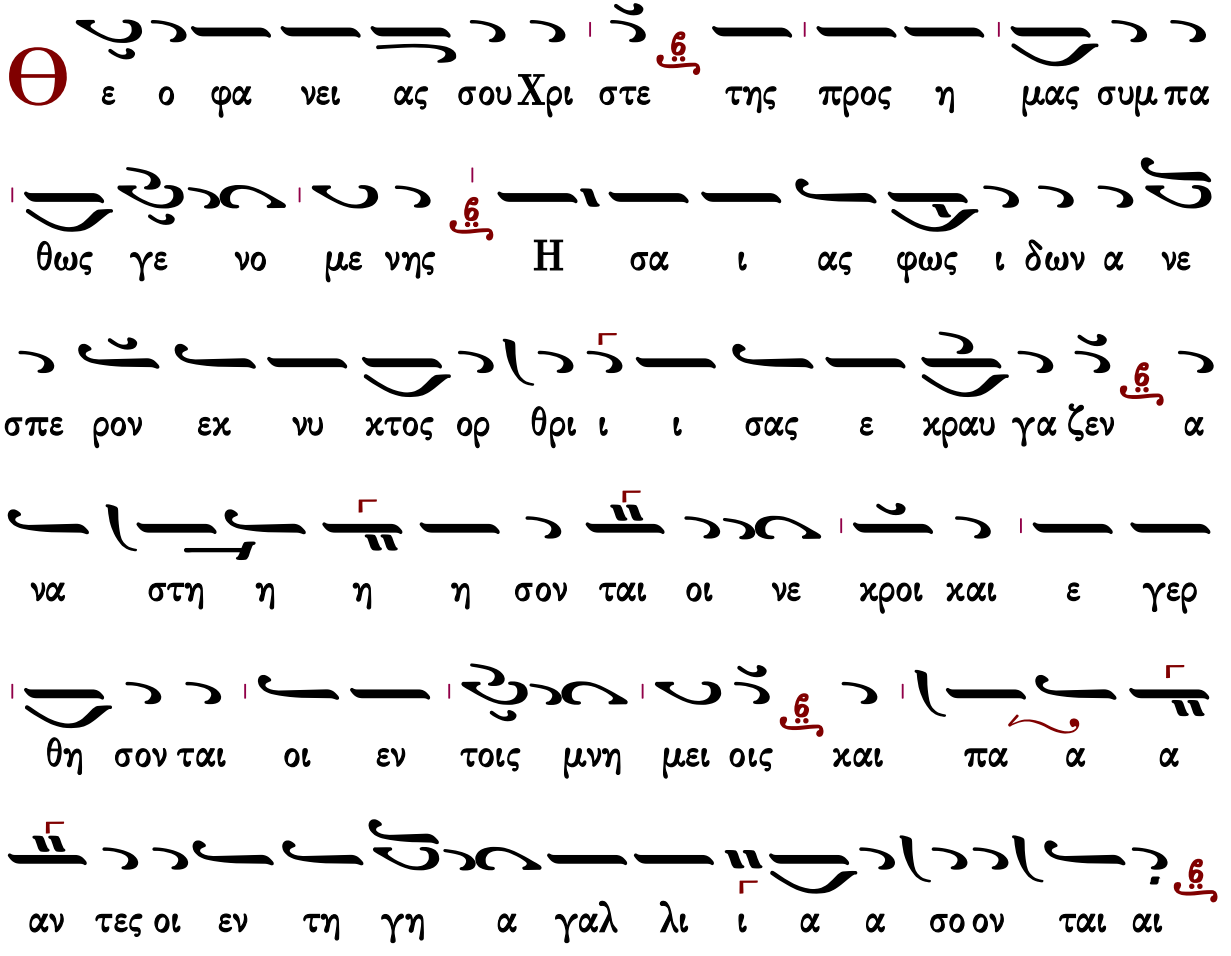

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστουργὸς χοϊκὸς χρηματίσας, καὶ σινδὼν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι, τὸ συνόν σοι Λόγε μυστήριον· ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτής, τήν τοῦ σὲ φύσαντος βουλὴν σχηματίζει· ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντός με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις· ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα· ἡ γὰρ σάρξ σου διαφθορὰν οὐκ εἶδε Δέσποτα, οὐδὲ ἡ ψυχή σου εἰς Ἅδου, ξενοπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθών, καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευρὰν Πλαστουργέ μου, ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὔας Ἀδὰμ γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὕπνον φυσίζωον, καὶ ζωὴν ἐγείρας ἐξ ὕπνου, καὶ τῆς φθορᾶς ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ⸗ Βϋ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.161*

Θε ο φα νει ας σου Χρι στε της προς η μας συμ πα

θως γε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α νε

σπε ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σας ε κραυ γα ζεν α

να στη η η η σον ται οι νε κροι και ε γερ

θη σον ται οι εν τοις μνη μει οις και πα α α

αν τες οι εν τη γη α γαλ λι ι α α σο ον ται αι

ᾠδὴ ς΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ π ⸗ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.161*

Συν ε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε θη στερ νοις

κη τω οις Ι ω νας σου γαρ τον τυ πον φε ρων του πα

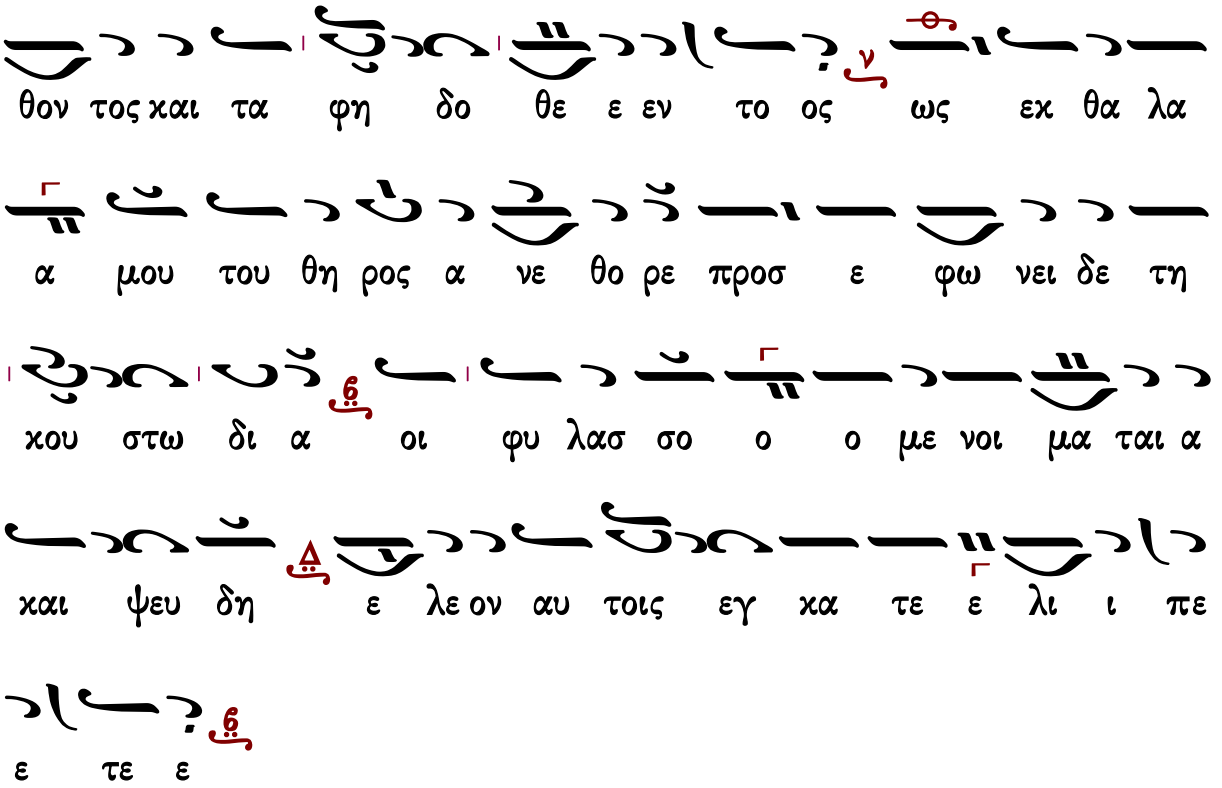

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἀνῃρέθης, ἀλλ᾽ οὐ διῃρέθης, Λόγε ἧς μετέσχες σαρκός· εἰ γὰρ καὶ λέλυταί σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους· ἀλλὰ καὶ οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς Θεότητος καὶ τῆς σαρκός σου· ἐν ἀμφοτέροις γάρ, εἷς ὑπάρχεις Υἱός, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Βροτοκτόνον, ἀλλ᾽ οὐ θεοκτόνον, ἔφυ τὸ πταῖσμα τοῦ Ἀδάμ· εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου, τῆς σαρκὸς ἡ χοϊκὴ οὐσία, ἀλλ᾽ ἡ Θεότης ἀπαθὴς διέμεινε, τὸ φθαρτὸν δὲ σου πρὸς ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας, καὶ ἀφθάρτου ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Βασιλεύει, ἀλλ᾽ οὐκ αἰωνίζει, Ἅδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν· σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ, Κραταιὲ ζωαρχικῇ παλάμῃ, τὰ τοῦ θανάτου, κλεῖθρα διεσπάραξας, καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ᾽ αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδουσι λύτρωσιν ἀψευδῆ, Σῶτερ γεγονὼς νεκρῶν πρωτότοκος.

Καταβασία

χορὸς β΄

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.161*

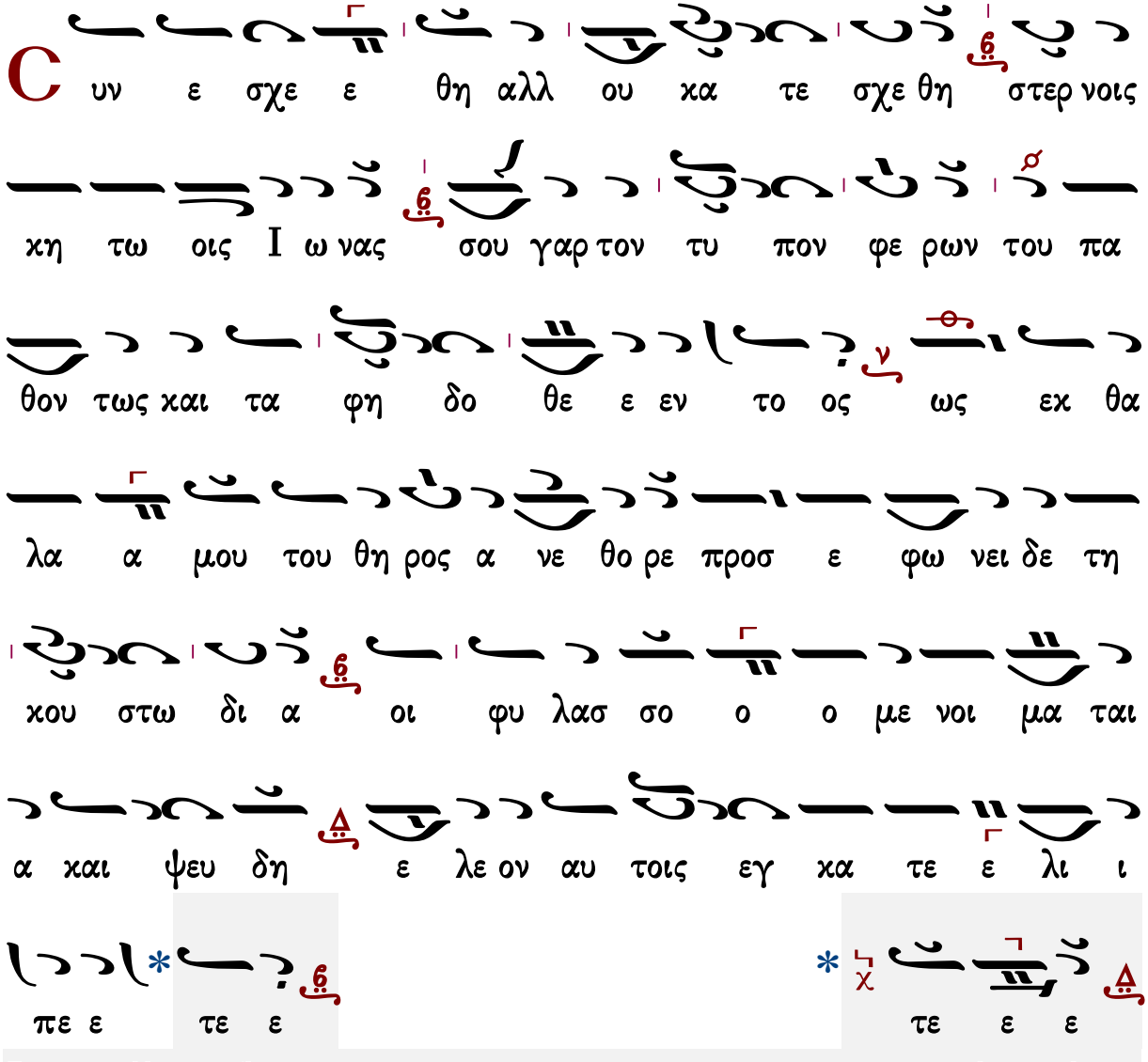

ᾠδὴ ζ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.162*

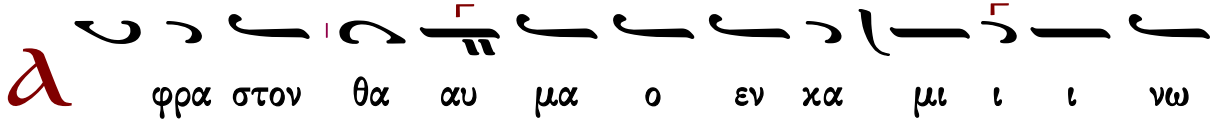

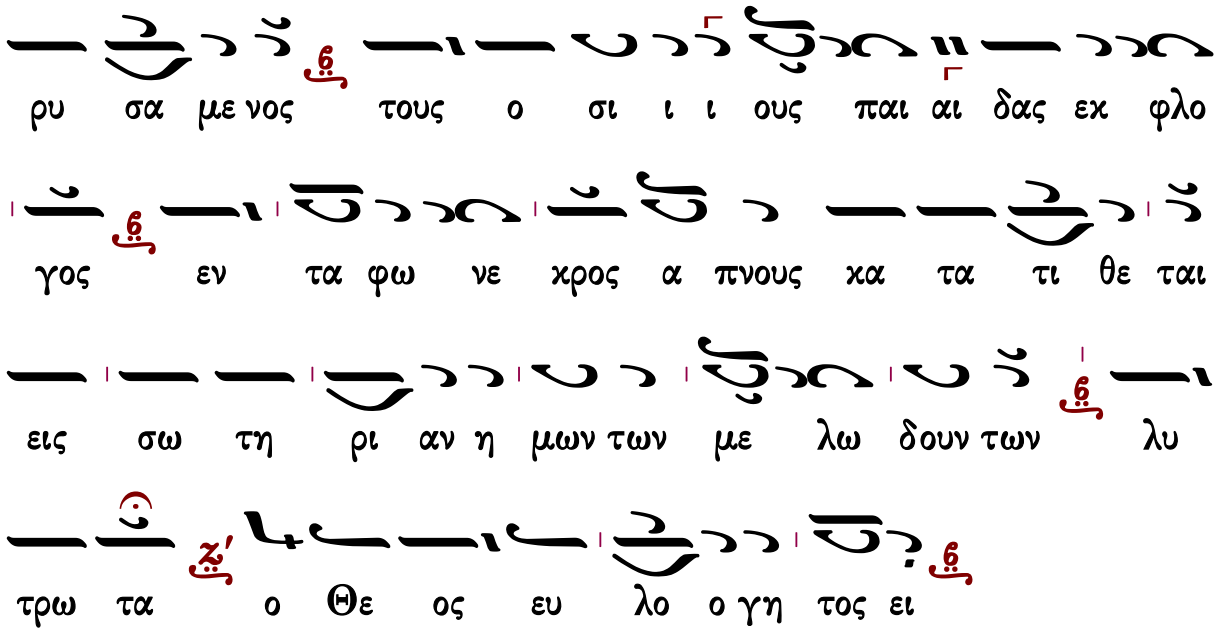

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τέτρωται Ἅδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος τὸν τρωθέντα λόγχῃ τὴν πλευράν, καὶ σθένει πυρὶ θείῳ δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτά, χορὸς β′ ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ὄλβιος τάφος! ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος, ὡς ὑπνοῦντα τὸν Δημιουργόν, ζωῆς θησαυρός, θεῖος ἀναδέδεικται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν, ἡ τῶν ὅλων δέχεται ζωή, καὶ τοῦτον πηγήν, δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μία ὑπῆρχεν, ἡ ἐν τῷ Ἅδῃ ἀχώριστος, καὶ ἐν τάφῳ, καὶ ἐν τῇ Ἐδέμ, Θεότης Χριστοῦ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία

χορὸς α′

Ἦχος λ/π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.162*

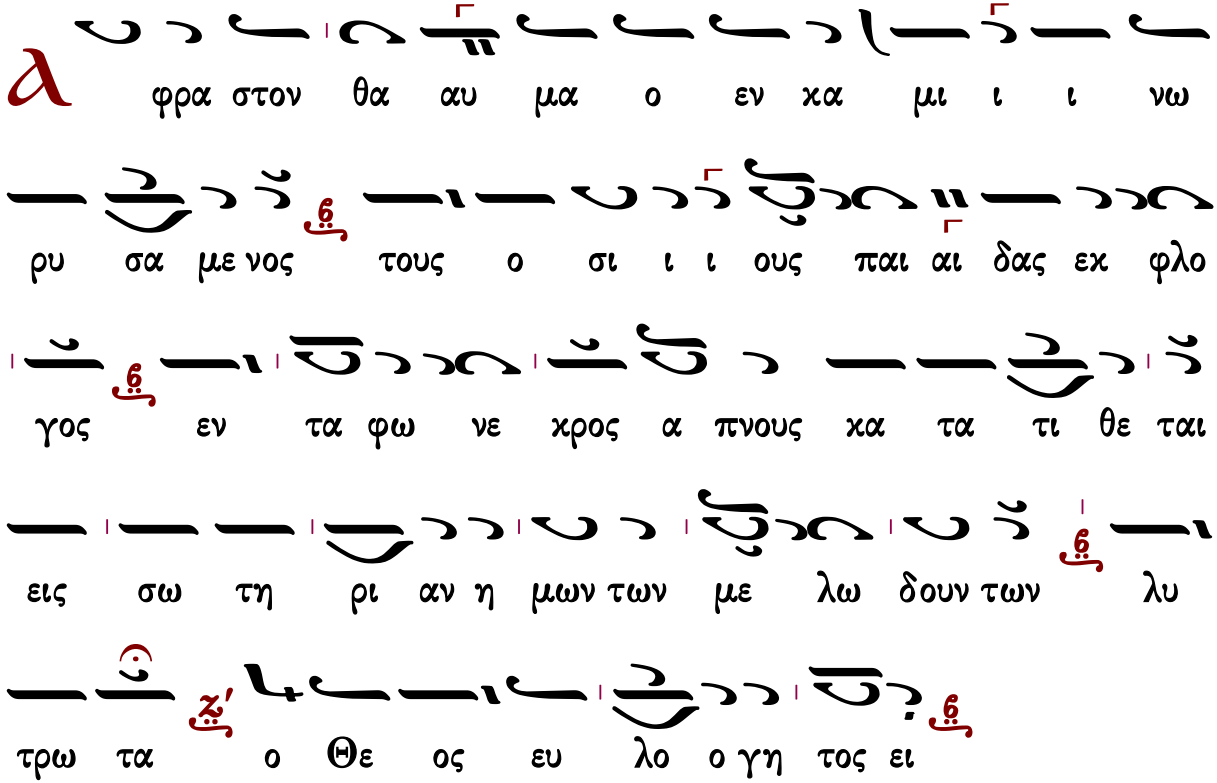

ᾠδὴ η΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ̇ π̇ ⸗ Βου

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.162*

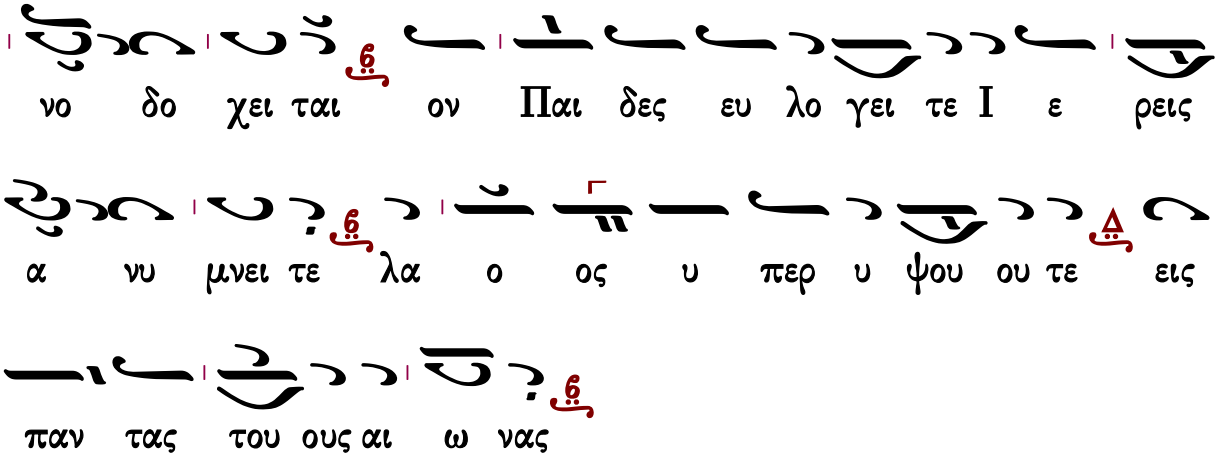

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Λέλυται ἄχραντος ναός, τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκηνήν. Ἀδὰμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κατῆλθεν μέχρις Ἅδου ταμείων· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Πέπαυται τόλμα μαθητῶν, Ἀριμαθαίας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ· νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται, καὶ κηδεύει κραυγάζων· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὦ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότητος! ὦ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἑκὼν γὰρ ὑπὸ γῆς σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

χορὸς β'

Ἦχος λ/π ⸓ Βȣ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.162*

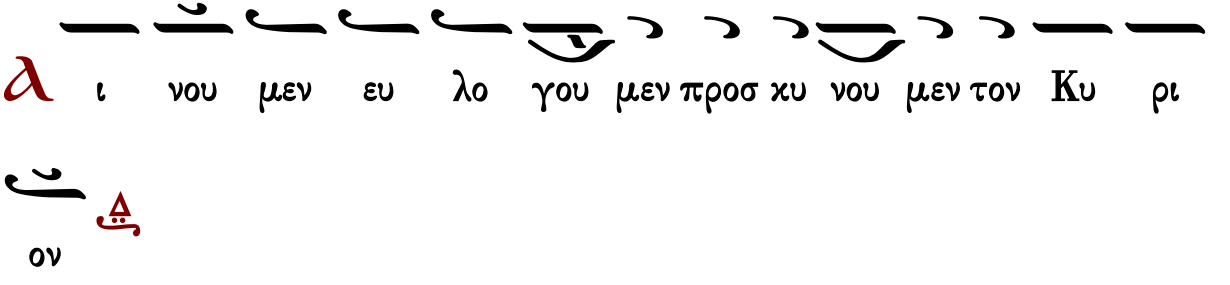

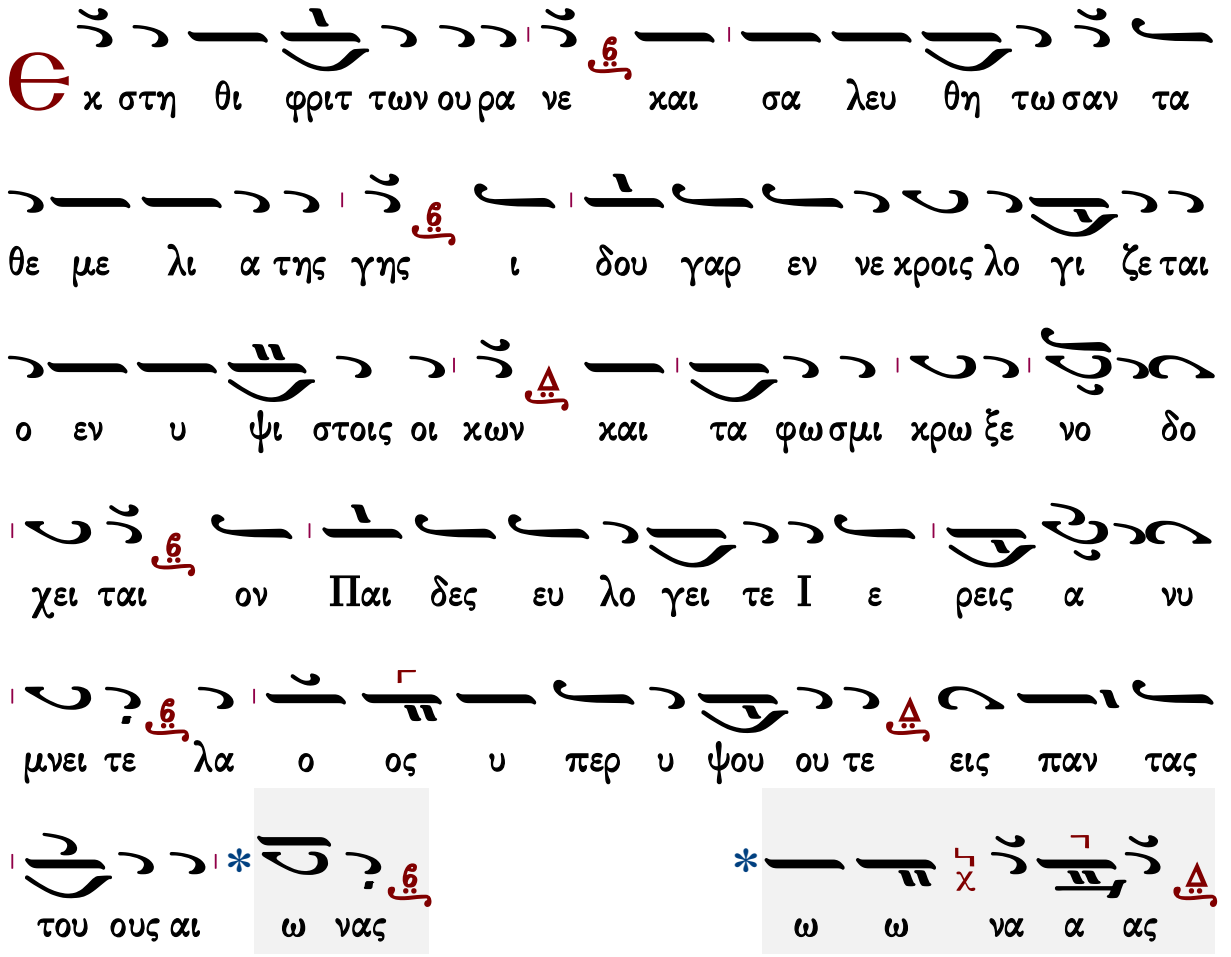

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ'

χορὸς α'

Ἦχος λ/π ⸗ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.163*

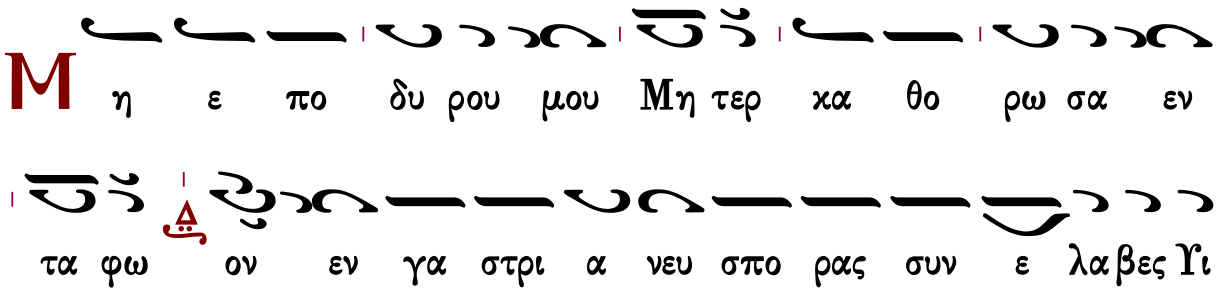

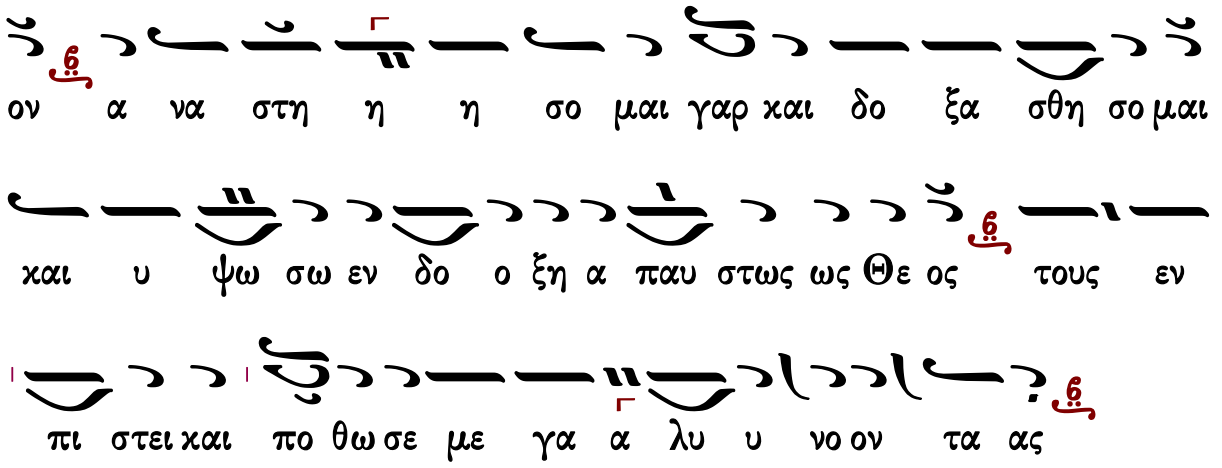

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὀδύνας φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην, ἄναρχε Υἱέ· νῦν δὲ σὲ Θεέ μου, ἄπνουν ὁρῶσα νεκρόν, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι δεινῶς, ἀλλ᾽ ἀνάστηθι, ὅπως μεγαλυνθήσομαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Γῆ με καλύπτει ἐκόντα, ἄλλα φρίττουσιν Ἅδου, οἱ πυλωροί, ἠμφιεσμένον, βλέποντες στολήν, ἡμαγμένην Μῆτερ, τῆς ἐκδικήσεως· τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ γάρ, πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὖθις καὶ μεγαλύνω σε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, εὐφραινέσθωσαν πάντες οἱ γηγενεῖς· ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐσκύλευται Ἅδης, μετὰ μύρων γυναῖκες προσυπαντάτωσαν, τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ, λυτροῦμαι παγγενῆ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστήσομαι.

Καταβασία

χορὸς α΄

Ἦχος λ/π ⸗ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.163*

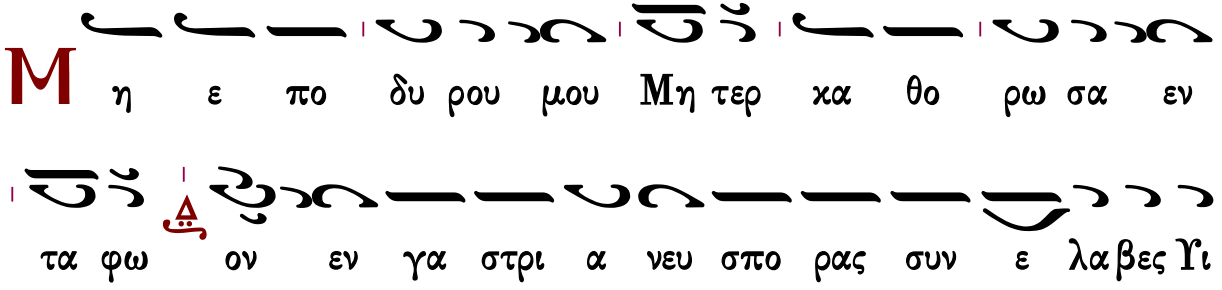

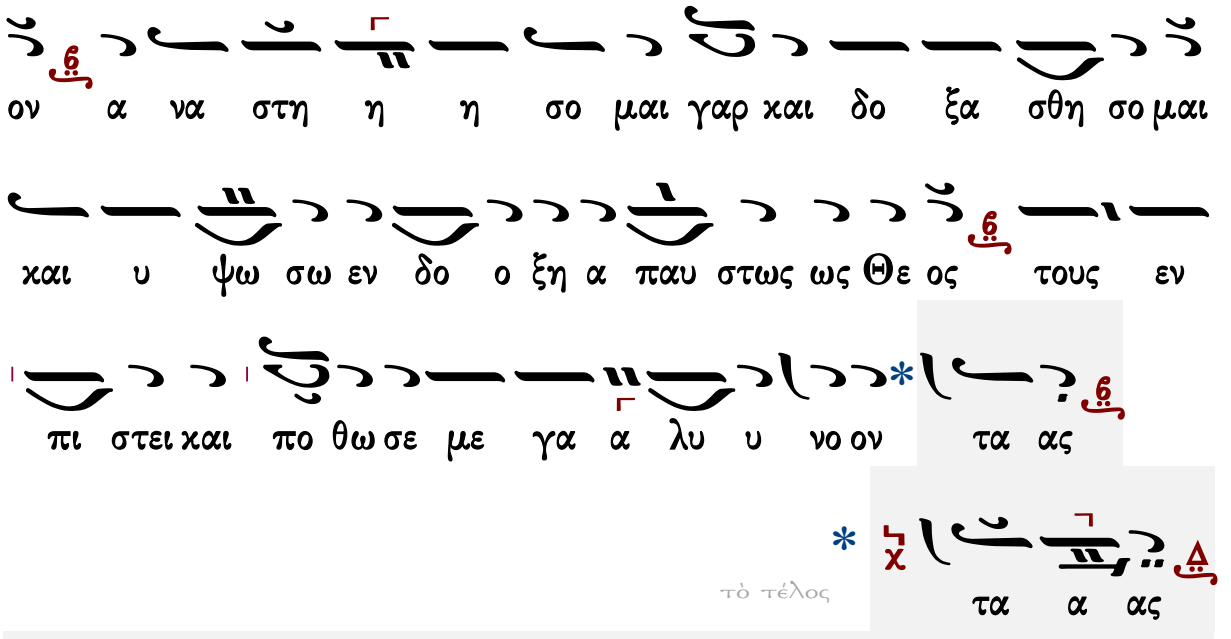

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ α΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ πλ. Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.217*

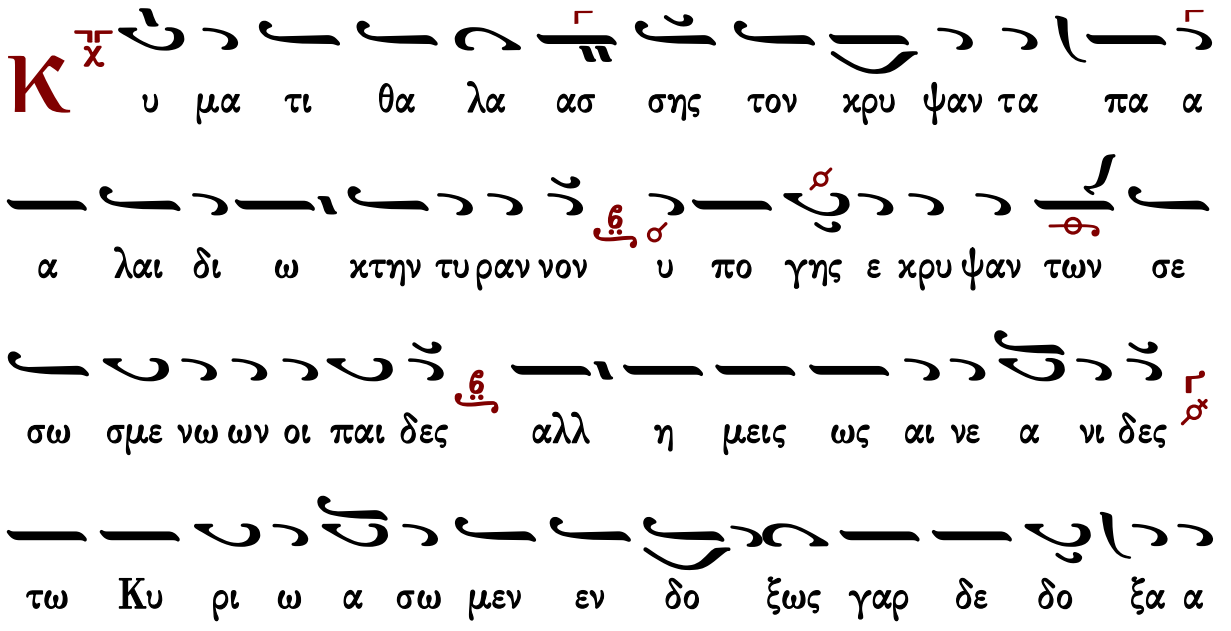

σται αι
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Κ υ ρι ε Θε ε ε μου εξ ο δι ον υ υ υ
μνον και ε ε πι τα φι ον ω δην σοι α σο μαι τω τη τα
φη η σου ζω ης μοι τας εισ ο δους δι α νοι ξαν τι
και θα να τω θα να τον και α δην θα να τω σα αν
τι ι
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
α νω σε εν θρο ο νω και κα τω ω εν τα φω τα
υ περ κο σμι α και υ πο χθο νι α κα τα νο ουν τα α

Σω τηρ μου ε δο νει το τη νε χρω σει σου υ περ

νουν ω ρα θης γαρ νε χρος ζω αρ χι χω τα α το

ος

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

l να σου της δο ο ξης τα παν τα α πλη ρω σης κα

τα πε φοι τη κας εν κα τω τα τοις της γης α πο γαρ

σου ου ουκ ε χρυ βη η υ πο στα σις μου η εν Α δαμ

και τα φεις φθα ρεν τα με και νο ποι εις φι λαν θρω ω

πε ε

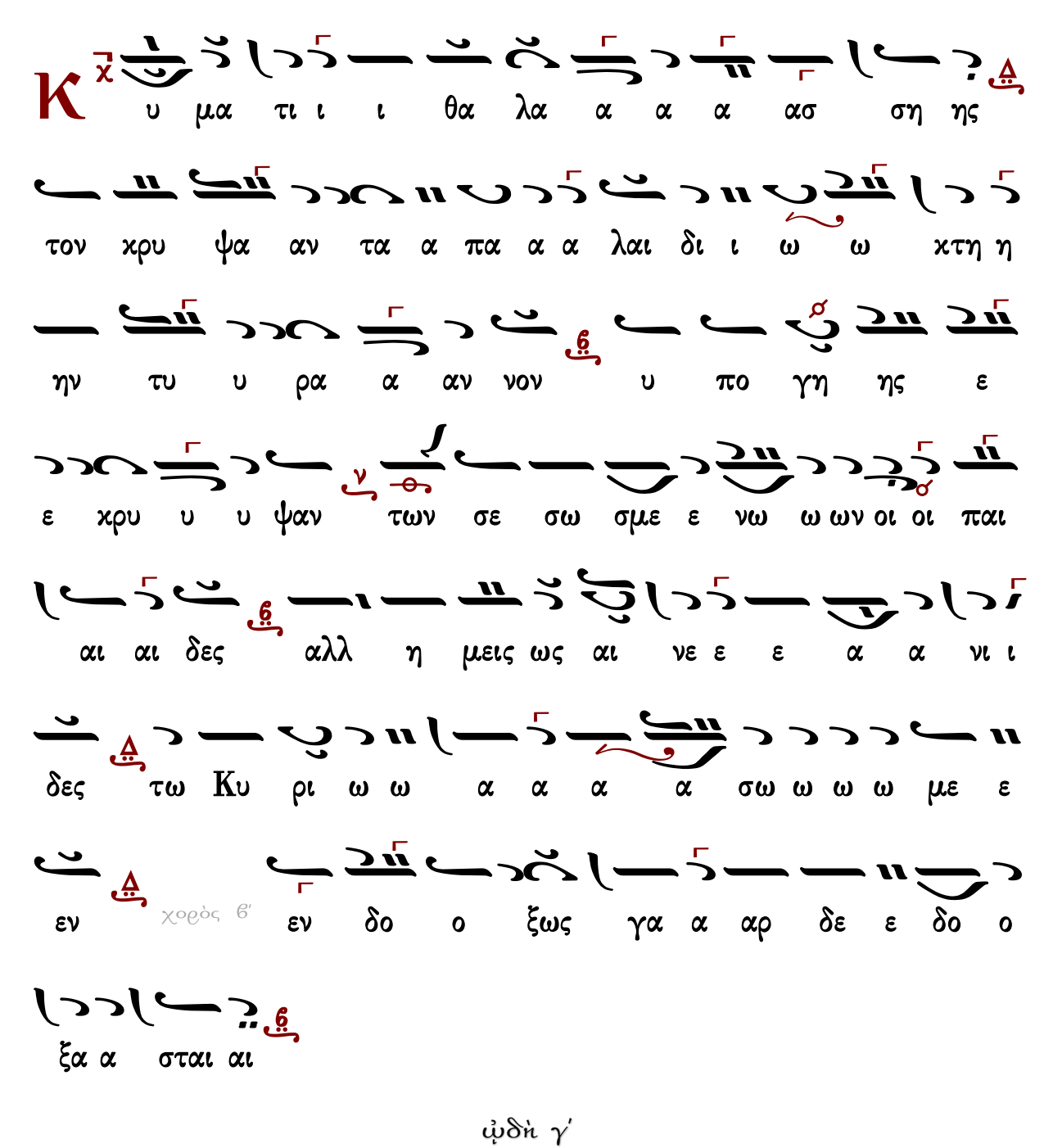

ᾠδὴ γ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ̅ π̅ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.219*

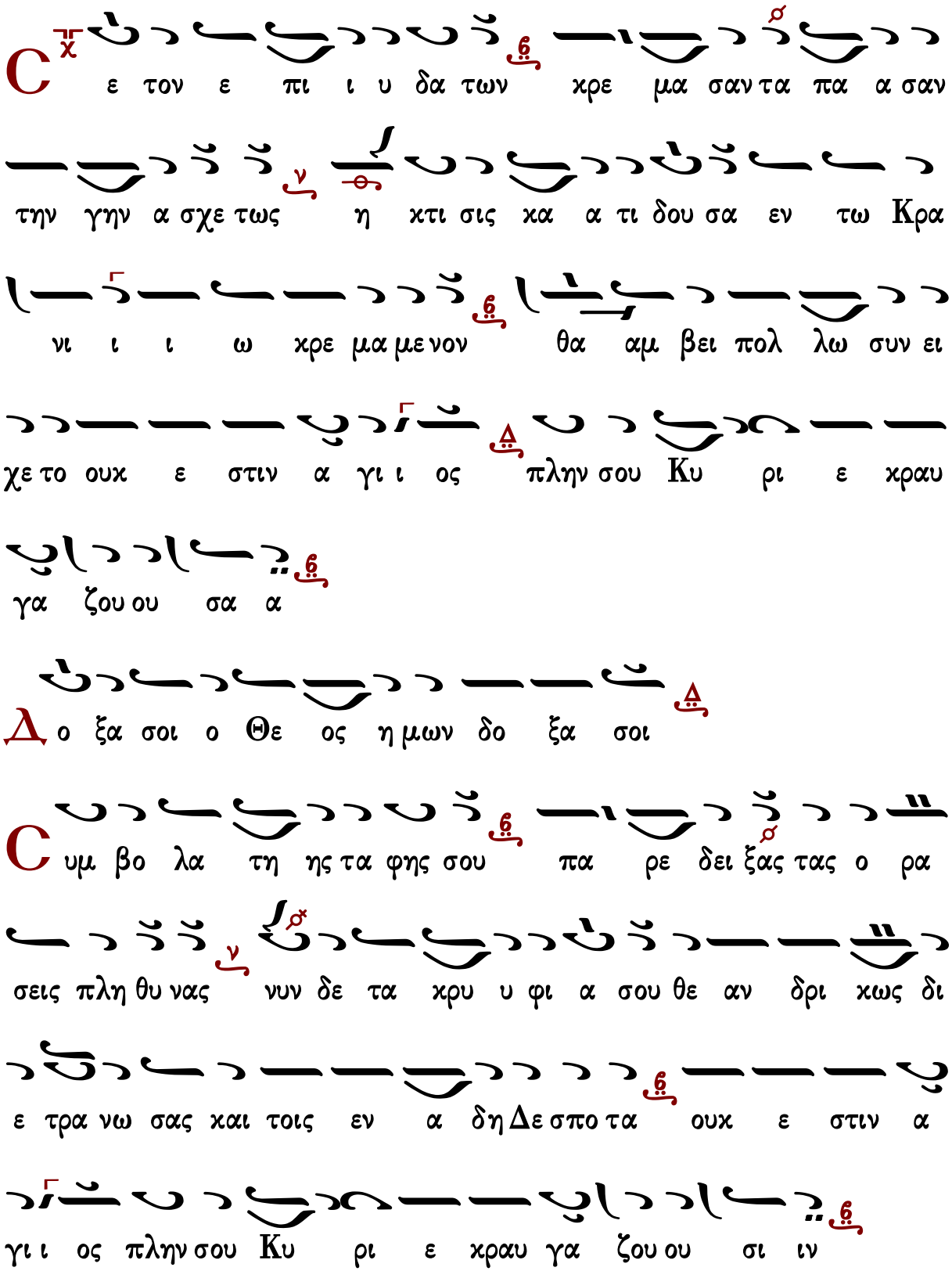
C ε τον ε πι ι υ δα των χρε μα σαν τα πα α σαν
την γην α σχε τως η χτι σις κα α τι δου σα εν τω Κρα
νι ι ι ω χρε μα με νον θα αμ βει πολ λω συν ει
χε το ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε κραυ
γα ζου ου σα α
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
C υμ βο λα τη ης τα φης σου πα ρε δει ξας τας ο ρα
σεις πλη θυ νας νυν δε τα κρυ υ φι α σου θε αν δρι κως δι
ε τρα νω σας και τοις εν α δη Δε σπο τα ουκ ε στιν α
γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε κραυ γα ζου ου σι ιν

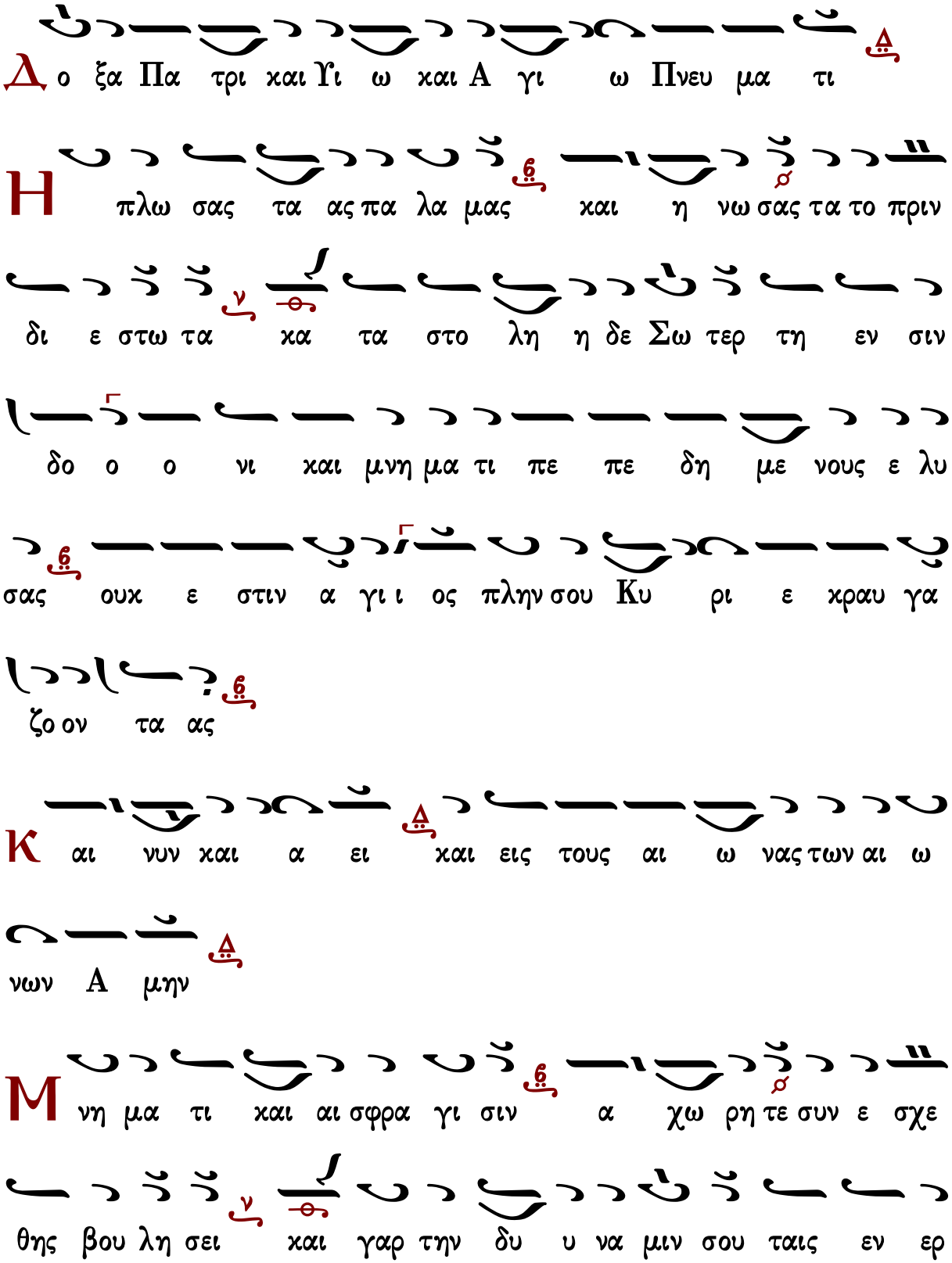
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Η πλω σας τα ας πα λα μας και η νω σας τα το πριν
δι ε στω τα κα τα στο λη η δε Σω τερ τη εν σιν
δο ο ο νι και μνη μα τι πε πε δη με νους ε λυ
σας ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε κραυ γα
ζο ον τα ας
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην
Μ νη μα τι και αι σφρα γι σιν α χω ρη τε συν ε σχε
θης βου λη σει και γαρ την δυ υ να μιν σου ταις εν ερ

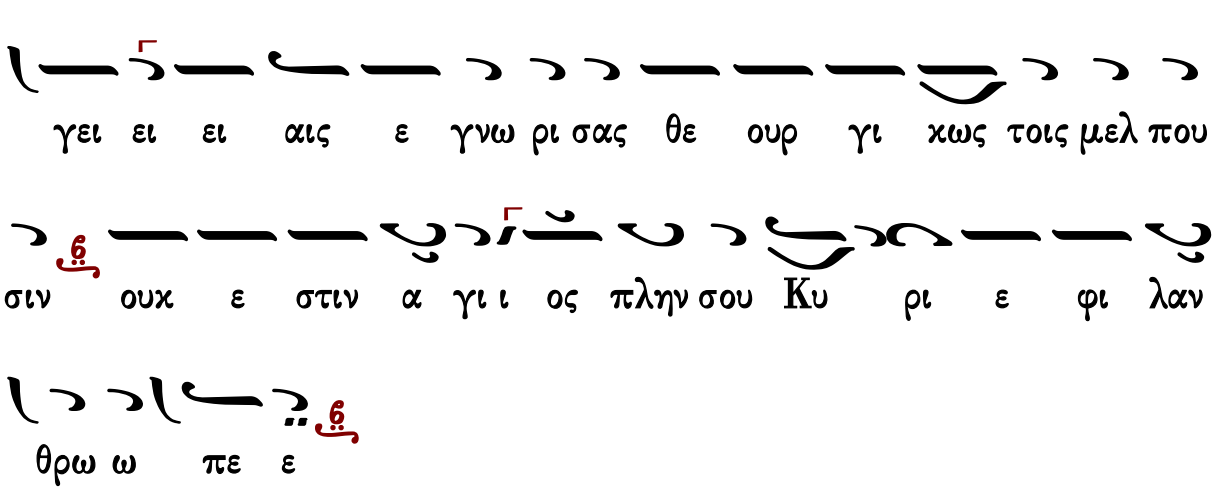
γει ει ει αις ε γνω ρι σας θε ουρ γι χως τοις μελ που
σιν ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε φι λαν
θρω ω πε ε

Καταβασία

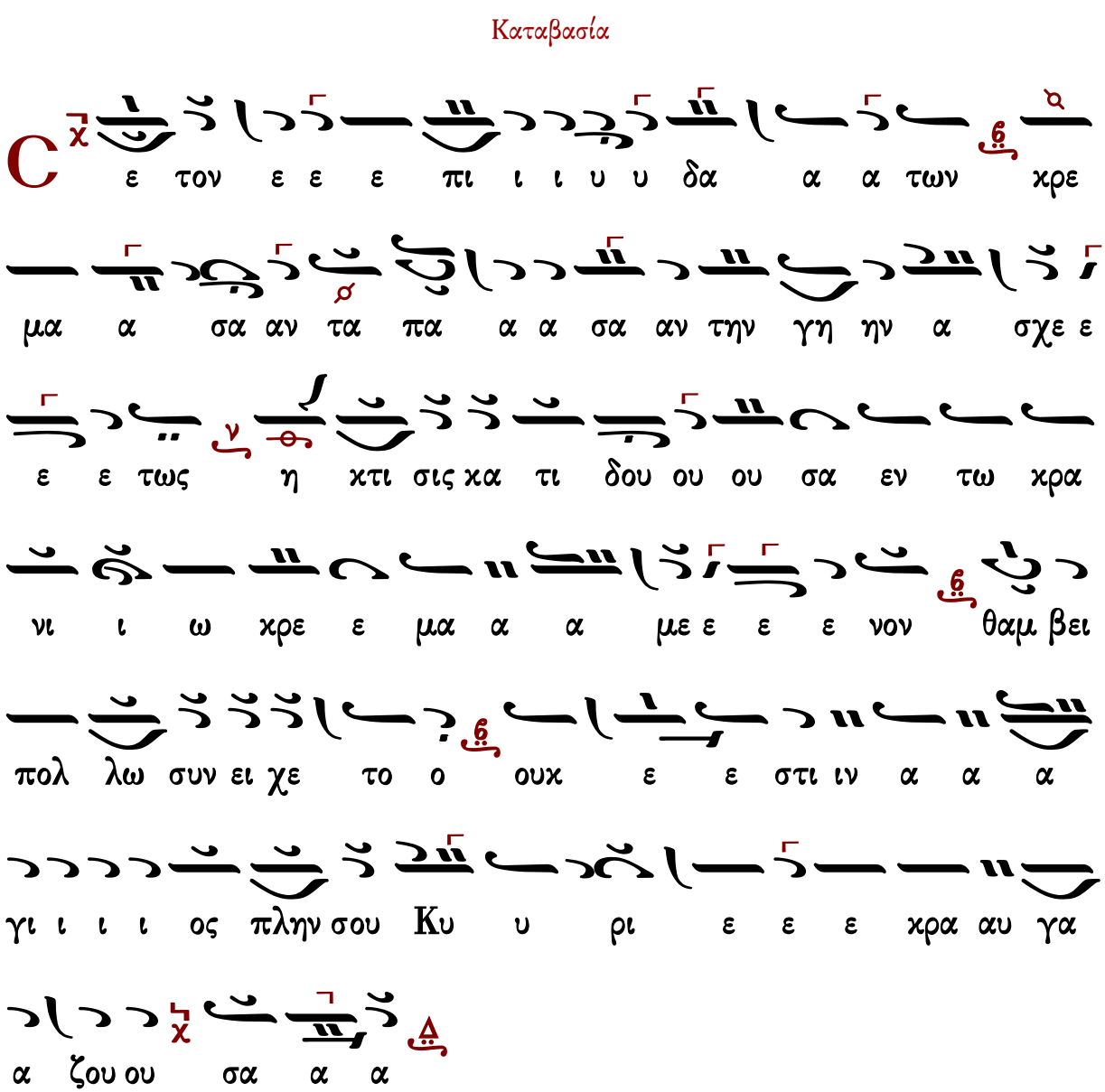
C
ε τον ε ε ε πι ι ι υ υ δα α α των χρε
μα α σα αν τα πα α α σα αν την γη ην α σχε ε
ε ε τως η χτι σις κα τι δου ου ου σα εν τω χρα
νι ι ω χρε ε μα α α με ε ε ε νον θαμ βει
πολ λω συν ει χε το ο ουκ ε ε στι ιν α α α
γι ι ι ι ος πλην σου Κυ υ ρι ε ε ε χρα αυ γα
α ζου ου σα α α

ᾠδὴ δ΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ/π ⸏ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.222*

Τ ην εν Σταυ ρω σου ου θει αν κε νω σιν προ ο ρων

Αβ βα κουμ εξ ε στη κως ε βο α συ δυ να

στων δι ε κο ψα ας κρα τος α γα θε ο μι λων

τοις εν α δη ως παν το δυ να α μο ος

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ε βδο μη ην ση με ρον η γι α σας ην ευ λο γη σας

πριν κα τα παυ σει ει των ερ γων πα ρα γεις γαρ τα συμ

παν τα α και και νο ποι εις σαβ βα τι ζων Σω τη ηρ μου

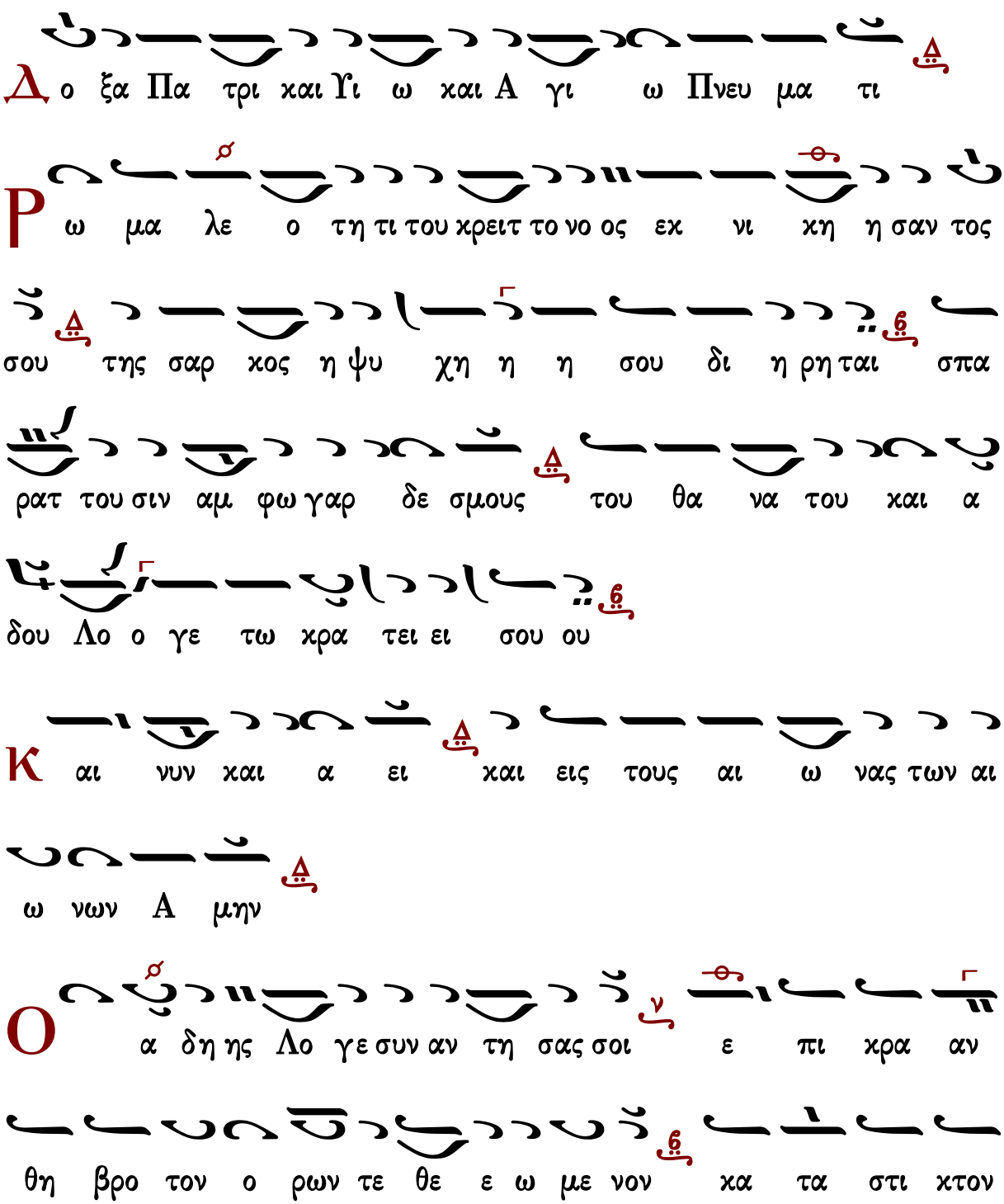
και α να κτω με ε νο ος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ρ ω μα λε ο τη τι του κρειτ το νο ος εκ νι κη η σαν τος
σου της σαρ κος η ψυ χη η η σου δι η ρη ται σπα
ρατ του σιν αμ φω γαρ δε σμους του θα να του και α
δου Λο ο γε τω κρα τει ει σου ου
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην
Ο α δη ης Λο γε συν αν τη σας σοι ε πι κρα αν
θη βρο τον ο ρων τε θε ε ω με νον κα τα στι κτον

τοις μω λω ψι ι και παν σθε νουρ γον τω φρι κτω της μορ

φη ης δε δι α πε φω νη η κε εν

Καταβασία

Τ η ν ε ν Σ τα υ ρω σου ου θει ει α αν κε ε νω ω ω

σιν προ ο ρω ω ων Α αβ βα α α κουμ

εξ ε στη κω ω ως ε ε βο ο ο α συ δυ να

στω ων δι ι ε ε κο ο ψα ας κρα το ος α α γα α

α θε ο μι λω ω ων τοι οι οις ε εν α α

δη η ως πα α αν το ο δυ υ να α μο ος

ᾠδὴ ε΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.224*

Θε ο φα νει ας σου Χρι στε της προς η μας συμ πα

θως γε ε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α νε σπε

ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σας ε κραυ γα ζεν α

να στη σον ται οι νε κροι και ε γερ θη σον ται οι

εν τοι οις μνη μει οις και πα α αν τες οι εν τη

γη α γαλ λι α σο ον ται αι

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Νε ο ποι εις τους γη γε νεις ο πλα στουρ γος χο ι κος χρη

η μα τι σας και σιν δων και τα φος υ πεμ φαι νου

σι το συν ον σοι Λο ο ο γε μυ στη ρι ον ο

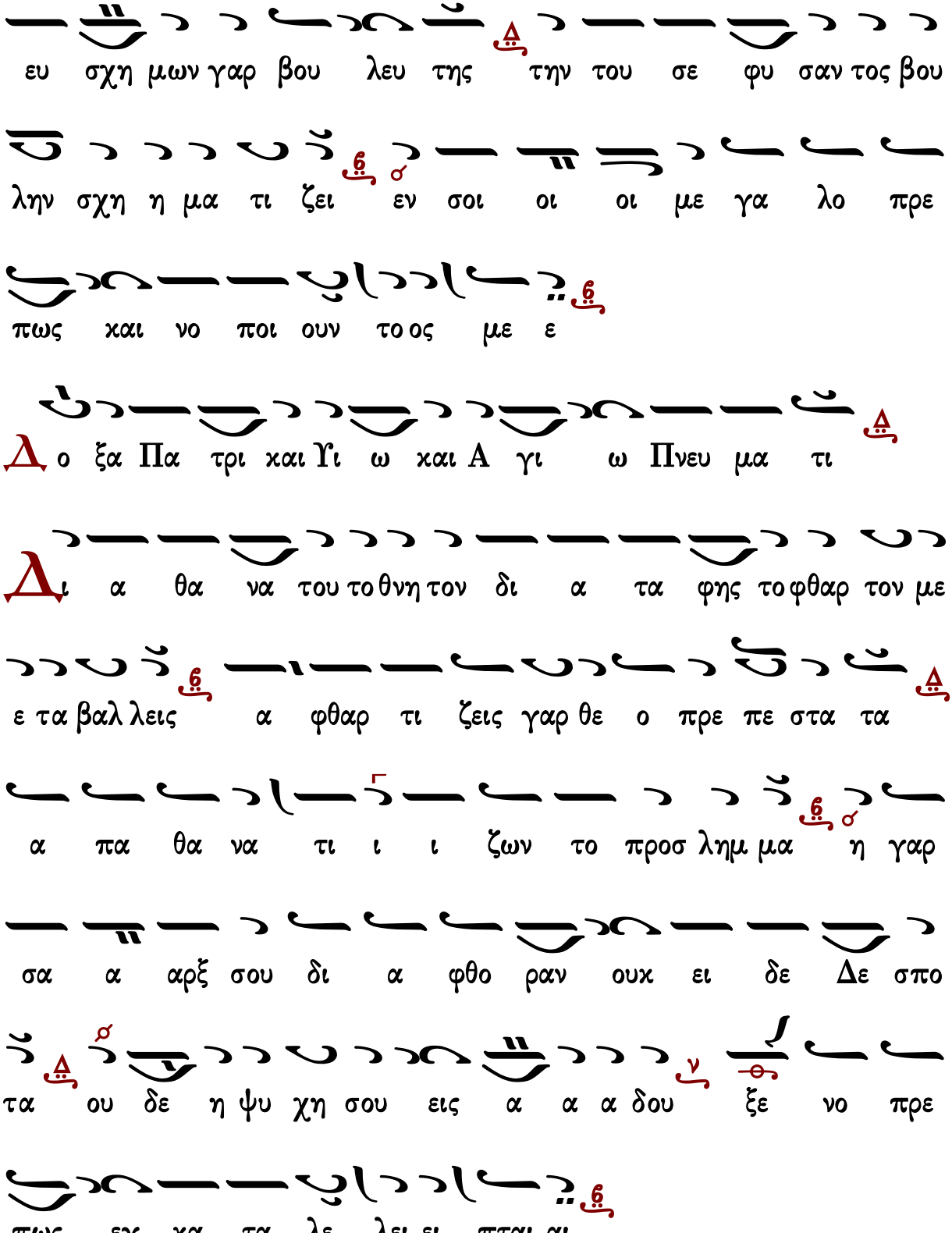
ευ σχη μων γαρ βου λευ της την του σε φυ σαν τος βου
λην σχη η μα τι ζει εν σοι οι οι με γα λο πρε
πως και νο ποι ουν τοος με ε
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Δι α θα να του τοθνη τον δι α τα φης τοφθαρ τον με
ε τα βαλ λεις α φθαρ τι ζεις γαρ θε ο πρε πε στα τα
α πα θα να τι ι ι ζων το προσ λημ μα η γαρ
σα α αρξ σου δι α φθο ραν ουκ ει δε Δε σπο
τα ου δε η ψυ χη σου εις α α α δου ξε νο πρε
πως εγ κα τα λε λει ει πται αι

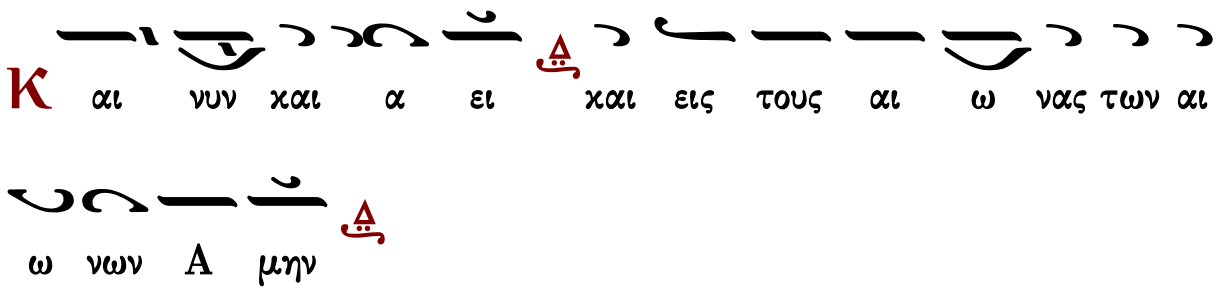
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην

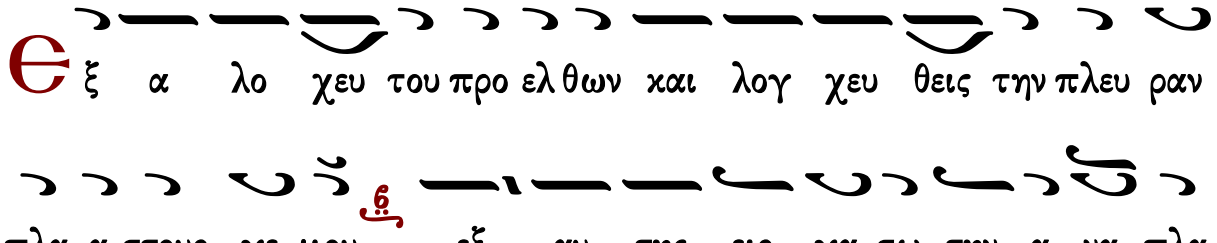
Θε ξ α λο χευ του προ ελ θων και λογ χευ θεις την πλευ ραν
πλα α στουρ γε μου εξ αυ της ειρ γα σω την α να πλα

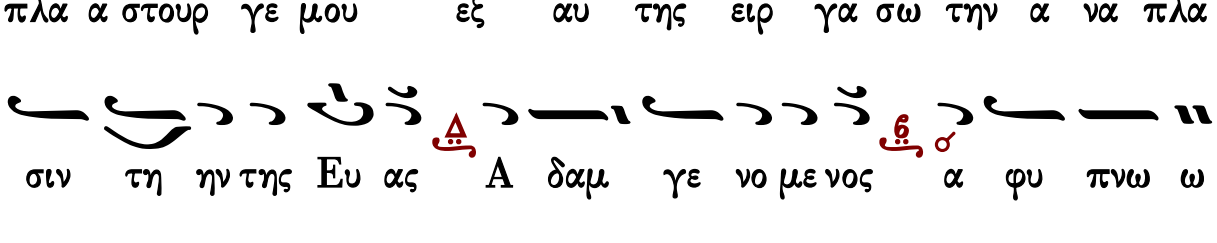
σιν τη ην της Ευ ας Α δαμ γε νο με νος α φυ πνω ω

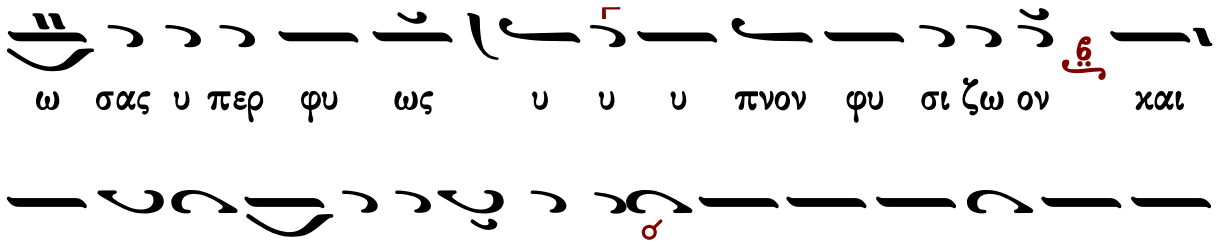
ω σας υ περ φυ ως υ υ υ πνον φυ σι ζω ον και

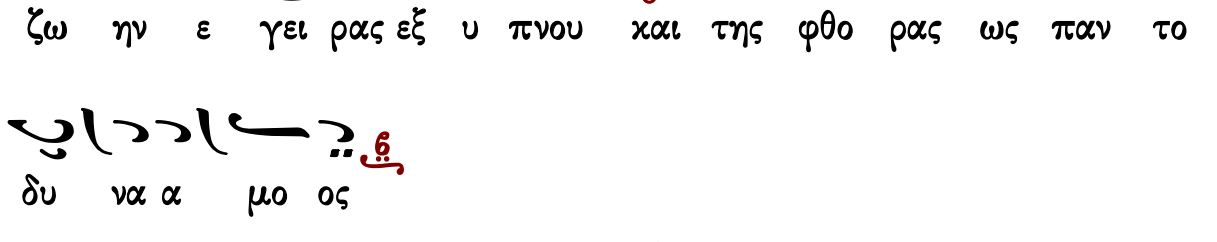
ζω ην ε γει ρας εξ υ πνου και της φθο ρας ως παν το

δυ να α μο ος

Καταβασία

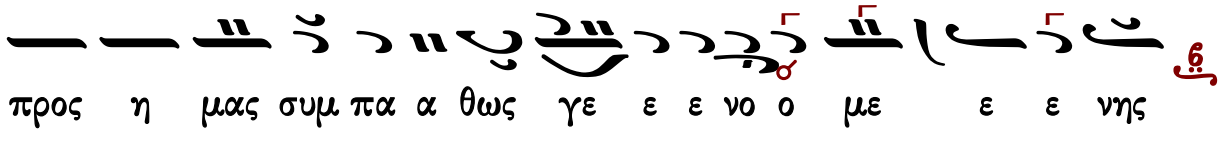
Θ ε ο φα νει ει ας σου ου Χρι ι ι στε της
προς η μας συμ πα α θως γε ε ε νο ο με ε ε νης

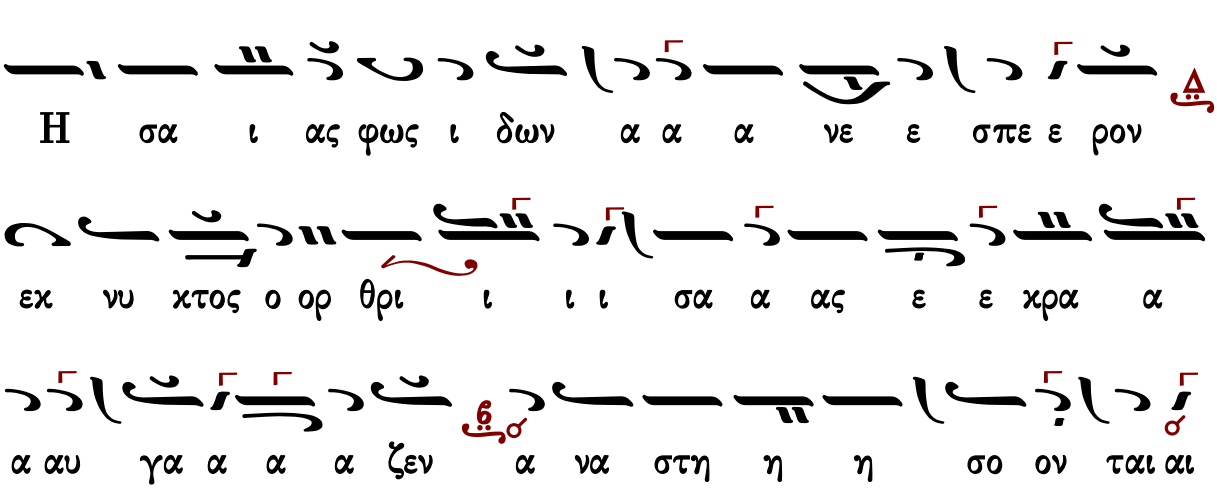

ᾠδὴ ς΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ/π ⸓ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.226*

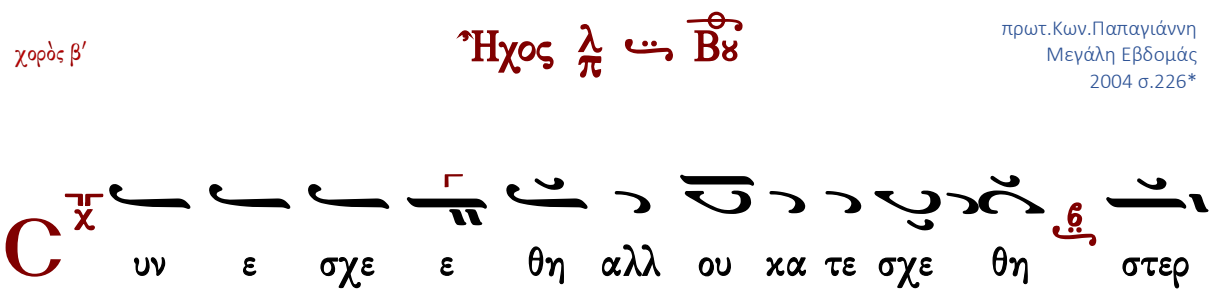

νοις κη τω οις Ι ω νας σου γαρ τον τυ υ πον φε ρων του

πα θον τος και τα φη η δο θε ε εν τος ως εκ θα

λα α μου του θη ρος α νε θο ρε προσ ε φω νει δε

τη κου ου στω δι α οι φυ λασ σο ο ο με νοι μα

ται α και ψευ δη ε λε ον αυ τοις εγ κα τε λι πε ε

τε ε

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

λ νη ρε ε θης αλλ ου δι η ρε ε θης Λο γε ης

με τε σχες σαρ κος ει γαρ και λε λυ ται σου ο να ος εν τω

και ρω ω του πα α α θους αλ λα και ου ου τω μι α

ην υ πο στα σις της Θε ο τη τος και τη ης σαρ κος

σου εν αμ φο τε ε ε ροις γαρ εις υ παρ χεις Υι ος

Λο γος του Θε ου Θε ος και αν θρω ω πο ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Β ρο το κτο ο νον αλλ ου θε ο κτο νον ε φυ το

πται σμα του Α δαμ ει γαρ και πε πον θε σου της σαρ κος

η χο η κη η ου σι ι ι α αλλ η Θε ο ο της

α πα θης δι ε μει νε το φθαρ τον δε σου προς α φθαρ

σι ι ι αν με τε στοι χει ω σας και α φθα α αρ

του ζω η ης ε δει ξας πη γην εξ α να στα σε ε

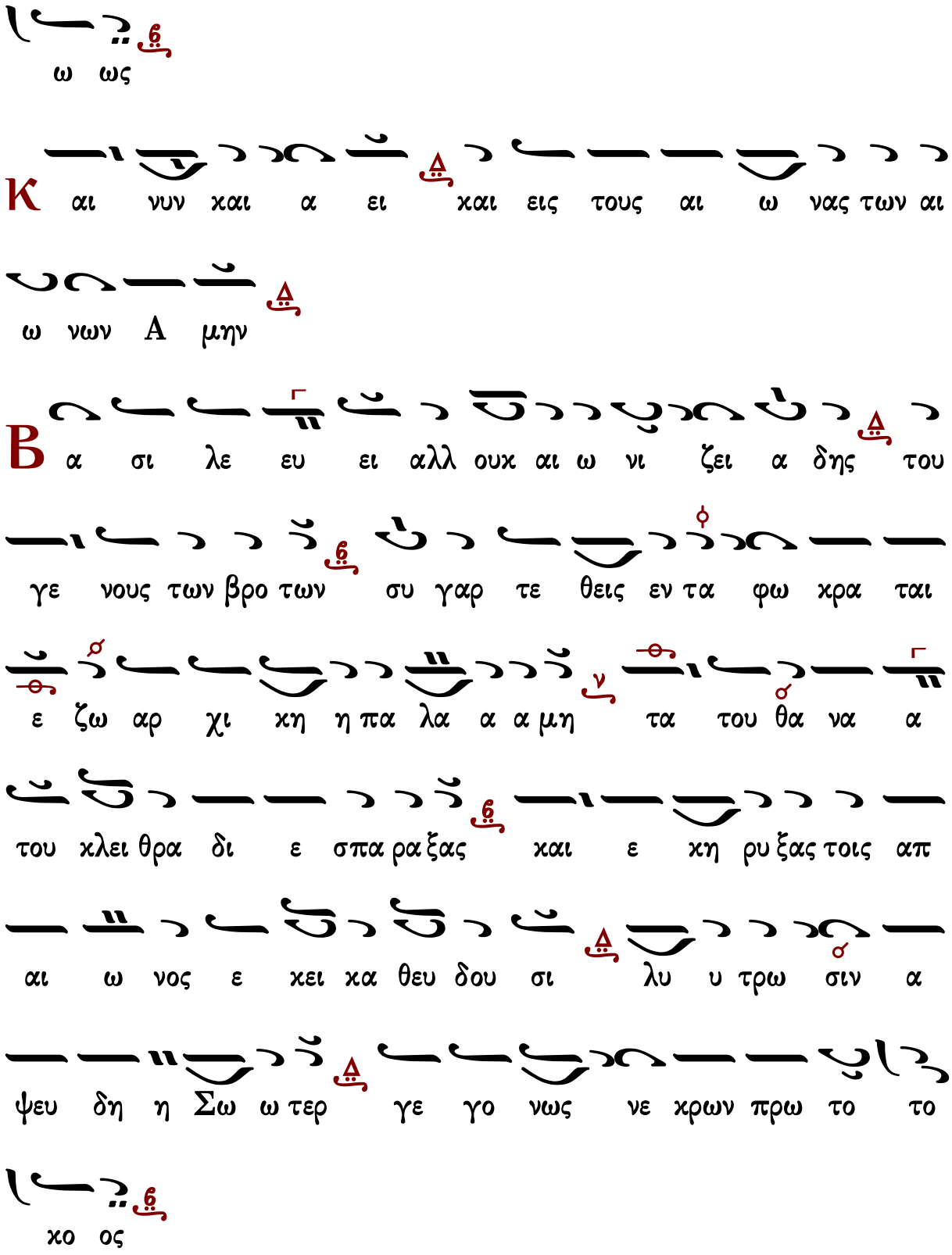
ω ως
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην
Β α σι λε ευ ει αλλ ουκ αι ω νι ζει α δης του
γε νους των βρο των συ γαρ τε θεις εν τα φω χρα ται
ε ζω αρ χι κη η πα λα α α μη τα του θα να α
του κλει θρα δι ε σπα ρα ξας και ε κη ρυ ξας τοις απ
αι ω νος ε κει κα θευ δου σι λυ υ τρω σιν α
ψευ δη η Σω ω τερ γε γο νως νε κρων πρω το το
κο ος

Καταβασία

C

υν ε σχε ε ε ε θη η η η α αλλ ου ου

χα α α τε σχε ε ε ε θη στε ε ε ερ νοι οι οις

χη τω ω ω οις I ι ω ω ω νας σου γα αρ

το ο ον τυ υ υ πο ον φε ε ε ρων του πα θον

τος και τα φη η δο ο ο θε ε εν το ος ως εκ

θα λα α α μου του θη ρος α α νε ε ε ε ε θο ο

ο ο ρε προσ ε φω ω ω νει ει ει ει δε τη κου ου

στω δι ι ι ι α οι φυ λασ σο ο ο με

ε ε νοι οι μα α ται αι α και αι ψευ δη η η

η η η η η η η η ε ε λε ε ον αυ τοι

ᾠδὴ ζ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ/π ⸏ Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.228*

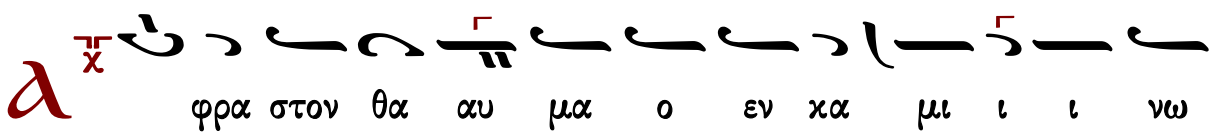

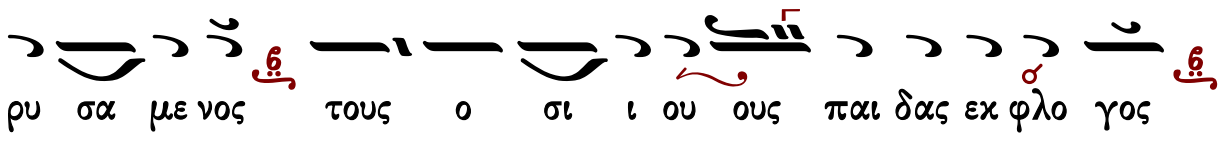

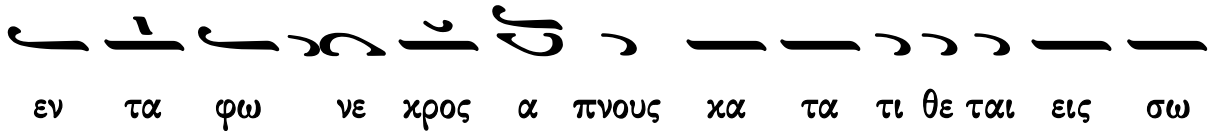

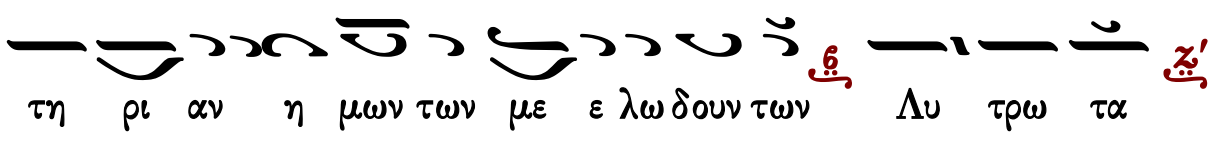

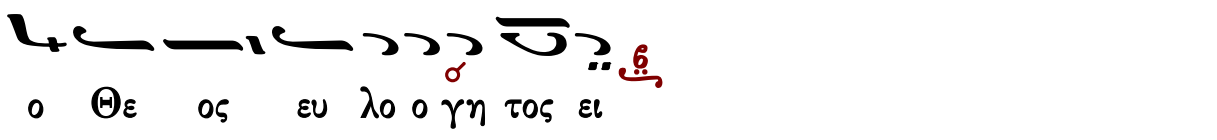

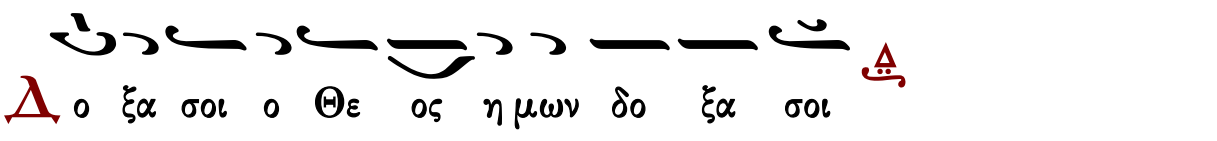

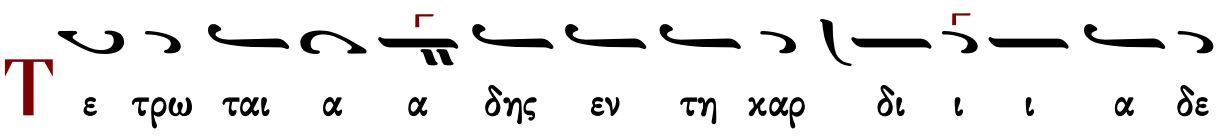

ξα με νος τον τρω θε εν τα α λογ χη την πλευ ραν

χαι στε ε νει πυ ρι θει ω δα πα νω μενος εις σω τη ρι

αν η μων των με ε λω δουν των Λυ τρω τα χορὸς α΄ ο

Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ο λ βι ος τα α φος εν ε αυ τω ω ω γαρ δε

ξα με νος ως υ πνου ουν τα α τον δη μι ουρ γον

ζω ης θη σαυ ρος θει ος α να δε δει κται εις σω τη

ρι αν η μων των με ε λω δουν των Λυ τρω τα ο

Θε ος ευ λο ο γη τος ει

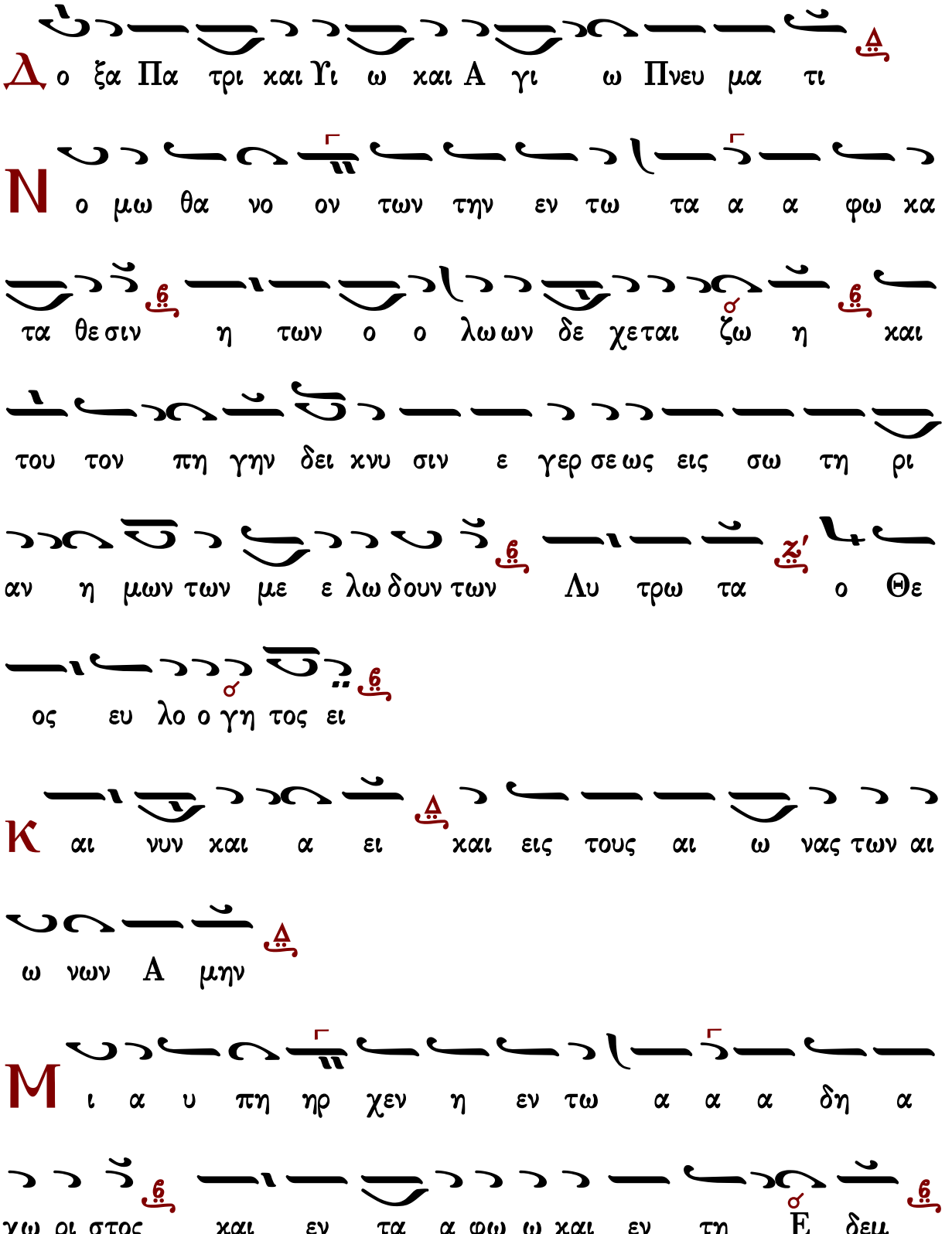
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ν ο μω θα νο ον των την εν τω τα α α φω κα
τα θε σιν η των ο ο λω ων δε χε ται ζω η και
του τον πη γην δει κνυ σιν ε γερ σε ως εις σω τη ρι
αν η μων των με ε λω δουν των Λυ τρω τα ο Θε
ος ευ λο ο γη τος ει
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην
Μ ι α υ πη ηρ χεν η εν τω α α α δη α
χω ρι στος και εν τα α φω ω και εν τη Ε δεμ

θε ο της Χρι στου συν Πα τρι και Πνευ μα τι εις σω
τη ρι αν η μων των με ε λω δουν των Λυ τρω τα
ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Καταβασία

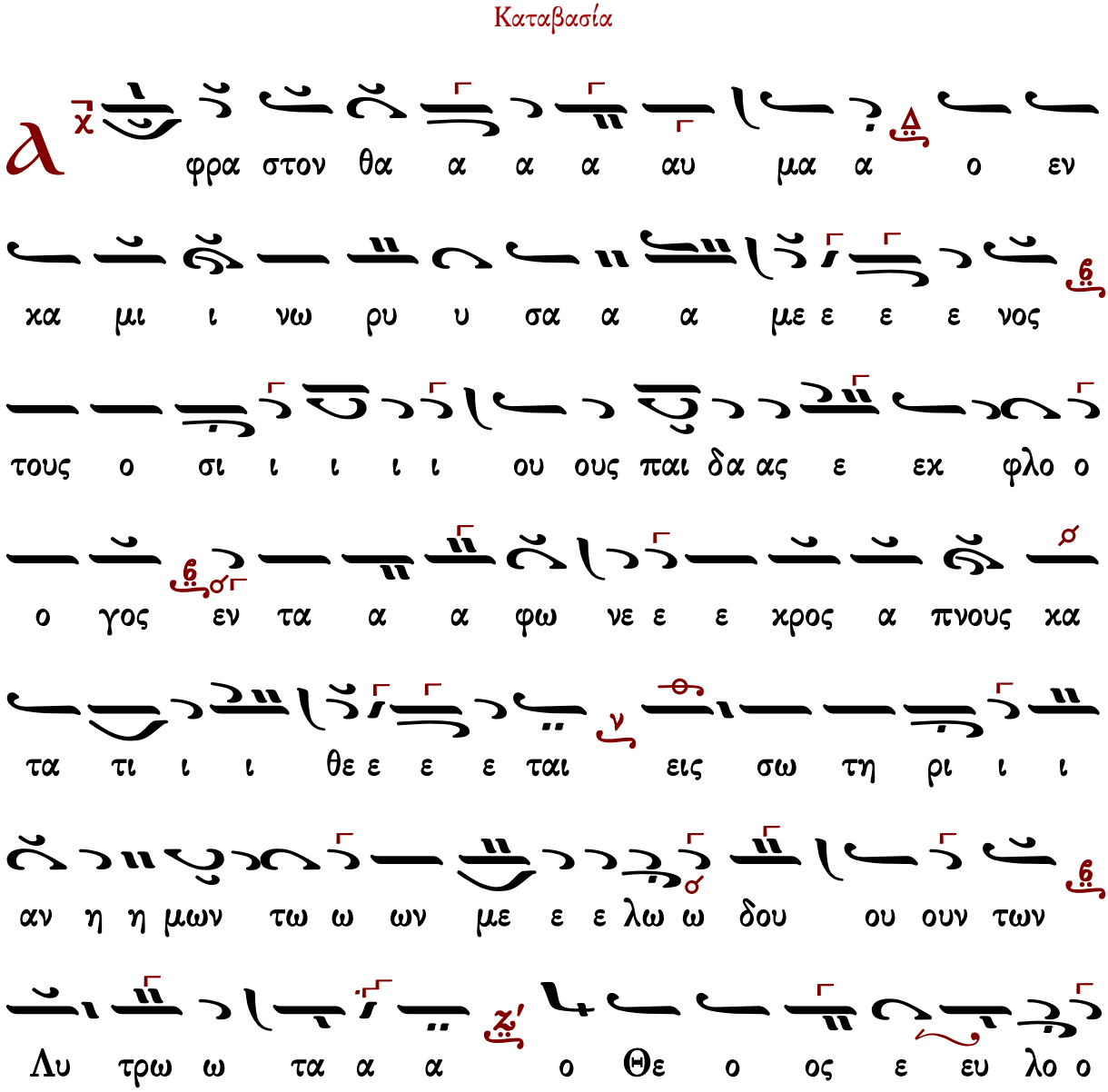
φρα στον θα α α α αυ μα α ο εν
κα μι ι νω ρυ υ σα α α με ε ε ε νος
τους ο σι ι ι ι ι ου ους παι δα ας ε εκ φλο ο
ο γος εν τα α α φω νε ε ε κρος α πνους κα
τα τι ι ι θε ε ε ε ται εις σω τη ρι ι ι
αν η η μων τω ω ων με ε ε λω ω δου ου ουν των
Λυ τρω ω τα α α ο Θε ο ος ε ευ λο ο

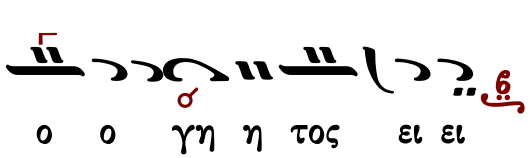

ᾠδὴ η΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ̀α πλ. Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.230*

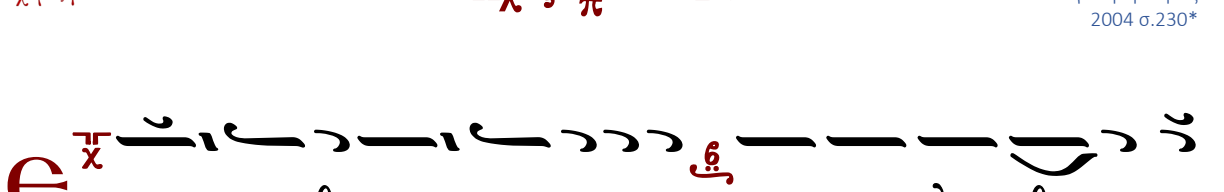

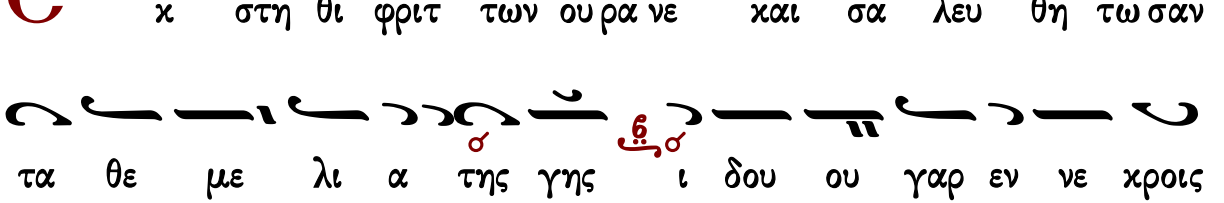

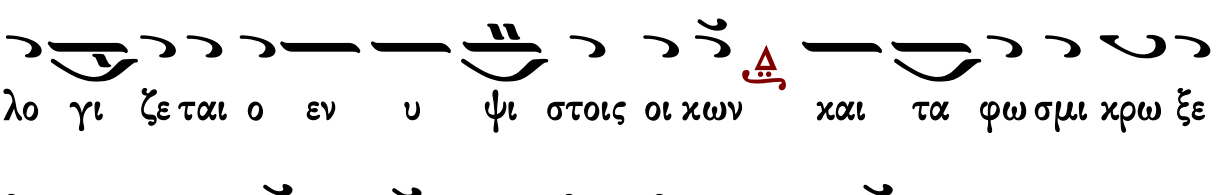

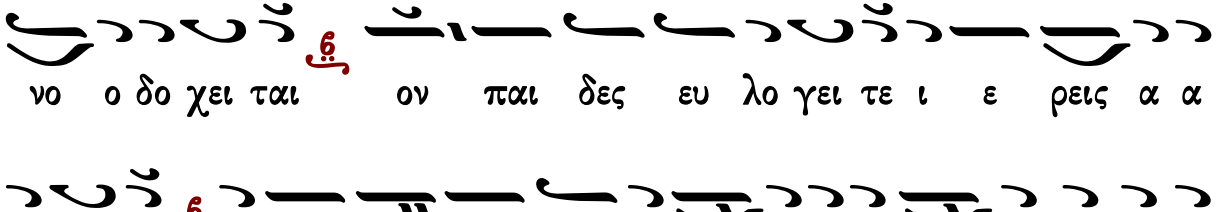

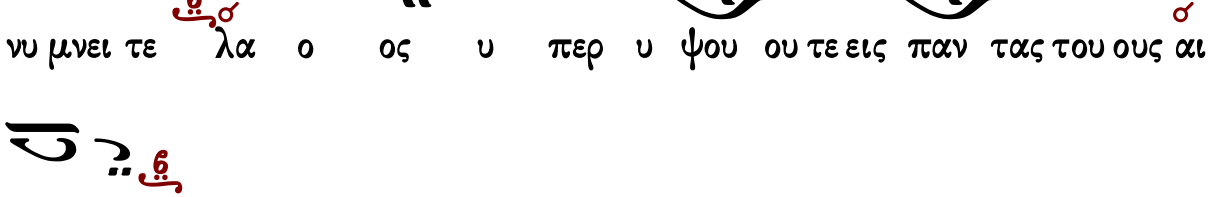

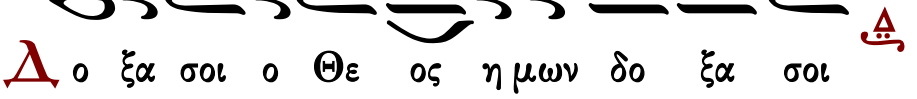

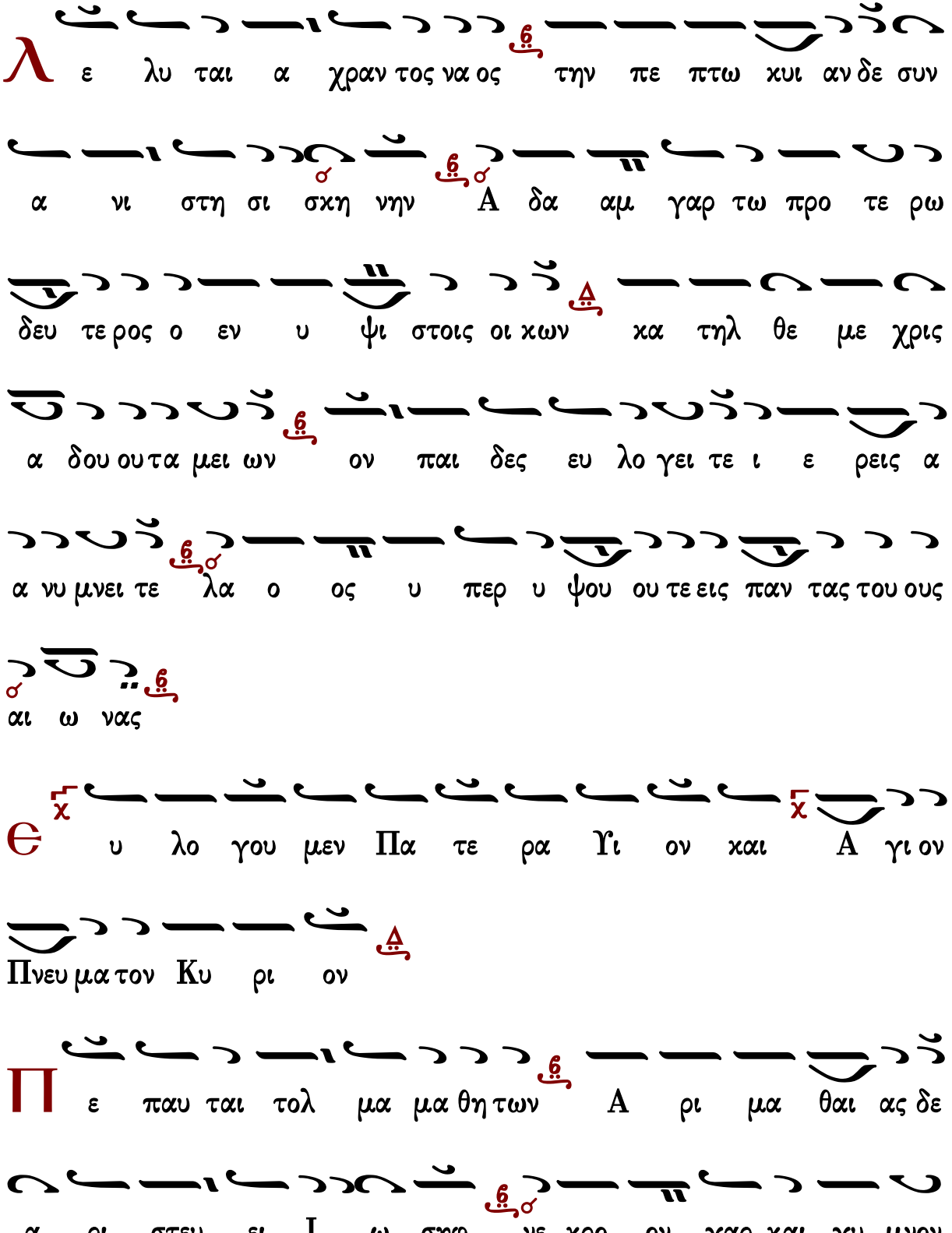
λ ε λυ ται α χραν τος να ος την πε πτω κυι αν δε συν
α νι στη σι σκη νην Α δα αμ γαρ τω προ τε ρω
δευ τε ρος ο εν υ ψι στοις οι κων κα τηλ θε με χρις
α δου ου τα μει ων ον παι δες ευ λο γει τε ι ε ρεις α
α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του ους
αι ω νας
є υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον
Πνευ μα τον Κυ ρι ον
Π ε παυ ται τολ μα μα θη των Α ρι μα θαι ας δε
α ρι στευ ει Ι ω σηφ νε κρο ον γαρ και γυ μνον

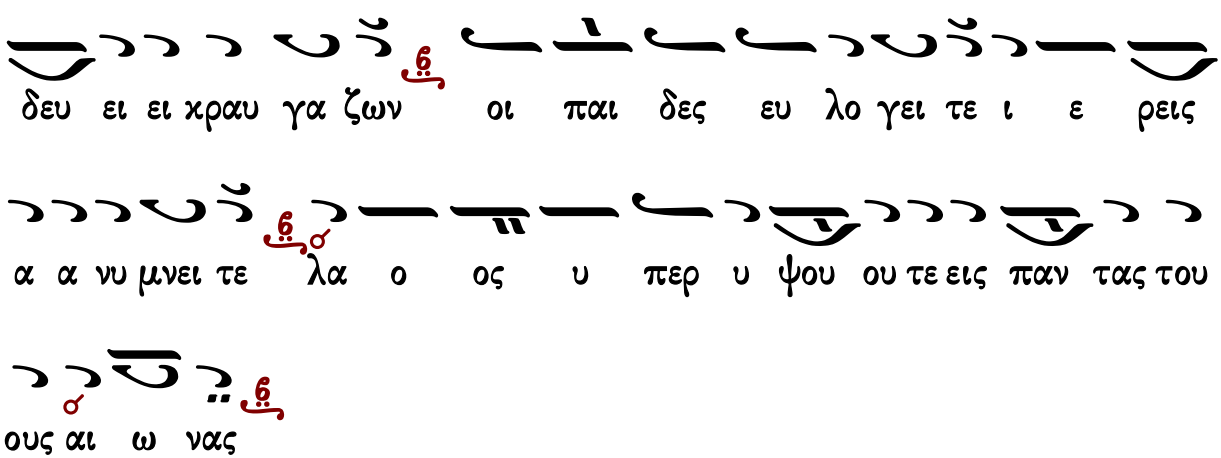
θε ω με νος τον ε πι παν των Θε ον αι τει ει ται και κη
δευ ει ει κραυ γα ζων οι παι δες ευ λο γει τε ι ε ρεις
α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του
ους αι ω νας

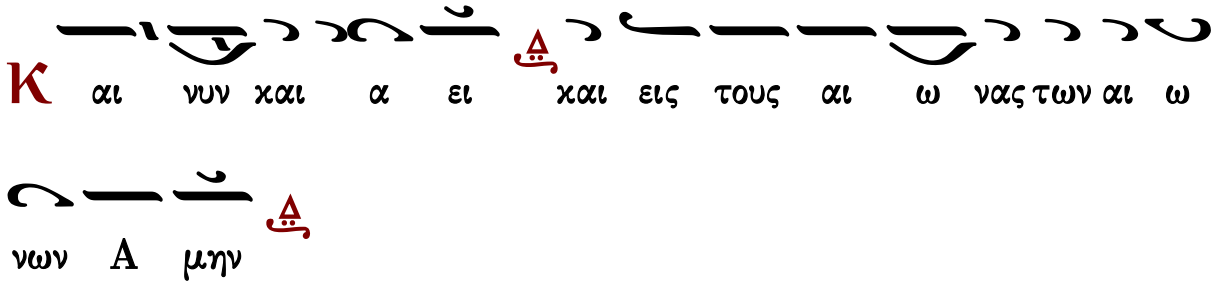
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην

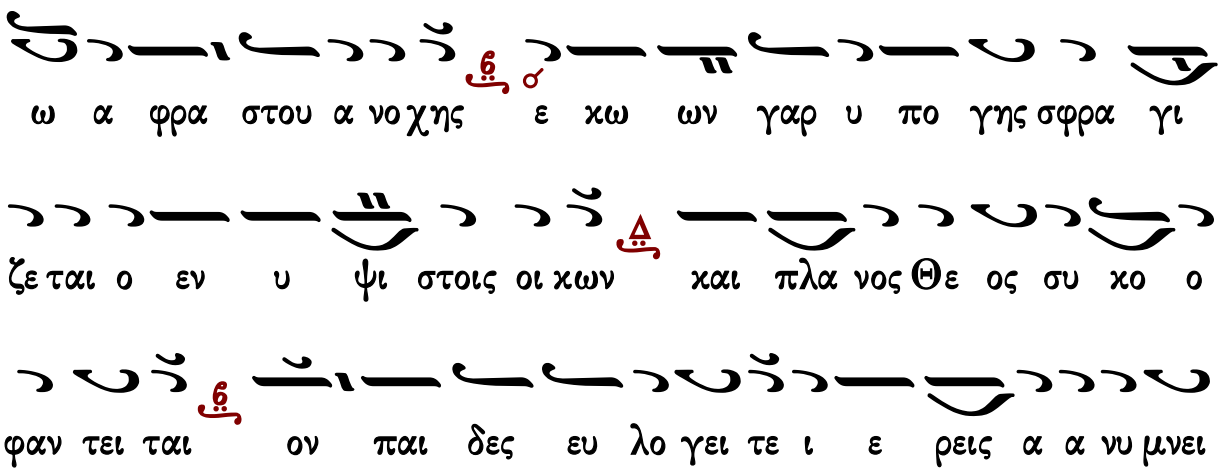
Ω των θαυ μα των των και νων ω α γα θο τη τος
ω α φρα στου α νο χης ε κω ων γαρ υ πο γης σφρα γι
ζε ται ο εν υ ψι στοις οι κων και πλα νος Θε ος συ κο ο
φαν τει ται ον παι δες ευ λο γει τε ι ε ρεις α α νυ μνει

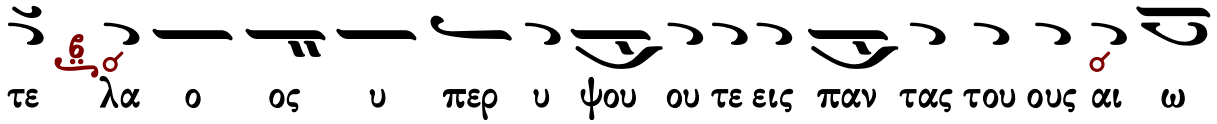
τε λα ο ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του ους αι ω

νας

Καταβασία

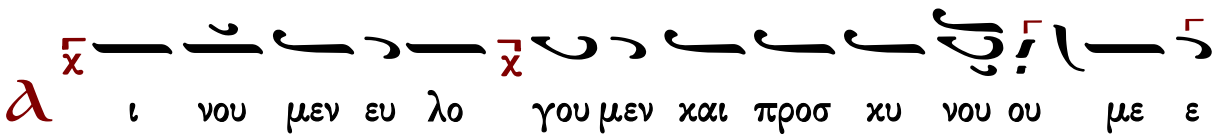
α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με ε

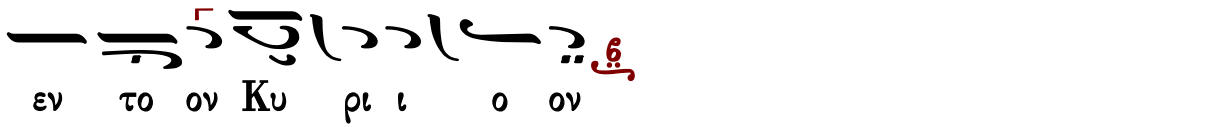
εν το ον Κυ ρι ι ο ον

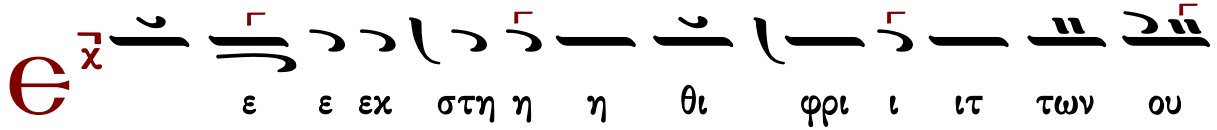
ε ε εκ στη η η θι φρι ι ιτ των ου

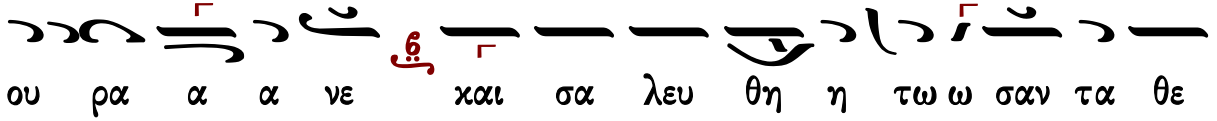
ου ρα α α νε και σα λευ θη η τω ω σαν τα θε

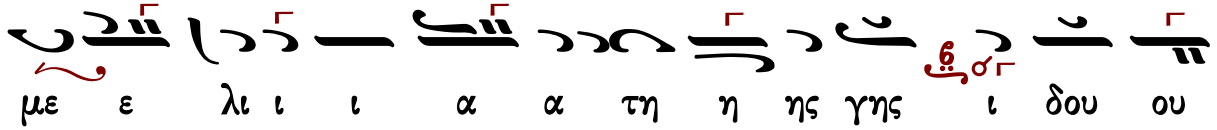
με ε λι ι ι α α τη η ης γης ι δου ου

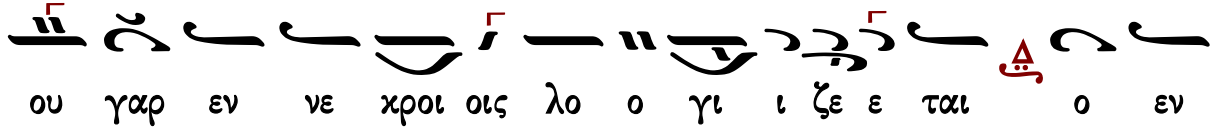
ου γαρ εν νε κροι οις λο ο γι ι ζε ε ται ο εν

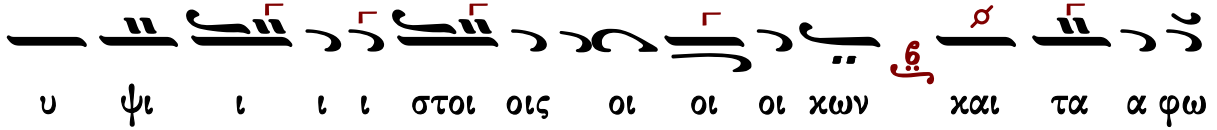
υ ψι ι ι ι στοι οις οι οι οι κων και τα α φω

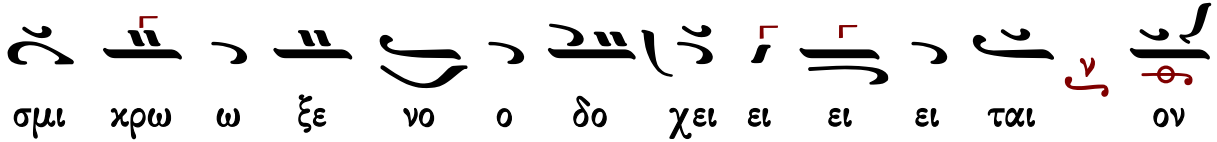
σμι κρω ω ξε νο ο δο χει ει ει ει ται ον

παι δε ε ες ε ε ευ λο ο γει ει ει τε ι ε

ρεις α α α νυ υ μνει ει ει τε λα ο ος υ

πε ερ υ υ ψου ου ου τε εις πα α αν τας του ου ου

ους αι αι ω ω ω να α α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ⸗ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.233*

Μη ε πο δυ ρου μου Μη τε ερ κα θο ρω σα εν

τα φω ο ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συν ε λα βες Υι

ον α να στη η η σομαι γαρ και δο ξα σθη σομαι και

υ ψω σω εν δο ο ξη α παυ στως ως Θε ος τους εν πι

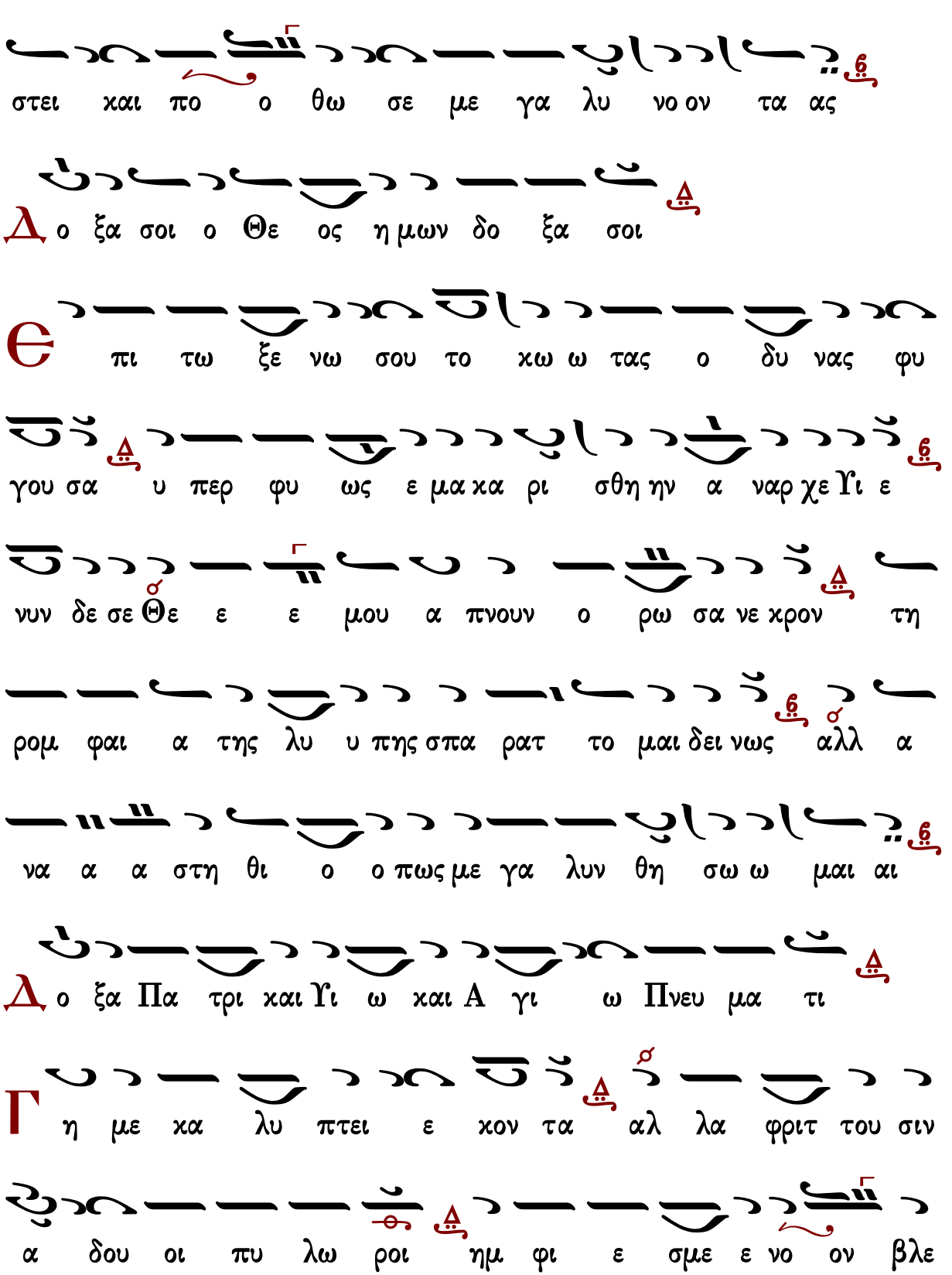
στει και πο ο θω σε με γα λυ νο ον τα ας
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Є πι τω ξε νω σου το κω ω τας ο δυ νας φυ
γου σα υ περ φυ ως ε μα κα ρι σθη ην α ναρ χε Υι ε
νυν δε σε Θε ε ε μου α πνουν ο ρω σα νε κρον τη
ρομ φαι α της λυ υ πης σπα ρατ το μαι δει νως αλλ α
να α α στη θι ο ο πως με γα λυν θη σω ω μαι αι
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Γ η με κα λυ πτει ε κον τα αλ λα φριτ του σιν
α δου οι πυ λω ροι ημ φι ε σμε ε νο ον βλε

πον τες στο λη ην η μα γμε νην Μη η τερ της εκ δι κη σε

ως τους ε χθρους εν Σταυ ρω ω γαρ πα τα ξας ως Θε ος α

να στη η η σο μαι α αυ θις και με γα λυ

νω ω σε ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Ϡ γαλ λι α σθω η κτι σις ευ φραι νε σθω σαν παν

τες οι γη γε νεις ο γαρ ε χθρος ε σκυ λε ευ ται α

δης με τα μυ ρων γυ ναι αι κες προσ υ παν τα τω σαν

τον Α δαμ συν τη Ε ευ α λυ τρου μαι παγ γε νη και τη

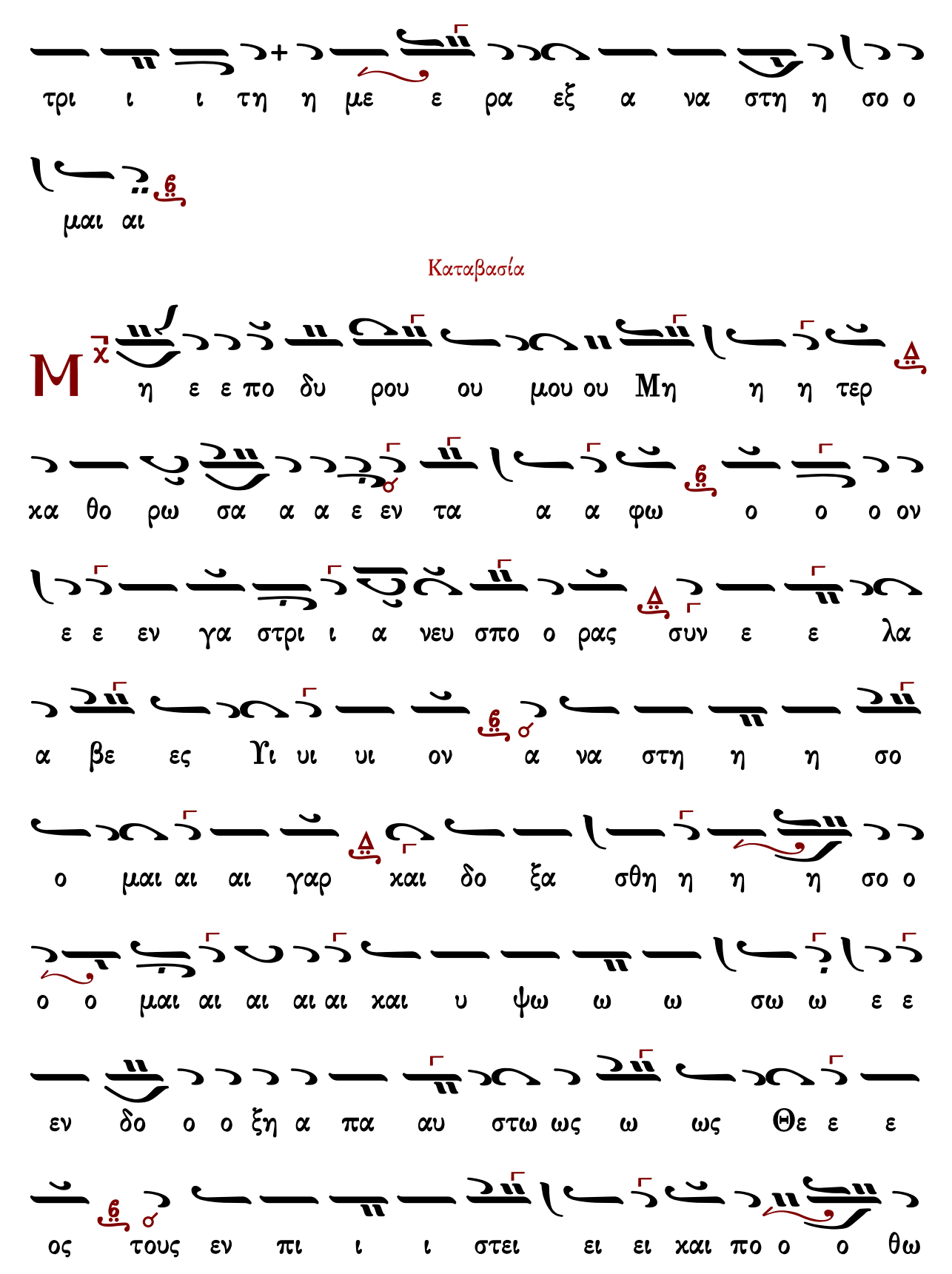
τρι ι ι τη η με ε ρα εξ α να στη η σο ο
μαι αι
Καταβασία
Μ η ε ε πο δυ ρου ου μου ου Μη η η τερ
χα θο ρω σα α α ε εν τα α α φω ο ο ο ον
ε ε εν γα στρι ι α νευ σπο ο ρας συν ε ε λα
α βε ες Υι υι υι ον α να στη η η σο
ο μαι αι αι γαρ και δο ξα σθη η η η σο ο
ο ο μαι αι αι αι αι και υ ψω ω ω σω ω ε ε
εν δο ο ο ξη α πα αυ στω ως ω ως Θε ε ε
ος τους εν πι ι ι στει ει ει και πο ο ο θω

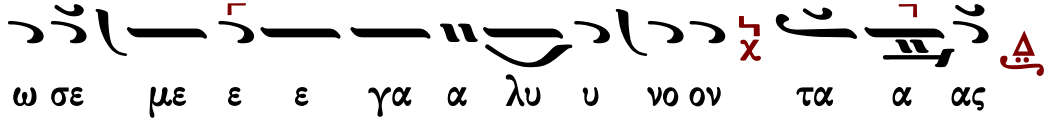

Κάθισμα μετὰ τὴν γ΄ ᾠδή

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

χορὸς β΄

Ἦχος ἡ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ. 488#

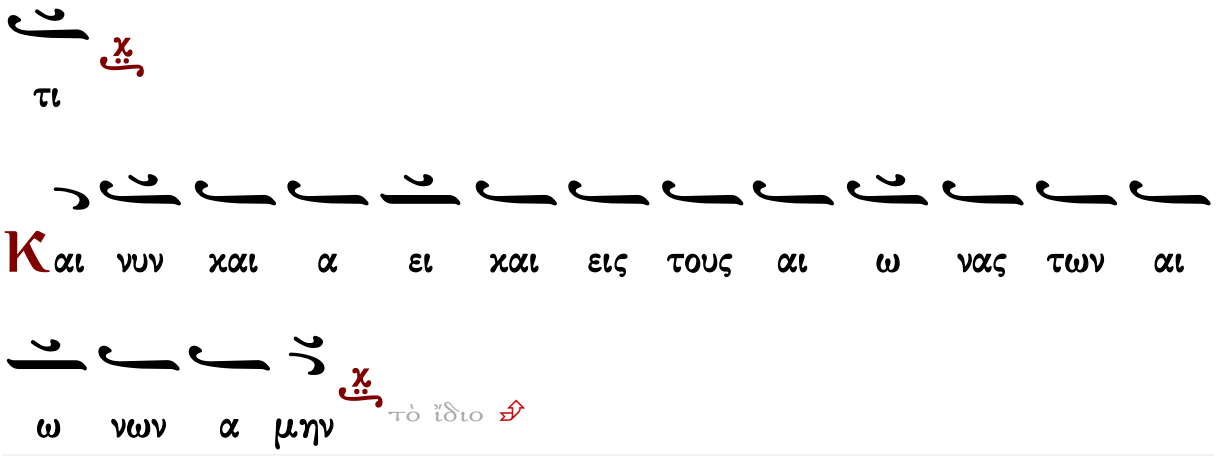

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς β΄
εἰς ἀργὸν εἰρμολογικὸν μέλος

Ἦχος ⸗ ϟ ϙ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.158*

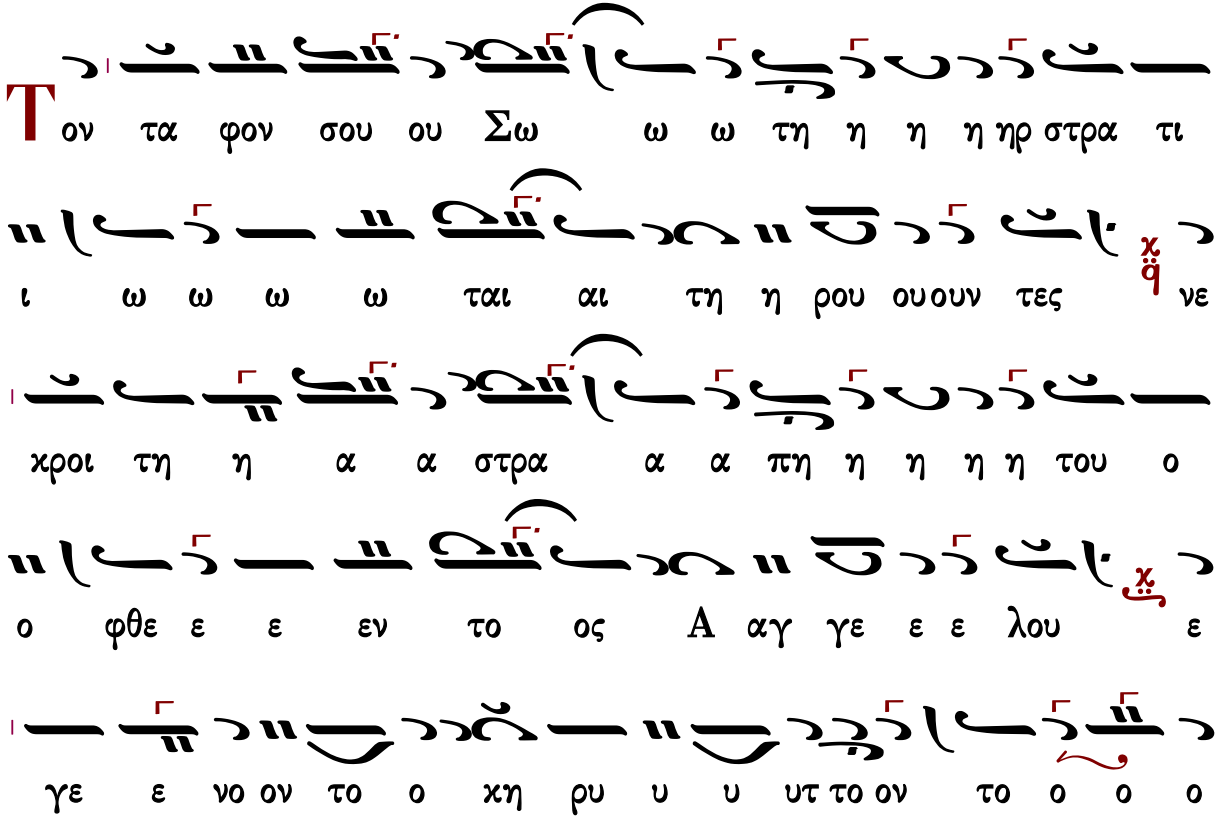

ο ος γυ ναι ξι ι τη η η ην α να α α α α α

στα σιν σε ε ε ε δο ξα α α α ζο ο με ε ε

εν τον της φθο ο ρα α α ας κα α θαι αι ρε ε ε

την σοι προ οσ πι ι πτο ο με ε ε εν τω α να α

στα α α αν τι ι ε εκ τα α α φου και

μο ο νω ω ω Θε ω ω ω ω ω η η η η

η μω ων

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

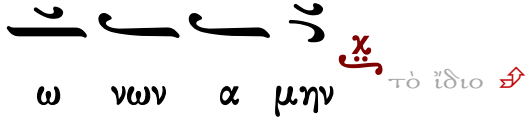

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Μέλος ἀργὸν εἱρμολογικὸν

χορὸς β΄

Ἦχος 4 q **Κε**

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.221*

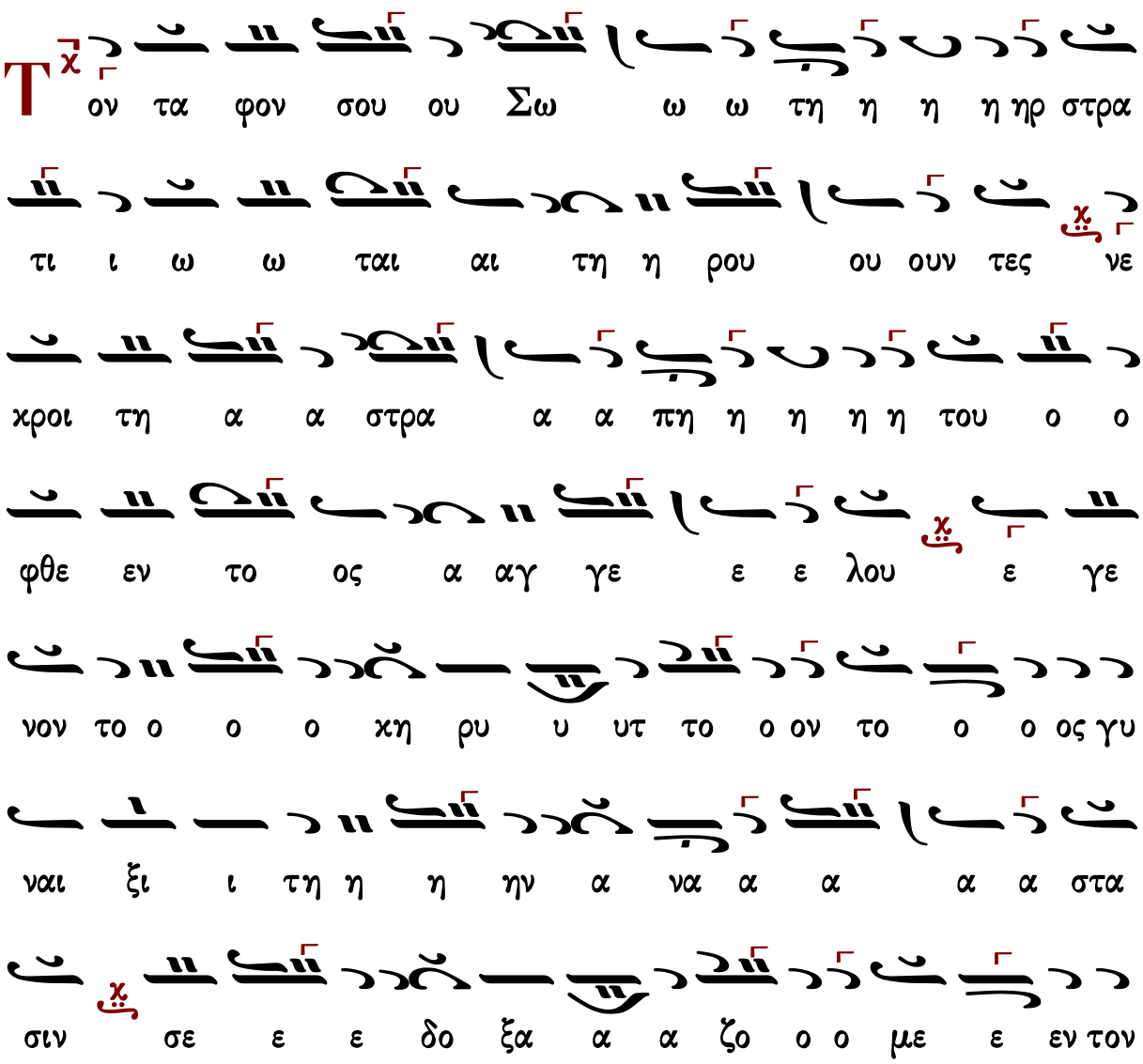

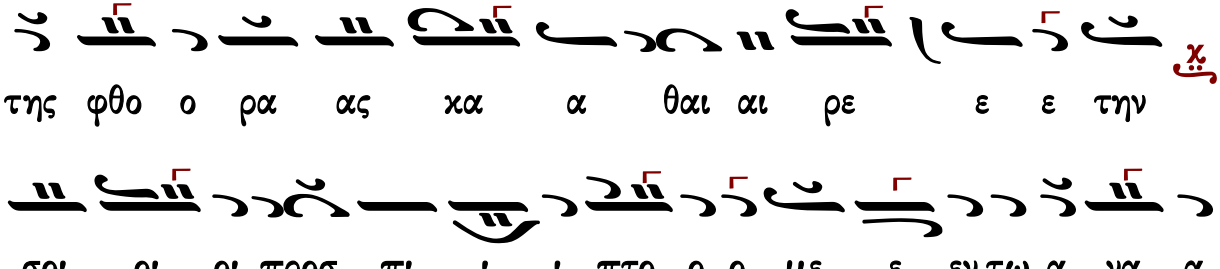

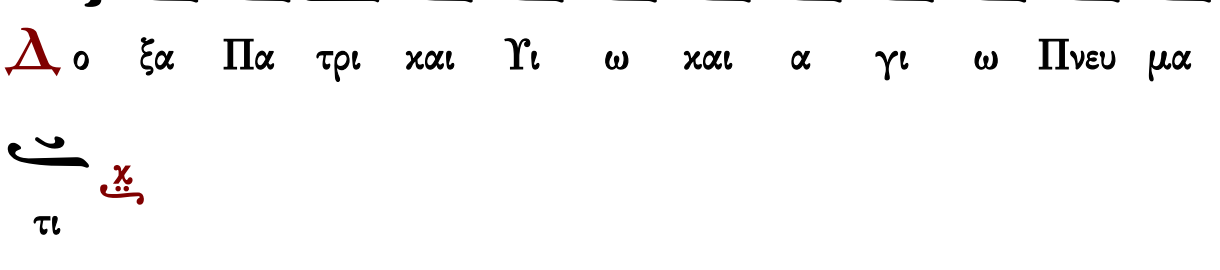

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ᾠδὴ δ΄ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Συντετμημένο

χορὸς β΄

Ἦχος $\frac{\text{δ}}{\text{ζ}}$ **Κε**

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.221*

Τ ον τα φον σου ου Σω ω ω τη η ηρ στρα τι ω

ω ται αι τη η ρου ου ουν τες νε χροι τη α α στρα

α α πη η η του ο φθε εν το ος α αγ γε ε ε

λου ε γε νον το ο χη η ρυ υτ το ον το ος γυ

ναι ξι τη ην α α να α α στα σιν σε δο ο ο ξα α

ζο ο μεν τον της φθο ρα ας κα α θαι αι ρε ε ε

την σοι προ ο οσ πι ι πτο ο μεν τω α να στα

αν τι ι ε εκ τα α α φου καὶ μο ο ο νω Θε

ω ω η η μων

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

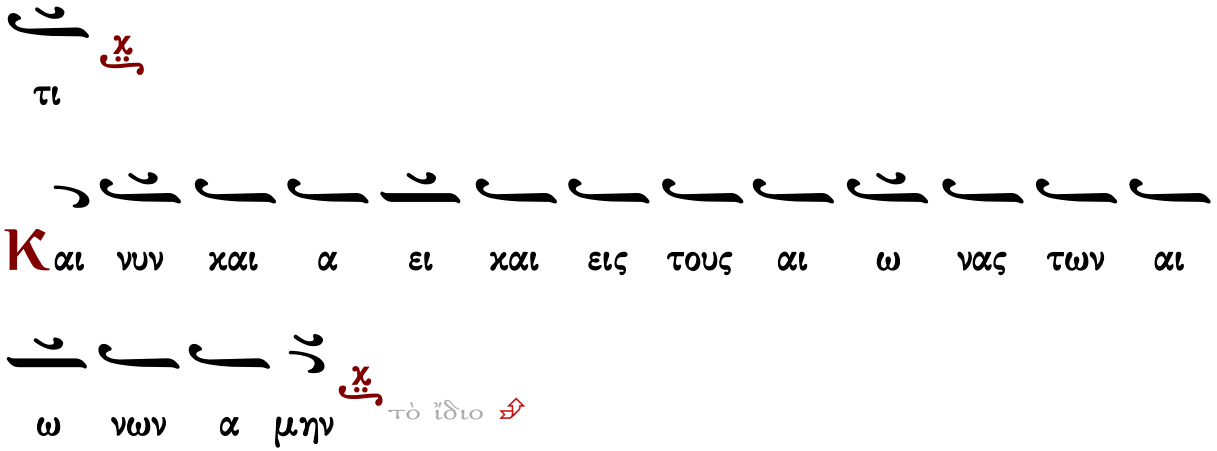

Μέλος σύντομον εἱρμολογικὸν

χορὸς β΄

Ἦχος ᾱ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.222*

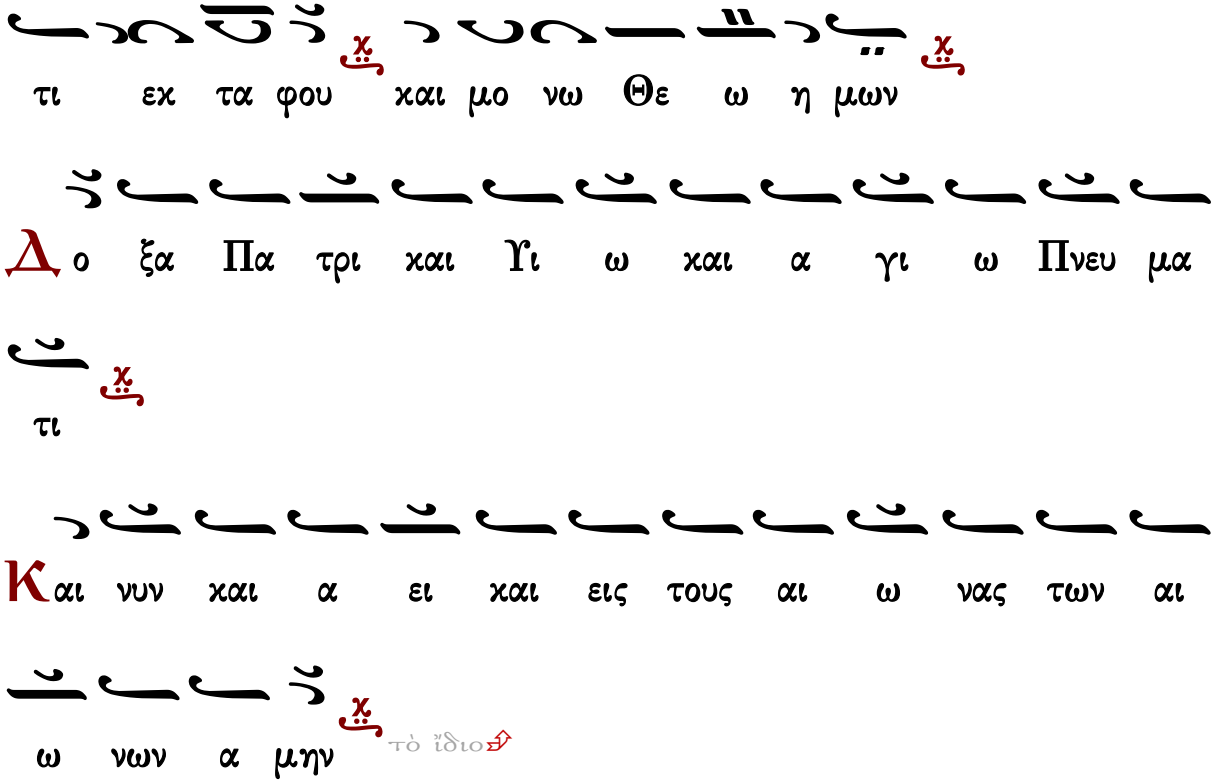

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ᾠδὴ δ΄ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θύλογητάρια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.159#

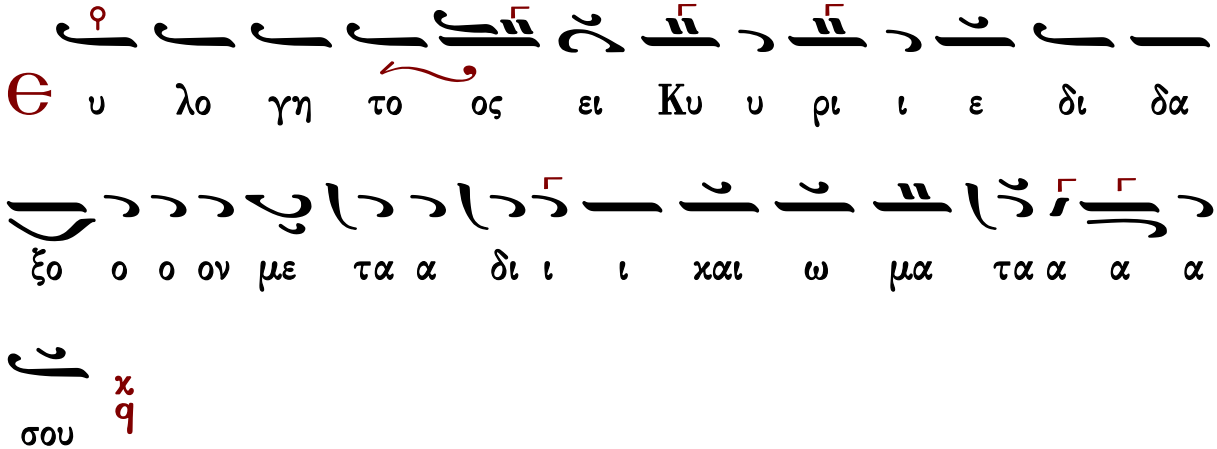

T

ω ω ω ων α αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος ν' ϩϩ κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ν' ϩϩ ε εν νε ε

κροι οι οι οις λο γι σθε ε ε εν τα κ ϥ του θα να

του ου δε ε Σω ω τηρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν κα

θε λο ο ο ον τα κ ϥ και αι συν ε ε α αυ τω ν' ϩϩ

το ον Α δαμ ε γει ει ρα α αν τα κ ϥ και εξ

α δου πα α αν τας ε ε λε ευ θε ρω ω ω σα α α

αν τα κ ϥ

Ⲉ υ λο γη το ος ει Ⲕυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α α

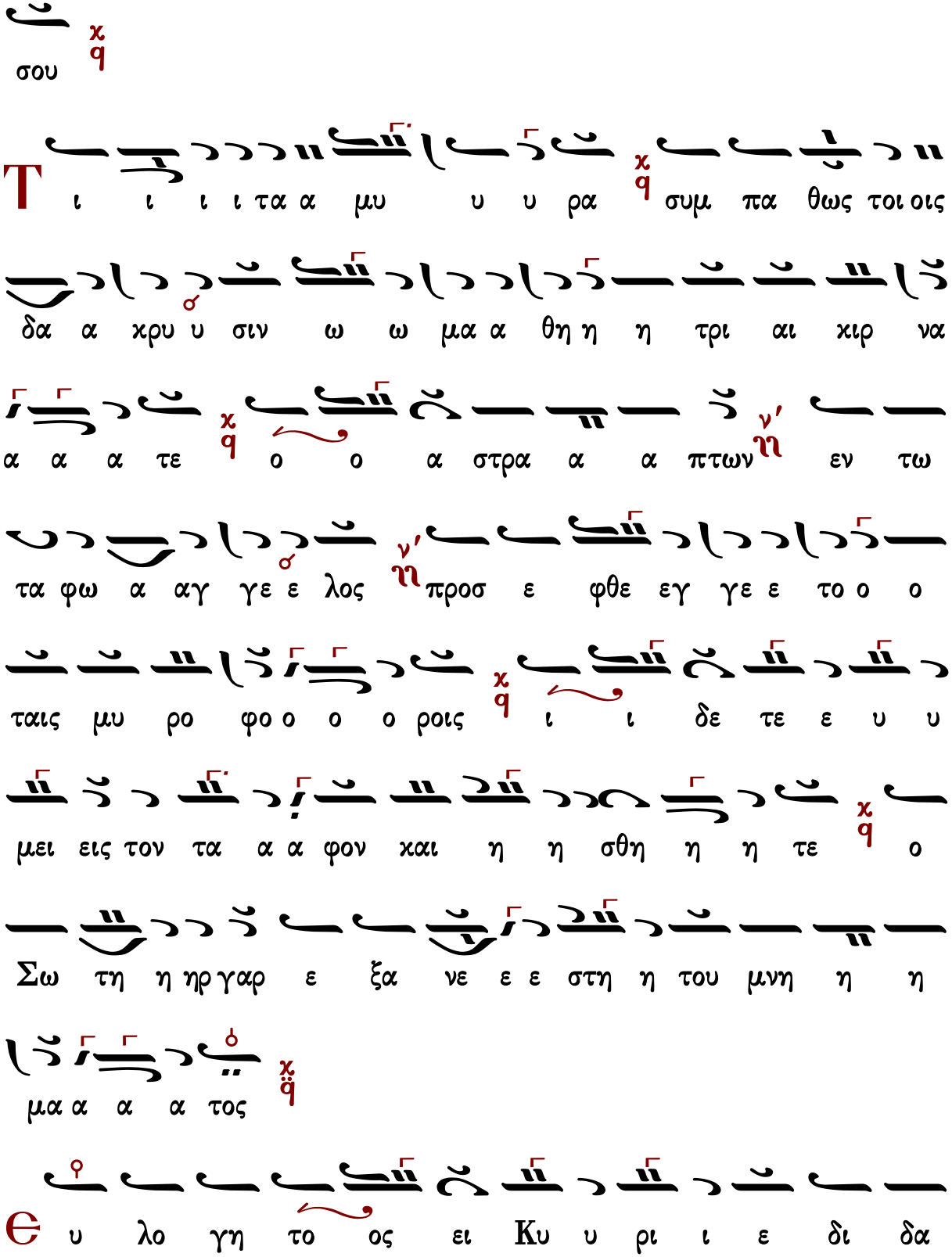
σου
Τι ι ι ι ι τα α μυ υ υ ρα συμ πα θως τοι οις
δα α χρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι χιρ να
α α α τε ο ο α στρα α α πτων εν τω
τα φω α αγ γε ε λος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ο
ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ υ
μει εις τον τα α α φον χαι η η σθη η η τε ο
Σω τη η ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η του μνη η η
μα α α α τος
Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α

σου

λ ι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο

φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α

σου ου ου θρη νο λο γου ου ου ου σαι αλλ ε πε

στη η προ ος α αυ τας ο ο α α αγ γε λος χαι ει ει

ει ει πε θρη η νου ο ο χαι αι ρος πε ε παυ

ται μη χλαι αι ε ε ε τε την α να α α στα

σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει ει πα α α

α τε

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α

σου

Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι χες ν' η με τα μυ ρων ελ θου ου ου σαι προς το μνη η

μα α σου ου ου Σω ω ω τερ εν η χου ου ου ουν το

α α αγ γε ε λο ος δε ν' η προς αυ τας ε φη λε ε ε γων

τι με τα α νε ε χρω ω ων τον ζω ω ων τα λο γι

ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη η του μνη η η μα α α α τος

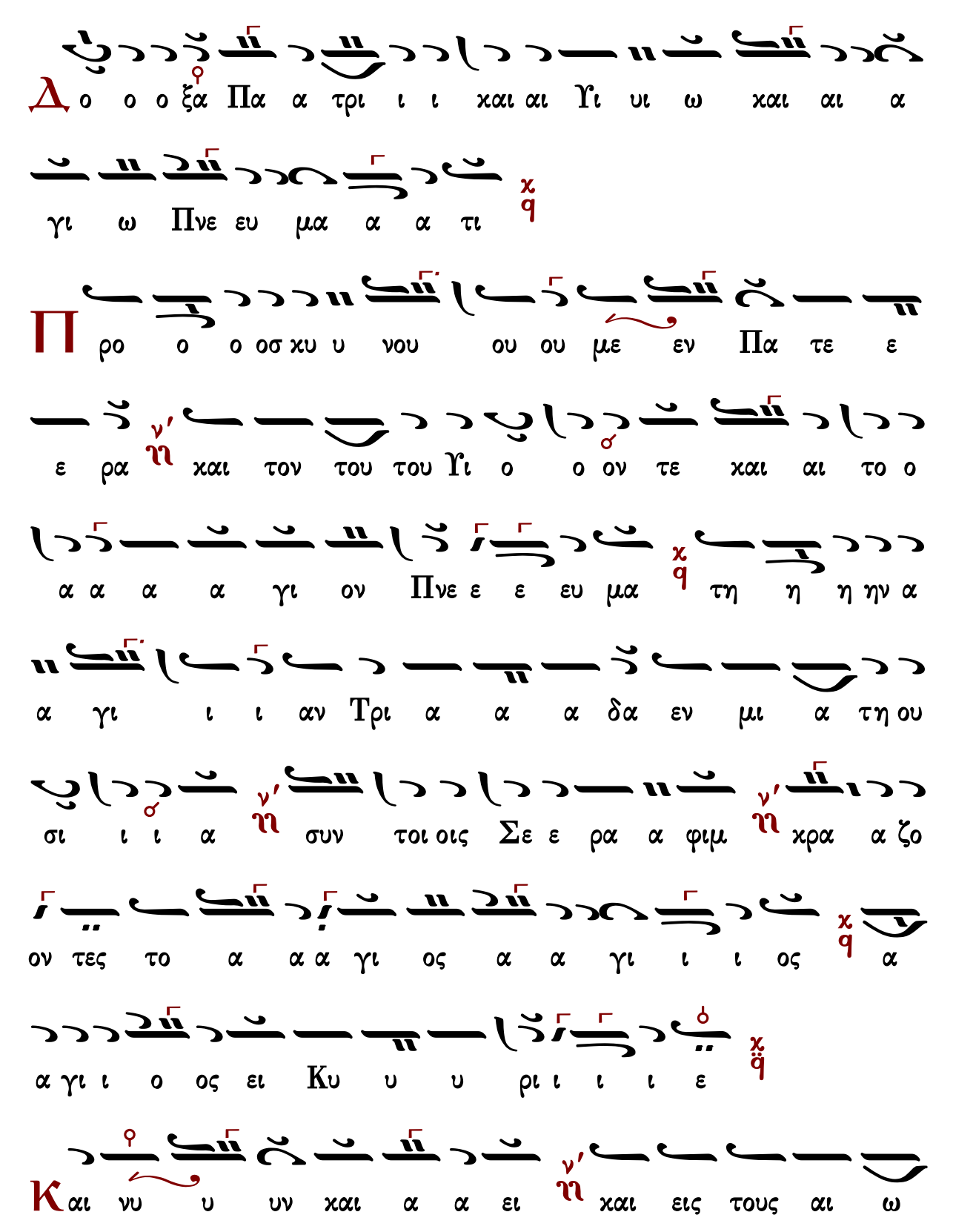
Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι χαι αι Υι υι ω χαι αι α
γι ω Πνε ευ μα α α τι
Προ ο ο οσ χυ υ νου ου ου με εν Πα τε ε
ε ρα ν χαι τον του του Υι ο ο ον τε χαι αι το ο
α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η ην α
α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου
σι ι ι α ν συν τοι οις Σε ε ρα α φιμ ν χρα α ζο
ον τες το α α α γι ος α α γι ι ι ος α
α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
Και νυ υ υν χαι α α ει ν χαι εις τους αι ω

ω νας τω ω ων αι ω ω ω νω ων α α μην
Z ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κου ου ου σα
τον A δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω ω σω
Παρ θε ε ε ε νε χα αρ μο νη η ην δε τη η
E ε ε ευ α α αν τι ι λυ υ υ πης πα ρε ε
ε ε σχες ρευ σαν τα α ζω ω ης ι ι θυ
νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ σου ου ου σαρ κω
θει εις Θε ε ο ος και α α αν θρω ω ω πος
λ λη λου ι α αλ λη λου ου ι ι α αλ λη
λου ου ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε ε ος
(β′)

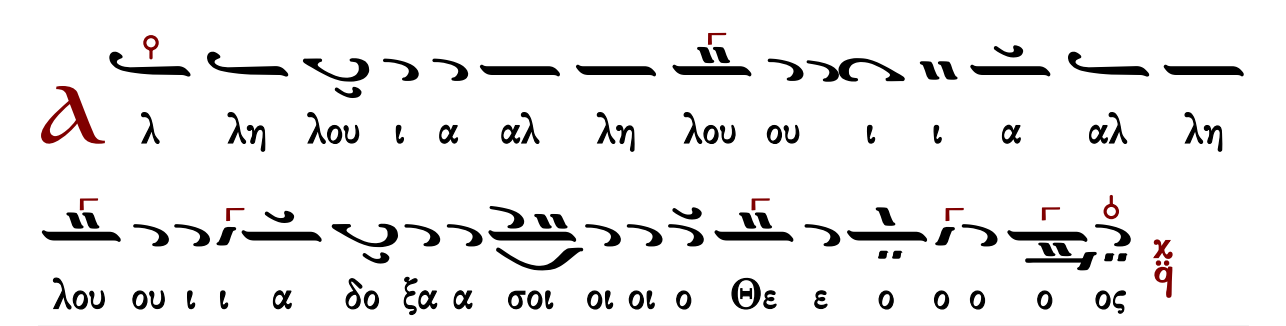

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (†1778)

Ἦχος λ̇ ϊ ϊ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ. 17*

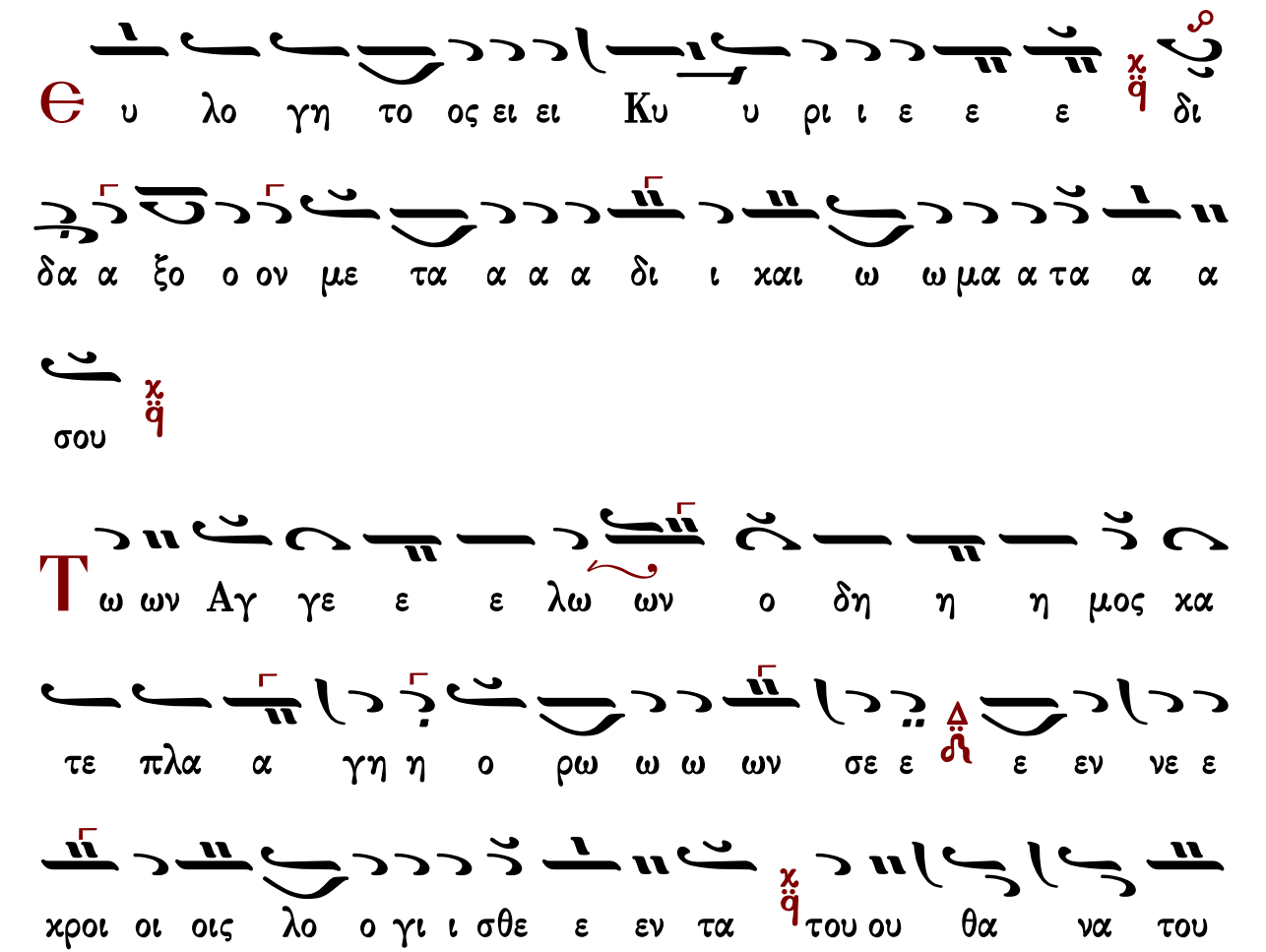

δε ε Σω τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα α θε λο ο

ο ον τα α και αι συν ε ε α αυ τω ω το ον Α α

δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α και εξ Α δου πα αν

τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοι οις δα α

κρυ σι ιν ω ω μα α θη η τρι αι αι κι ιρ να α α

τε ο ο α στρα α α πτω ων εν τω τα φω Α

αγ γε ε λο ος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ υ ρο

ο φο ο ο ροις ι ι δε τε υ υ μεις τον τα α α α

φο ον και η η σθη η τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

λ ι ι α αν πρω ω ω ι Μυ ρο φο ροι οι ε

ε δρα α μο ον προς το μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο

ο γου ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει ει πε ε θρη η

νου ου ο ο και αι αι ρος πε ε πα αυ ται αι μη χλαι ε ε τε

ε ε την Α να α α στα α σι ιν δε ε α πο

στο λοις ει ει ει πα τε

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι αι κες με

τα μυ υ ρων ελ θου ου ου σαι αι προς το μνη η μα σου

ου ου Σω ω τερ ε εν η η χου ου ουν το Α αγ γε ε

λο ο ος δε ε προς αυ τας ε ε φη η λε ε ε ε

γω ων τι ι με ε τα α νε ε ε χρων τον ζω ω ω ων

τα α λο γι ι ζε ε σθε ε ε ως Θε ο ος γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω ω Πνευ ευ μα

α τι ι ι

Προ οσ κυ νου ου ου με εν Πα τε ε ε ρα και αι

τον του ου του Υι ο ο ο ον τε ε και αι το ο α α

α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα την α γι ι ι ι

α αν Τρι α α α δα εν μι α α τη ου σι ι ι

ι α α συ υν τοι οις Σε ε ρα α α φιμ χρα α ζο

ο ον τες το α α α α γι ι ος α α γι ι ο ο ος

α α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νων α α μη η ην

Ζ ω ο δο ο την τε ε χου ου ου ου σα τον Α

δαμ αμ αρ τι ας ε λυ υ τρω ω ω σω ω Πα αρ θε ε ε

νε χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ α

αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε σχε ες ρε ευ σαν

τα ζω ω ης ι ι θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε

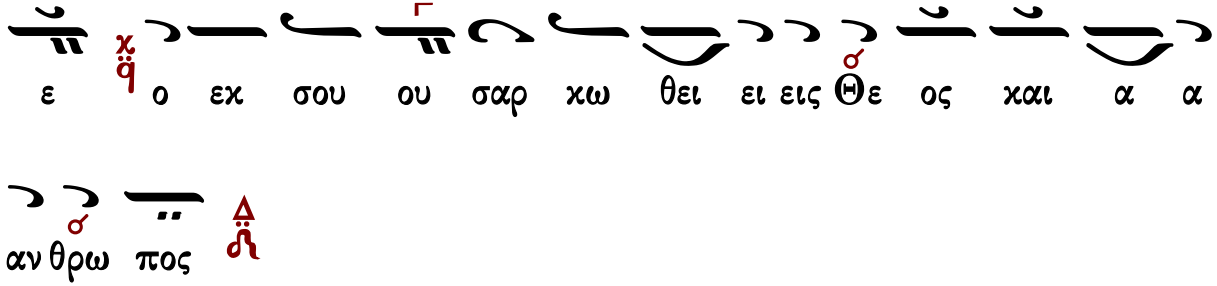

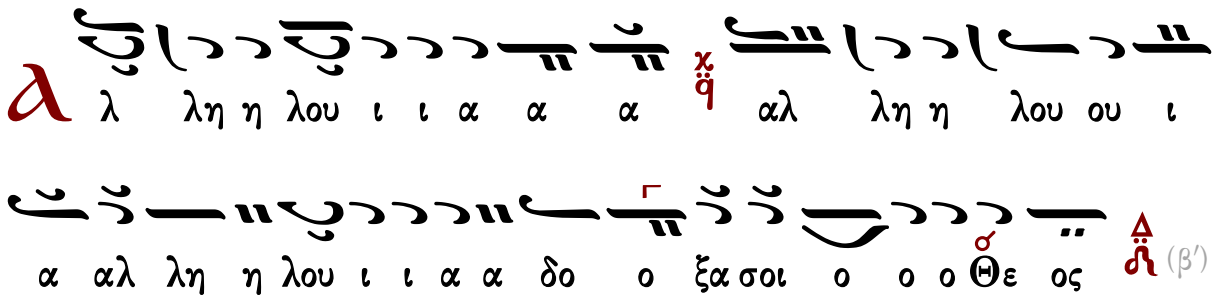

(β′)

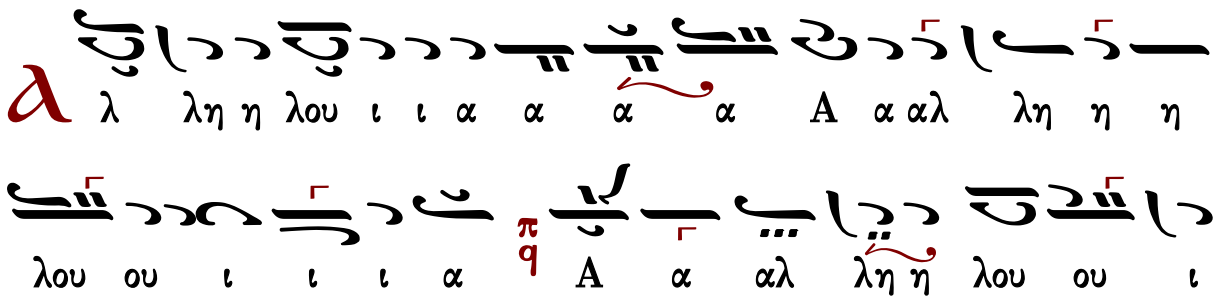

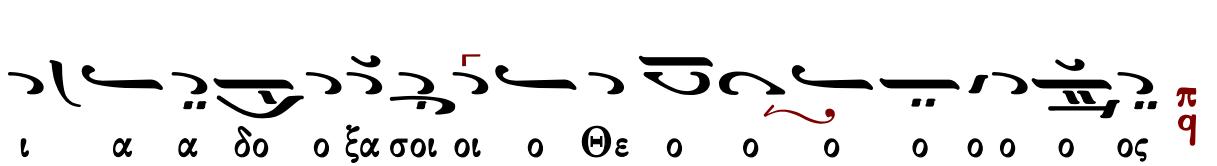

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Συναπτή Δουκᾶς Δουκᾶ

Χρήστου Τσακίρογλου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Χρήστος Τσακίρογλου#

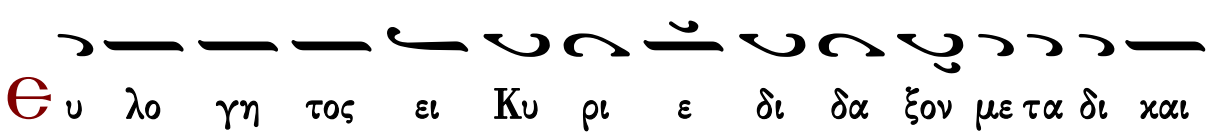

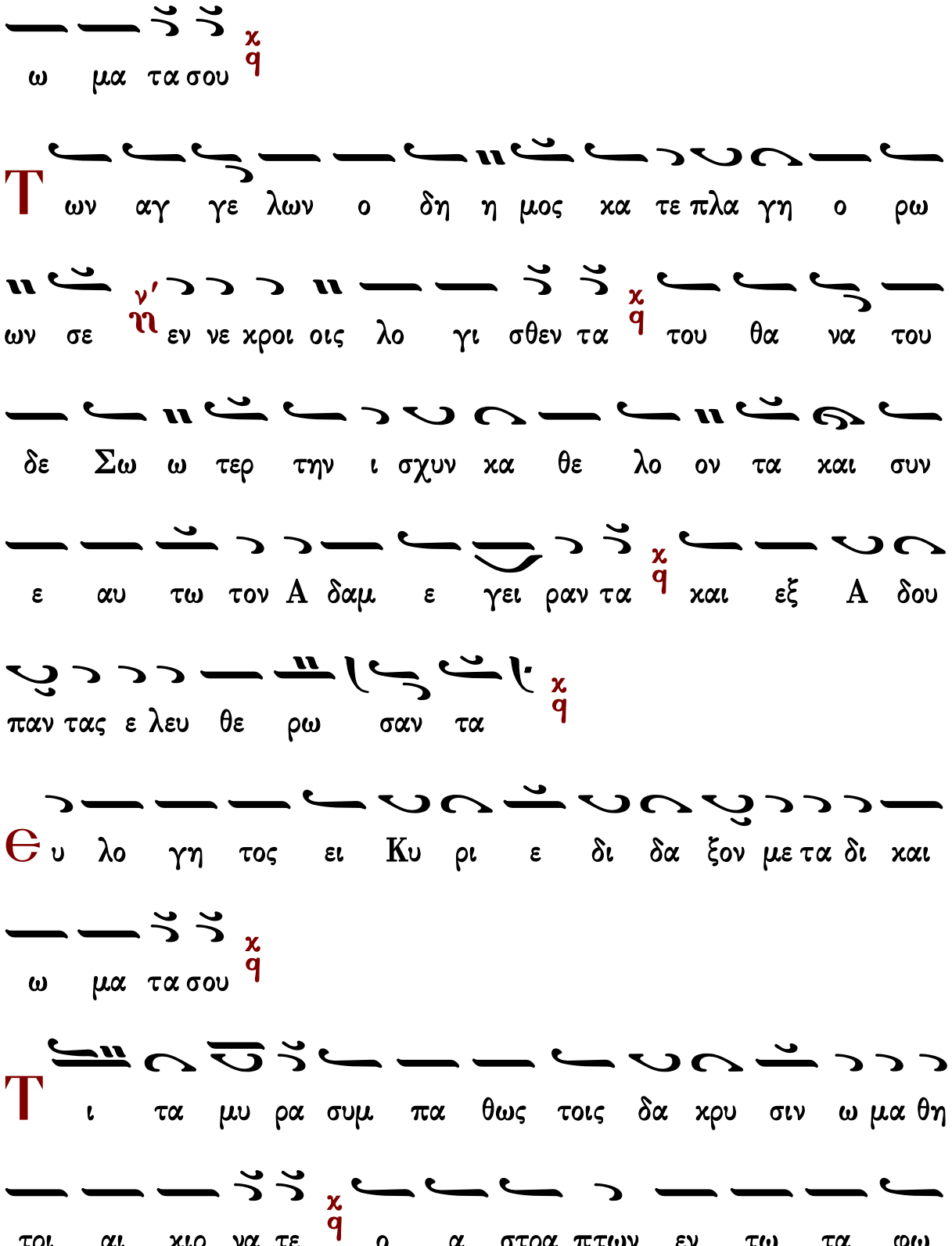
ω μα τα σου
Τ ων αγ γε λων ο δη η μος κα τε πλα γη ο ρω
ων σε εν νε χροι οις λο γι σθεν τα του θα να του
δε Σω ω τερ την ι σχυν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ Α δου
παν τας ε λευ θε ρω σαν τα
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου
Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη
τρι αι κιρ να τε ο α στρα πτων εν τω τα φω

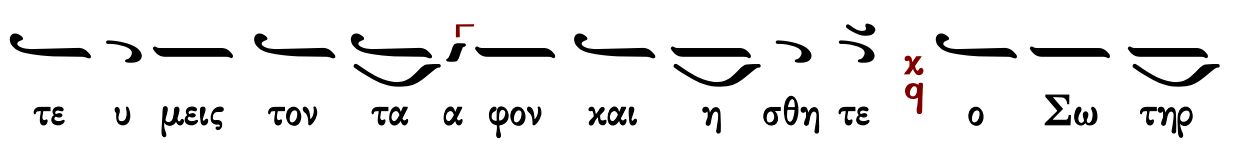

Αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χq ι δε

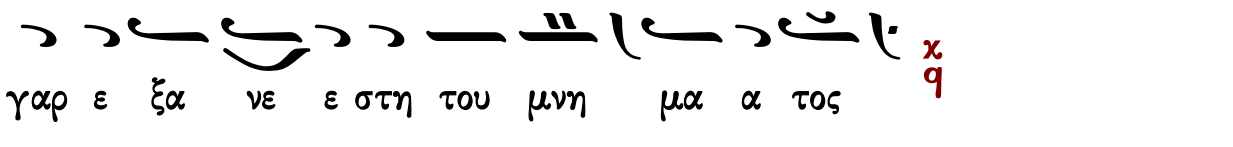

τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε χq ο Σω τηρ

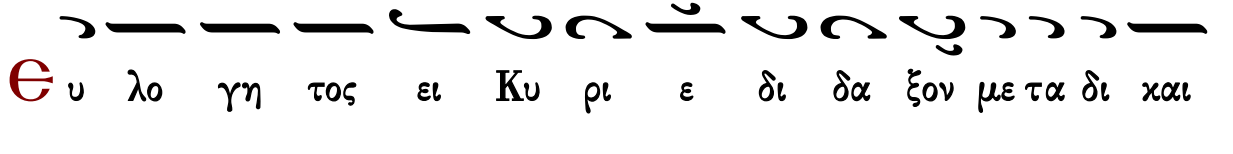

γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος χq

Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

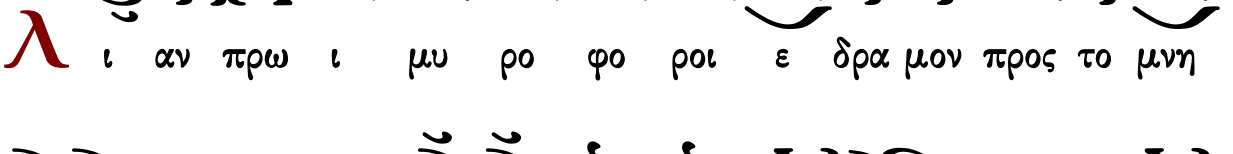

ω μα τα σου χq

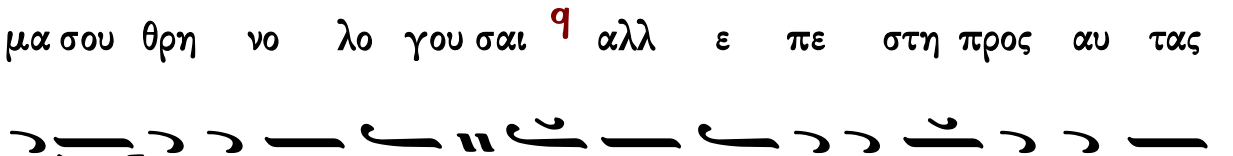

Λι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

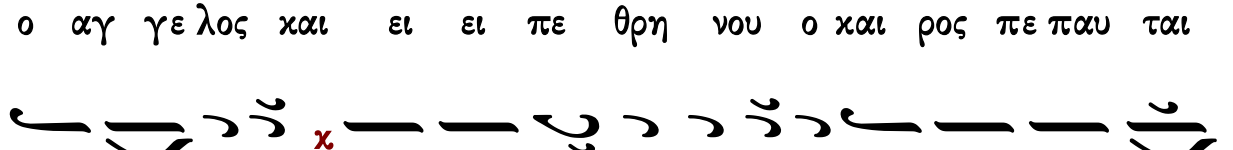

μα σου θρη νο λο γου σαι χq αλλ ε πε στη προς αυ τας

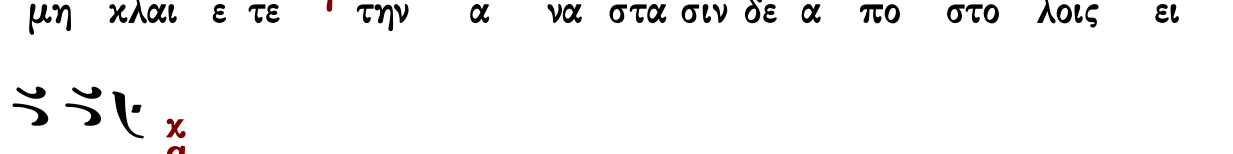

ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε χq την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει

πα τε χq

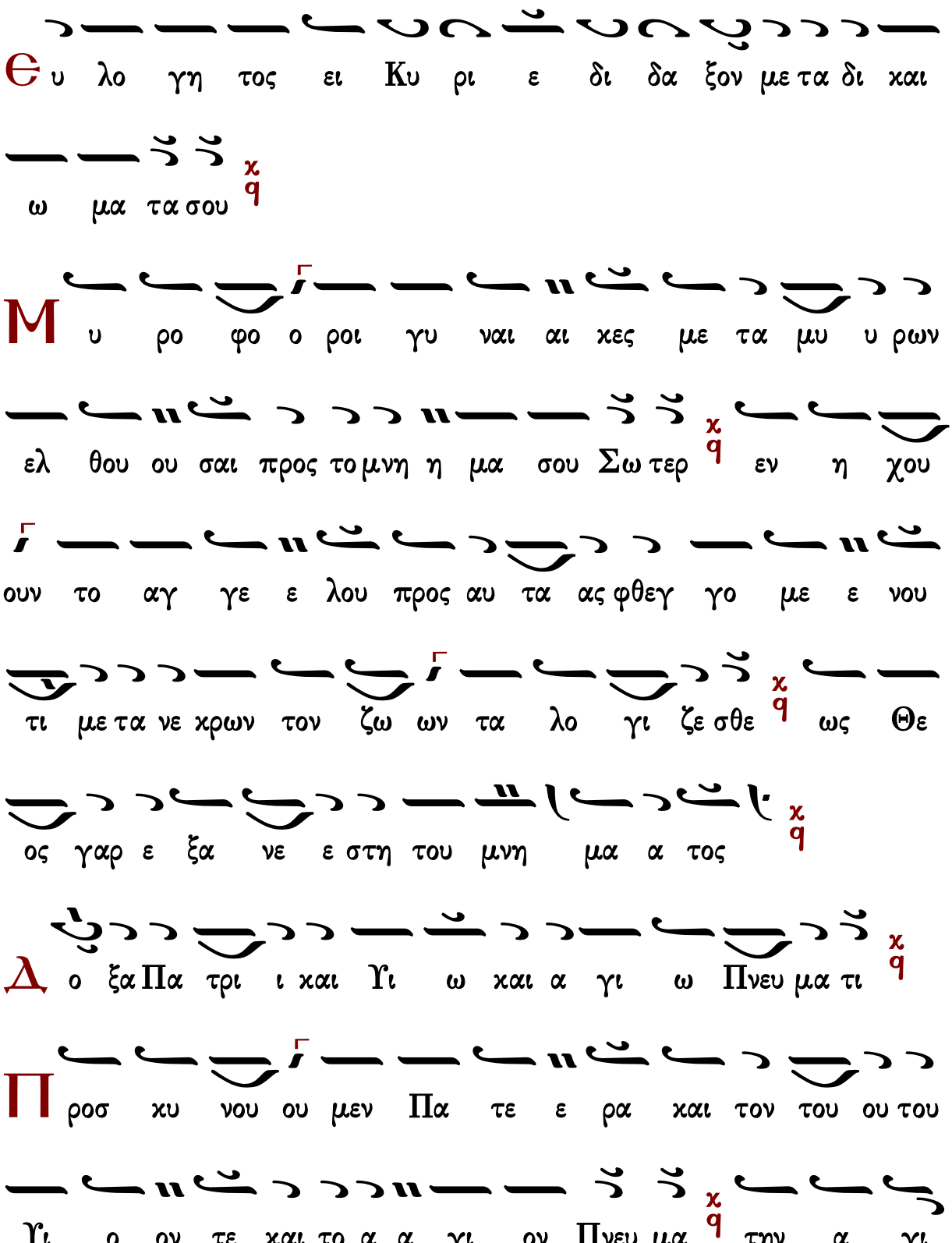
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου
Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θου ου σαι προς τομνη η μα σου Σω τερ εν η χου
ουν το αγ γε ε λου προς αυ τα ας φθεγ γο με ε νου
τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε
ος γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Προσ κυ νου ου μεν Πα τε ε ρα και τον του ου του
Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα την α γι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν

τοις Σε ρα φιμ χρα ζον τες το Α α γι ος α γι ος

α γι ος ει Κυ ρι ι ε

χ
q

Κ αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

χ
q

Ζ ω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χ
q χαρ μο νην δε

τη Ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω ης

ι θυ νε προς ταυ την δε χ
q ο εκ σου ου σαρ κω θεις Θε ος

χαι αν θρω ω πος

χ
q

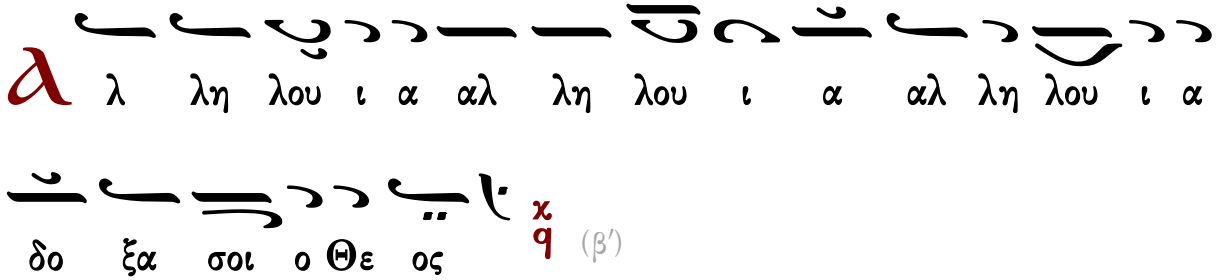

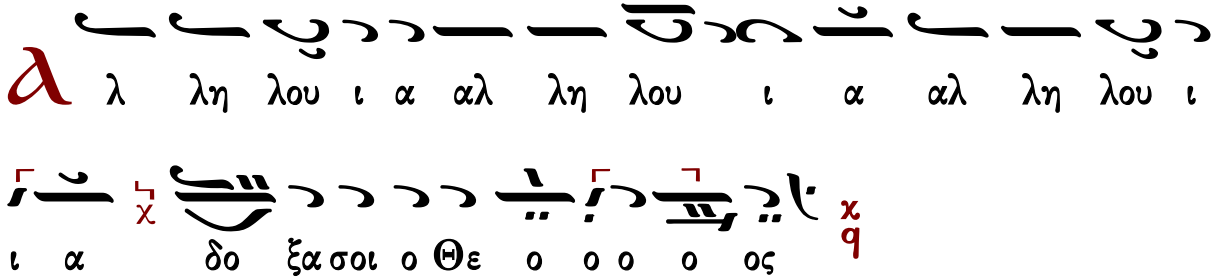

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος δ′ Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοσις 1991 σ.222*

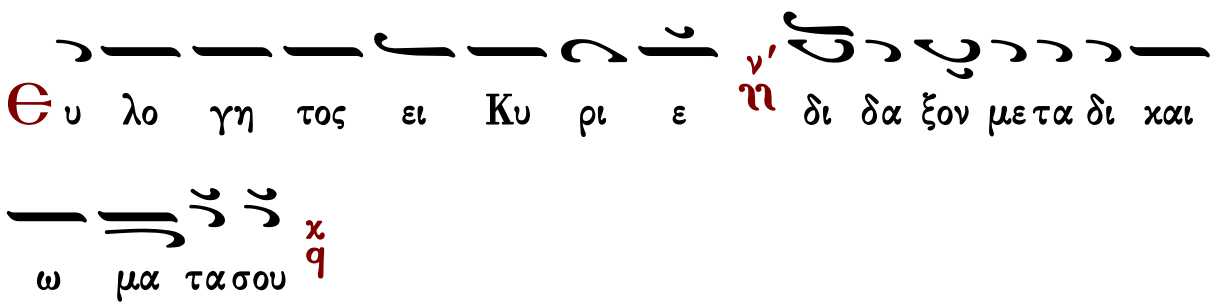

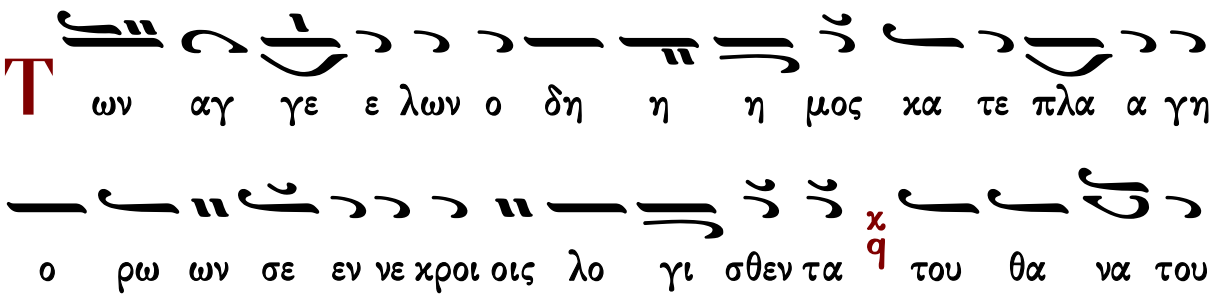

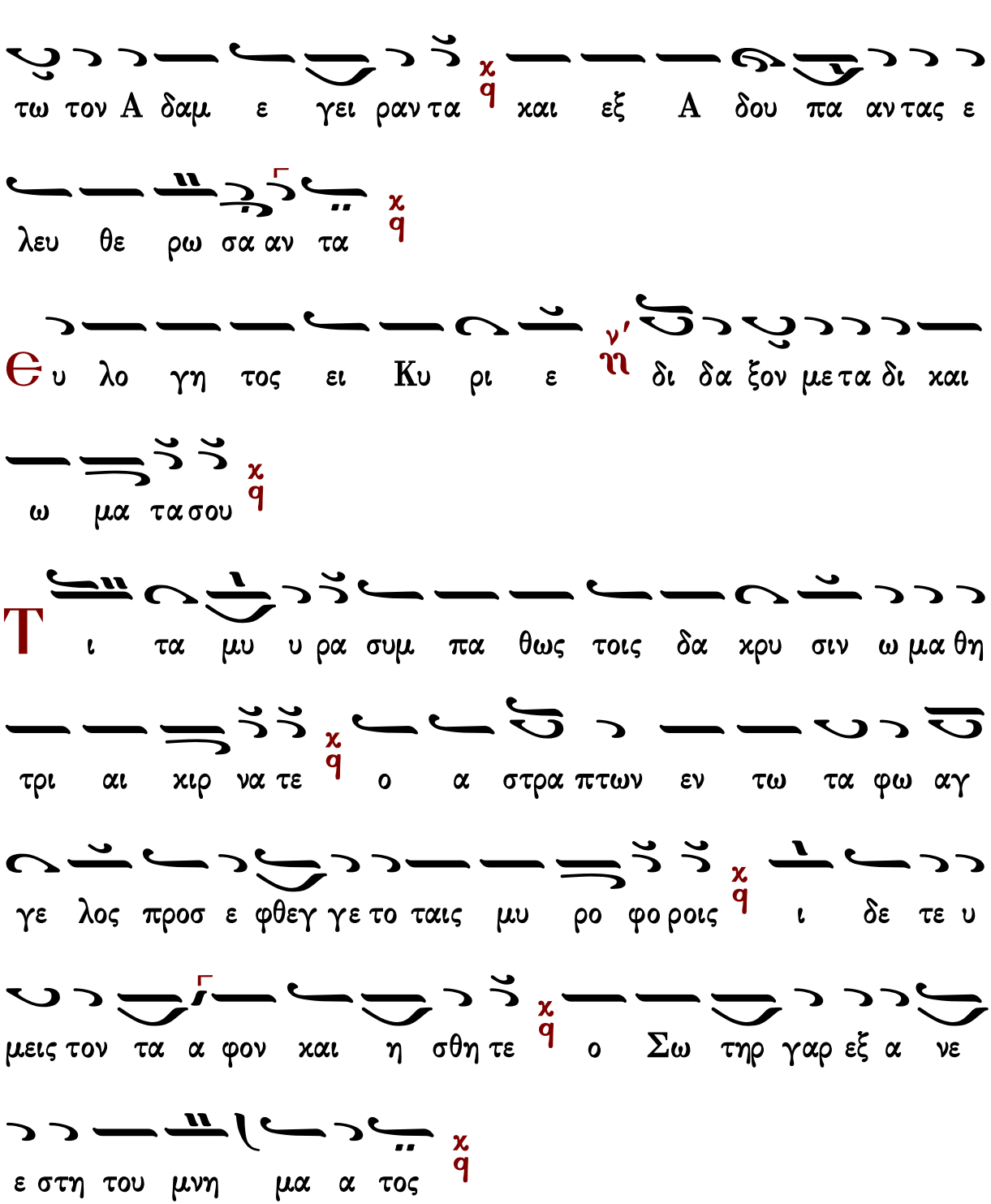
δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν ε αυ
τω τον Α δαμ ε γει ραν τα χ ϥ και εξ Α δου πα αν τας ε
λευ θε ρω σα αν τα χ ϥ
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν' ϩ δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου χ ϥ
Τι τα μυ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη
τρι αι κιρ να τε χ ϥ ο α στρα πτων εν τω τα φω αγ
γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χ ϥ ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε χ ϥ ο Σω τηρ γαρ εξ α νε
ε στη του μνη μα α τος χ ϥ

Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν' ϩ δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ q

Λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον ν' ϩ προς το

μνη μα σου θρη νο λο γου σαι χ q αλλ ε πε ε στη η προς

αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε ν' ϩ θρη νου ο και ρος

πε παυ ται μη κλαι ε τε χ q την Α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα α τε χ q

Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν' ϩ δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ q

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ υ ρων

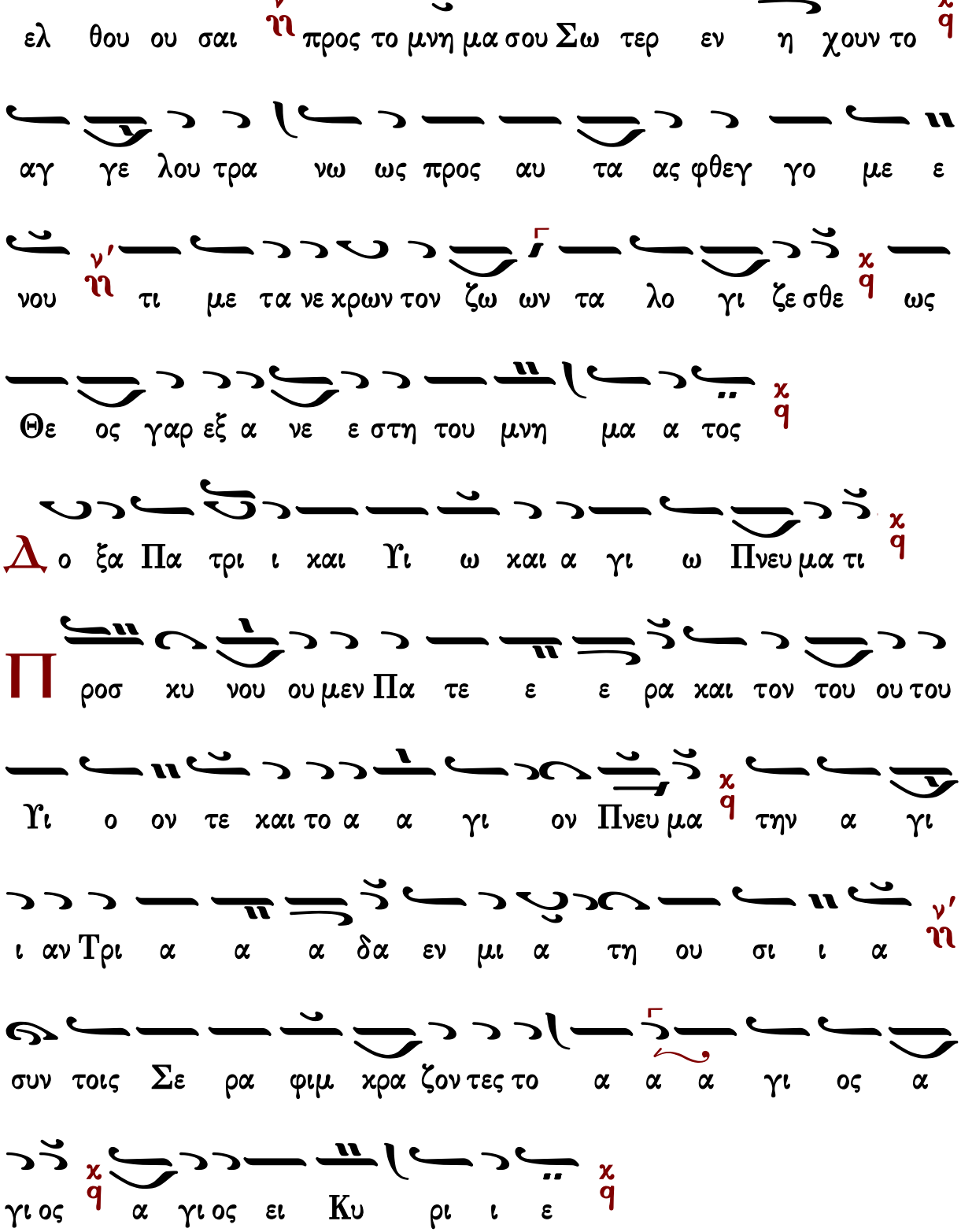
ελ θου ου σαι ν' ηι προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χουν το χ q
αγ γε λου τρα νω ως προς αυ τα ας φθεγ γο με ε
νου ν' ηι τι με τα νε χρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε χ q ως
Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη μα α τος χ q
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι χ q
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ε ε ρα και τον του ου του
Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα χ q την α γι
ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι α ν'
συν τοις Σε ρα φιμ χρα ζον τες το α α α γι ος α
γι ος χ q α γι ος ει Κυ ρι ι ε χ q

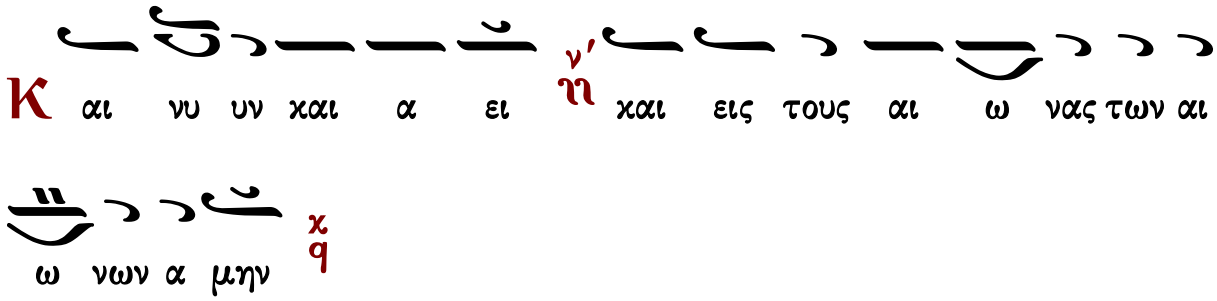
Κ αι νυ υν και α ει ν΄ ΝΗ και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην χ q

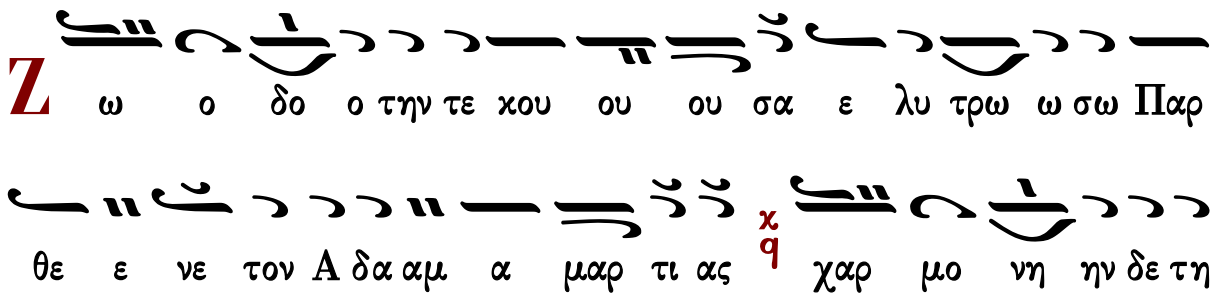
Ζ ω ο δο ο την τε κου ου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χ q χαρ μο νη ην δε τη

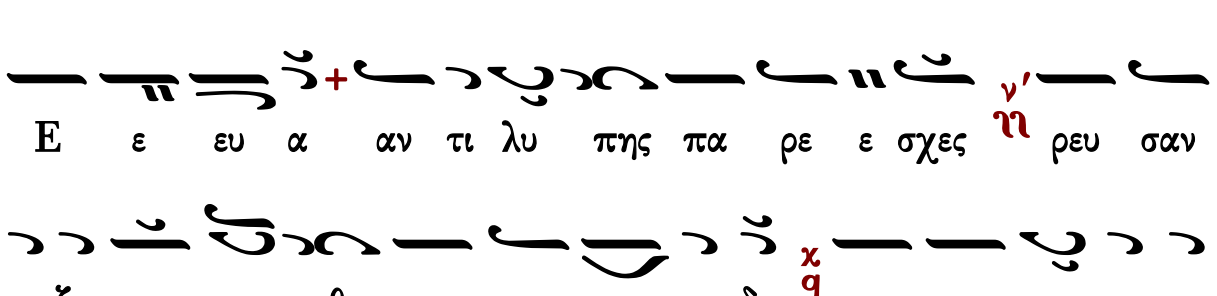
Ε ε ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ν΄ ΝΗ ρευ σαν
τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε χ q ο εκ σου σαρ κω
θεις Θε ος και α ανθρω ω πος χ q

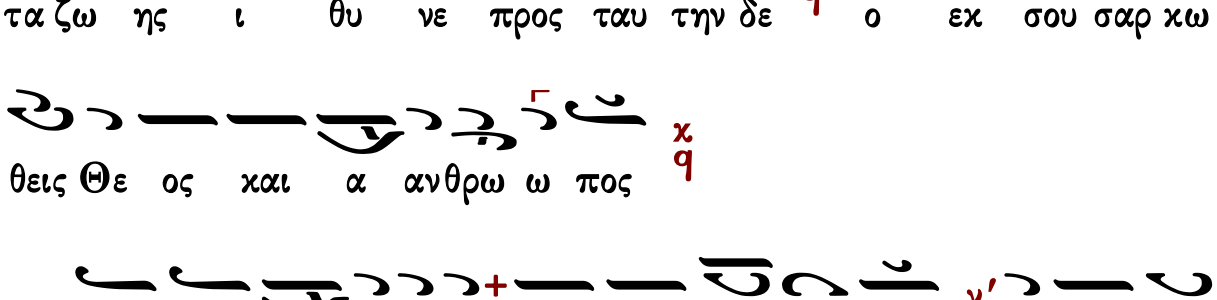
Ϡ λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α ν΄ ΝΗ αλ λη λου
ι α δο ο ο ξα σοι ο Θε ος χ q (β΄)

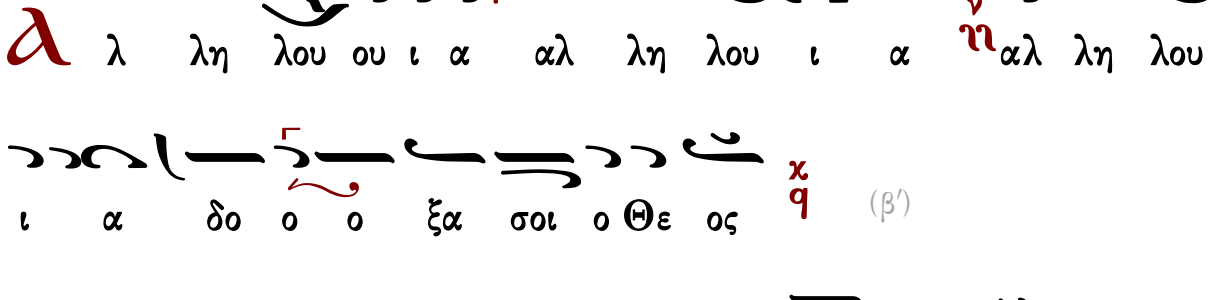
Ϡ λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α ν΄ ΝΗ αλ

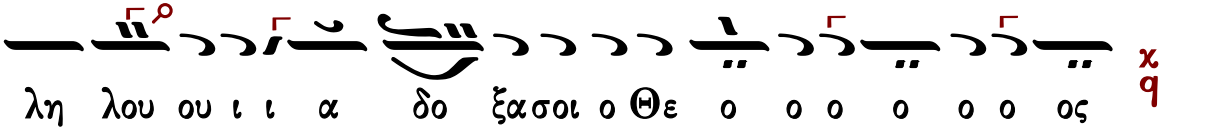

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ἀ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.243/255*

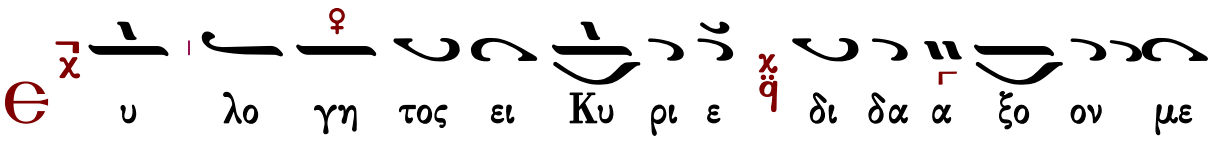

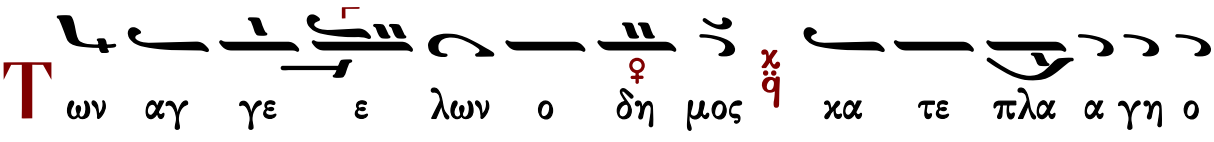

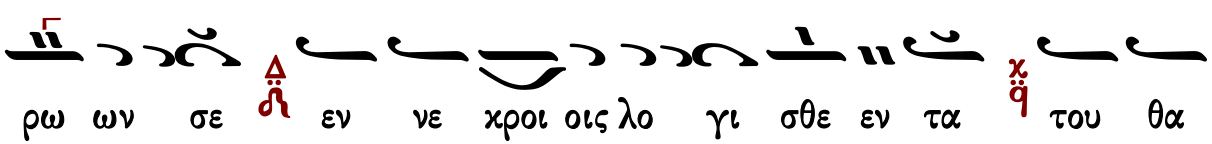

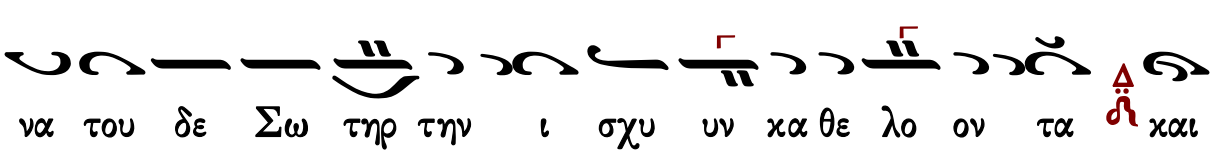

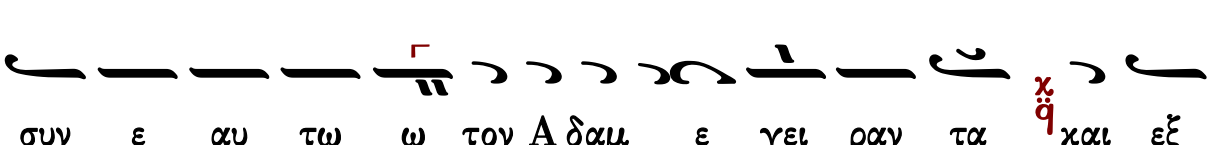

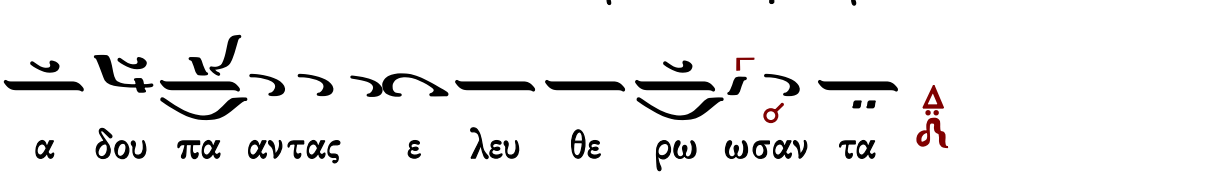

Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου

Τ ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοις δα κρυ σι

ιν ω μα θη τρι αι κιρ να α τε ο α στρα α πτω ων

εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο

φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε ο

Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη ημα τος

Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου

λ ι ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς

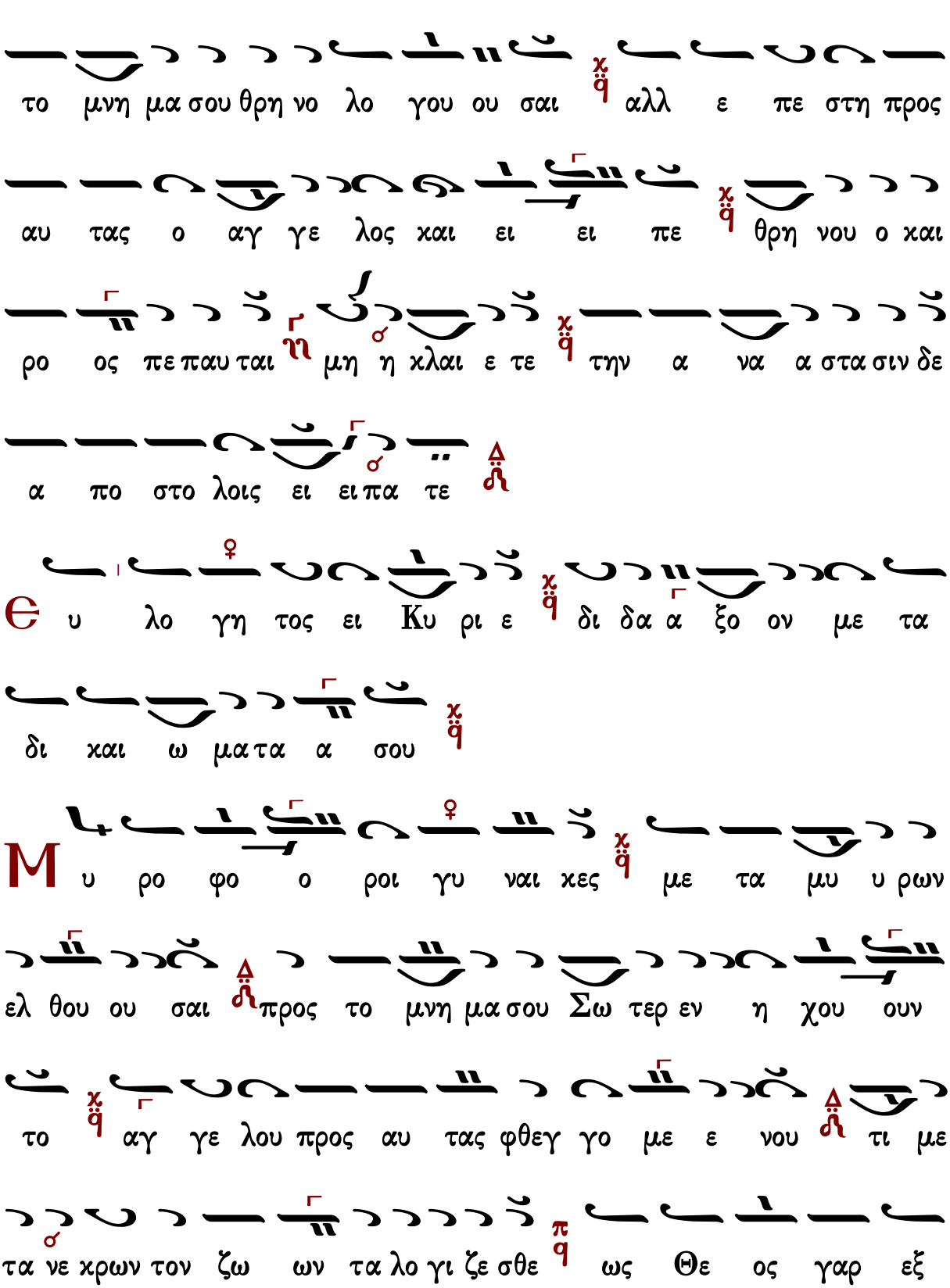
το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς
αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και
ρο ος πε παυ ται μη η χλαι ε τε την α να α στα σιν δε
α πο στο λοις ει ει πα τε
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ υ ρων
ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χου ουν
το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου τι με
τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ εξ

α νε ε στη του μνη ημα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του ου του Υι

ο ον τε και το Α α γι ον Πνε ευ μα την

α γι ι αν Τρι α δα α εν μι α α τη ου σι

ι α συν τοις Σε ρα φι ιμ κρα ζον τες το α α

γι ος α γι ος α γι ος ει Κυ υ ρι ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α μην

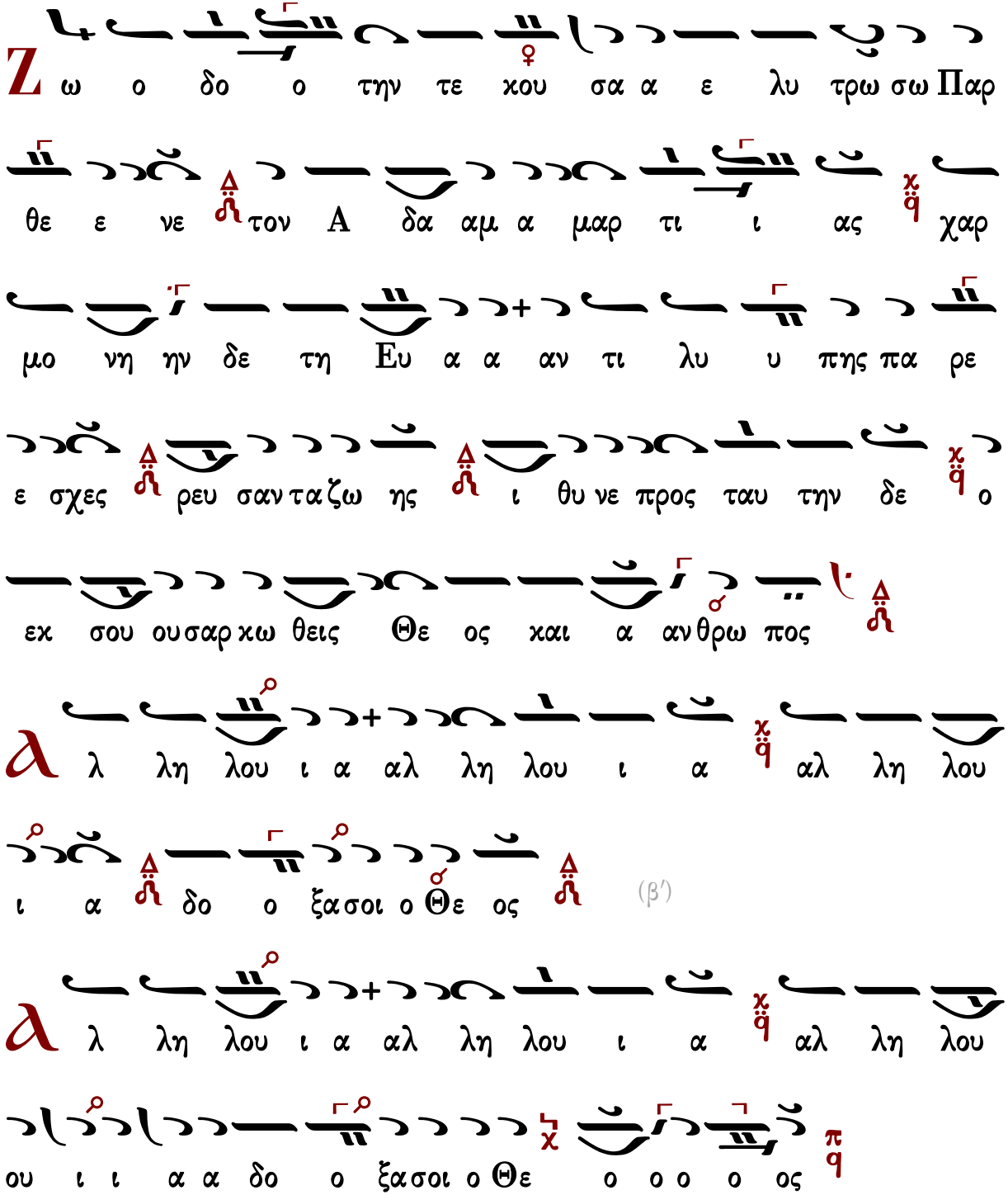

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶς

Γεωργίου Γέμελου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Χαραλάμπους Καρακατσάνη
Οκτάηχον Μουσικόν Λειμωνάριον
τόμος Στ΄ 1985-1993 σ.50*

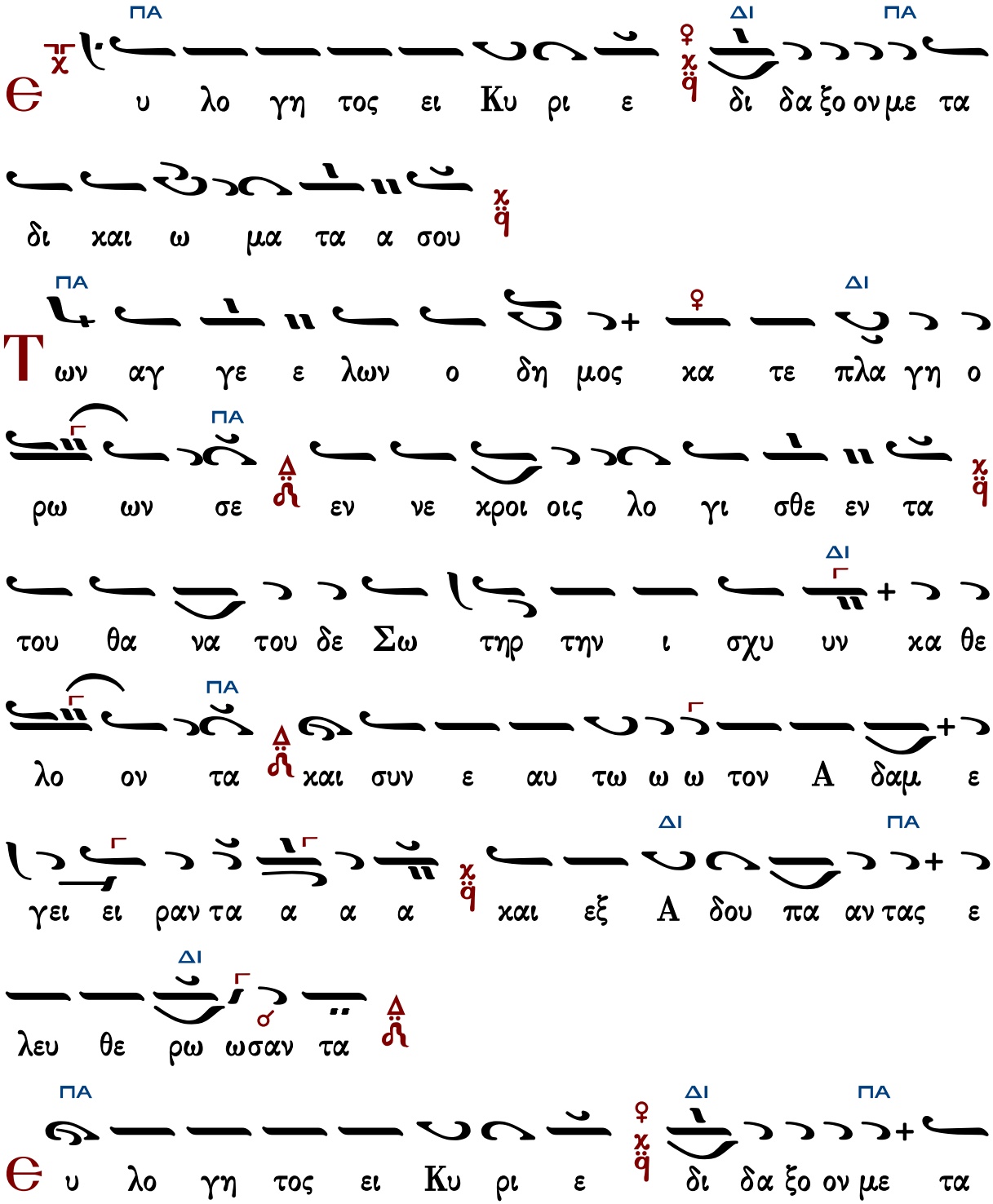

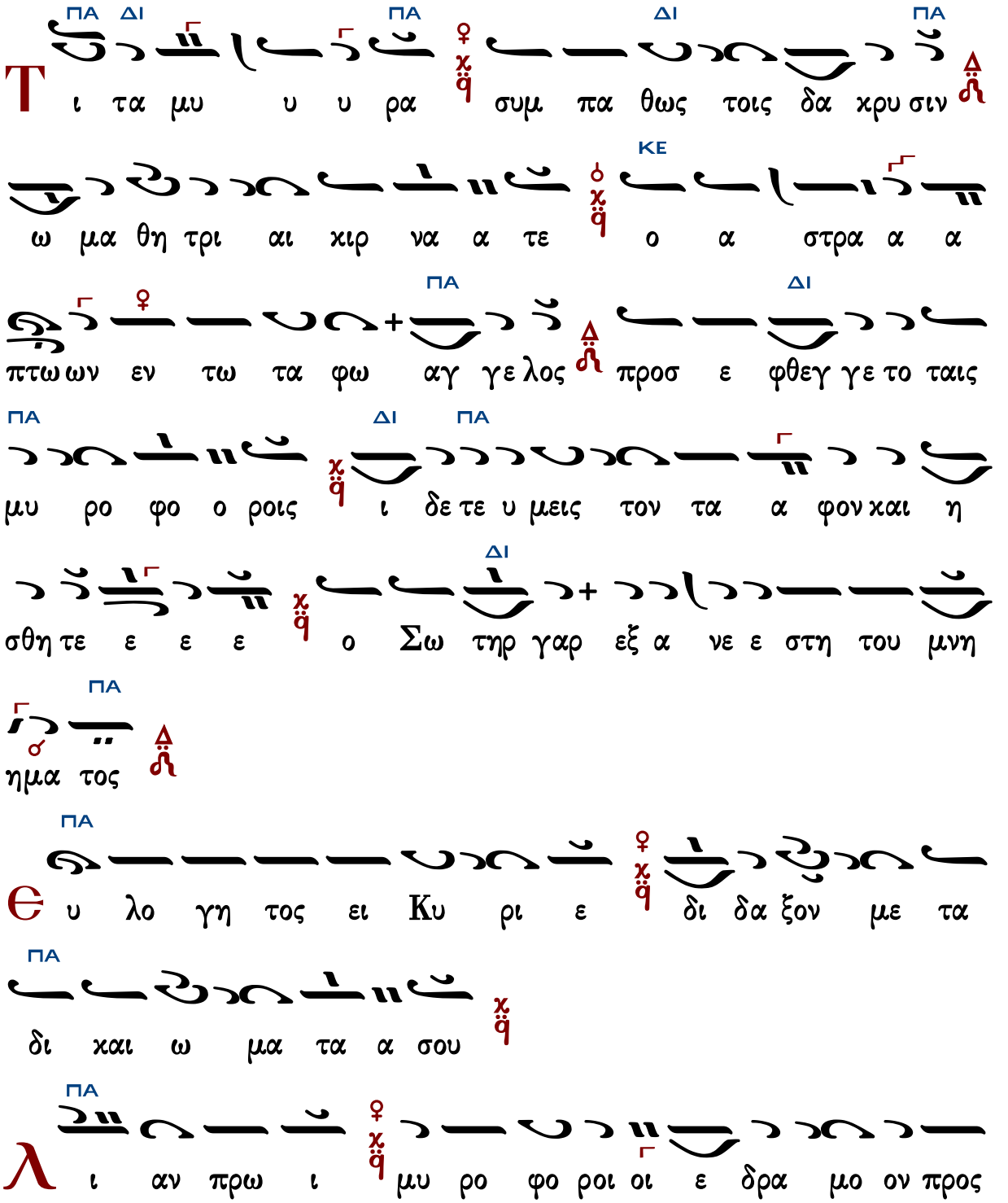
δι χαι ω μα τα α σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Τ ι τα μυ υ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν
ω μα θη τρι αι χιρ να α τε ΚΕ ο α στρα α α
πτω ων εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
μυ ρο φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον χαι η
ΔΙ
σθη τε ε ε ε ο Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη
ΠΑ
ημα τος
ΠΑ
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα
ΠΑ
δι χαι ω μα τα α σου
ΠΑ
Λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι οι ε δρα μο ον προς

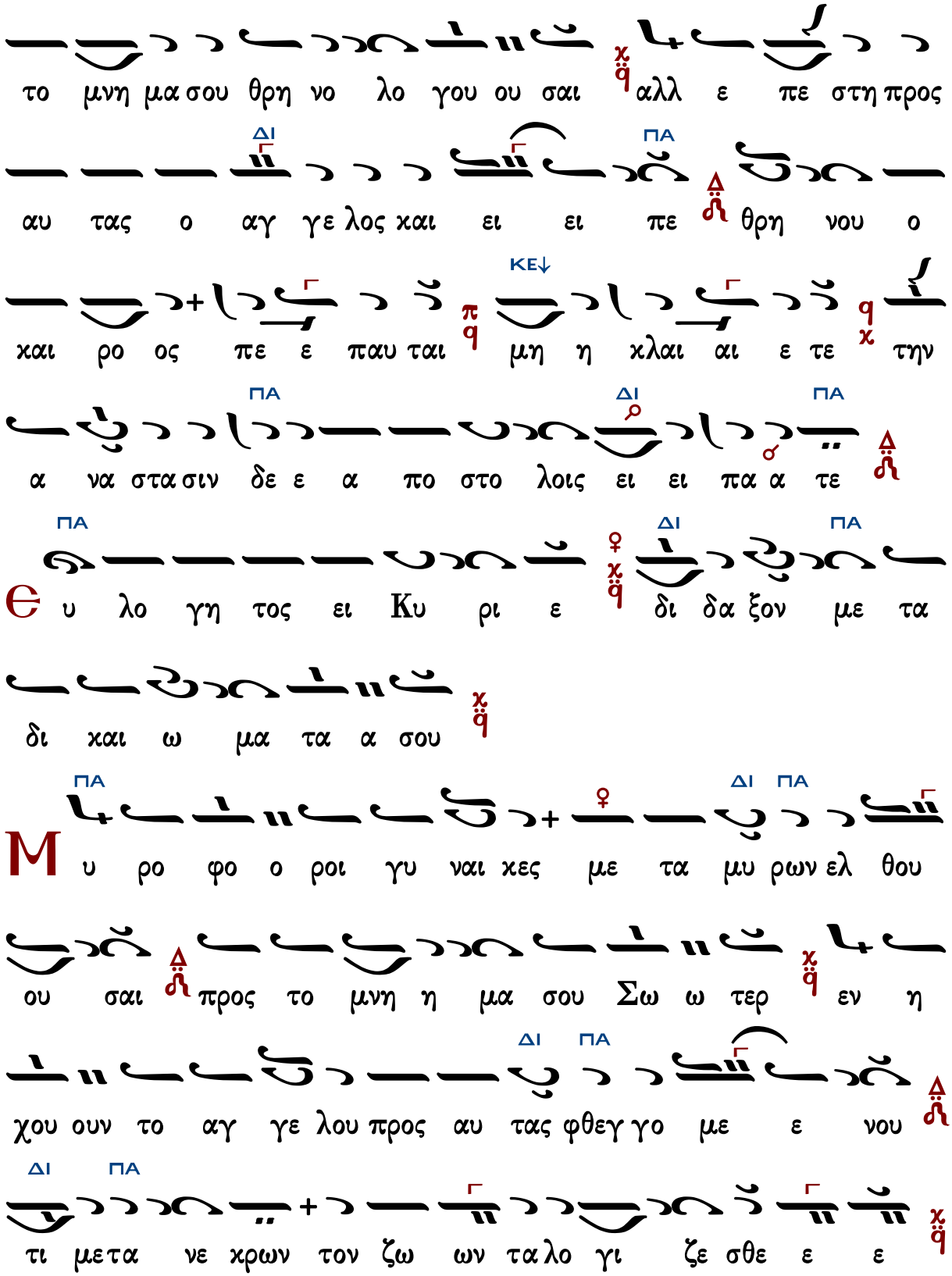
το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς
ΔΙ ΠΑ
αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο
ΚΕ↓
και ρο ος πε ε παυ ται μη η κλαι αι ε τε την
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
α να στα σιν δε ε α πο στο λοις ει ει πα α τε
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ѳ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα
δι και ω μα τα α σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων ελ θου
ου σαι προς το μνη η μα σου Σω ω τερ εν η
ΔΙ ΠΑ
χου ουν το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου
ΔΙ ΠΑ
τι μετα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ε ε

ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ

ως Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη η η μα τος

ΠΑ

Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνε ευ μα τι

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του του Υι ο

ον τε και το α α γι ον Πνε ευ μα την α

ΔΙ ΠΑ

γι ι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι α συν

τοις Σε ρα φι ιμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α

ΔΙ ΠΑ

γι ο ο ος Α γι ος ει ει Κυ υ ρι ε

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

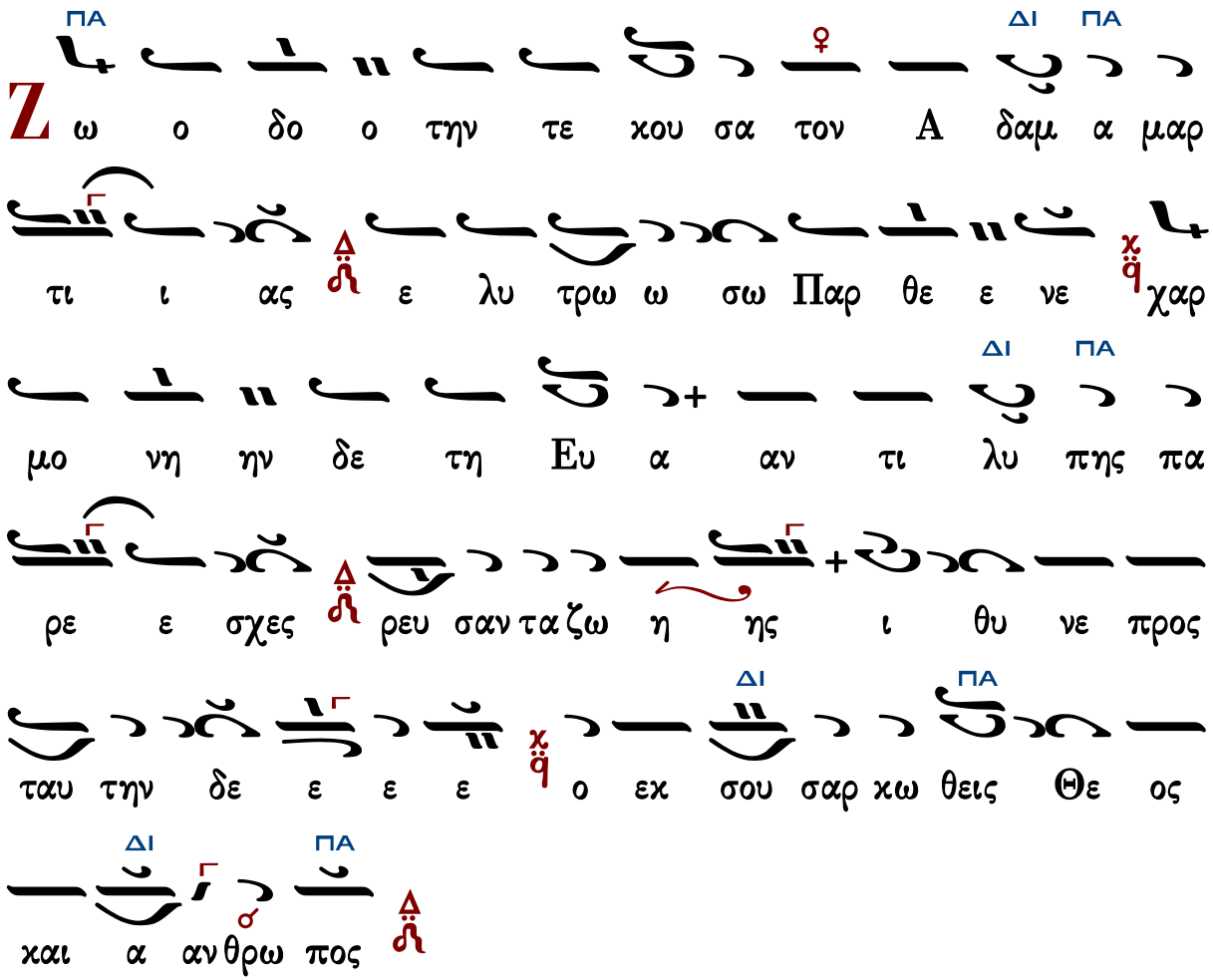
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ζ ω ο δο ο την τε χου σα τον Α δαμ α μαρ
τι ι ας ε λυ τρω ω σω Παρ θε ε νε χαρ
ΔΙ ΠΑ
μο νη ην δε τη Ευ α αν τι λυ πης πα
ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω η ης ι θυ νε προς
ΔΙ ΠΑ
ταυ την δε ε ε ε ο εκ σου σαρ κω θεις Θε ος
ΔΙ ΠΑ
και α ανθρω πος

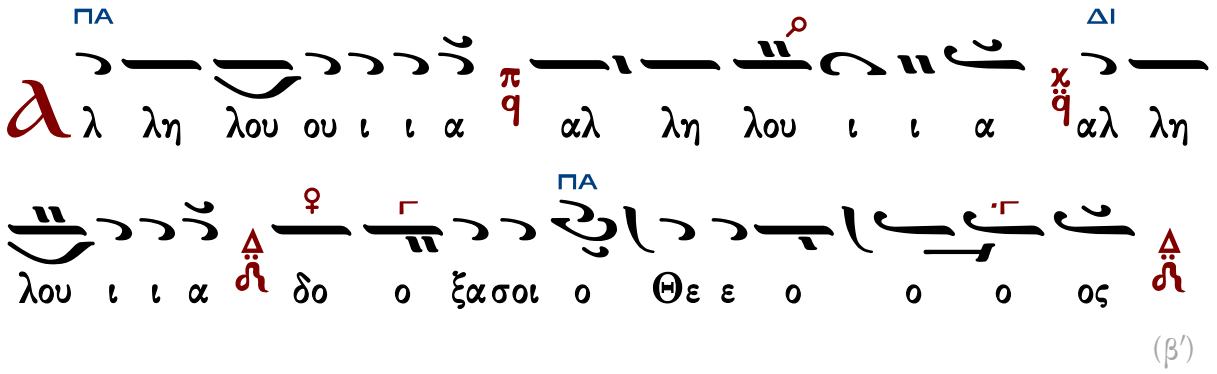
ΠΑ ΔΙ
Α λ λη λου ου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ λη
ΠΑ
λου ι ι α δο ο ξασοι ο Θε ε ο ο ο ος

(β′)

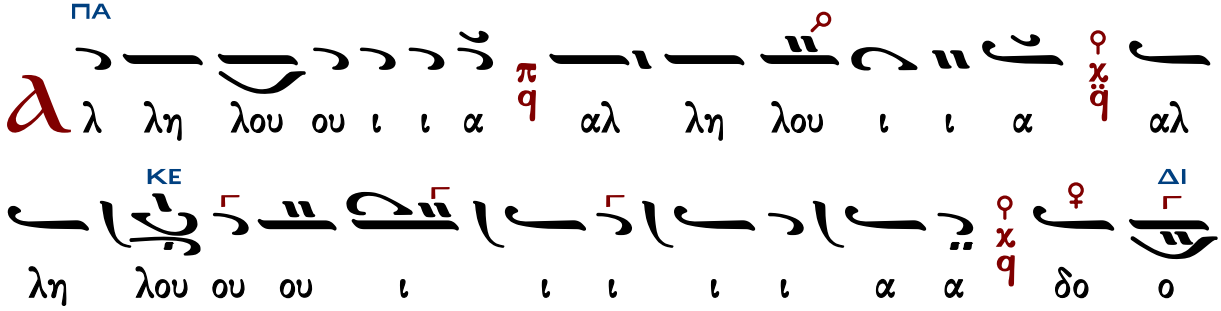
ΠΑ
Α λ λη λου ου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ
ΚΕ ΔΙ
λη λου ου ου ι ι ι ι ι α α δο ο

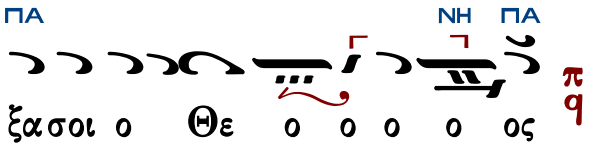

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.51*

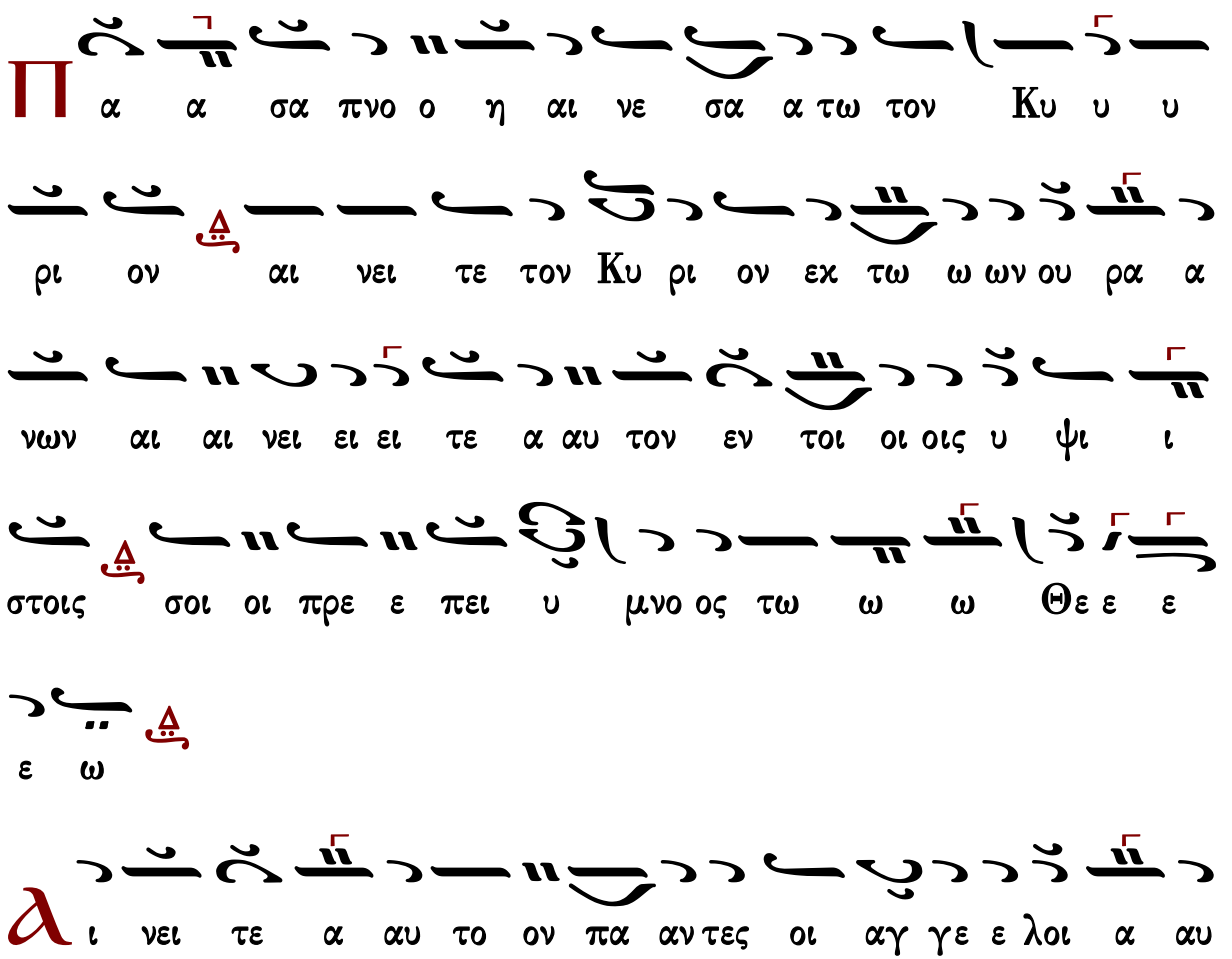

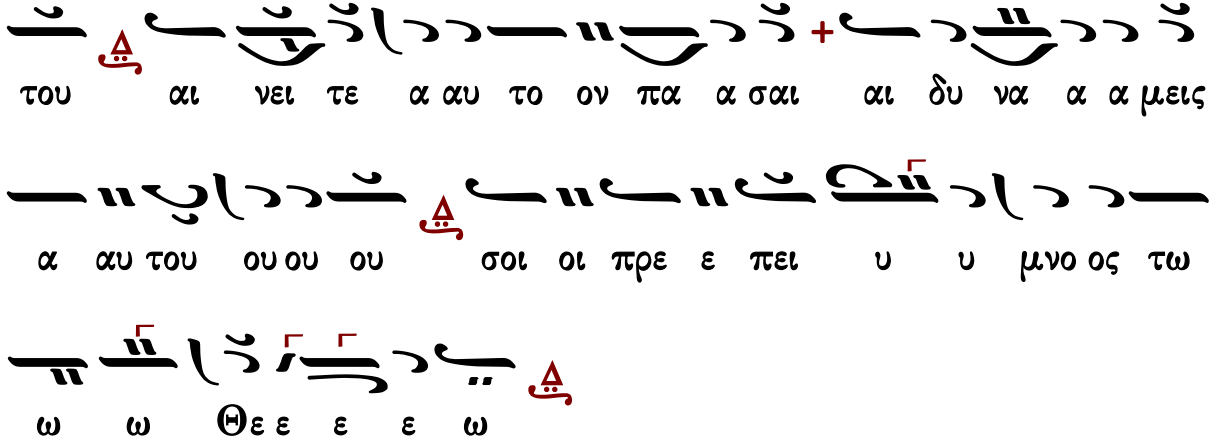

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.525*

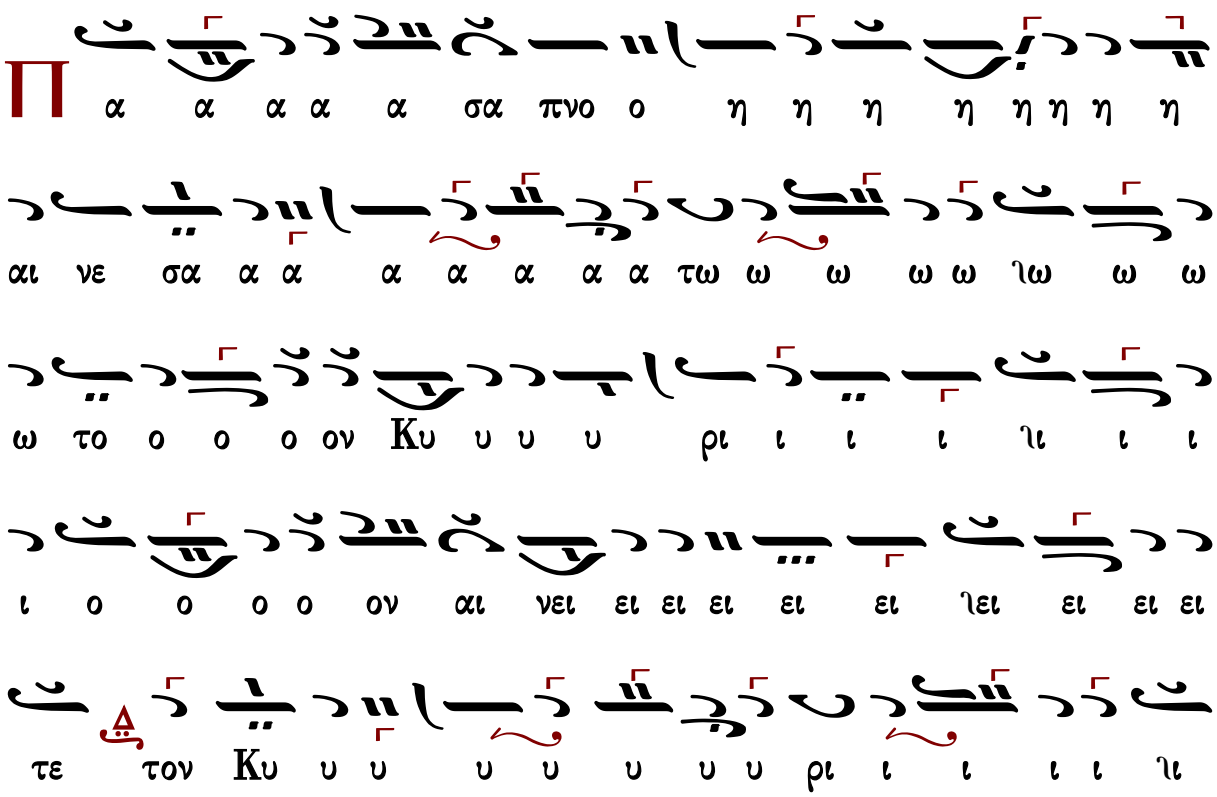

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στιχηρὰ Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ

υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων

ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ τον ε ε

εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο

ος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Δι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι α αυ

του αι νει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω

ω Θε ε ε ε ω

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.34*

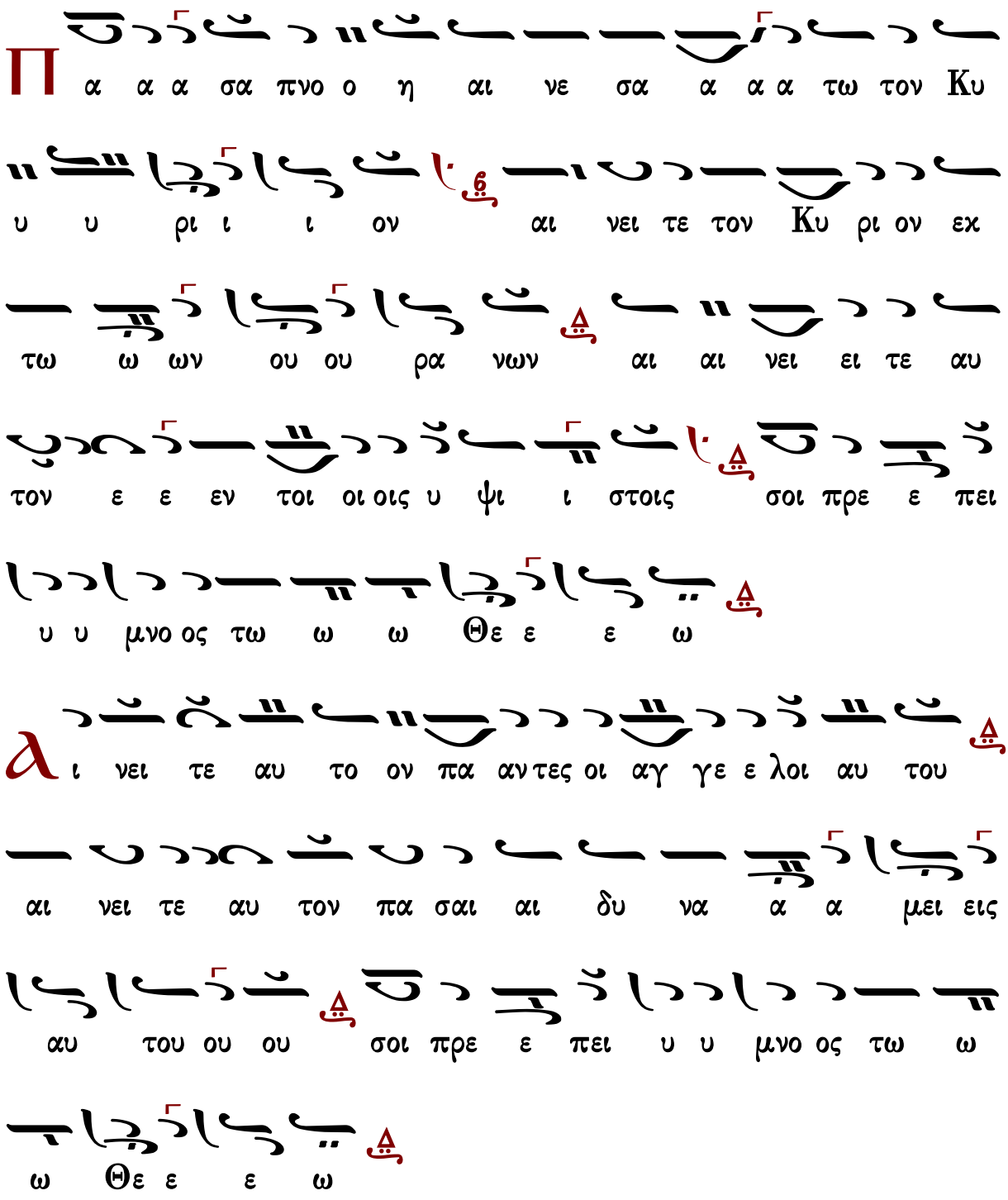

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοσις 1991 σ.67*

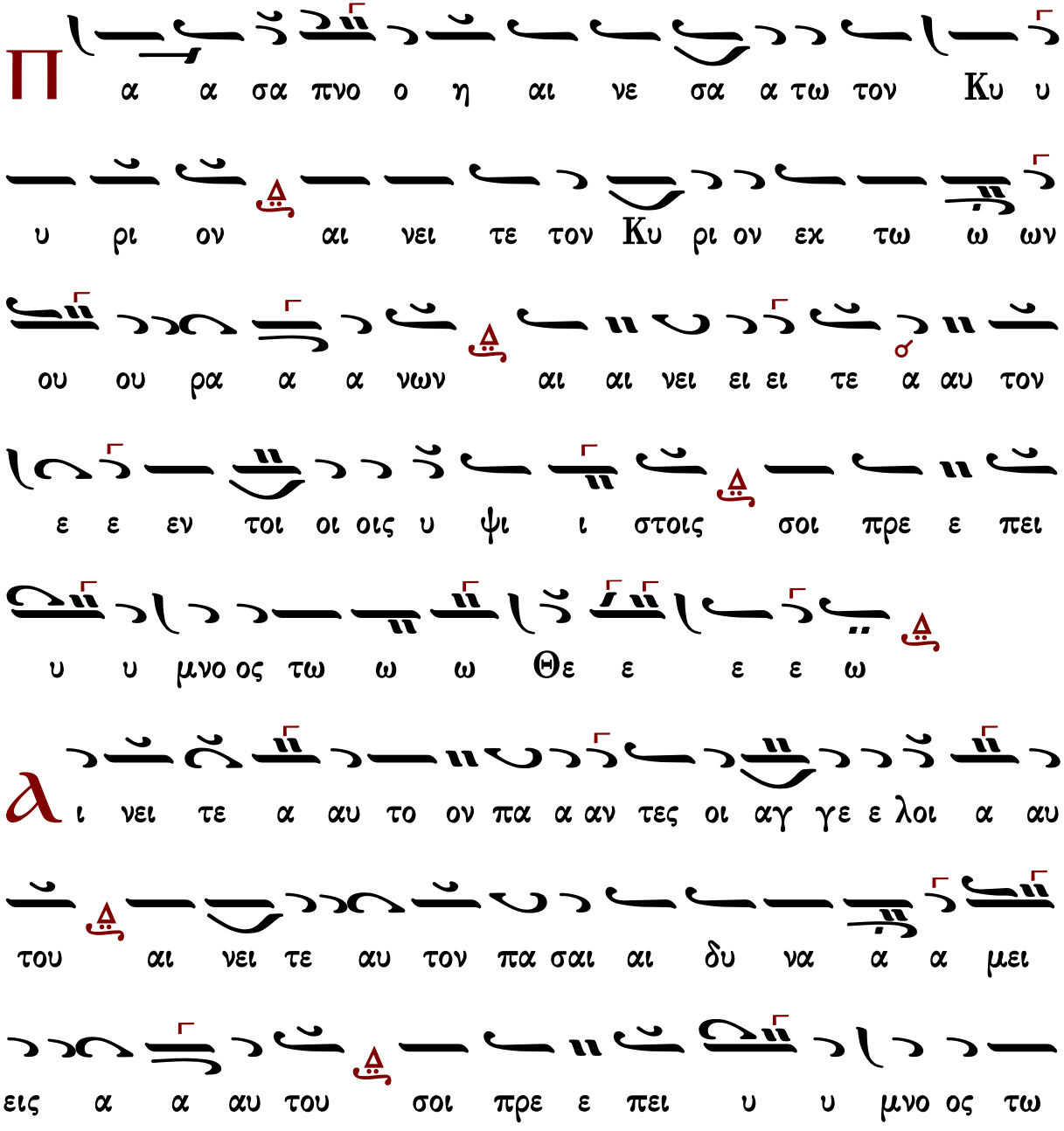

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.56*

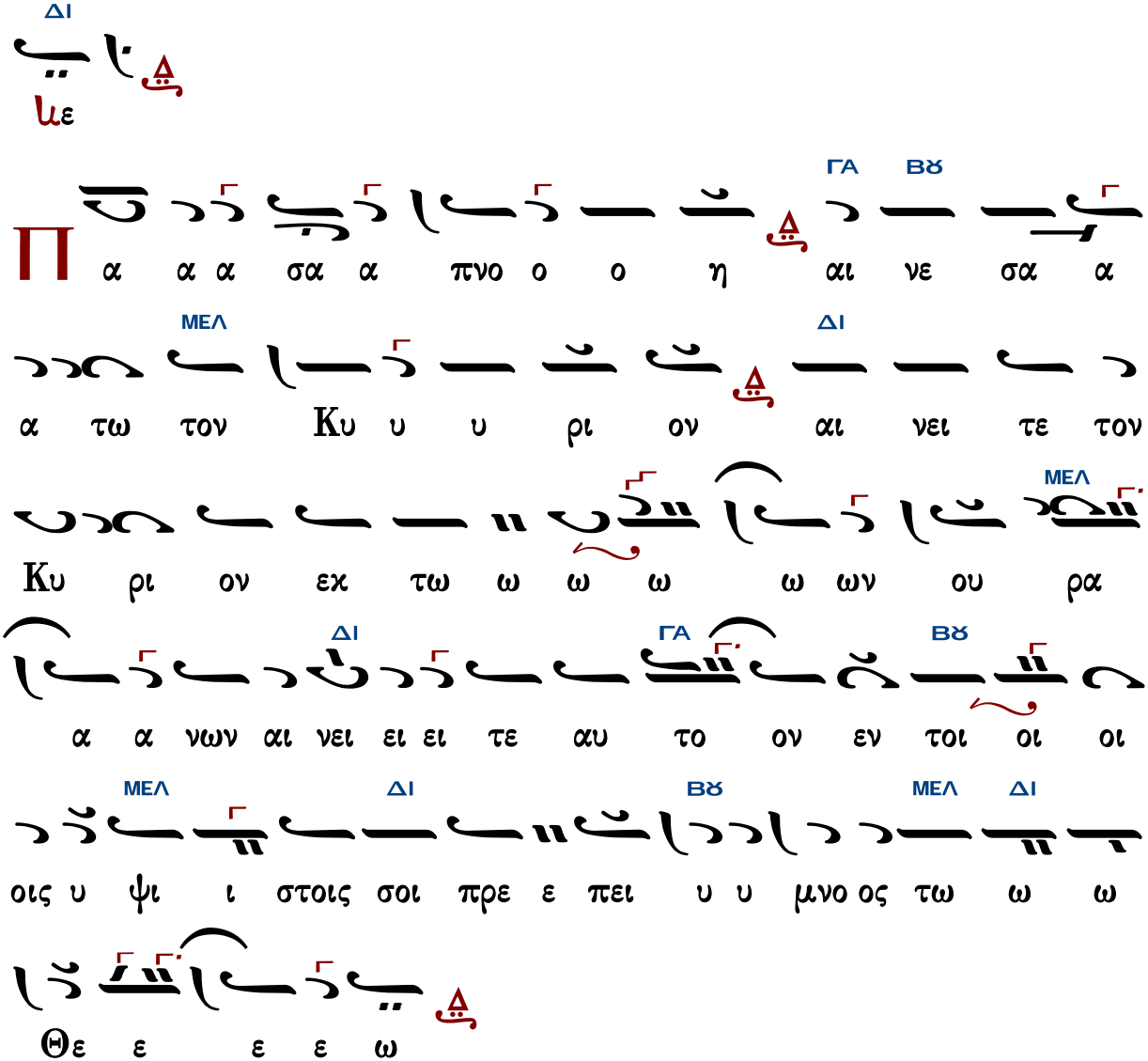

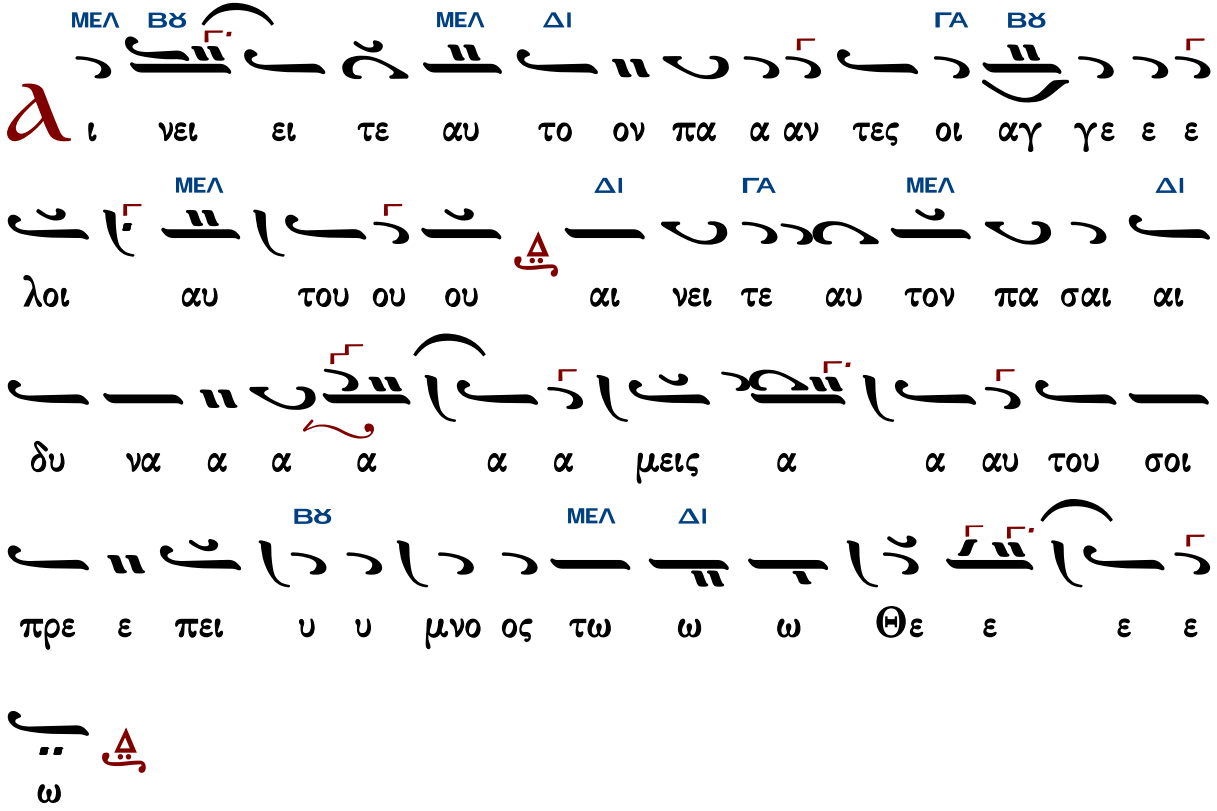

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στιχηρὰ Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.38*

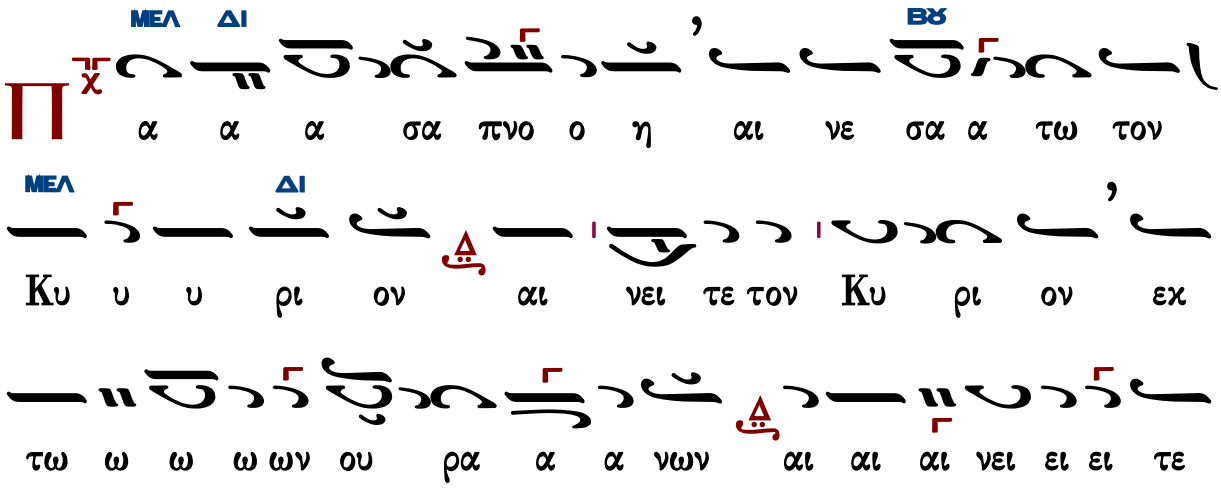

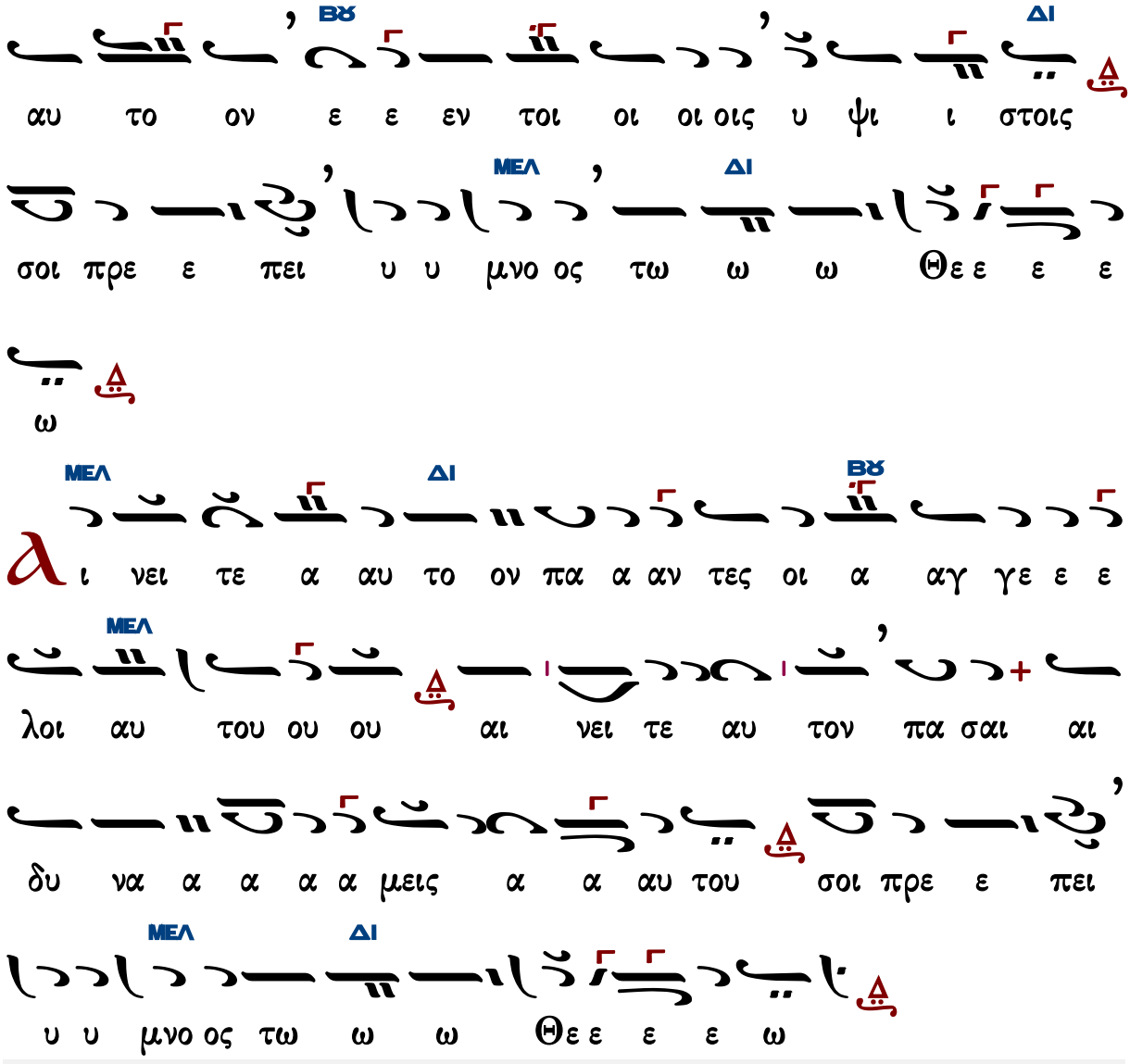

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Στιχηρὰ | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.224/238*

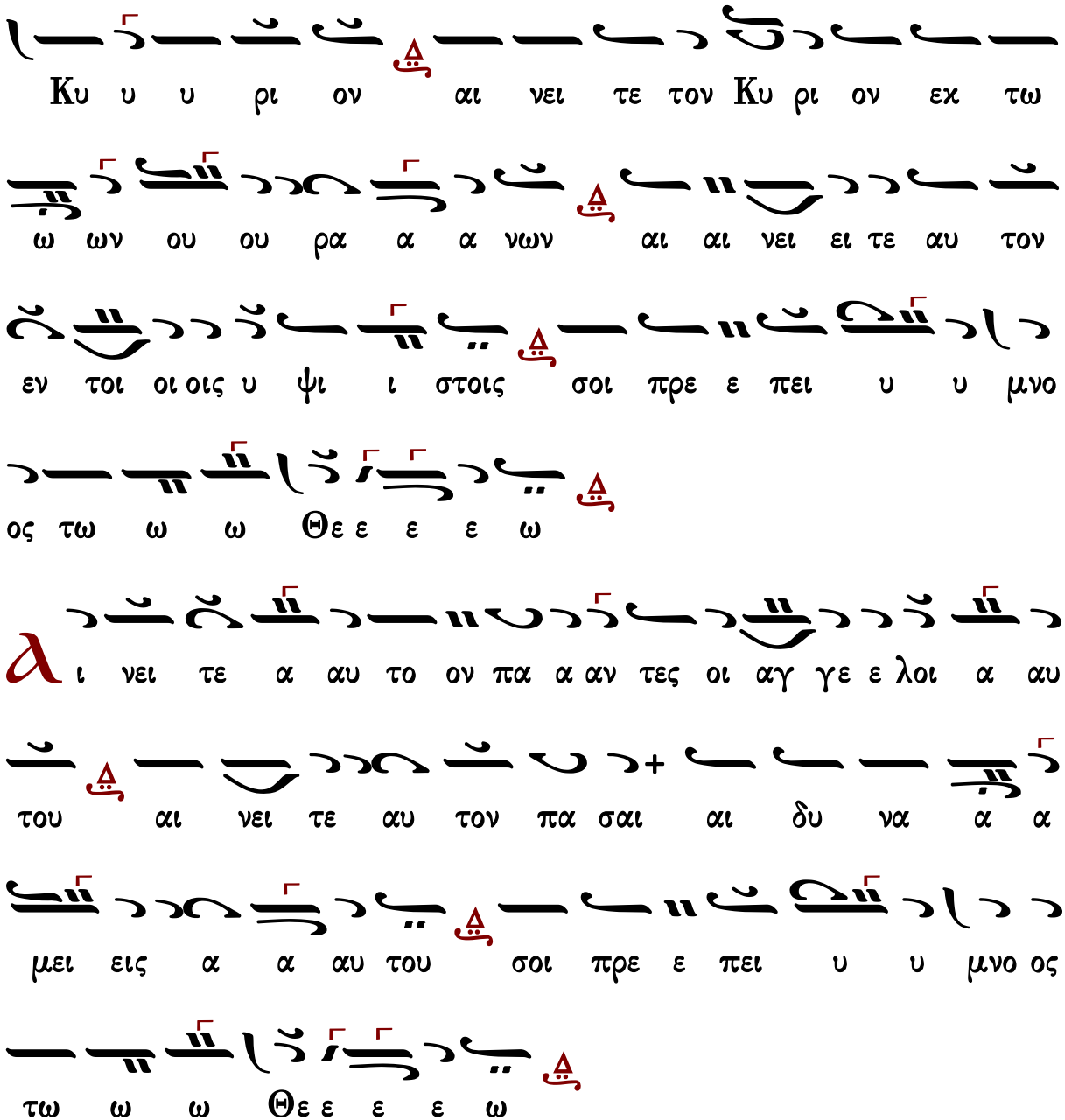

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Στιχηρὰ | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β’ 1987 σ.72*

Αἰνεῖτε Ἀργὸν

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β΄ 1987 σ.74*

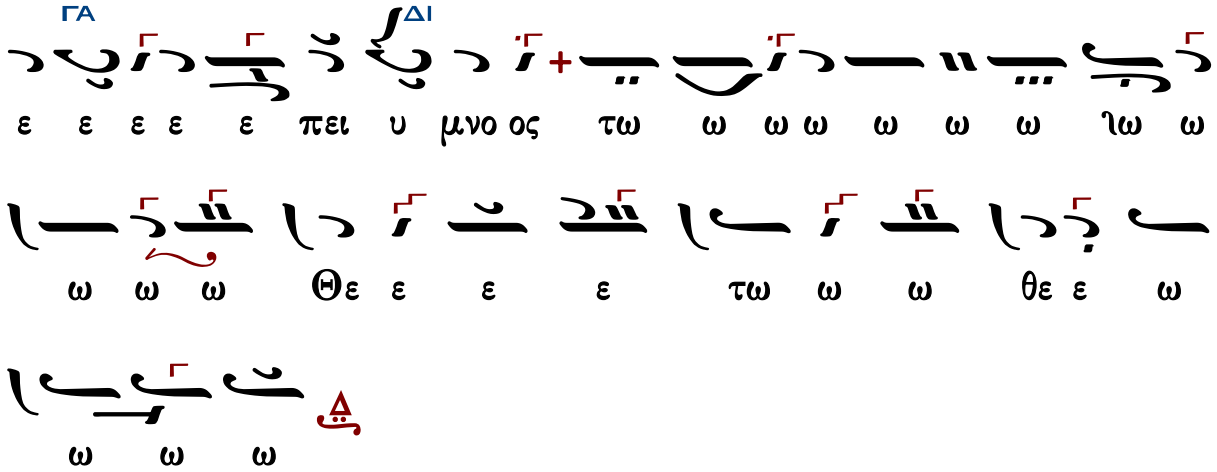

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.397*

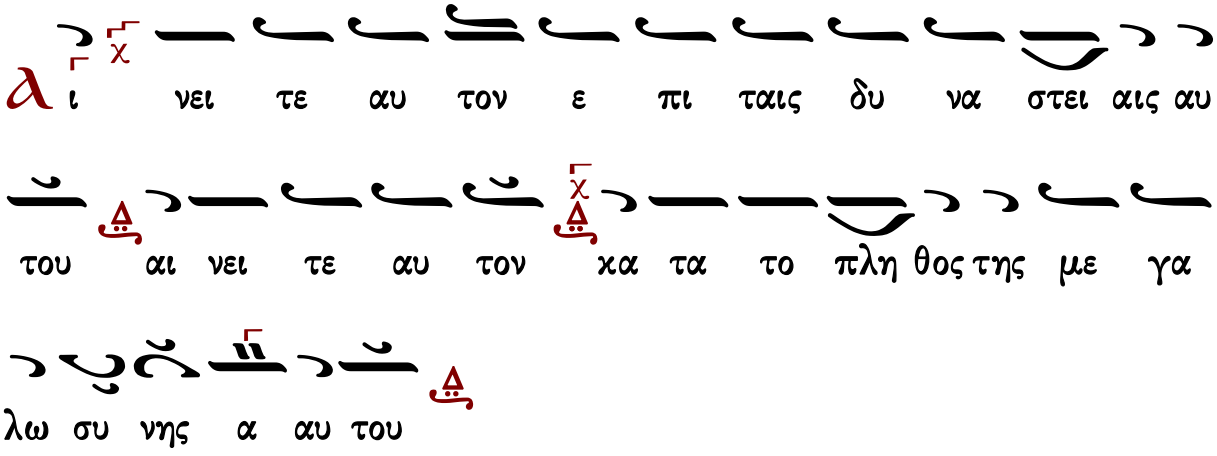

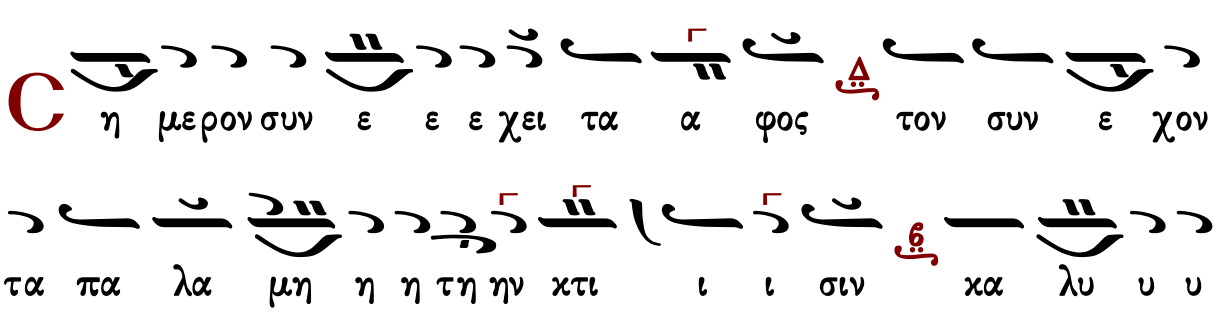

πτει λι ι θος τον κα λυ ψα αν τα α ρε τη του ους ου

ρα α νους υ πνοι οι η ζω η και α α δης τρε ε ε

ε μει και A δαμ των δε σμω ω ω ων α πο λυ υ

υ ε ε ε ε ται δο ο ξα τη η ση οι οι οι κο ο

ο νο μι ι α δι ης τε ε λε ε ε σας πα

αν τα σαβ βα τι σμο ον αι ω ω ω νι ον ε

δω ρη σω η μιν την παν α γι αν εκ νε κρων σου ου

α να α α στα α α α σιν

ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι χι θα α ρα

Τι το ο ρω με ε νον θε ε ε ε α α α α μα

τις η πα ρου ου σα χα τα α α παυ σις ο βα σι

λευς των αι ω νων την δι α πα θους τε λε σα ας οι οι

οι χο ο ο νο ο μι ι αν εν τα φω σα αβ βα τι ι

ι ι ζει και νον η μιν πα ρε ε χων σα α αβ βα τι

ι σμον αυ τω βο η η η η σω ω ω ω μεν α να

στα ο Θε ε ος χρι ι ι νων τη ην γην ο τι συ βα

σι λε ευ εις ει εις του ου ους αι ω ω νας ο α

με τρη το ον ε ε χων το με ε γα ε ε ε λε ε

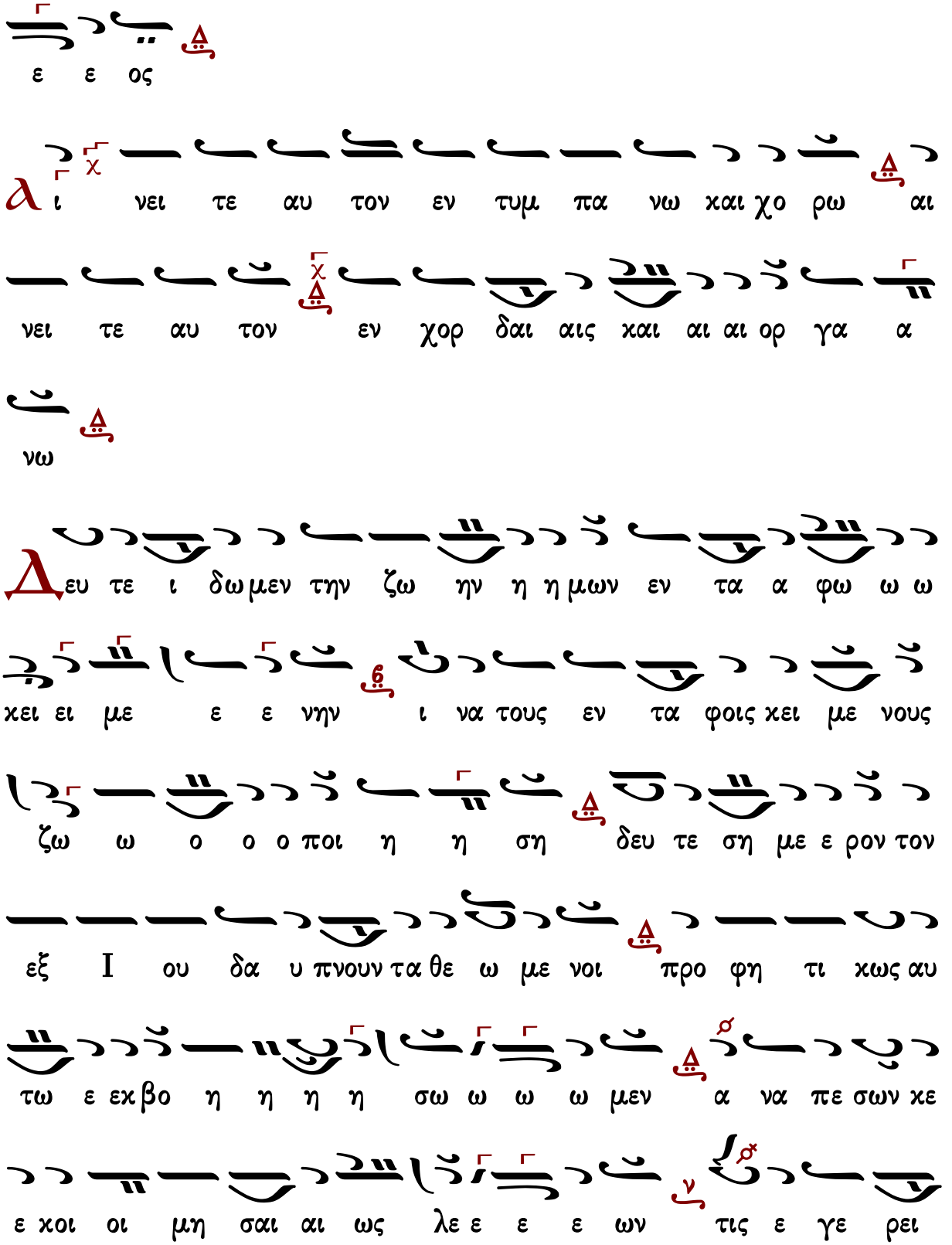
ε ε ος
α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις χαι αι αι ορ γα α
νω
Δ ευ τε ι δω μεν την ζω ην η η μων εν τα α φω ω ω
χει ει με ε ε νην ι να τους εν τα φοις χει με νους
ζω ω ο ο ο ποι η η ση δευ τε ση με ε ρον τον
εξ Ι ου δα υ πνουν τα θε ω με νοι προ φη τι χως αυ
τω ε εχ βο η η η η σω ω ω ω μεν α να πε σων χε
ε χοι οι μη σαι αι ως λε ε ε ε ων τις ε γε ρει

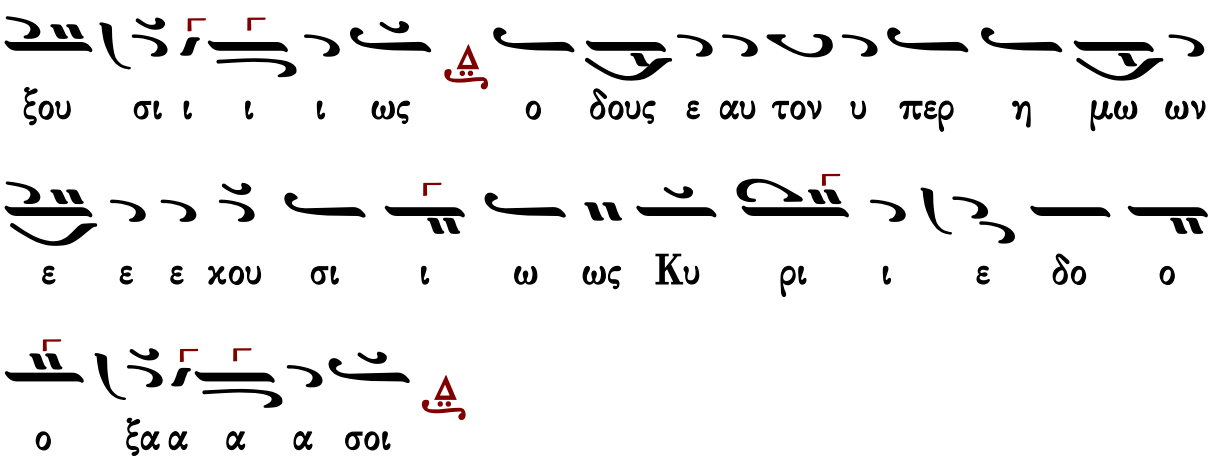

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.399*

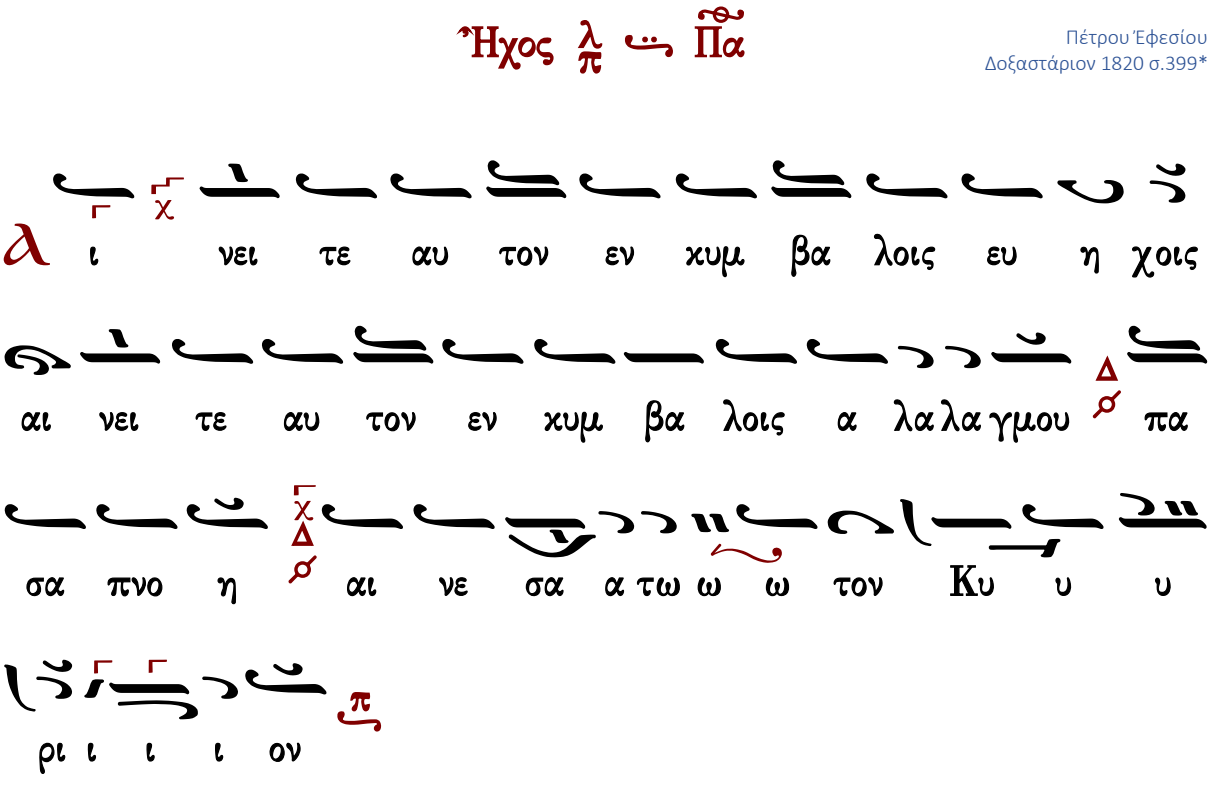

Δοξαστικὸν

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.400*

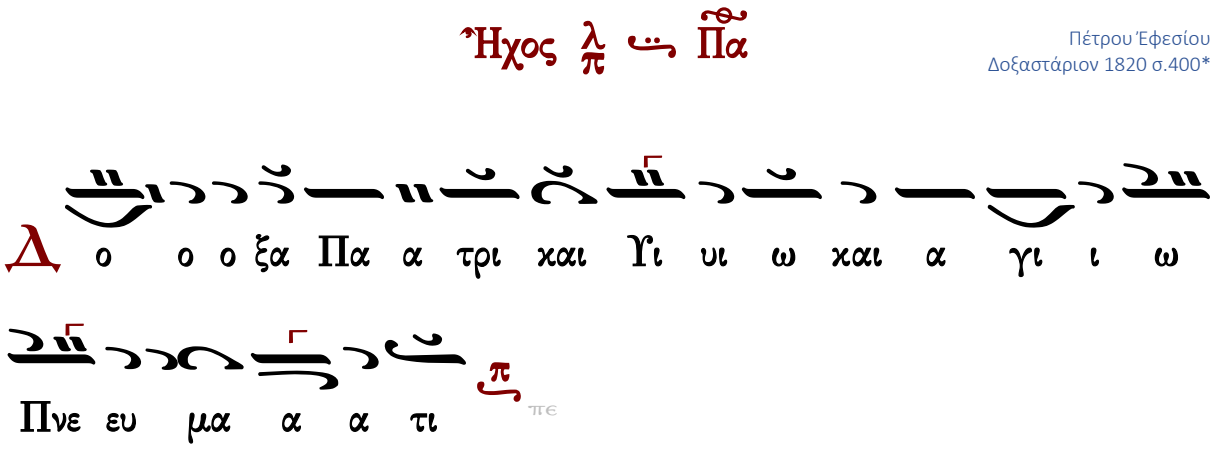

Τ ην ση με ε ρο ον μυ στι ι χως ο με ε γα ας

Μω υ υ σης προ δι ι ε ε τυ που ου το λε ε ε ε

γων χαι ευ λο γη η σε ε εν ο Θε ε ος την η

με ρα α αν τη η ην ε ε βδο ο ο μην του το

γα αρ ε ε στι το ευ λο γη με ε νον Σα αβ βα

α α τον αυ τη ε ε στιν η της κα τα παυ

σε ε ε ω ω ως η η με ε ε ρα εν η κα

τε ε πα αυ σεν α πο παν των των ερ γων α αυ

του ο μο νο γε νη ης Υι ο ο ος του ου Θε ε

ε ου δι α της κα τα τον θα να τον οι οι κο ο

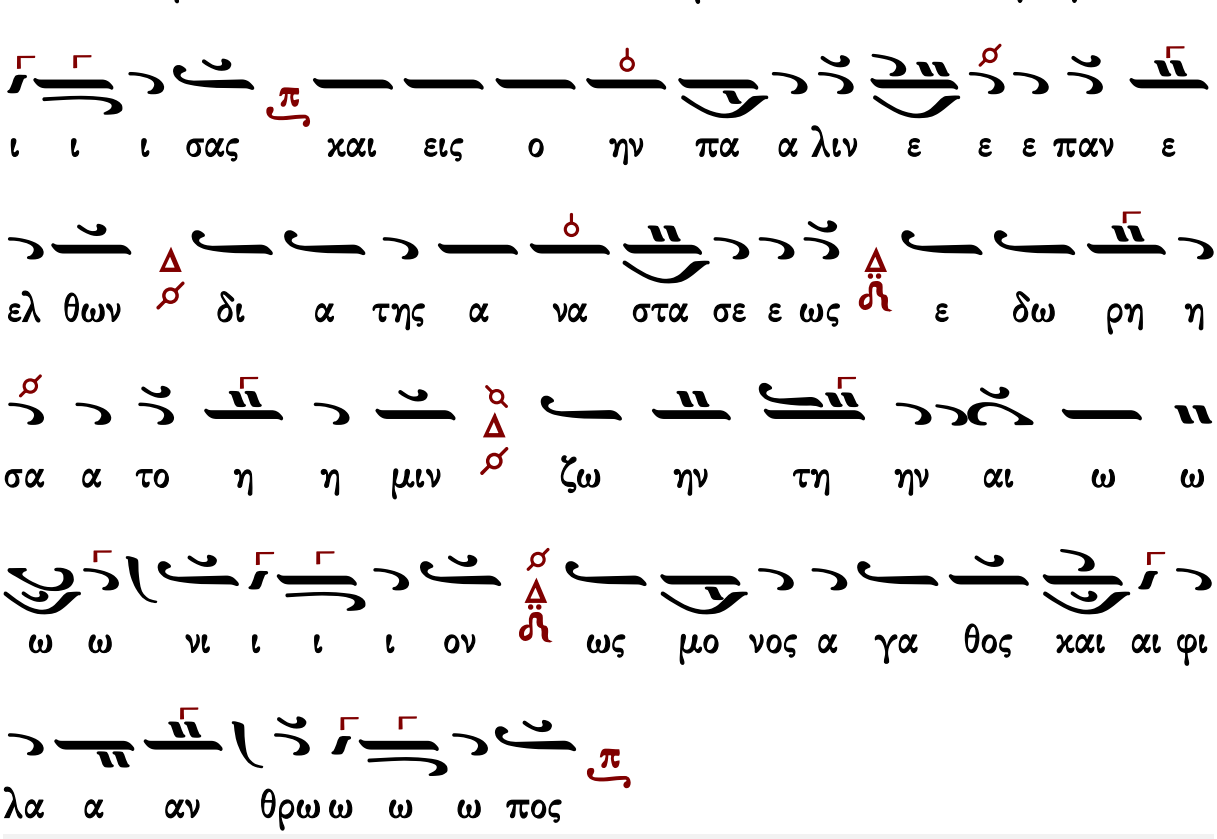

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.289*

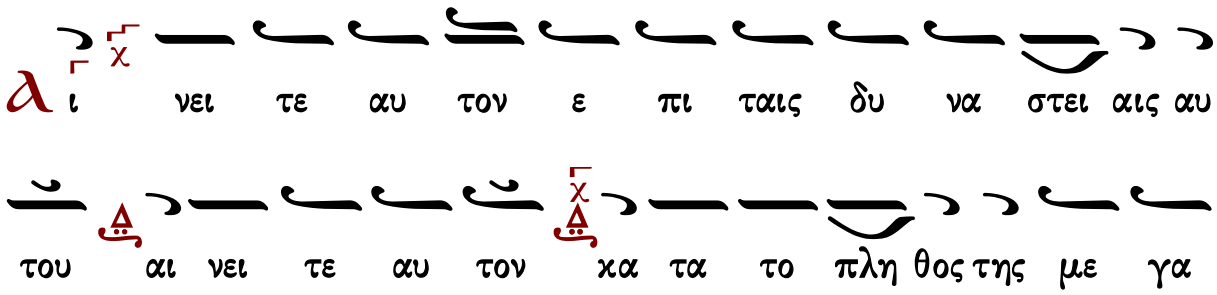

λω συ νης α αυ του

C η μερονσυν ε ε ε χει τα α φος τον συν ε χον τα

πα λα μη η η τη ην κτι ι ι σιν κα λυ υ υ πτει

λι ι θος τον κα λυ υ ψα αν τα α ρε τη τουους ου

ρα α νους υ πνοι η Zω ω η και αι A α α δης τρε ε ε

ε ε μει και A δαμ των δε σμω ω ωων α πο λυ υ

υ υ ε ε ε ε ται δο ο ο ξα τη η ση οι οι οι

κο ο ο νο μι ι α δι ι ης τε ε λε ε ε σας

παν τα σαβ βα τι σμο ον αι ω ω ω νι ον ε

δω ρη η σω η μιν την παν α γι αν εκ νε κρων σου A

α να α α στα α α α σιν

α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω χαι αι

αι χι θα α ρα

Τ ι το ο ρω με ε νον θε ε ε ε α α α α μα τις η

πα ρου ου σα κα τα α α παυ σις ο βα σι

λευς των αι ω νων την δι α πα θους τε λε σα ας οι οι οι

χο ο ο νο ο μι ι ι αν ε εν τα φω ω σα α αβ

βα τι ι ι ι ζει χαι αι νον η μιν παρ ε ε χων

σα α αβ βα τι ι σμον αυ τω βο η η η η σω ω ω

ω μεν α να α α στα ο Θε ε ος χρι ι ι ι νων τη ην

γην ο τι συ υ βα σι λευ ει εις ει ει εις του ου ους αι

ω ω νας ο α με τρη το ον ε ε ε χων το με ε

γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

ευ τε ι δω με εν την ζω ην η η μων εν τα α α

φω ω ω χει ει με ε ε νην ι να τους εν τα φοις

χει με νου ους ζω ω ω ο ο ο ποι η η ση δευ τε

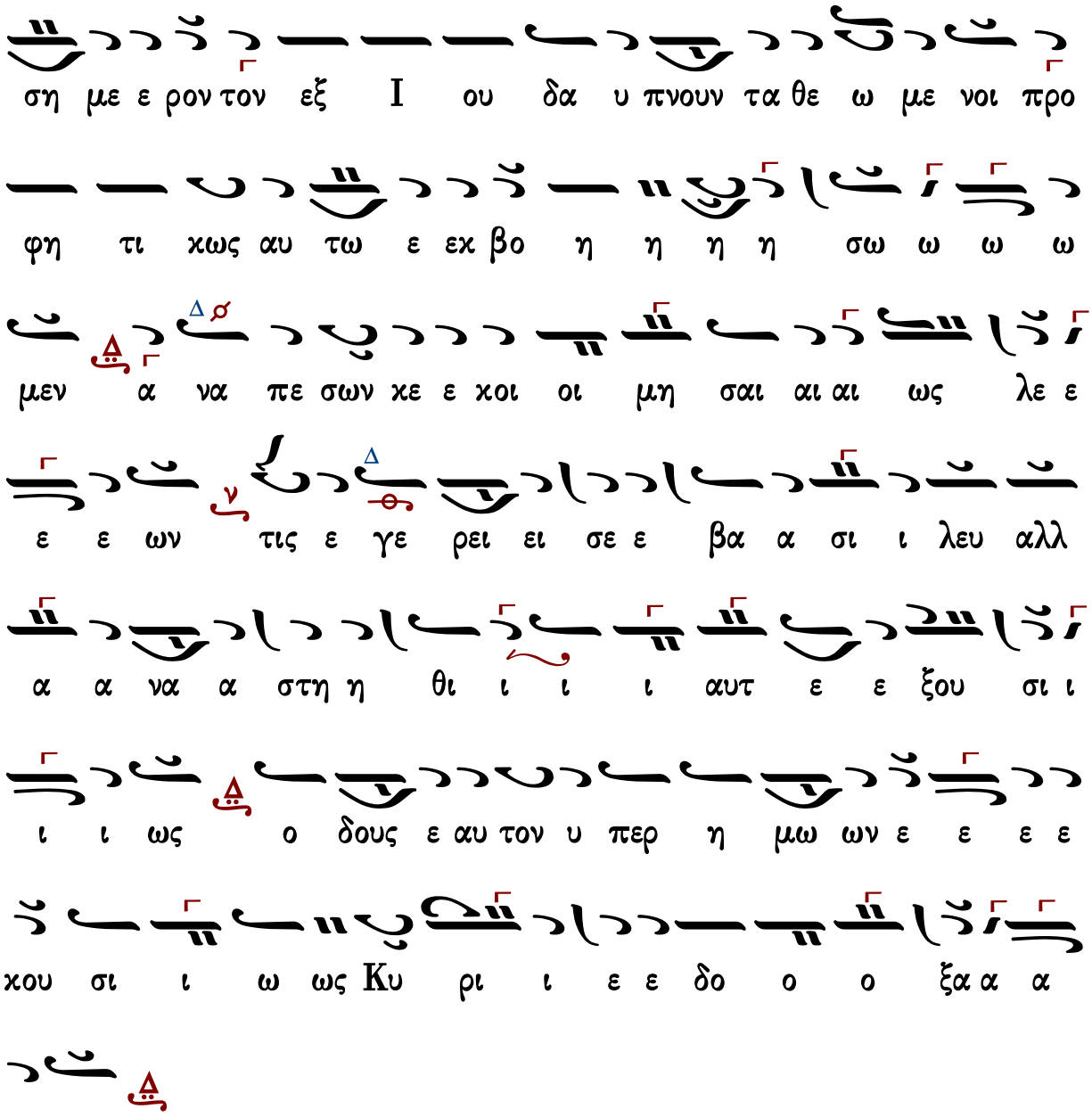

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.292*

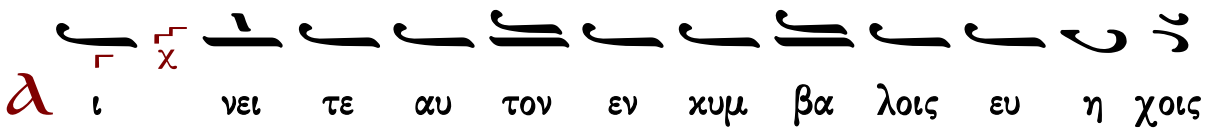

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον

H η τη σα α το Ι ω ω σηφ το σω ω μα του ου ου

Ι ι ι η η σου και α απ ε ε θε ε το εν τω

και αι νω αυ του ου μνη μει ει ει ει ω ε ε ε δει

γα αρ α α αυ το ο ον ε εκ τα α α φου ως εκ

πα στα α α δος προ ο ε ε ελ θειν ο συν τρι

ι ψας κρα το ος θα α α να α α του ου και

α νοι οι οι ξας πυ λα α ας πα α α ρα α δει ει ει

Δοξαστικὸν

Ἦχος λ/π ⲛ̀ Ⲡⲁ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.293*

η τη ς κα τα πα αυ σε ε ε ω ω ως η η με

ε ε ρα εν η κα ατ ε ε πα αυ σεν α πο παν των

των ερ γω ω ων α αυ του ο μο νο γε νη ης Υι ο

ο ος του ου Θε ε ε ου δι α τη ς κα τα το ον

θα να το ον οι οι οι κο ο ο νο ο μι ι ι ας τη

σαα ρ κι ι ι σα α αβ βα τι ι ι ι σας και ει

εις ο η ην πα α λι ιν ε ε ε ε ε πα α α νε ελ

θων δι α τη ς Α να α στα σε ε ως ε δω ρη σα α

το ο ο η η μιν ζω ην τη ην αι ω ω ω ω

νι ι ι ι ον ως μο νος α γα θο ος και αι φι λα α

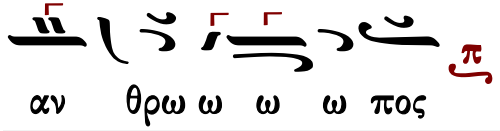

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.531*

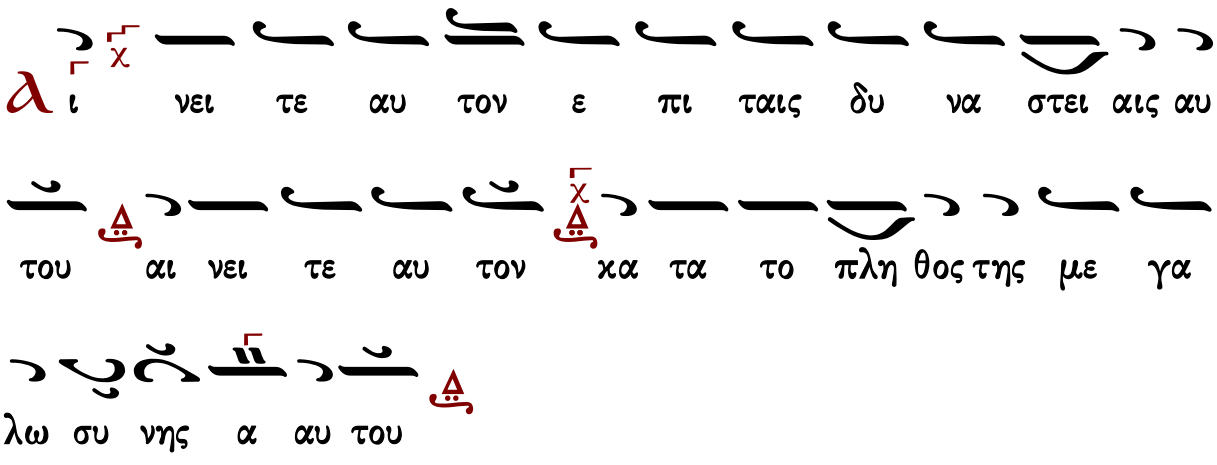

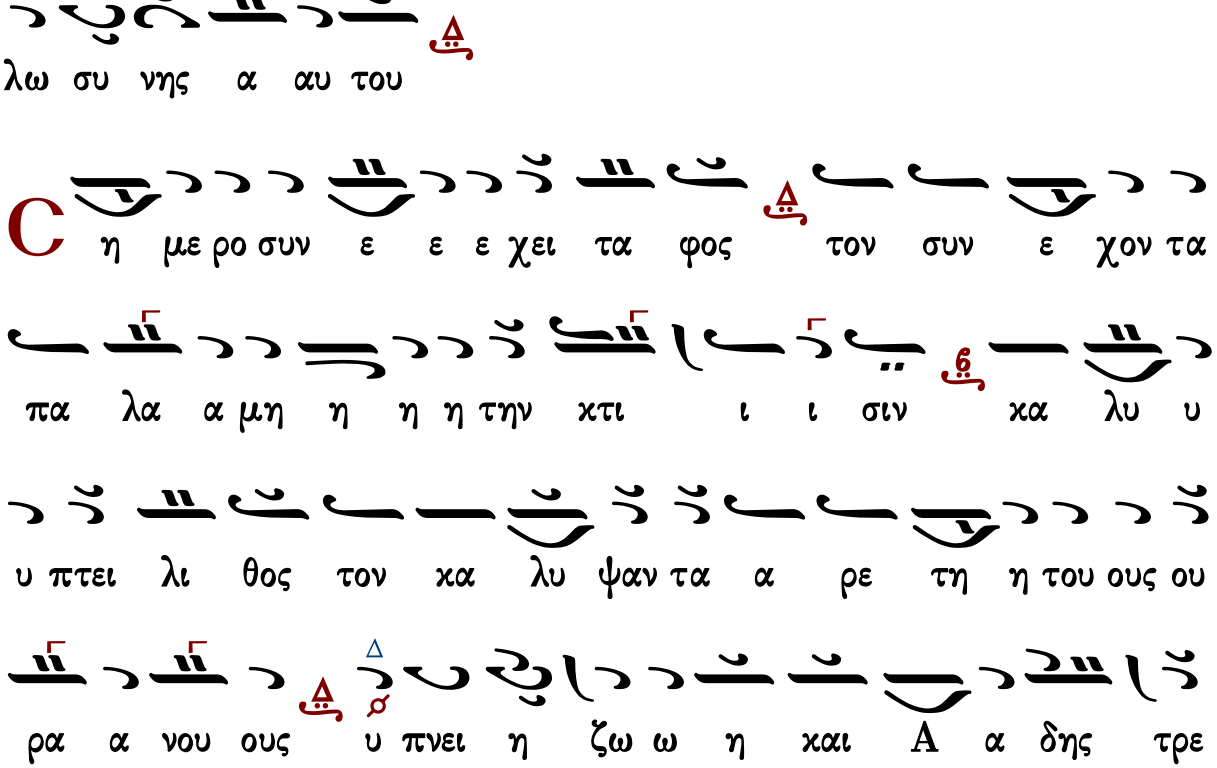

ε ε ε μει και A δαμ των δε σμω ω ω ων α

πο λυ υ ε ε ε ε ται δο ξα τη η ση οι

χο ο ο νο μι ι α δι ης τε λε ε ε σας πα αν τα

σαβ βα τι σμο ον αι ω ω ω νι ον ε

δω ρη σω η μιν την παν α γι αν εχ νε χρων σου

A να α α α στα α α α σιν

ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

ι το ο ρω με ε νον θε ε ε ε α α α α

μα τις η παρ ου ου σα κα τα παυ σις ο Βα

σι λευς των αι ω νων την δι α πα θους τε λε ε σα ας

οι οι οι κο ο ο νο μι ι ι αν εν τα φω

σα αβ βα τι ι ι ζει και νον η μιν παρ ε ε

χων σα α α αβ βα τι ι σμον αυ τω βο η η η

σω ω ω ω μεν α να στα ο Θε ε ος κρι

ι ι ι νων τη ην γην ο τι συ βα σι λε ευ ει εις

ει ει εις του ου ους αι ω νας ο α με τρη η το ον

ε χων το με γα ε ε ε λε ε ε ε ος

α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις χαι αι αι ορ γα α

νω

Δ ευ τε ι δω μεν την ζω ην η η μων εν τα α φω

ω ω χει με ε νην ι να τους εν τα φοις χει με νου ους

ζω ω ω ο ο ο ποι η η ση δευ τε ση με ε

ρον τον εξ I ου δα υ πνουν τα θε ω με νοι προ φη

τι χως αυ τω εκ βο η η η σω ω ω ω μεν α

να πε σων κε ε κοι οι μη σαι αι ως λε ε ε ε ων

τις ε γε ρει ει σε ε Bα σι ι λε ευ αλλ α να α

στη θι ι αυτ εξ ου σι ι ι ι ως ο δους ε

αυ τον υ περ η μω ων ε ε εκ ου σι ι ως Κυ

ρι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος λ π Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.533*

α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον

Η τη σα α το Ι ω ω σηφ το σω ω μα

του ου ου ου Ι η η σου και α πε ε θε ε ε

το εν τω και νω ω αυ του ου μνη μει ει ει ει

ω ε ε δει γαρ α αυ το ο ον ε εκ τα α φου

ως εκ πα στα α δος προ ο ε ε ελ θειν ο

συν τρι ι ι ψας κρα το ος θα να α α του ου

και α νοι οι ξας πυ λας Πα α α ρα α δει ει ει

σου αν θρω ωποις δο ο ο ο ξα α α α σοι

Δοξαστικὸν

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.534*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Τ ην ση με ε ρον μυ στι ι κως ο με ε γα

ας Μω υ υ σης προ ο δι ι ε ε τυ που ου το λε

ε ε ε γων χαι ευ λο γη σε ε εν ο Θε ε ος την
η με ραν τη η ην ε ε βδο ο ο μην του το
γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε νον Σα αβ βα
α α τον αυ τη ε ε στιν η της χα τα πα
αυ σε ω ω ως η η με ε ε ρα εν η κατ ε παυ σεν
α πο παν των των ε ερ γων α αυ του ο μο νο
γε νη ης Υι ο ο ος του ου Θε ε ε ου δι α
της χα τα τον θα να το ον οι χο ο ο νο ο
μι ι ας τη σαρ κι ι ι σα αβ βα τι ι
ι ι σας χαι εις ο ο ην πα λιν ε ε ε ε πα

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.283/730*

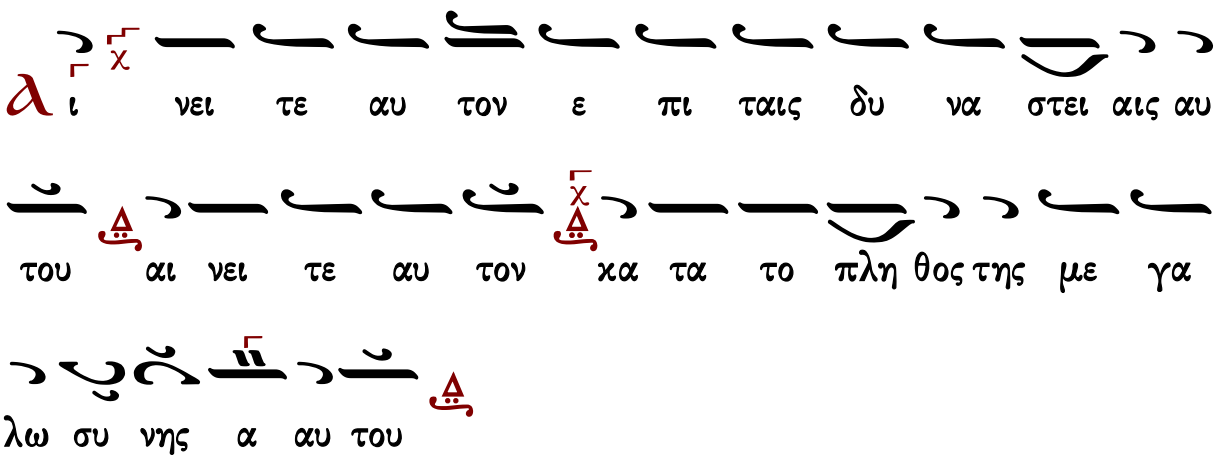

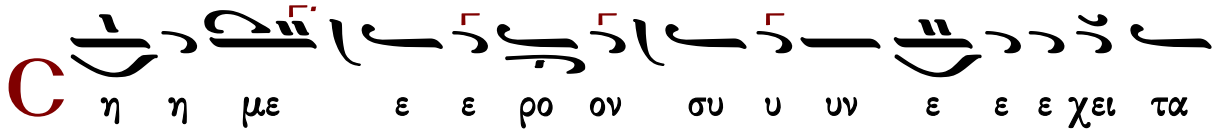

α φος τον συν ε χον τα πα λα α μη η η τη ην

χτι ι ι σιν κα λυ πτει ει λι ι ι ι ι

ι θος τον κα λυ υ ψα α αν τα α ρε τη

η η τους ου ου ρα α α νου ους υ υ υ υ

πνοι οι οι οι η η η ζω η η η και A α δη ης

τρε ε ε ε μει και αι ο A α δα αμ των δε σμω ω ω

ων α πο ο λε ε λυ υ υ υ ται δο ο ο ξα

τη ση οι οι κο ο νο ο ο μι ι ι ι ι

α δι η ης τε ε λε ε ε σα ας πα α α αν τα σαβ

βα τι σμο ο ον αι ω ω ω νι ι ι ον

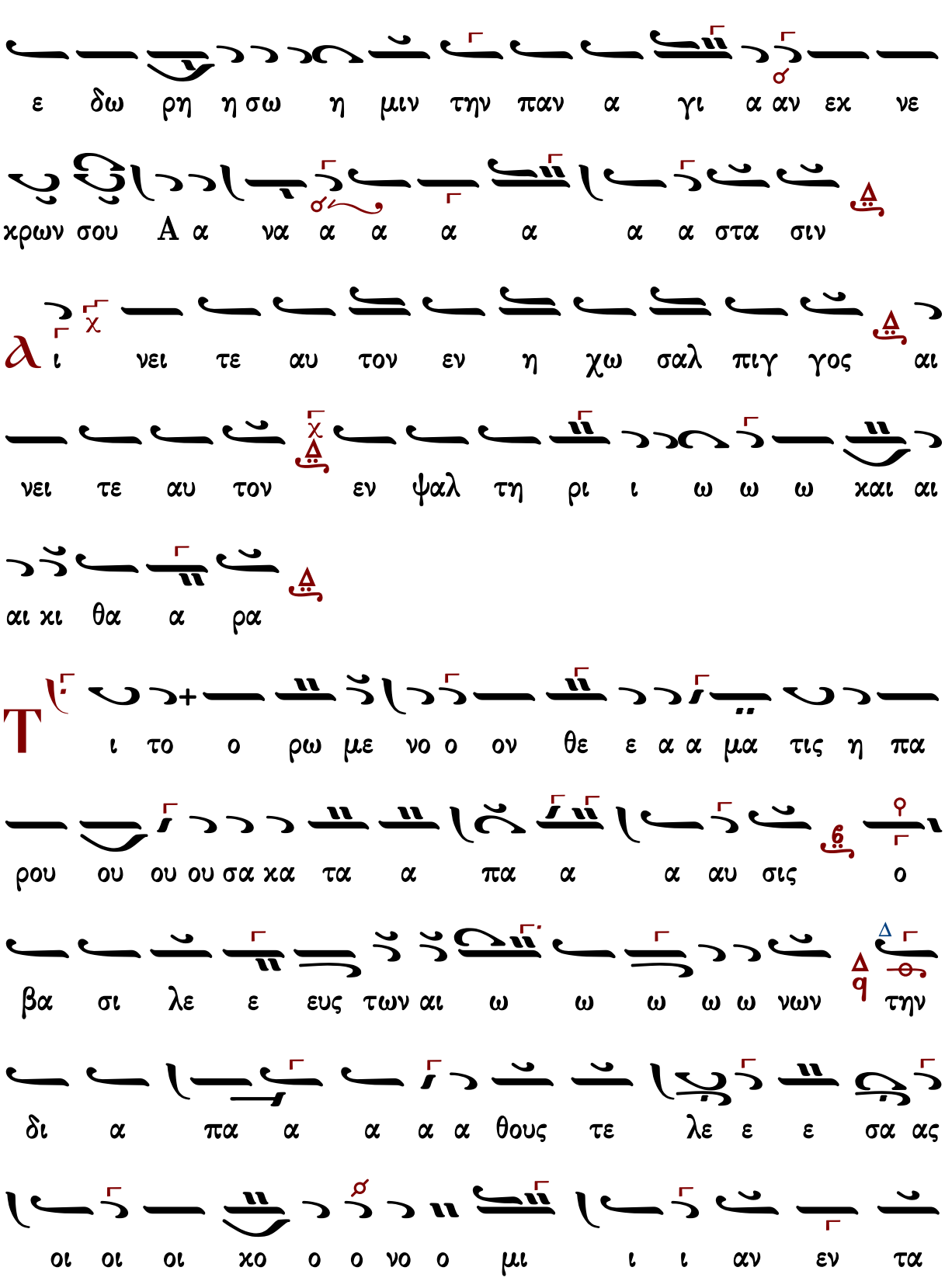
ε δω ρη η σω η μιν την παν α γι α αν εκ νε
χρων σου A α να α α α α α α στα σιν
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω χαι αι
αι κι θα α ρα
ι το ο ρω με νο ο ον θε ε α α μα τις η πα
ρου ου ου ου σα κα τα α πα α α αυ σις ο
βα σι λε ε ευς των αι ω ω ω ω ω νων την
δι α πα α α α α θους τε λε ε ε σα ας
οι οι οι κο ο ο νο ο μι ι ι αν εν τα

φω ω σα αβ βα τι ι ι ι ζει χαι αι αι νον

η η μι ιν πα α ρε ε ε ε ε χω ων σα αβ βα

τι ι σμο ον αυ τω ω βο η η η η η σω ω ω

ω ω ω ω μεν α να α στα α α ο Θε ε ε

ος χρι ι ι νων τη ην γη η η ην ο τι συ βα

σι λε ευ ει εις ει ει εις του ου ους αι ω ω νας

ο α με ε ε τρη τον ε χω ων το ο ε ε ε

ε ε ε ε λε ος

ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις χαι αι αι ορ γα α

νω
Δευ τε ι δω μεν την ζω η ην η η μων εν τα α α
φω ω χει ει με ε ε ε νη ην ι ι να τους εν
τα φοι οις χει ει με ε νου ους ζω ο ο ο ποι οι
η η η η η η ση δευ τε ε ση η η με ε ε
ε ρο ο ον τον εξ I ου ου δα υ υ πνου ου ου ουν
τα α θε ω ω με ε νοι προ φη τι χως α αυ τω εχ
βο η η η σω ω ω ω μεν α να α α πε ε
σων χε ε χοι οι μη η σαι αι ως λε ε ε ε ων
τι ις ε γε ρει ει ει ει σε βα α σι ι λε ευ

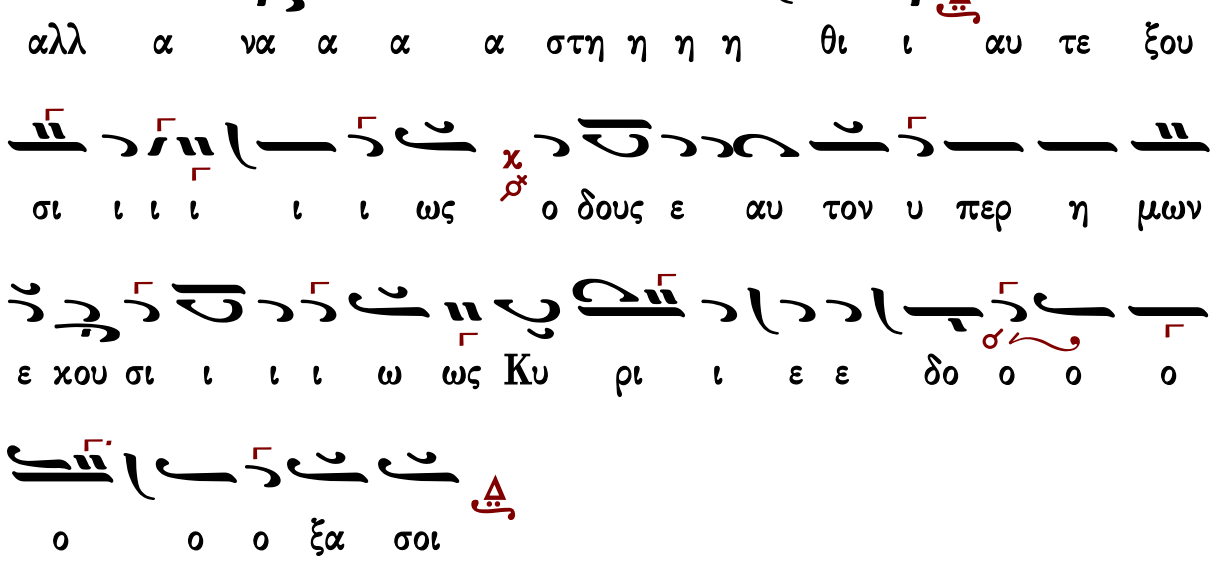

Ἦχος λ πλ. Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.286/733*

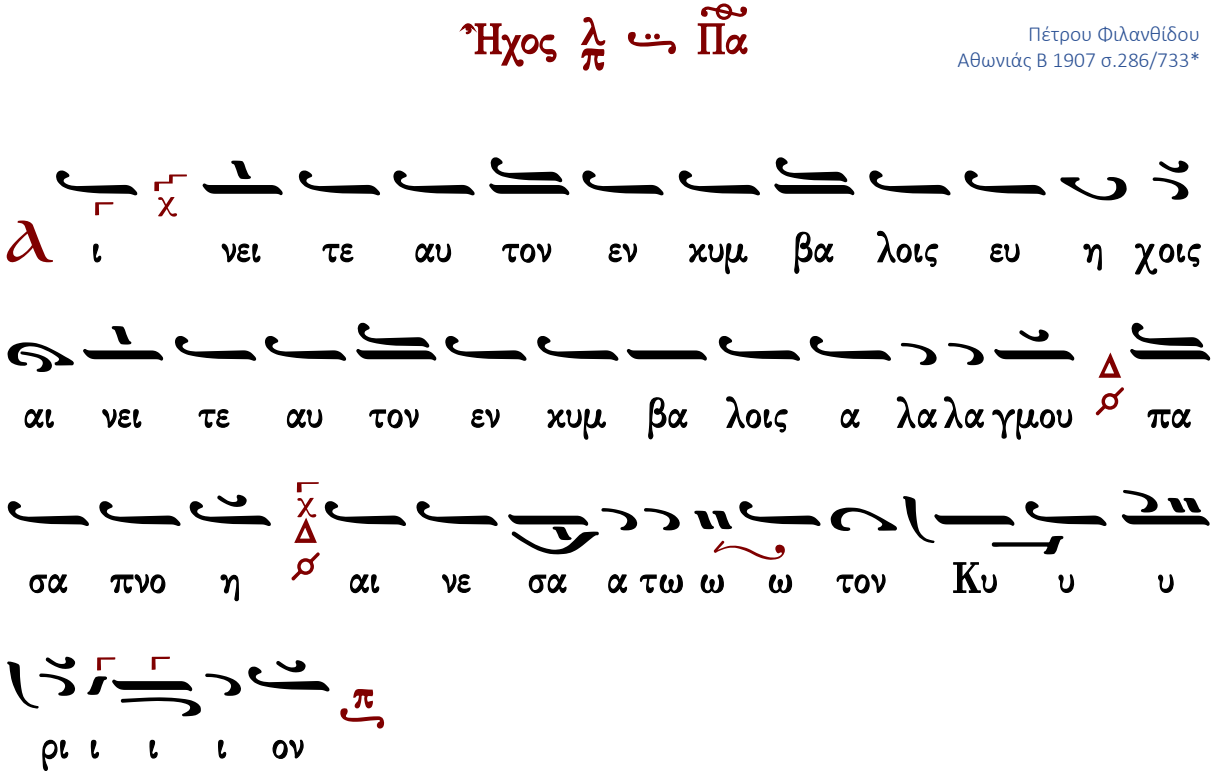

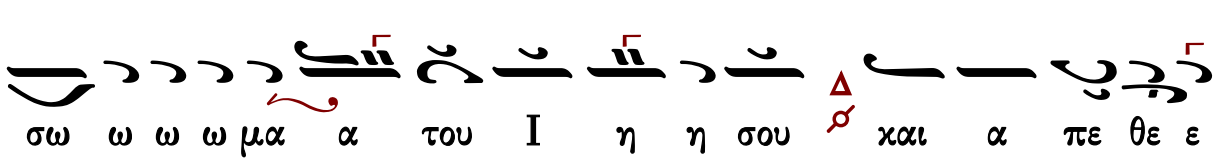

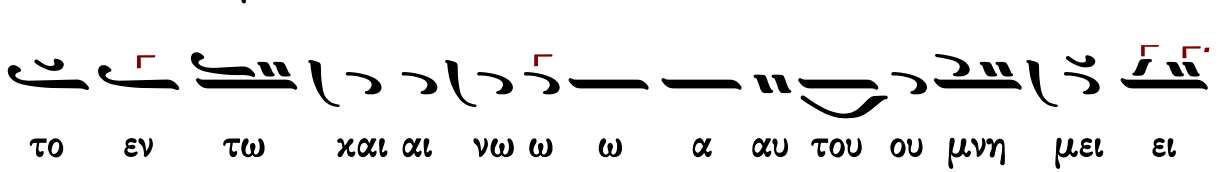

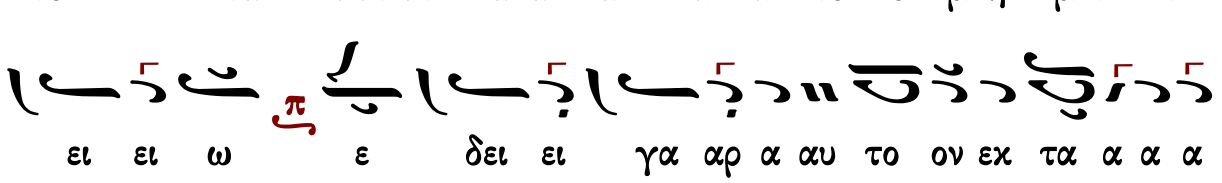

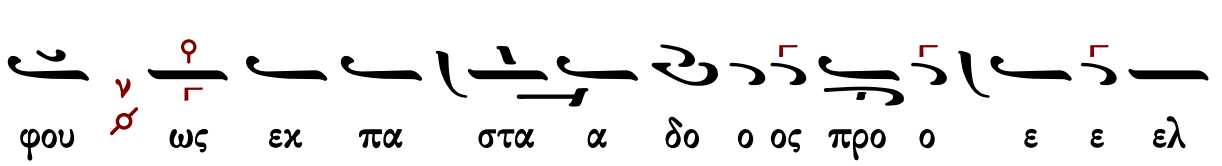

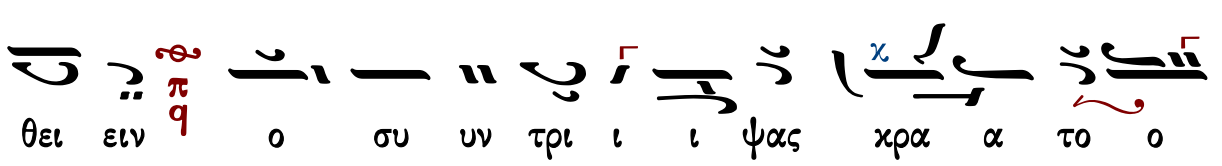

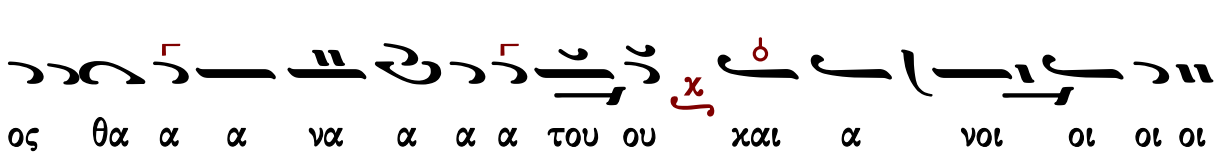

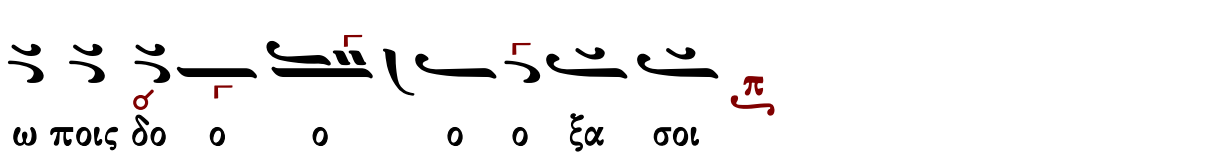

Δοξαστικὸν

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.287/734*

Υι υι ω ω ω ω ω χαι α γι ι ι ι ι ι

ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α λα α α

τι

Τ ην ση με ε ρο ο ο ον μυ στι ι χω ω ως

ο ο ο με ε ε ε ε γα ας Μω υ υ ση ης προ

δι ε τυ που ου το ο λε ε ε ε ε ε ε ε

γων και ευ λο ο ο ο γη η σεν ο Θε ε ος

την η με ρα α αν τη η ην ε ε βδο ο ο μην

του ου το ο γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε νο ο ον

Σα α α α αβ βα α τον α α α α αυ τη

η ε ε στι ιν η της κα τα πα αυ σε ε ε ω ως

η η με ε ε ε ρα εν η κα α τε ε ε πα κα α

τε ε πα αυ σε εν α πο πα α αν τω ων τω ων ε

ε ερ γω ων α α αυ του ου ο μο νο γε νη ης Υι

υι υι ο ο ος του ου ου ου ου ου ου Θε ε

ου δι α της κα τα τον θα α να α α τον οι κο

νο ο μι ι ι ι ας τη σαρ κι ι ι ι σα αβ

βα τι ι ι ι σας και αι εις ο ο ην πα α α α

λι ιν ε παν ε ελ θων δι α της Α να στα α

α σε ε ε ε ως ε δω ρη σα α το ο η η

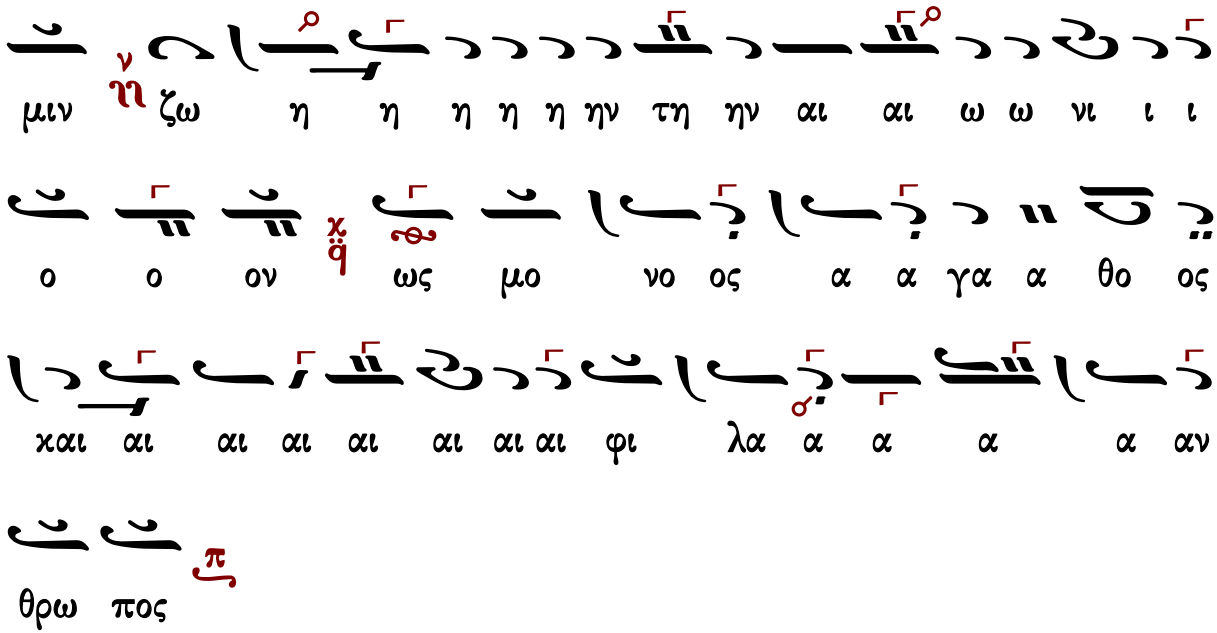

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.164*

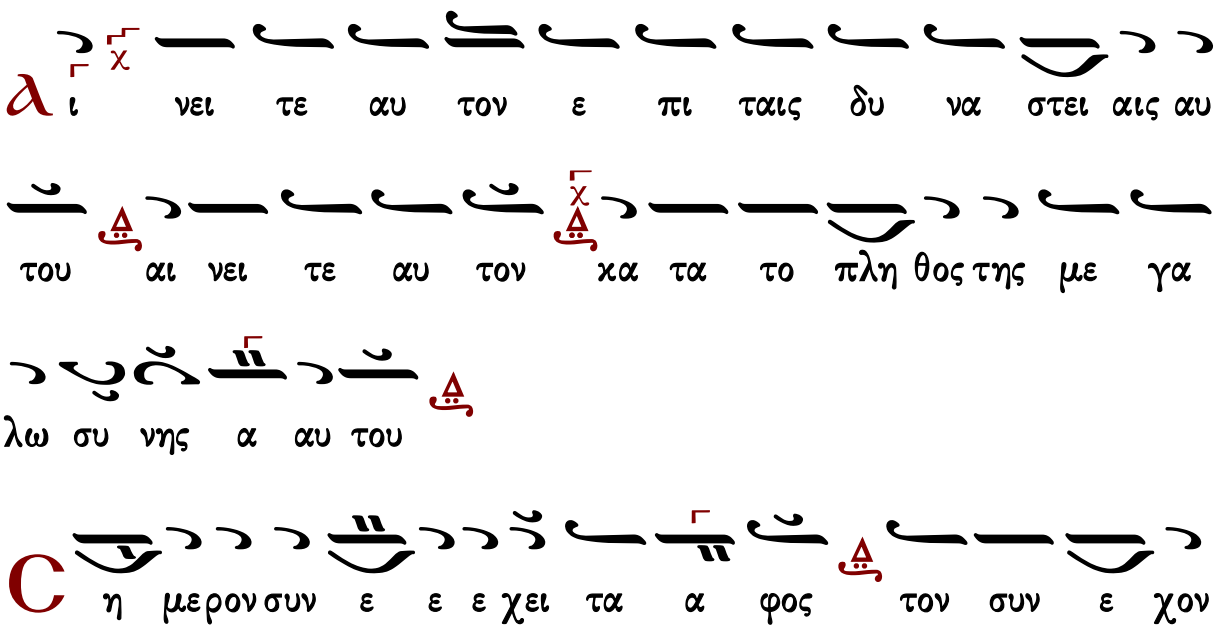

τα πα λα μη η η την κτι σιν κα λυ υ υ πτει λι ι

θος τον κα λυ ψαν τα α ρε τη η η τους ου ου ρα α

νου ους υ πνοι οι η ζω ω η η και A α δης

τρε ε ε μει και A δαμ των δε σμω ω ωων α

πο λυ υ υ ε ε ε ται δο ο ξα τη ση οι κο ο

ο νο μι ι α δι ης τε ε λε ε σας παν τα σαβ βα

τι σμο ον αι ω ω ω νι ι ι ον ε δω

ρη σω η μιν την παν α γι αν εκ νε κρων ε ξα α να

α α στα α α σιν

ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω χαι αι

αι χι θα α ρα

Τι το ο ρω με νον θε α α μα τις η πα ρου ου σα χα

τα α α παυ σις ο βα σι λευς των αι ω νων την

δι α πα θους τε λε ε σας οι χο ο ο νο μι ι ι αν

ε εν τα α φω ω σα αβ βα τι ι ι ζει χαι

νον η μιν πα ρε ε χων σα αβ βα τι σμον αυ τω βο

η η η σω ω ω μεν α να στα ο Θε ος

χρι ι ι νων την γην ο τι συ βα σι λε ευ εις εις του

ου ους αι ω ω νας ο α με τρη τον ε χων το

με ε γα α ε ε ε λε ε ε ος

α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Δ ευ τε ι δω μεν την ζω ην η η μων εν τα α φω ω

ω κει με ε νην ι να τους εν τα φοις κει με ε νους

ζω ω ω ω ω ω ποι οι η η η ση δευ τε ση με ρον

τον εξ I ου δα υ πνου ουν τα θε ω ω ω με

νοι προ φη τι κως αυ τω ω ω εκ βο η η η

σω ω ω μεν α να πε σων κε ε κοι οι μη η

σαι αι ως λε ε ε ων τις ε γε ρει σε Βα σι λευ

αλλ α να στη η θι ι αυ τε ξου σι ι ι ως

ο δους ε αυ τον υ περ η μω ων ε ε ε κου σι ι

ω ως Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α σοι

Ἦχος λ π Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.167*

α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον

Η τη σα α το Ι ι ω σηφ το σω μα του ου ου

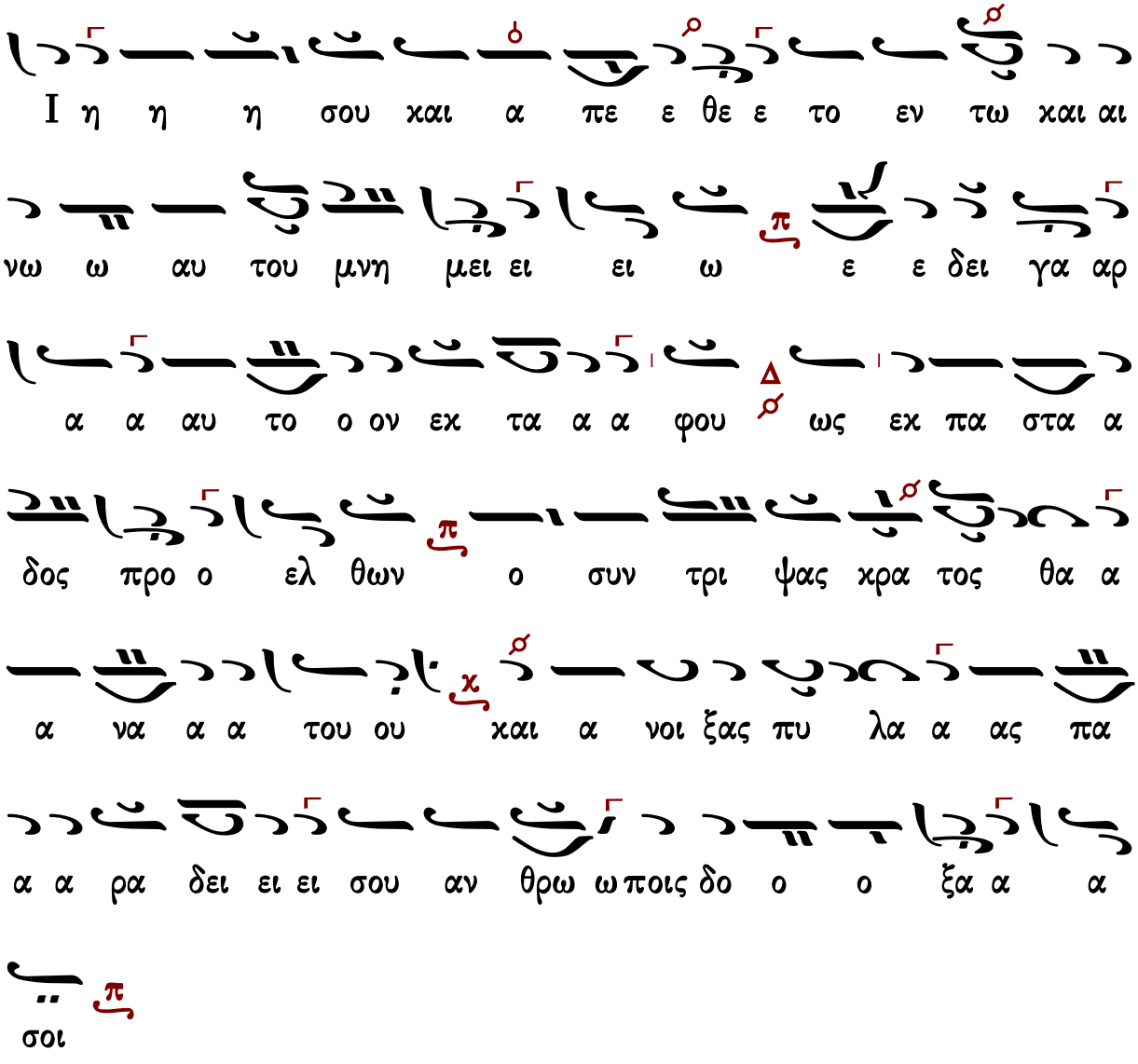

Δοξαστικὸν

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.168*

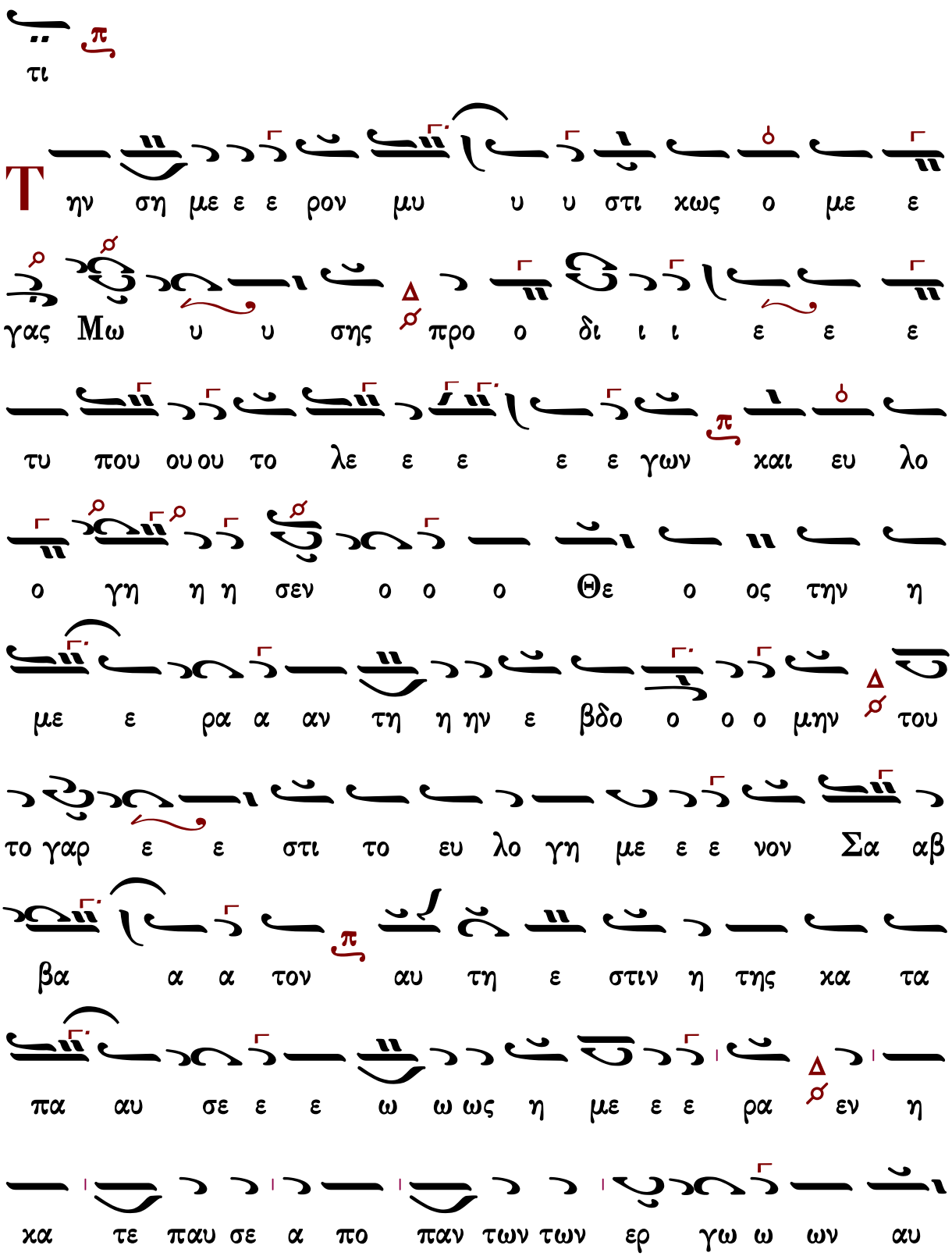
τι
Τ ην ση με ε ε ρον μυ υ υ στι χως ο με ε
γας Μω υ υ σης προ ο δι ι ι ε ε ε
τυ που ου ου το λε ε ε ε ε γων και ευ λο
ο γη η η σεν ο ο ο Θε ο ος την η
με ε ρα α αν τη η ην ε βδο ο ο ο μην του
το γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε ε νον Σα αβ
βα α α τον αυ τη ε στιν η της κα τα
πα αυ σε ε ε ω ω ως η με ε ε ρα εν η
κα τε παυ σε α πο παν των των ερ γω ω ων αυ

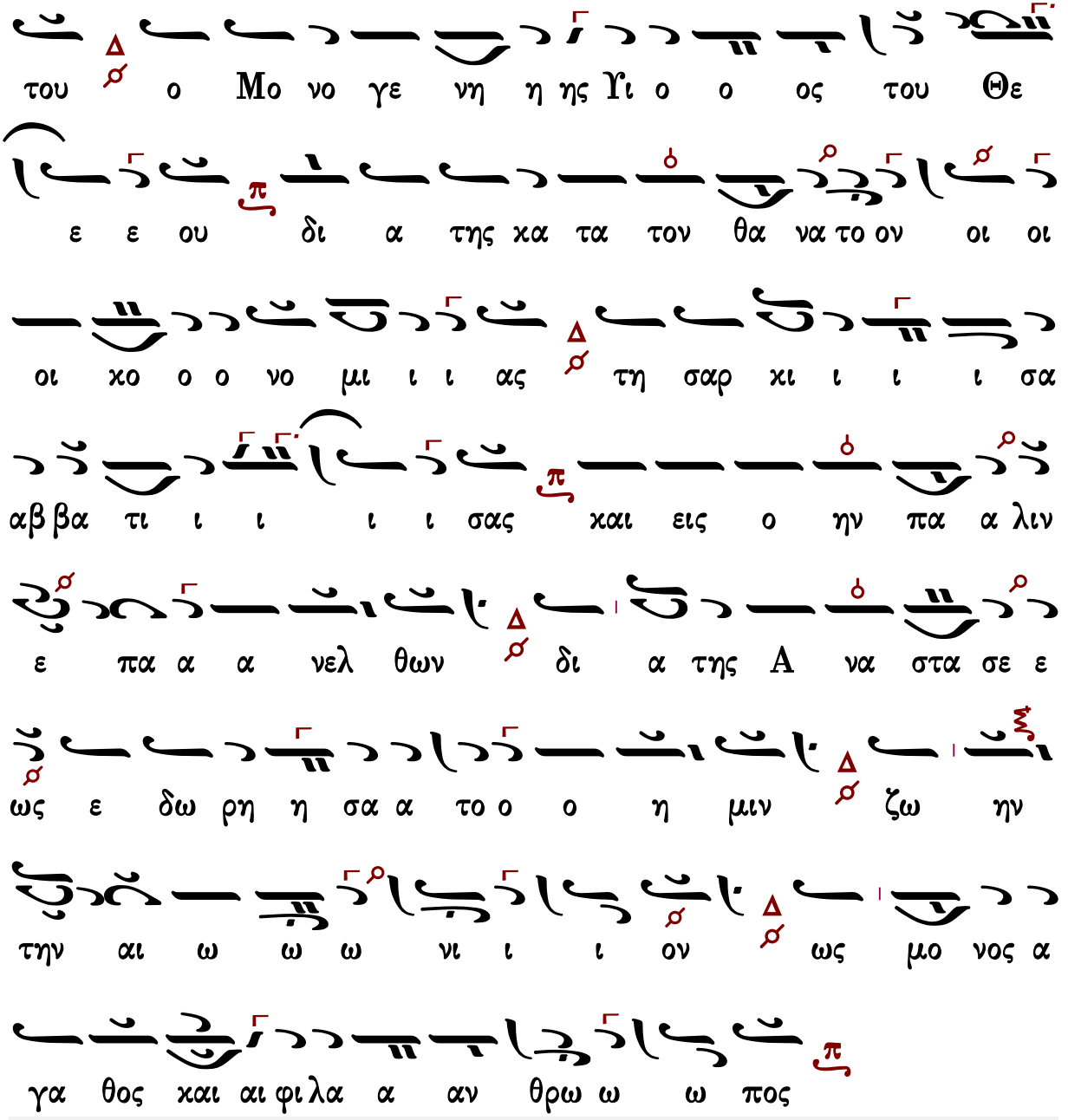

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.246*

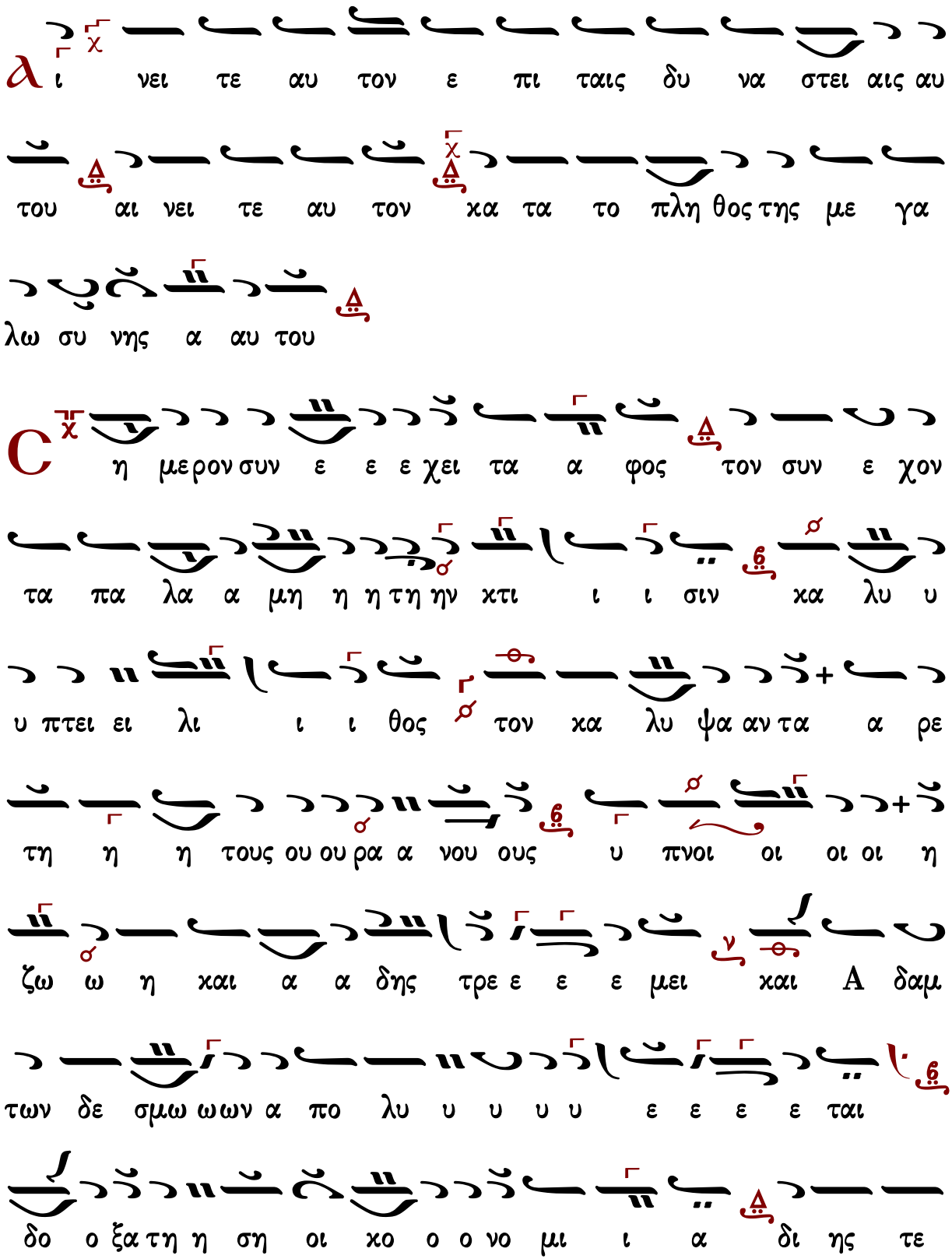
ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ νης α αυ του
η μερον συν ε ε ε χει τα α φος τον συν ε χον
τα πα λα α μη η η τη ην κτι ι ι σιν κα λυ υ
υ πτει ει λι ι ι θος τον κα λυ ψα αν τα α ρε
τη η η τους ου ου ρα α νου ους υ πνοι οι οι οι η
ζω ω η και α α δης τρε ε ε ε μει και Α δαμ
των δε σμω ωων α πο λυ υ υ υ υ ε ε ε ε ται
δο ο ξα τη η ση οι κο ο ο νο μι ι α δι ης τε

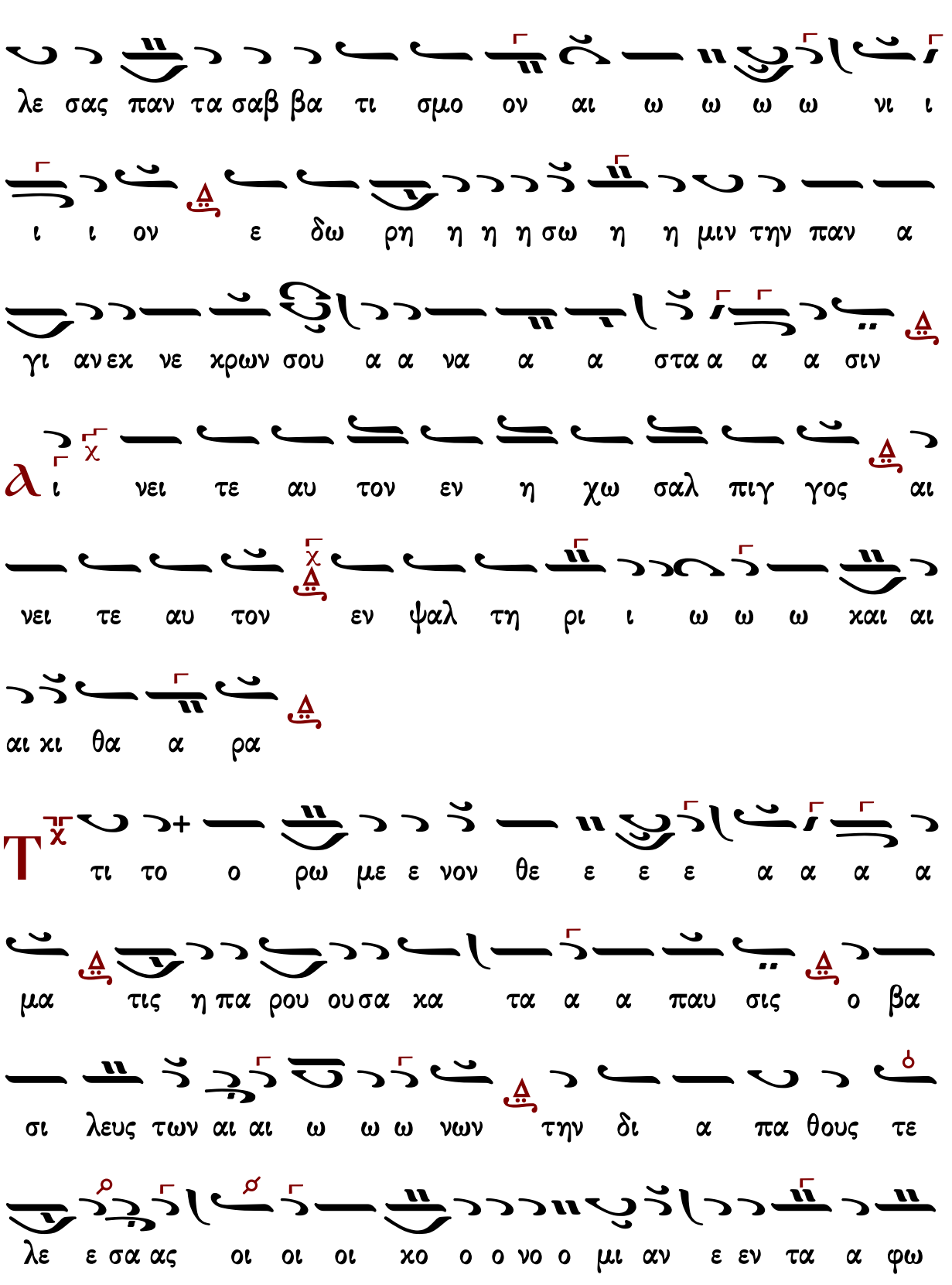
λε σας παν τα σαβ βα τι σμο ον αι ω ω ω ω νι ι
ι ι ον ε δω ρη η η η σω η η μιν την παν α
γι αν εχ νε χρων σου α α να α α στα α α α σιν
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω χαι αι
αι χι θα α ρα
τι το ο ρω με ε νον θε ε ε ε α α α α
μα τις η πα ρου ουσα χα τα α α παυ σις ο βα
σι λευς των αι αι ω ω ω νων την δι α πα θους τε
λε ε σα ας οι οι οι χο ο ο νο ο μι αν ε εν τα α φω

σα αβ βα τι ι ι ι ζει και νον η μιν πα ρε ε

χων σα αβ βα α τι ι σμο ον αυ τω βο η η η σω ω

ω ω μεν α να στα ο Θε ε ος χρι ι ι νων

τη ην γη ην ο τι συ βα σι λευ ει εις ει ει εις του

ου ους αι ω ω νας ο α με τρη το ον ε ε ε χων

το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Δ ευ τε ι ι δω μεν την ζω ην η η μων εν τα α φω

κει με ε ε ε νην ι να τους εν τα φοις κει με

ε ε νους ζω ο ποι η η η η ση η δευ τε ση με ε

ρον τον εξ I ου ου ου δα υ πνου ουν τα θε ω ω

ω με νοι προ φη τι κως αυ τω ω ω εκ βο η η η

η η σω ω ω ω μεν α να πε σων κε ε κοι οι μη

σαι αι ως λε ε ε ε ων τι ις ε γε ρει σε ε βα σι ι

λε ε ε ευ αλλ α να στη η θι ι αυ τε ξου σι ι

ι ι ως ο δους σε αυ τον υ περ η μω ων ε ε ε

κου σι ι ω ως Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α α

σοι

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.248*

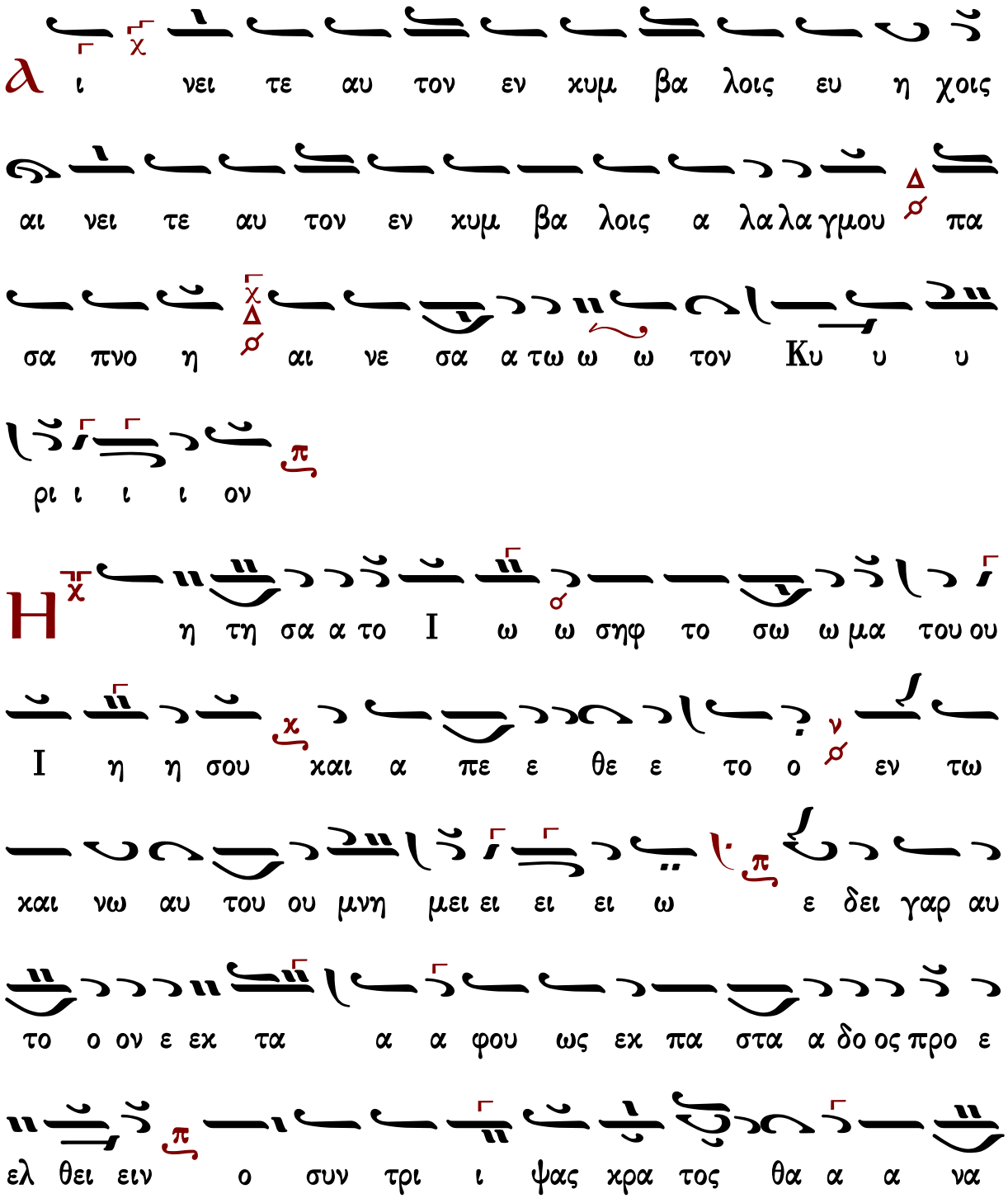

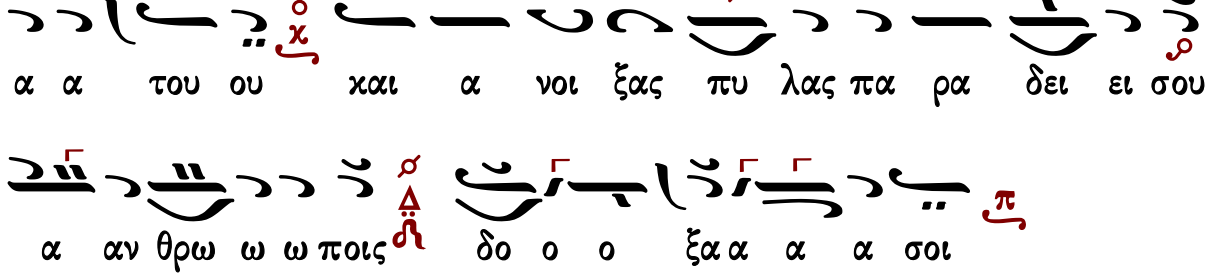

Δοξαστικόν

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.249*

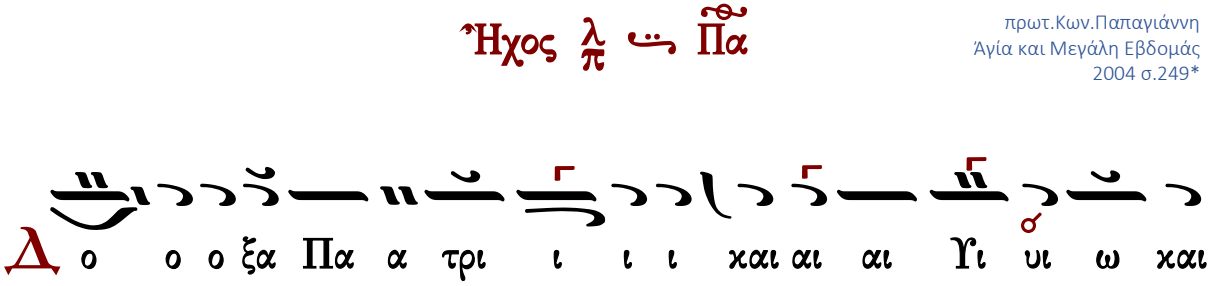

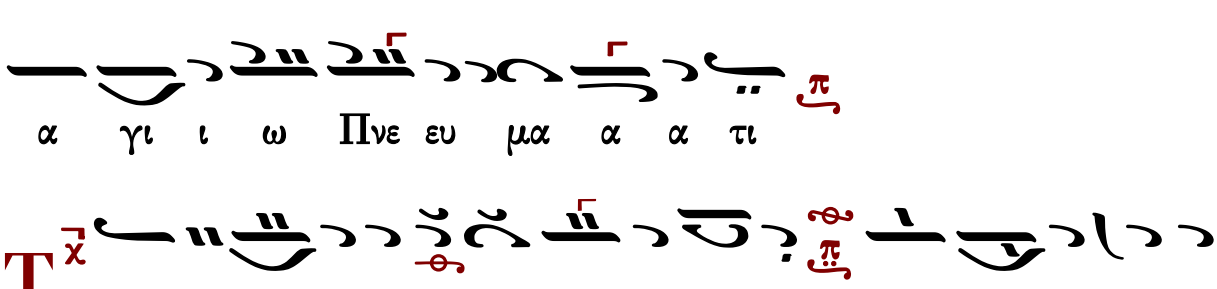

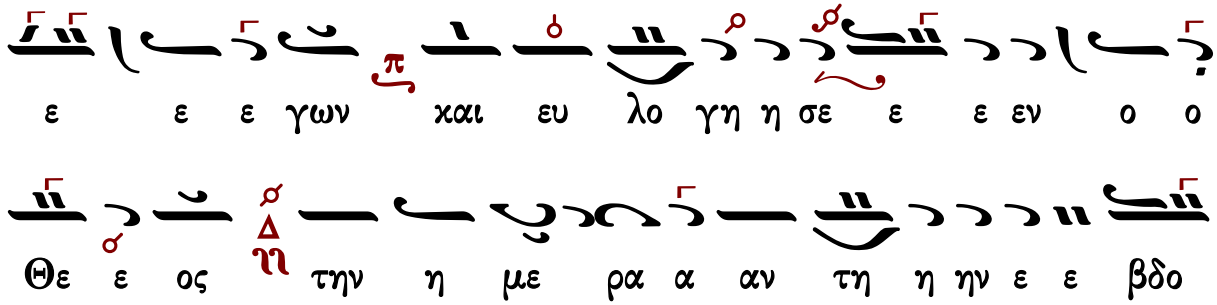

ο ο μην του το γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε

νον Σα αβ βα α α τον α α α α αυ τη ε ε

στιν η της κα τα πα αυ σε ε ως η με ε ε ρα εν

η κα τε ε πα αυ σεν α πο παν των των

ε ε ε ε ερ γω ω ων α αυ του ο μο νο γε

νης Υι ο ο ος του ου Θε ε ε ου δι α της

κα τα τον θα α να α τον οι κο νο μι ι ι ι ι

α ας τη σαρ κι ι ι ι ι σα αβ βα τι ι ι ι

σας και εις ο ο η ην πα α λιν ε ε πα νε ελ

θων δι α της Α να στα α α α α α σε ε

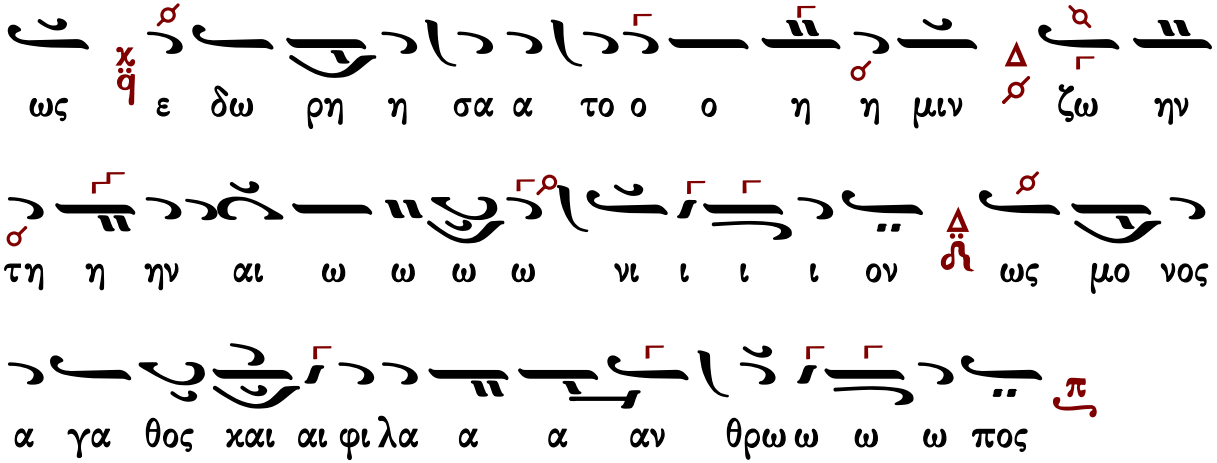

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.48#

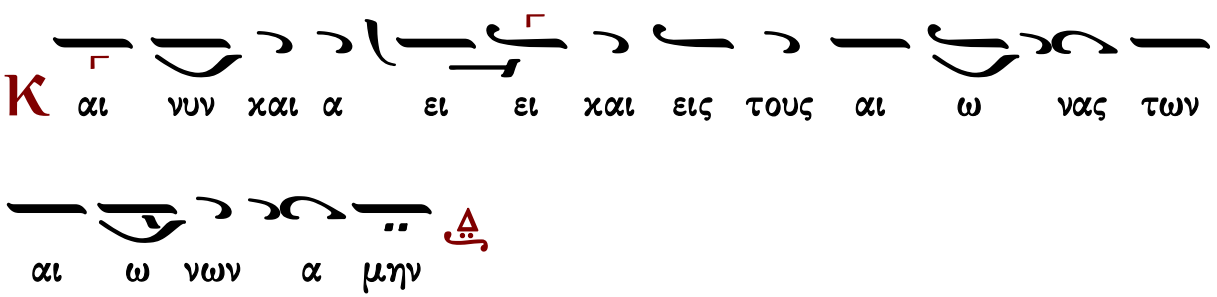

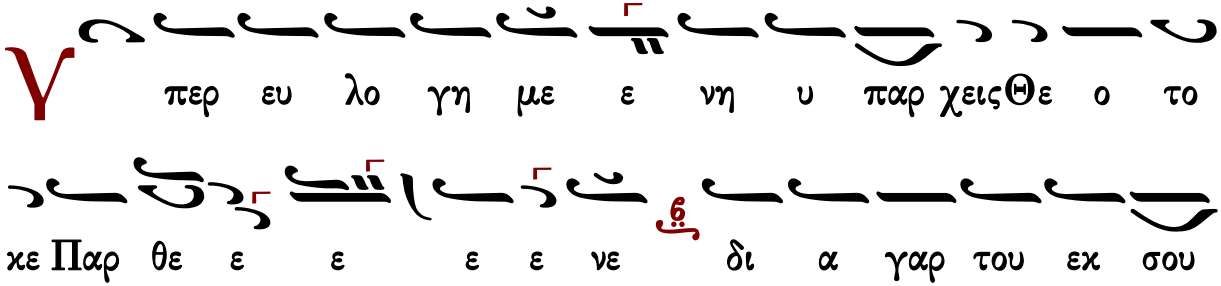

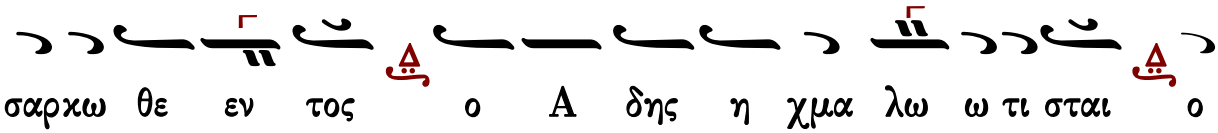

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.250*

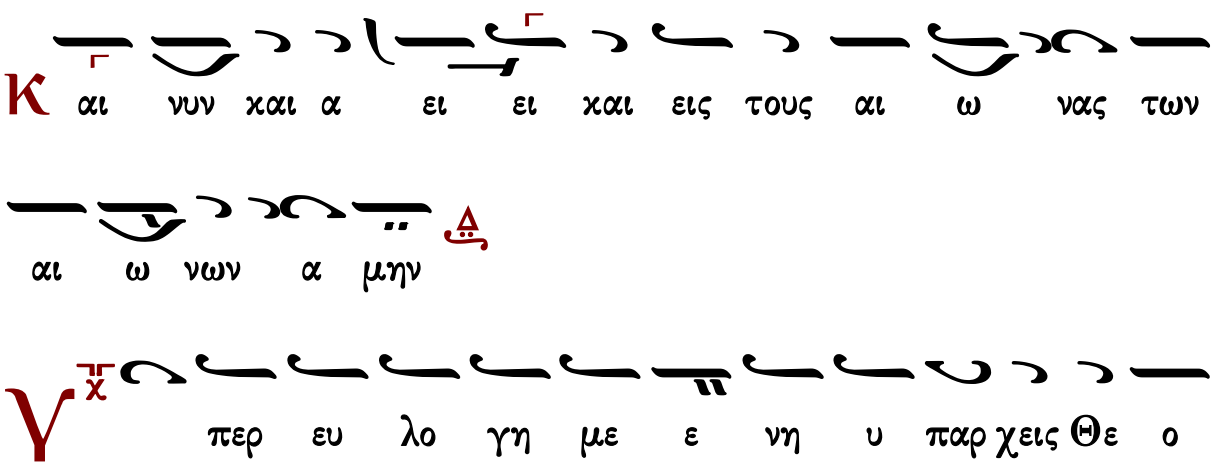

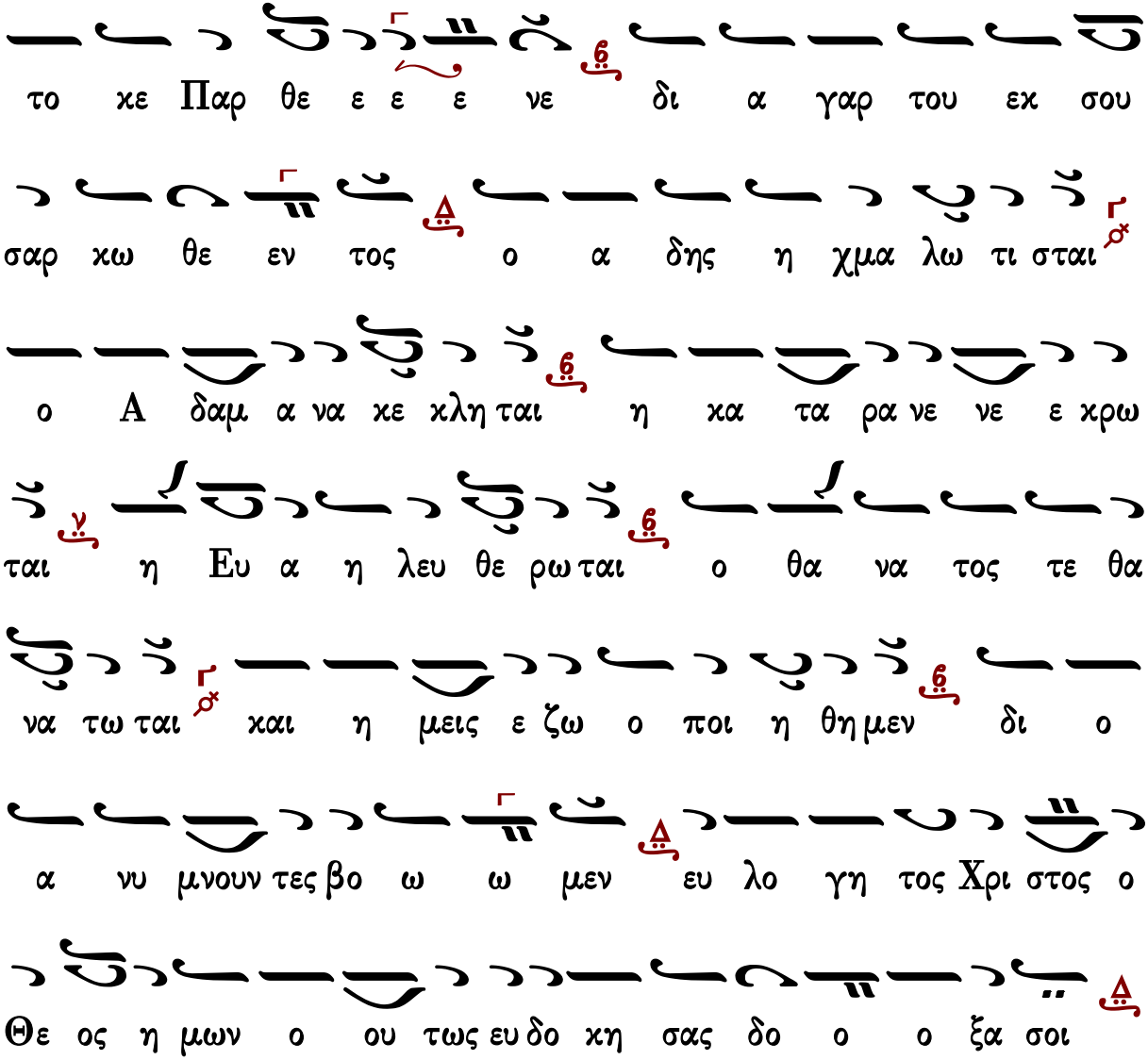

Δοξολογία

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

σύντομος

Ἦχος λ πλ. δ Πα

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 595*

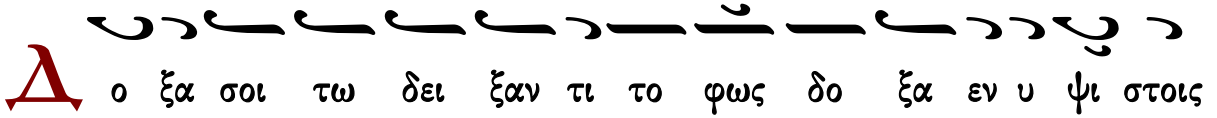

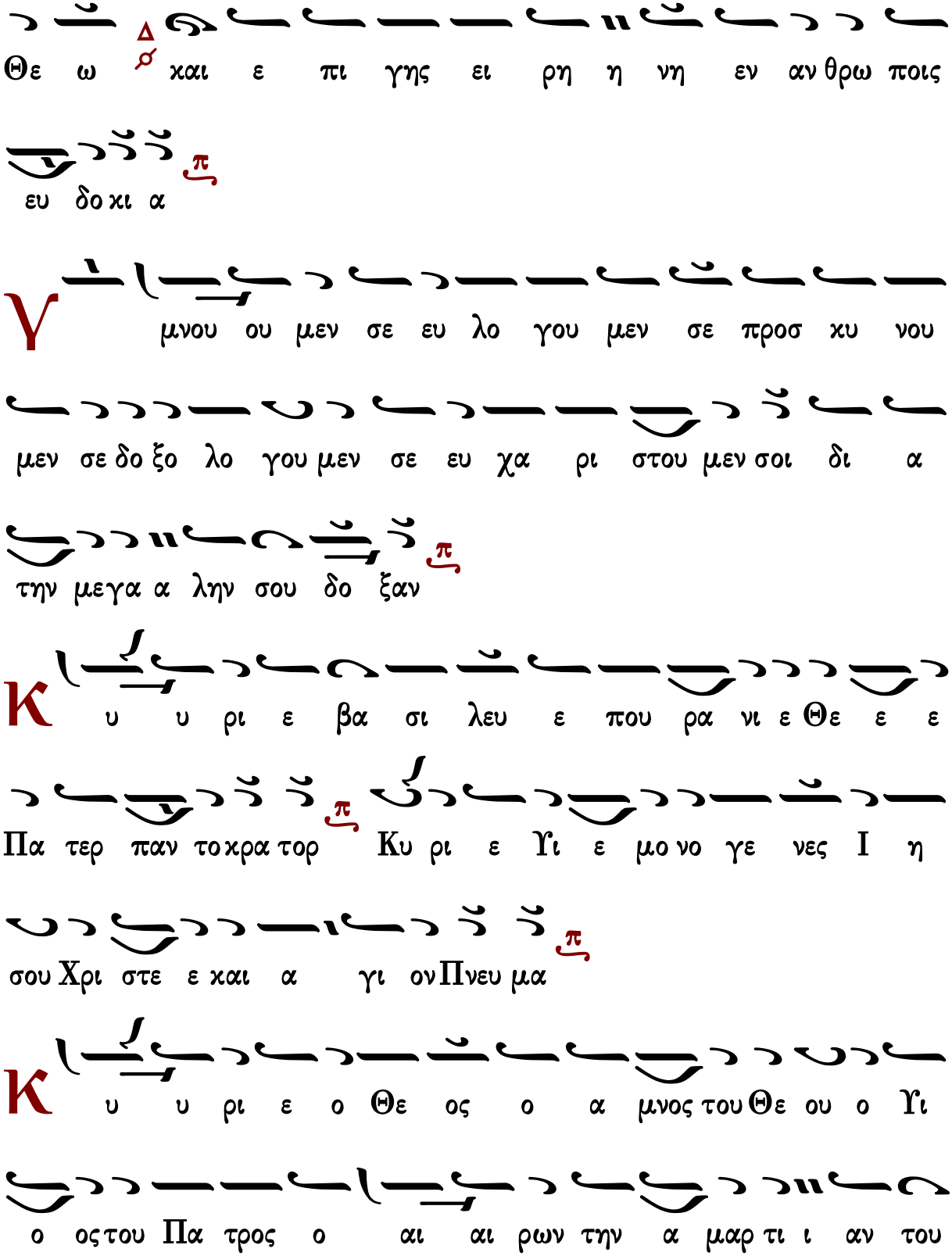
Θε ω χαι ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις
ευ δο κι α
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
την μεγα α λην σου δο ξαν
Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε
Πα τερ παν τοκρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η
σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα
Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του

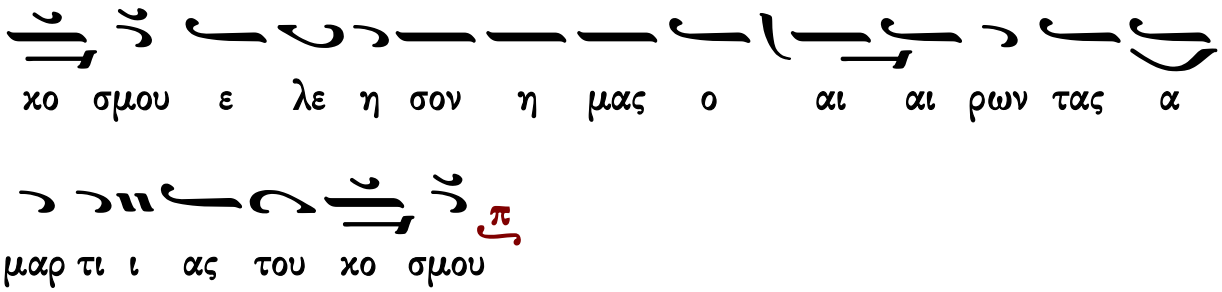
χο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α
μαρ τι ι ας του χο σμου

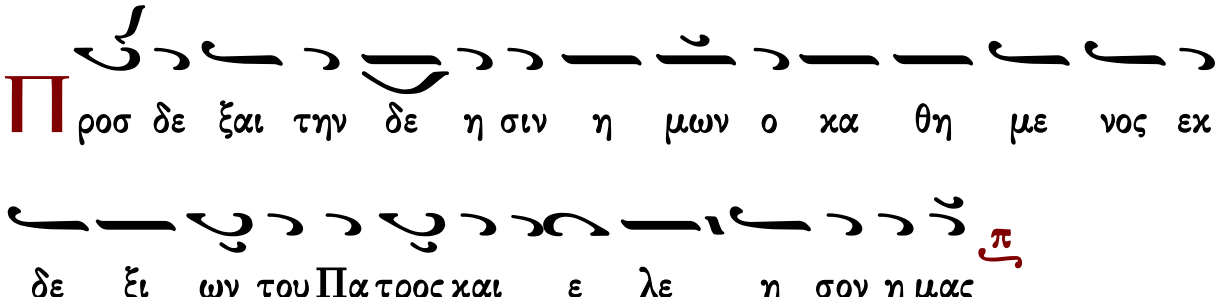
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

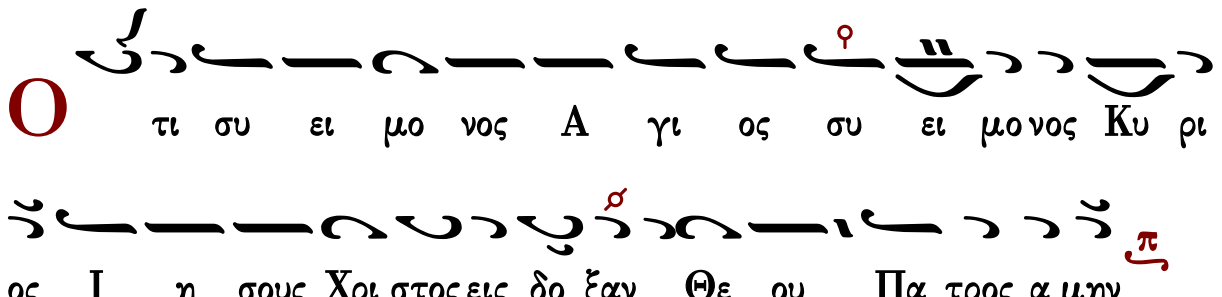
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

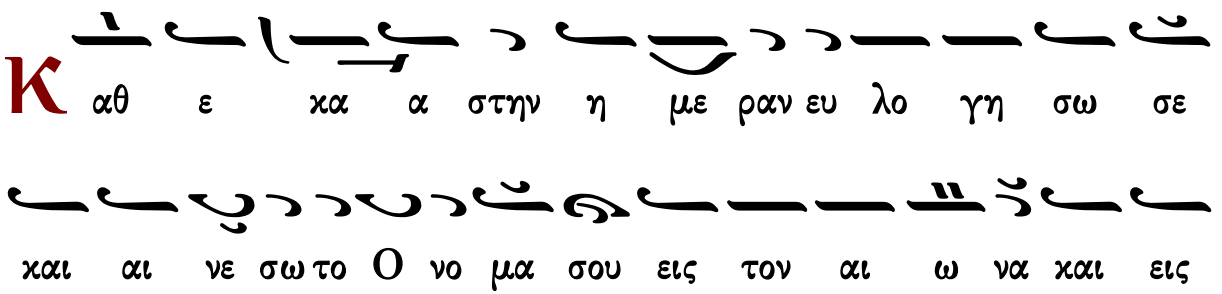
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω νος

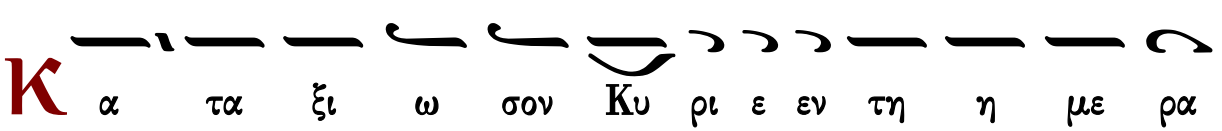
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

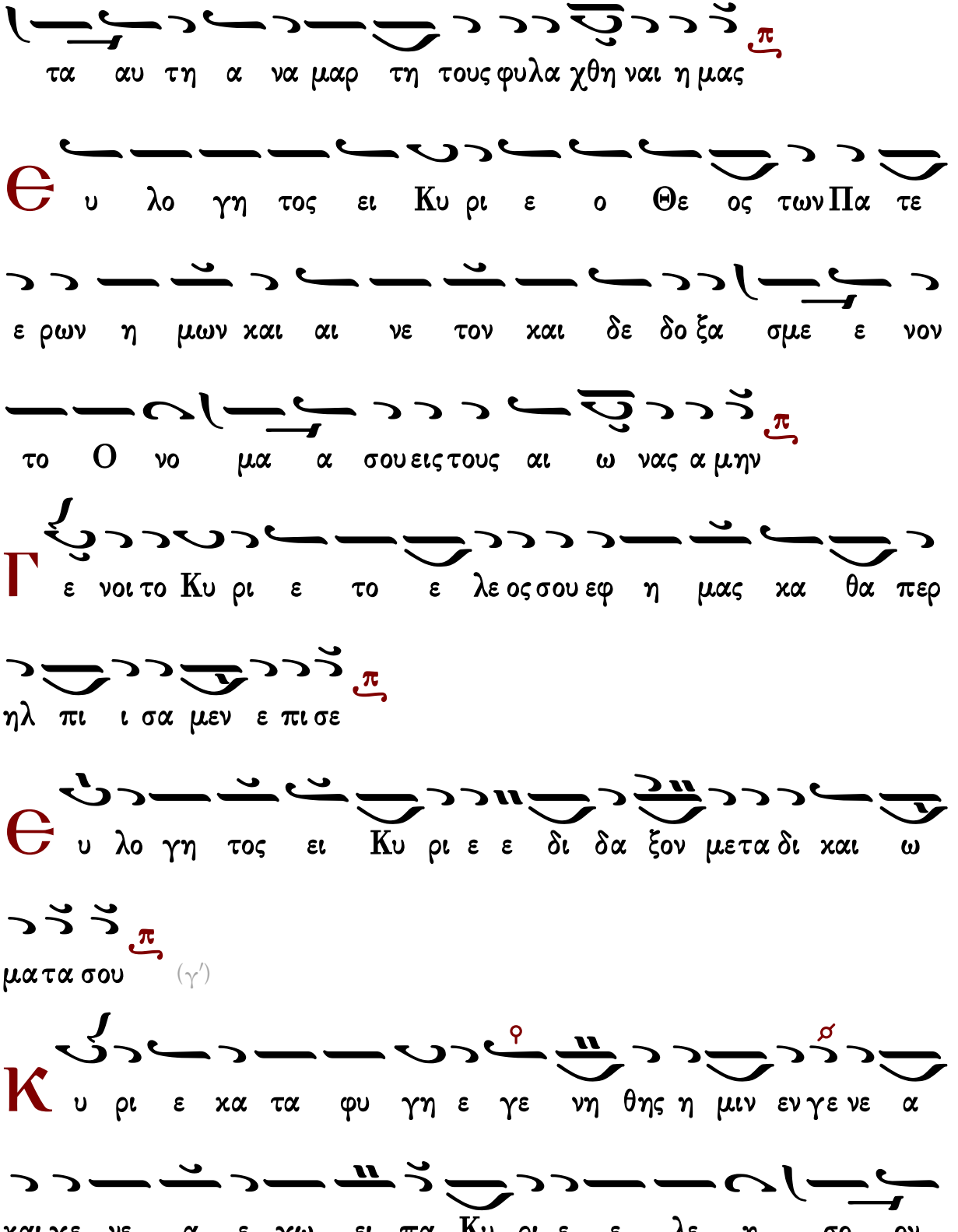
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το Ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ
ηλ πι ι σα μεν ε πι σε
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξον με τα δι και ω
μα τα σου (γ΄)
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α
και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον

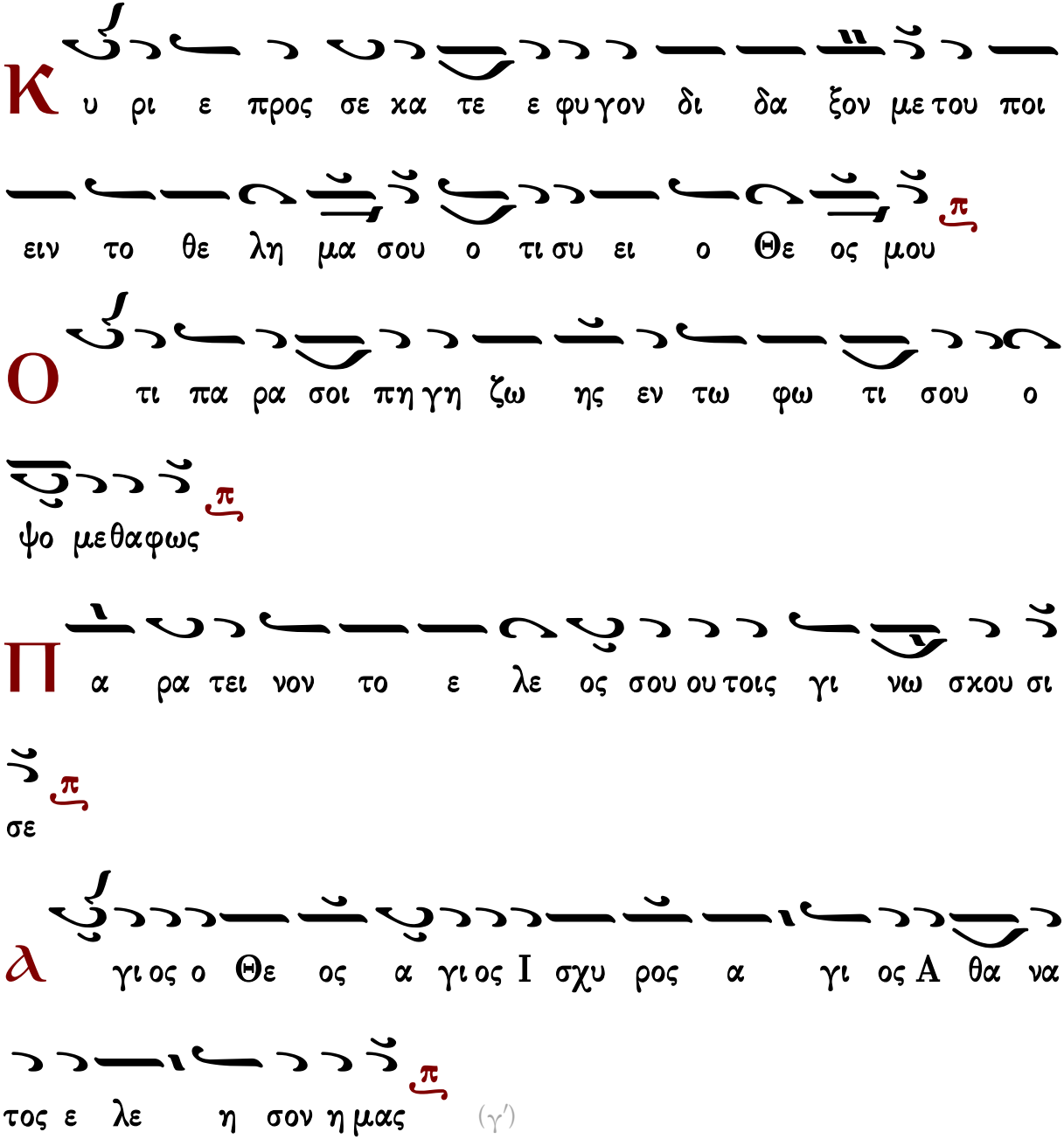
με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του ποι
ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο με θα φως
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου σι
σε
Α γι ος ο Θε ος α γι ος Ι σχυ ρος α γι ος Α θα να
τος ε λε η σον η μας (γ′)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

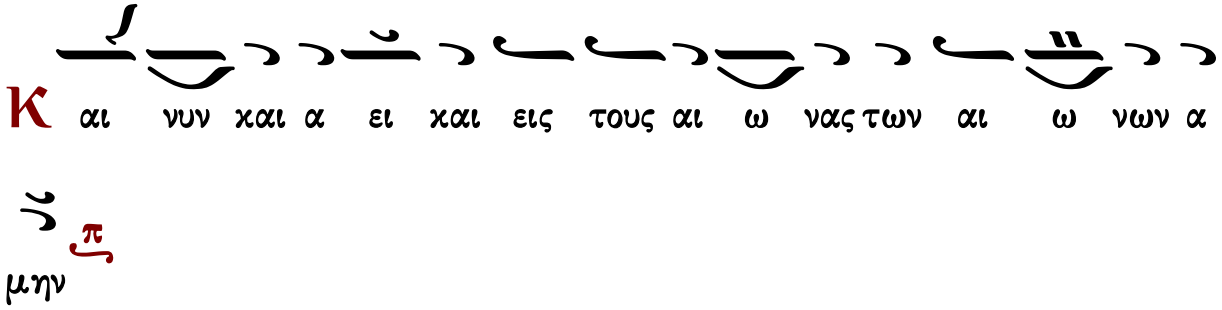

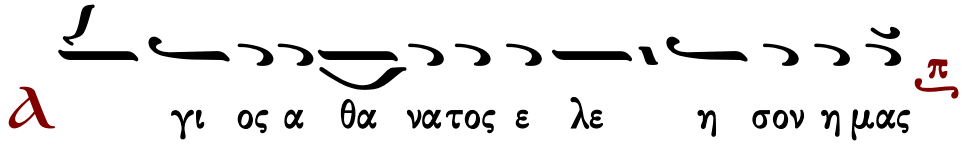

Ἀσματικόν

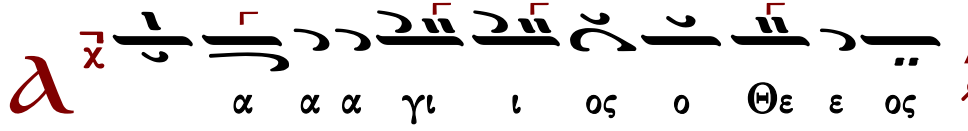

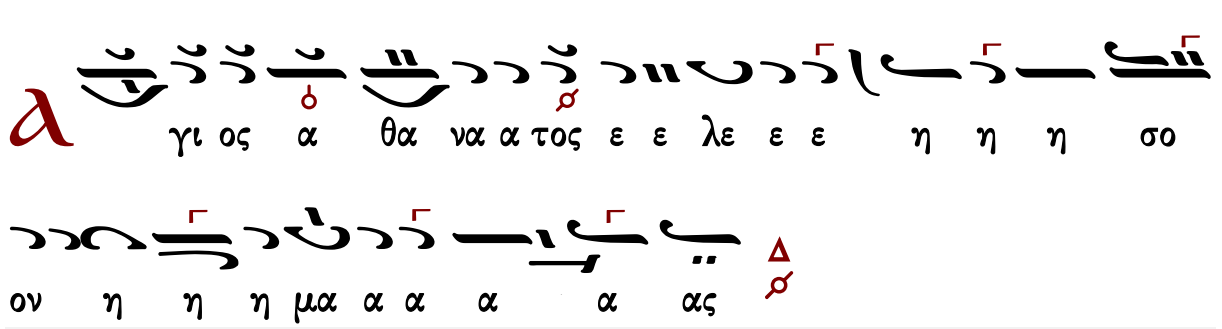

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἔξοδος τοῦ Ἐπιταφίου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουήλ Πρωτοψάλτου Ι (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ πα

Αναστασιματάριον Ιωάννου Πρωτοψάλτου 1905 σ.305*

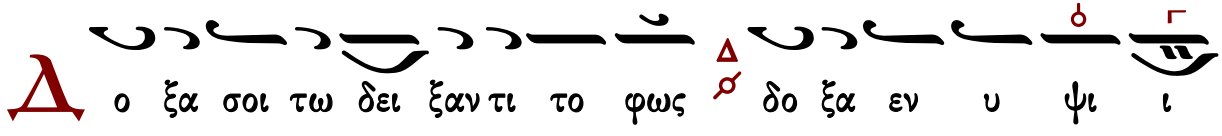

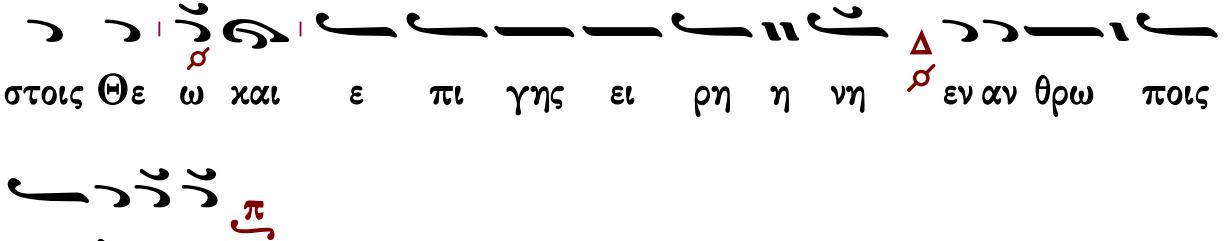
στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις
ευ δο κι α

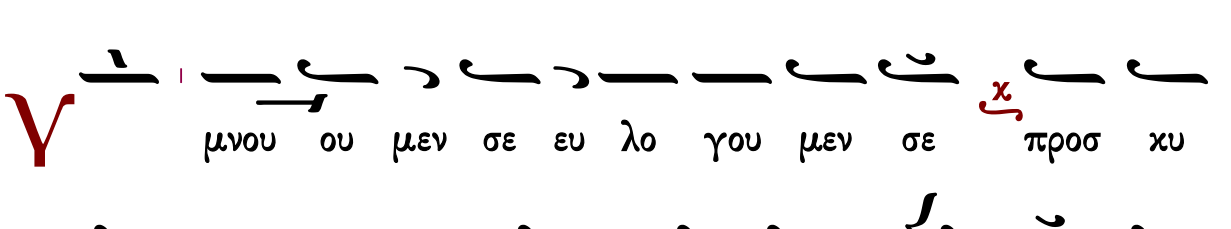
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την μεγα α λην σου δο ξαν

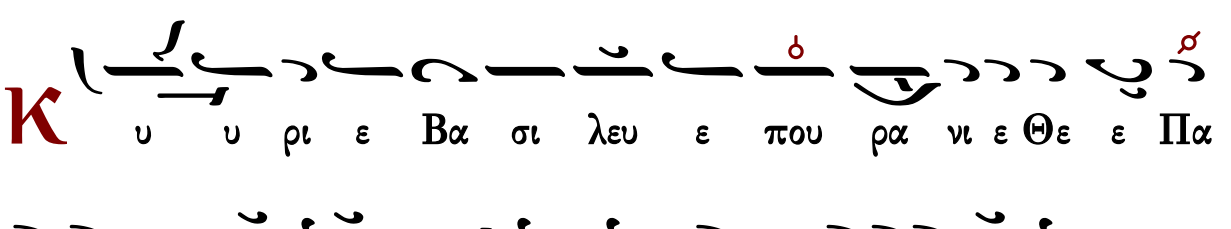
Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η
σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευ μα

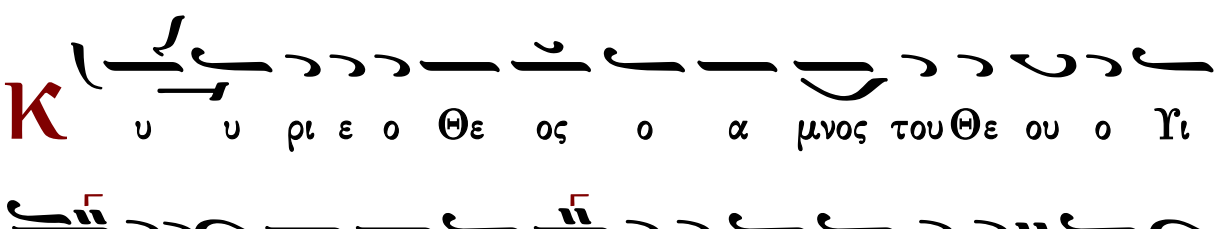
Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του

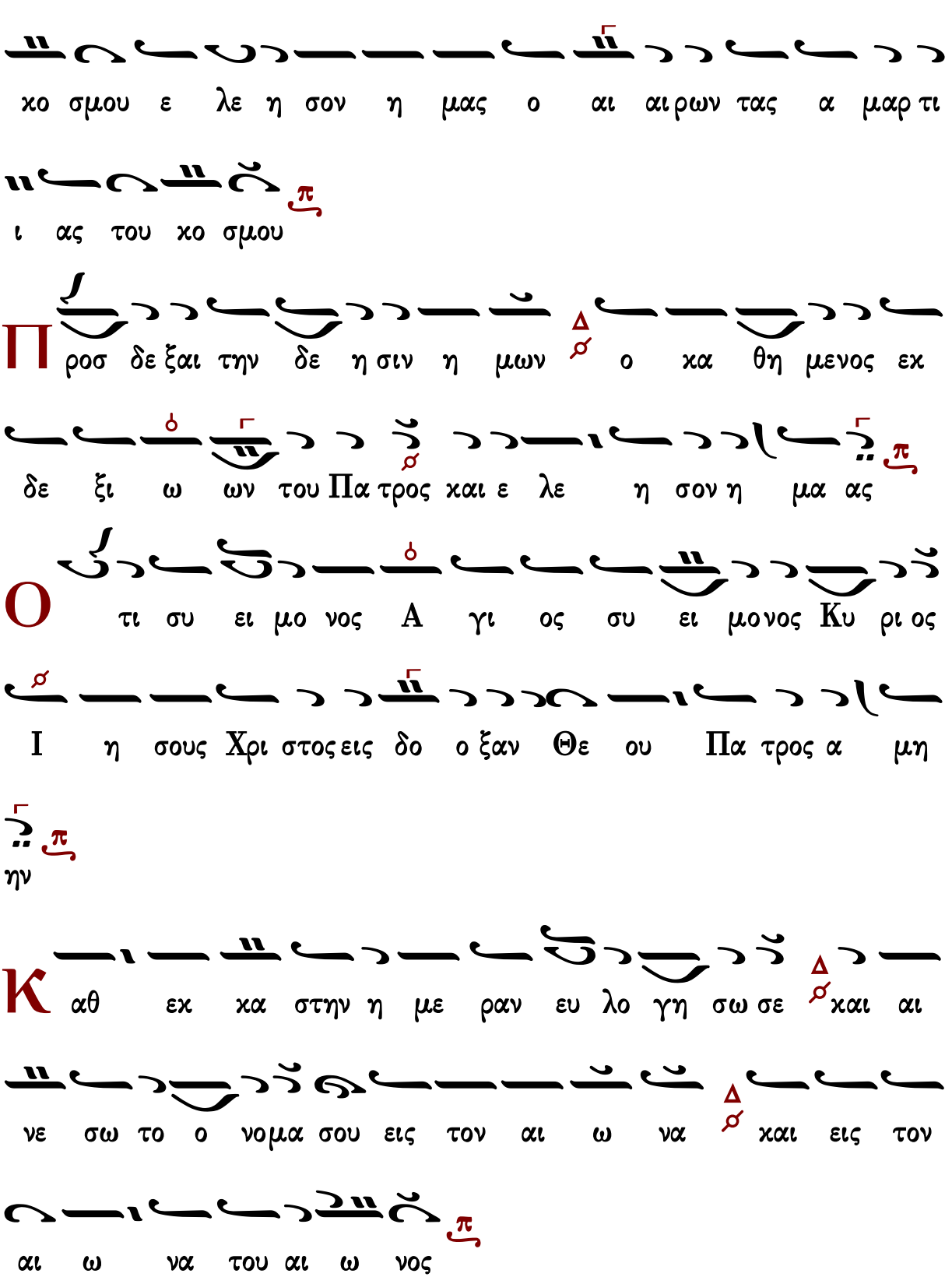
χο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι
ι ας του χο σμου
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη
ην
Κ αθ εκ κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νομα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη

α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το

ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ α

περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι και

ω μα τα σου (γ′)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε

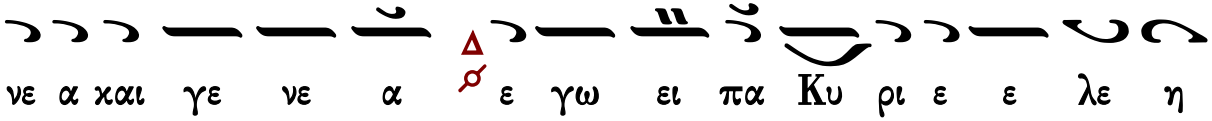

νε α χαι γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

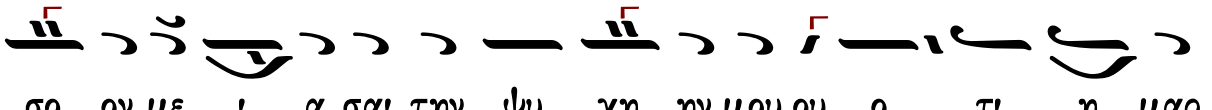

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ

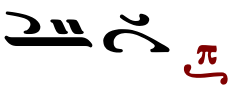

τον σοι

Κ

υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

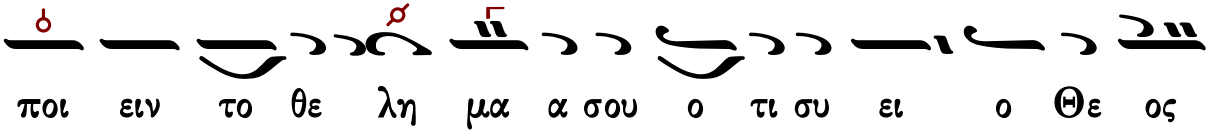

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο

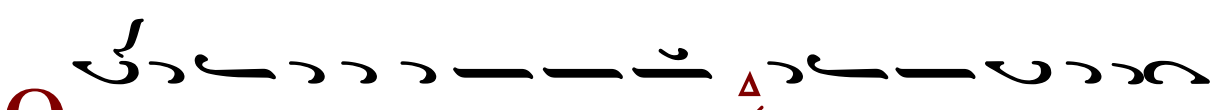

τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

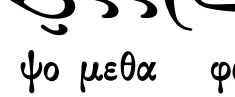

ψο μεθα φω ως

Π

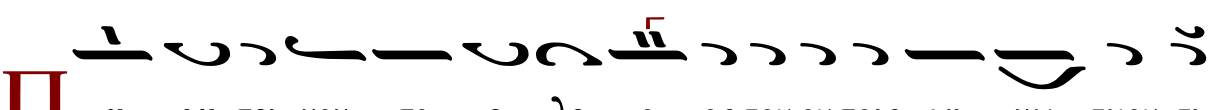

α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου σι

σε

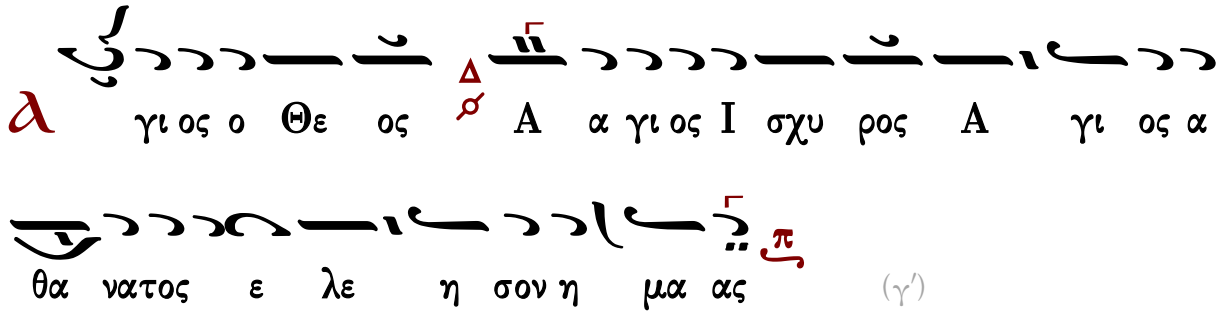
γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α
θα νατος ε λε η σον η μα ας

(γ′)

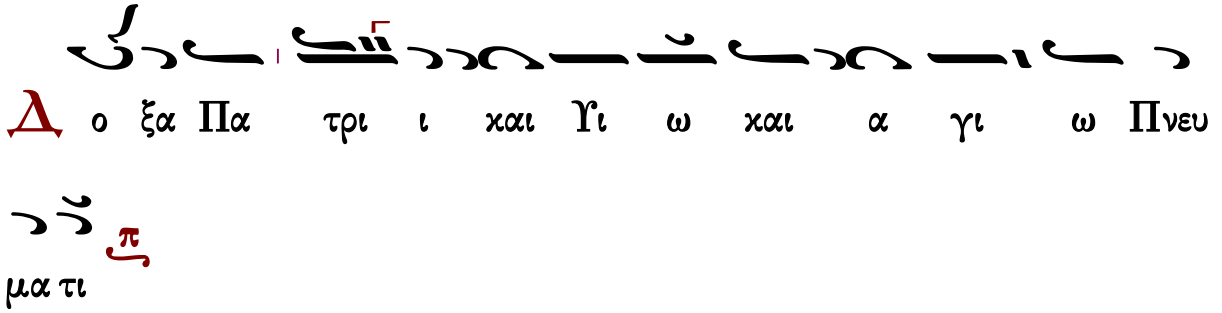
ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι

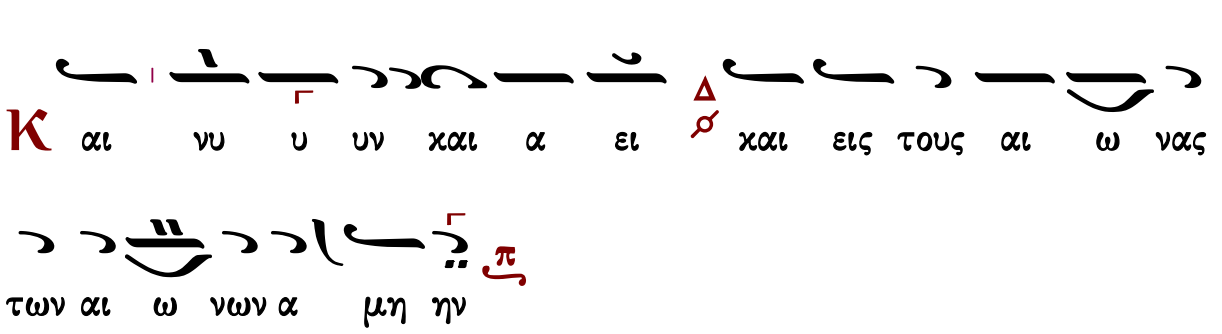
αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μη ην

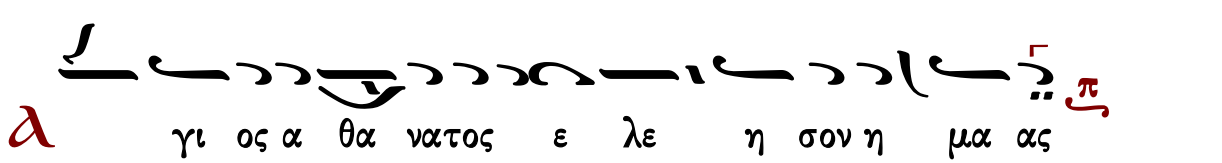
γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Ἄσματικόν

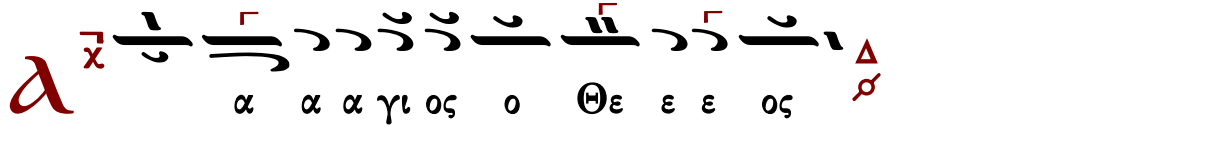
α α α γι ος ο Θε ε ε ος

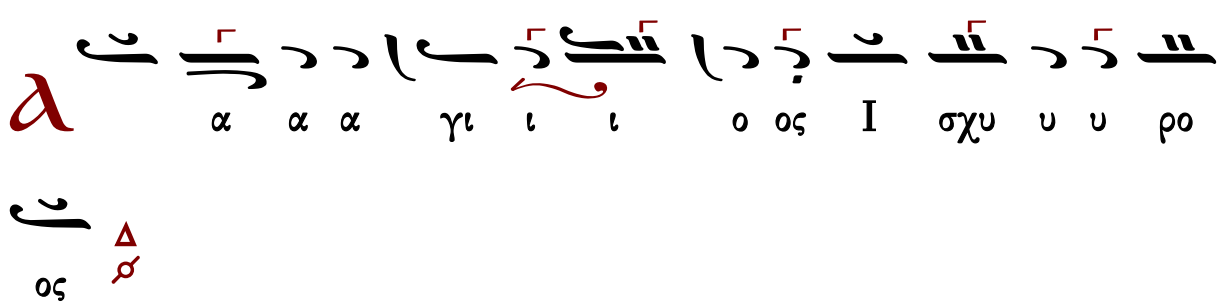
α α α γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο
ος

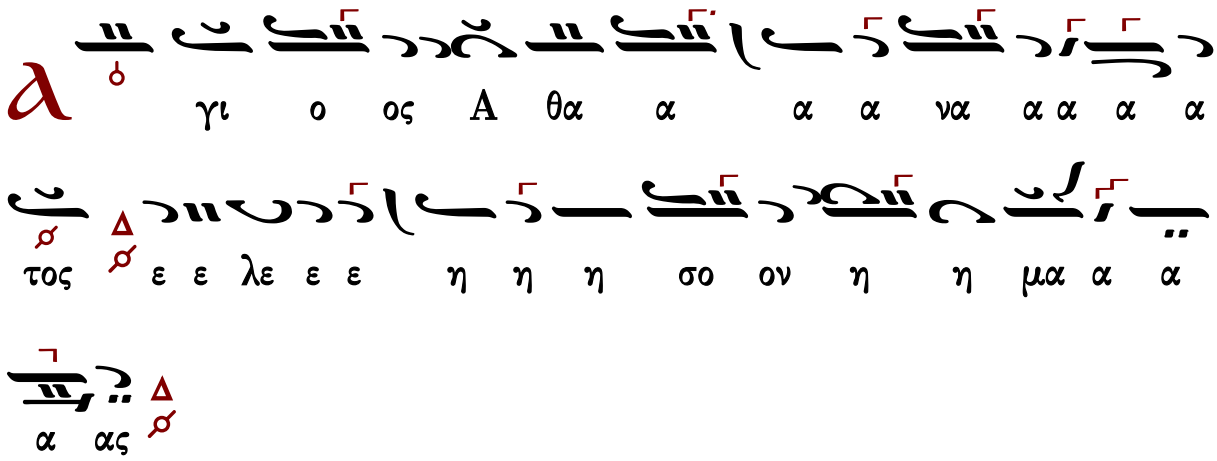

Μανουήλ Πρωτοψάλτου ΙΙ (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ π

Θρασυβούλου Στανίτσα
Απομαγνητοφωνήσεις
Κων.Σκαρμούτσος 2018*

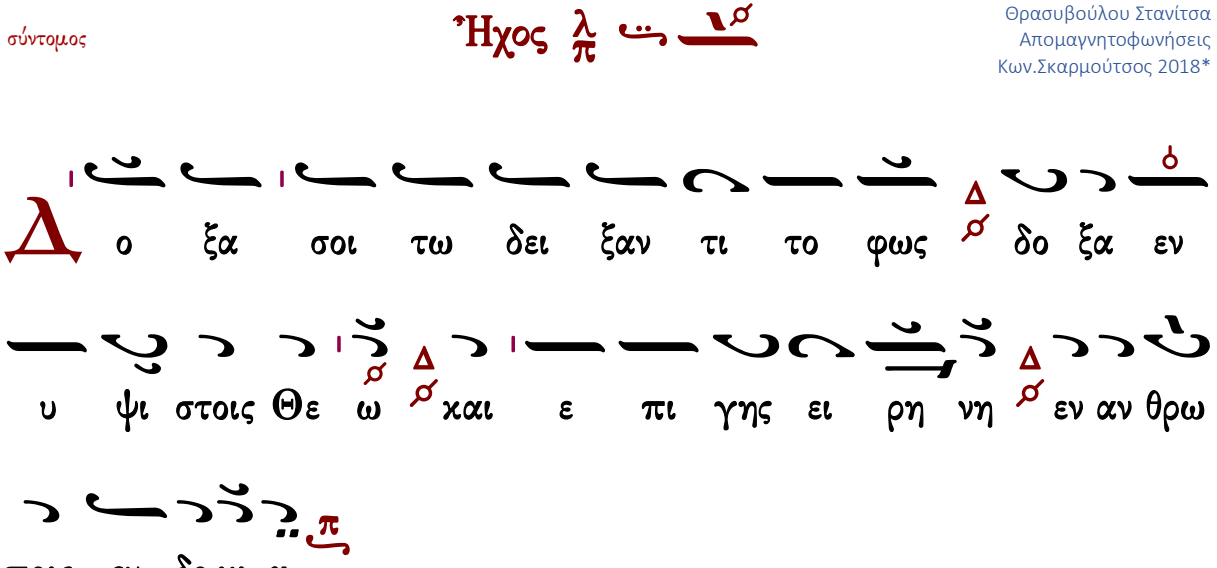

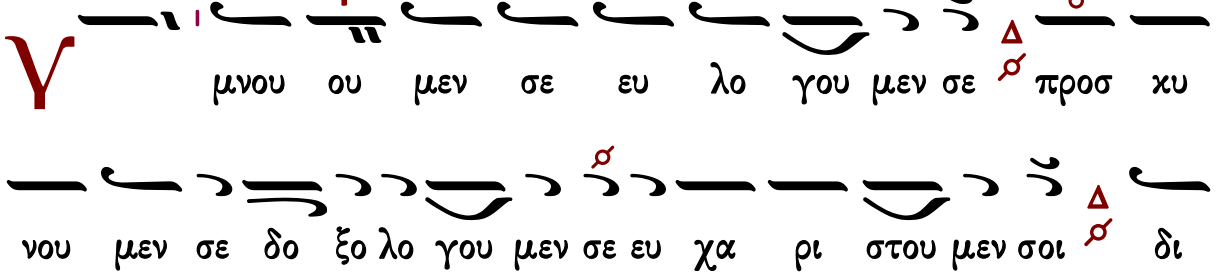

α την μεγα α λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε

Πα τερ παν τοκρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η

σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του κο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη

μενος εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

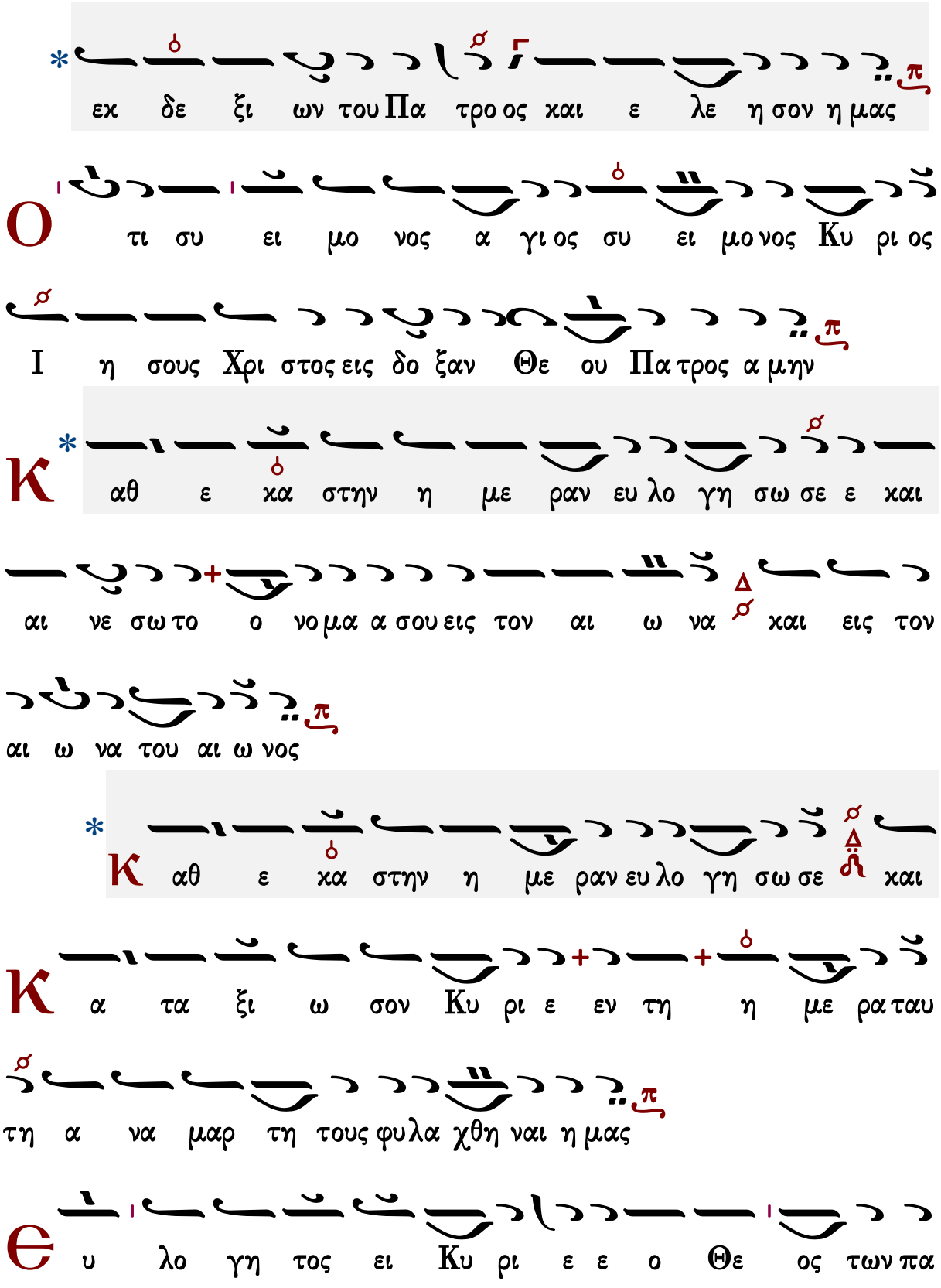
εχ δε ξι ων του Πα τρο ος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε ε και
αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος
Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε ο Θε ος των πα

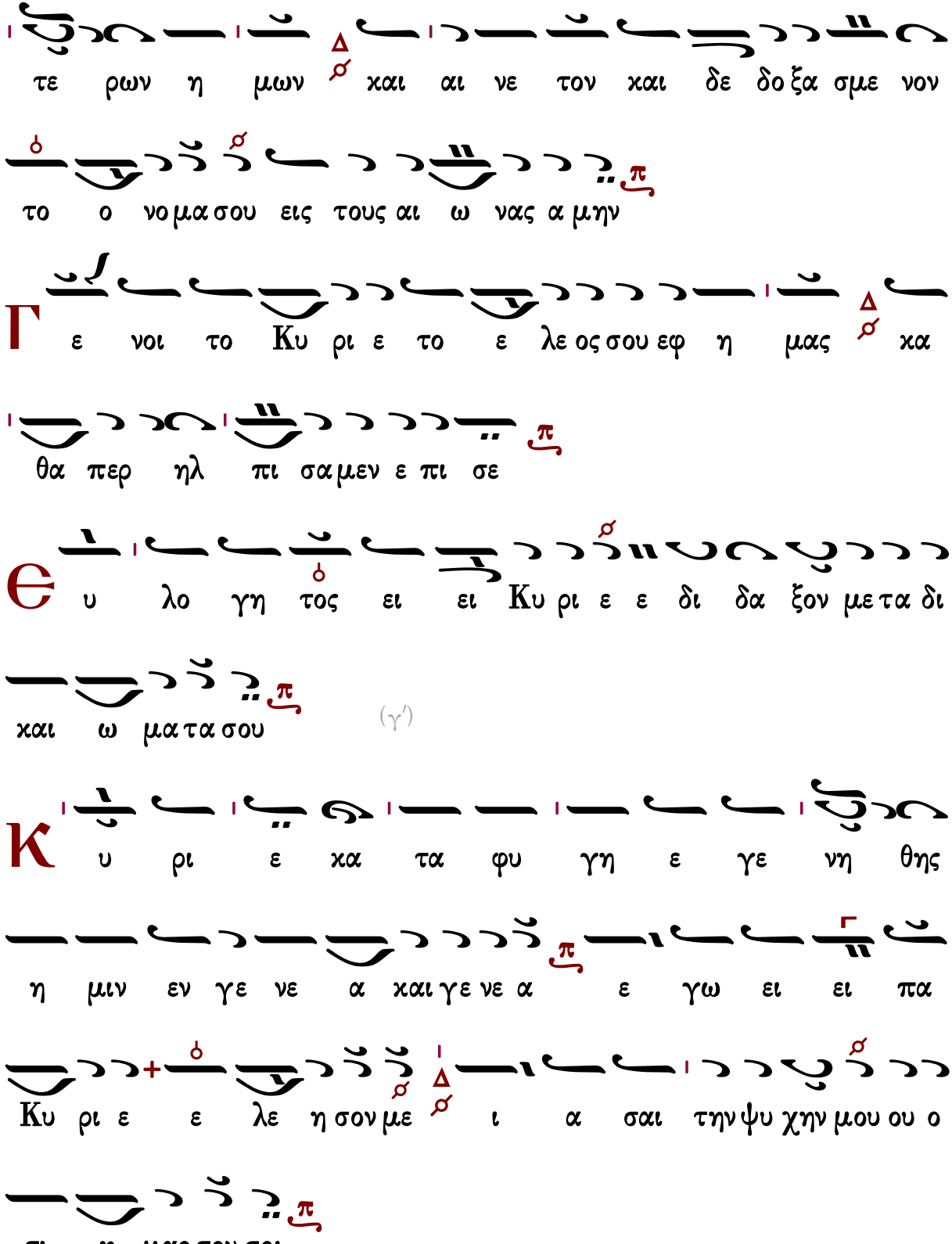
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον
το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
Є υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σου
(γ′)
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης
η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει ει πα
Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο
τι η μαρ τον σοι

Κ
υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο Θε ος μου
Ο
τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως
Π
α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω
σκου σι σε Α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ
ρος α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου
α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος
α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

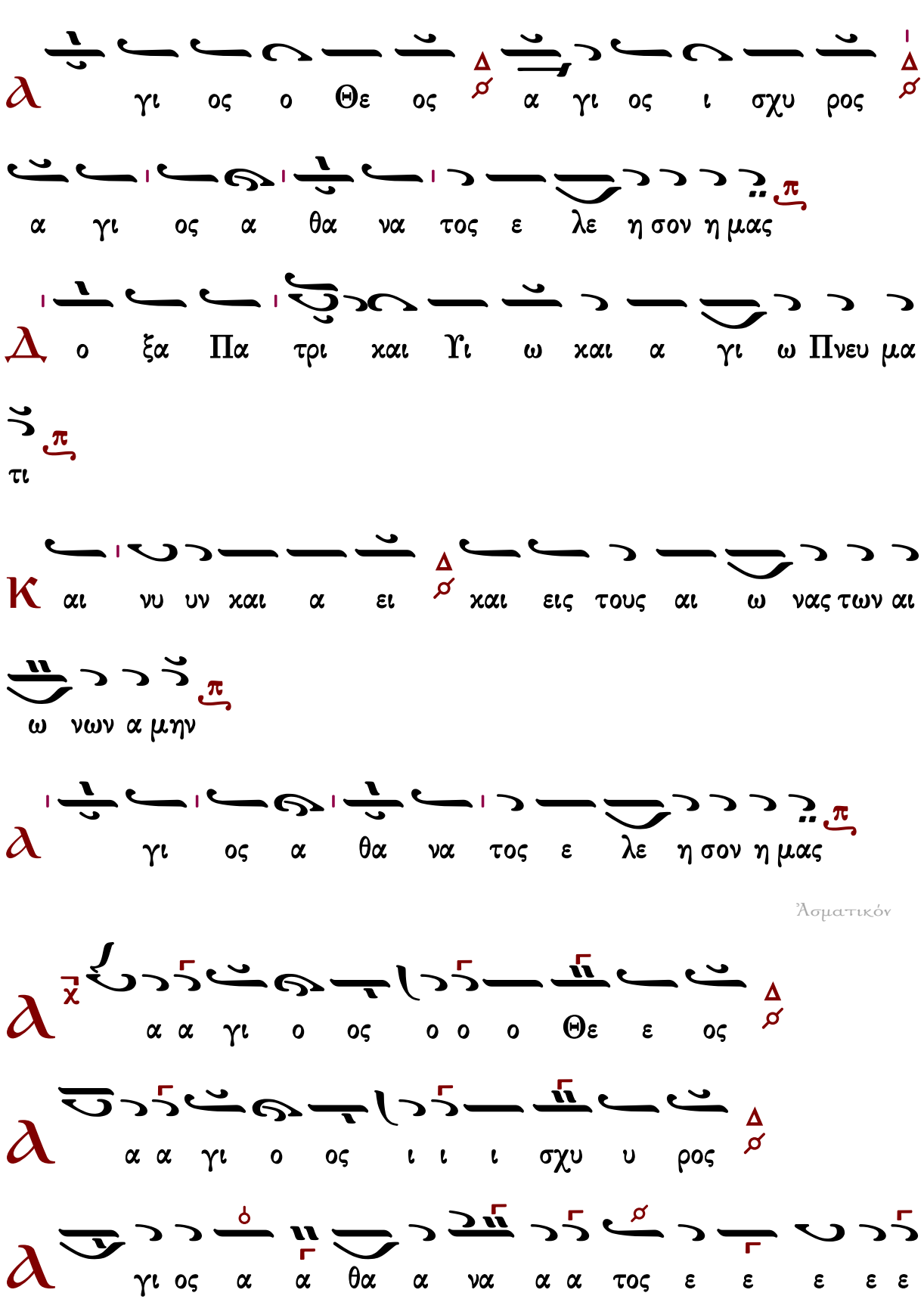
γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος
α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
Ἀσματικόν
α α γι ο ος ο ο ο Θε ε ος
α α γι ο ος ι ι ι σχυ υ ρος
γι ος α α θα α να α α τος ε ε ε ε ε

Ἀσματικόν ἕτερον I

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Απομαγνητοφωνήσεις
Κων.Σκαρμούτσος 2018*

Ἀσματικόν ἕτερον II

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Απομαγνητοφωνήσεις
Κων.Σκαρμούτσος 2018*

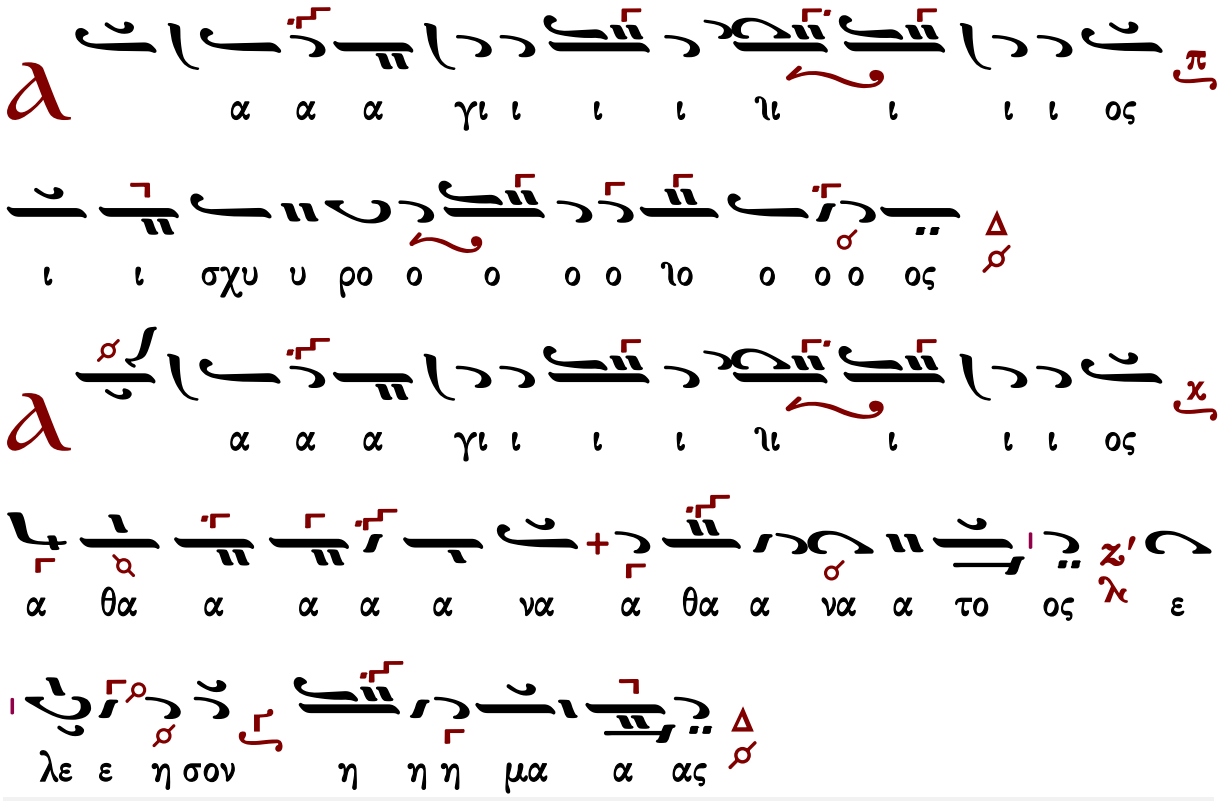

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — ἔξοδος τοῦ Ἐπιταφίου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.63*

Υ

μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν

σοι δι α την με γα α α λην σου δο ξαν

Κ

υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε ε ε Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο

γε νες Ι η σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ

μα

Κ

υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την

α μαρ τι ι ι αν του κο ο ο σμου ε λε η σον

η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ι ας του χο

σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω

ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ

τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο

ξα σμε ε νον το ο νο μα α α σου εις τους αι

ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα σου

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε

ε δι δα ξο ο ο ον με τα δι και ω μα τα σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α

και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε

ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο

τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον

με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο

Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σχου σι σε

Δ γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος

α θα νατος ε λε η σον η μας (β′)

Δ γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

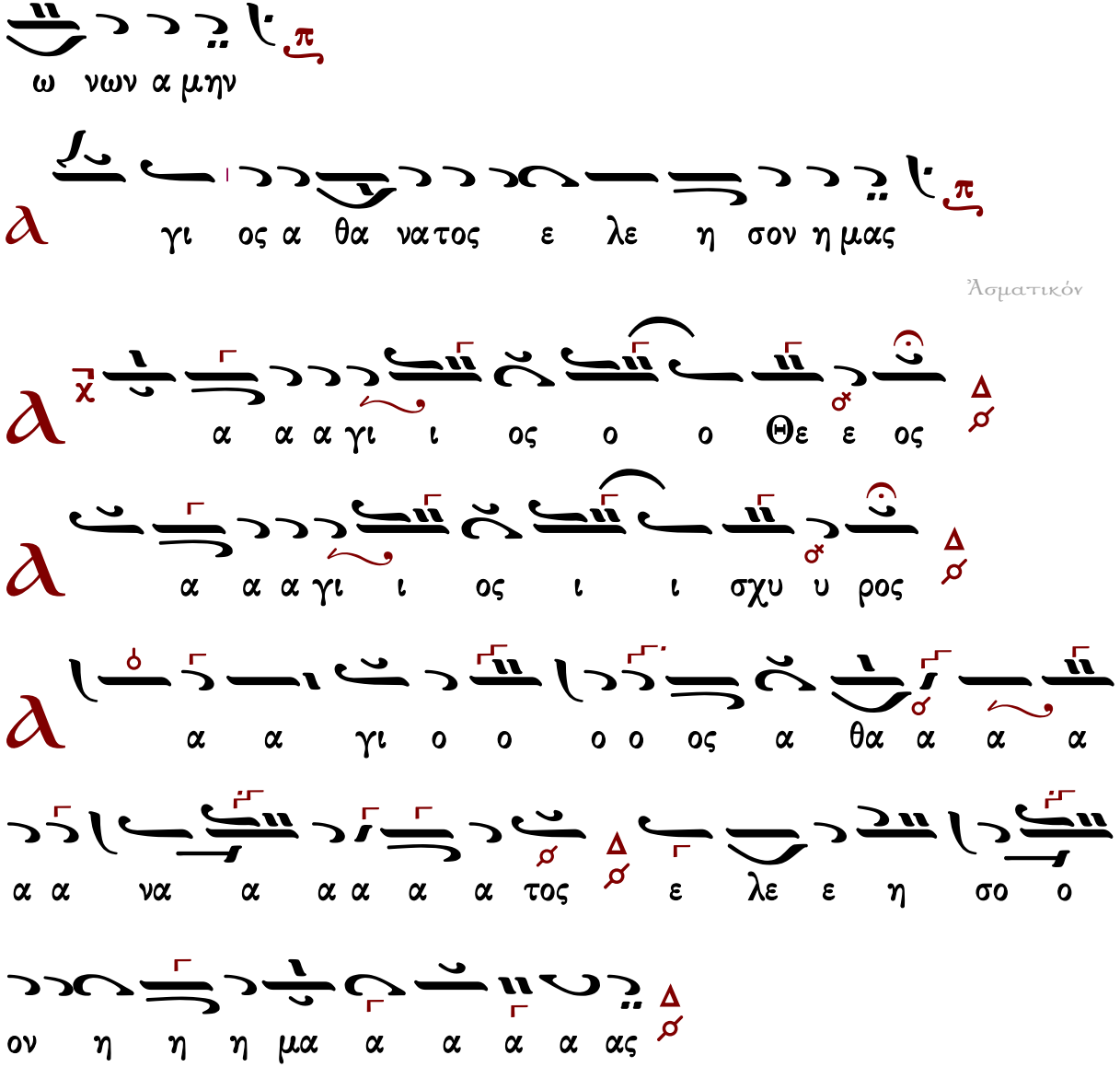

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἔξοδος τοῦ Ἐπιταφίου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος λ ⸗ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.456*

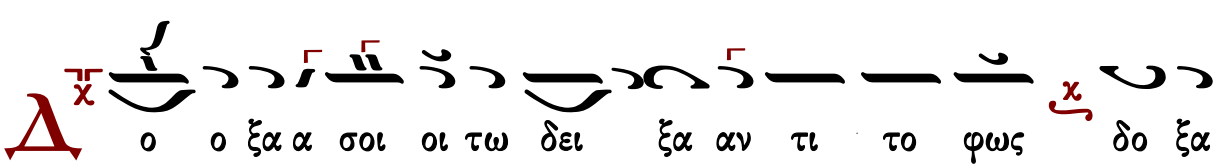

εν υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ει ρη

η νη εν αν θρω ποις ευ δο κι ι ι α

Υ μνου ου με εν σε ευ λο ο γου μεν σε προσ κυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι

στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου δο ο ο

ξαν

Κ υ υ ρι ε ε βα σι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε Πα τερ παν το κρα α α τορ Κυ ρι ε Υι

ε μο ο νο γε νες Ι η η σου Χρι στε και αι

α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ε ε ο Θε ος ο α μνο ος του

Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι αι

ρων την α μαρ τι ι αν του χο ο ο σμου ε λε η η

σον η μα ας ο ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι

ι ας του χο ο ο σμου

Π ρο οσ δε ε ξαι αι την δε η η σιν η μων ο κα

α θη με νος εκ δε ξι ω ω ων του Πα τρος και

ε λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος α α γι ι ος συ

ει ει μο νο ος Κυ υ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη ην

Κ αθ ε κα α α στην η με ρα αν ευ λο γη

σω σε και αι νε ε σω το ο ο νο μα α σου εις τον

αι ω ω ω να και εις τον αι ω ω να του αι

ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ υ ρι ι ε εν τη

η με ρα α τα αυ τη α να μαρ τη η η τους φυ λα

χθη η ναι η μα ας

Θ υ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ε

ο Θε ο ος των πα τε ε ε ρων η μω ων και αι

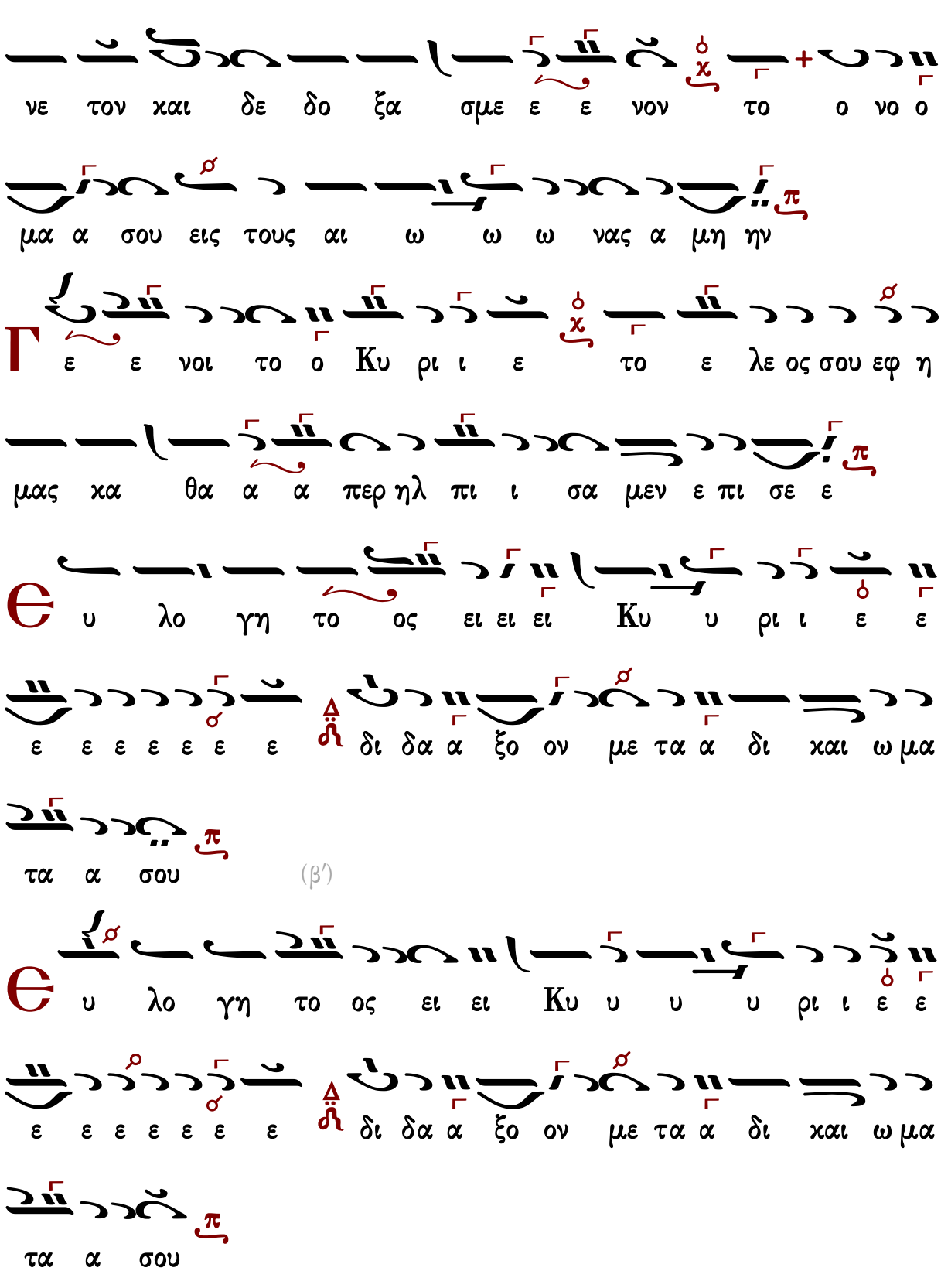
νε τον και δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο ο
μα α σου εις τους αι ω ω ω νας α μη ην
Γ ε ε νοι το ο Κυ ρι ι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα α α περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε
Θ υ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε ε ε ε ε δι δα α ξο ον με τα α δι και ω μα
τα α σου (β′)
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ε ε
ε ε ε ε ε ε ε δι δα α ξο ον με τα α δι και ω μα
τα α σου

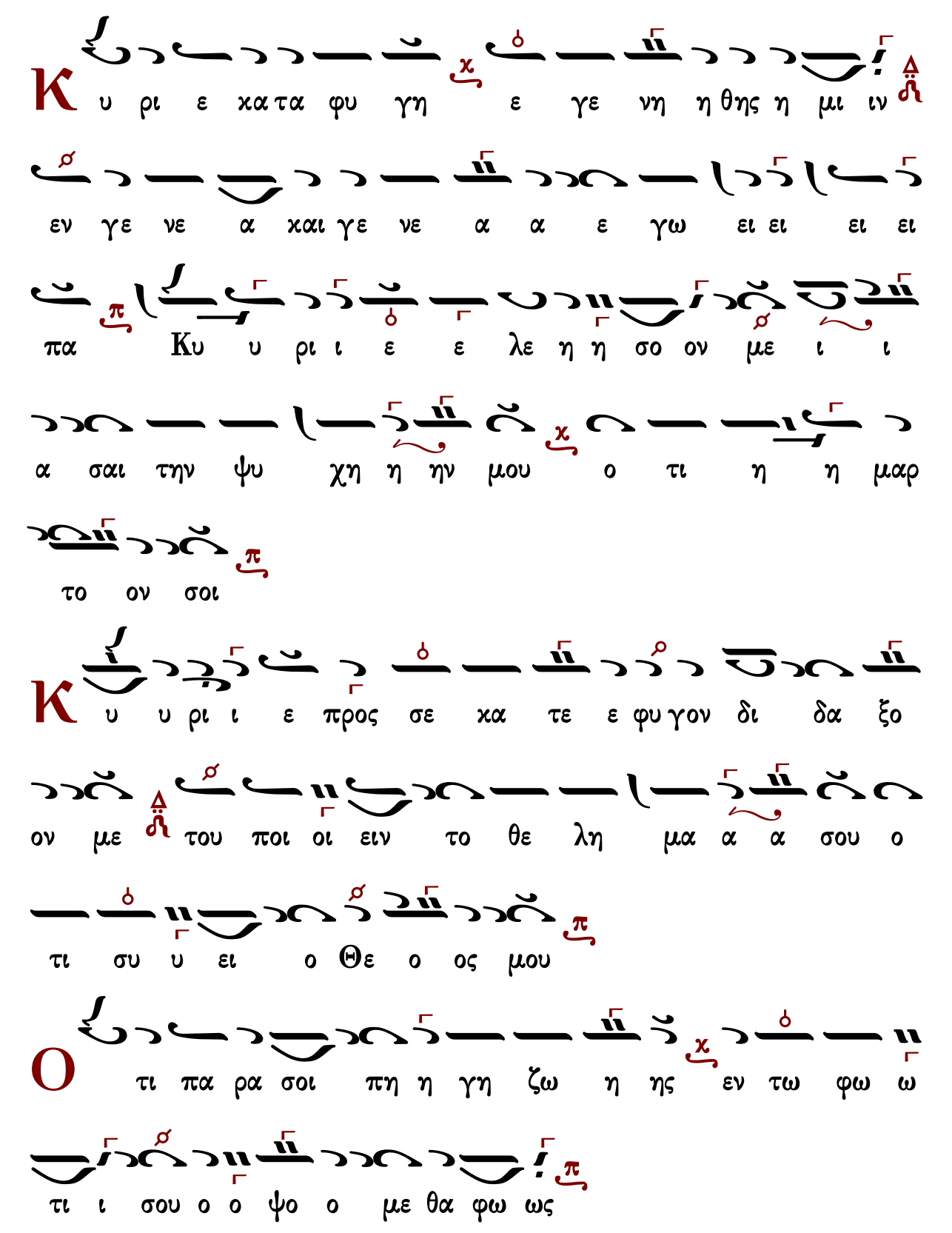
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μι ιν
εν γε νε α και γε νε α α ε γω ει ει ει ει
πα Κυ υ ρι ι ε ε λε η η σο ον με ι ι
α σαι την ψυ χη η ην μου ο τι η η μαρ
το ον σοι
Κ υ υ ρι ι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο
ον με του ποι οι ειν το θε λη μα α α σου ο
τι συ υ ει ο Θε ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη η γη ζω η ης εν τω φω ω
τι ι σου ο ο ψο ο με θα φω ως

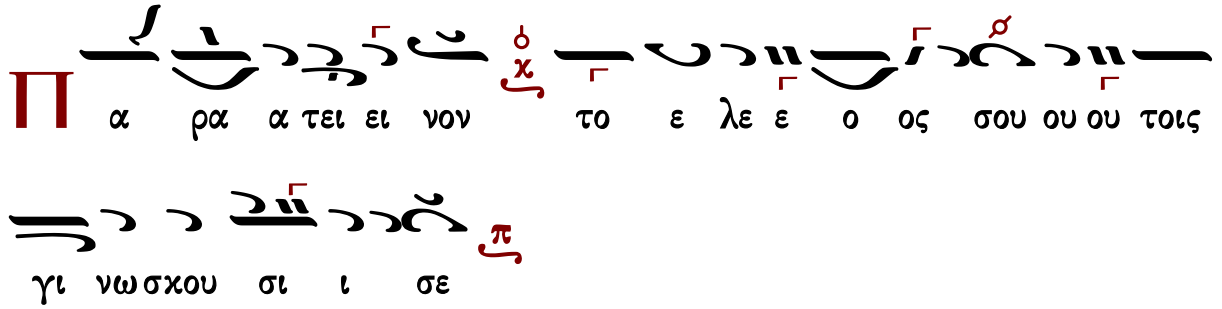
Π
α ρα α τει ει νον το ε λε ε ο ος σου ου ου τοις
γι νω σχου σι ι σε

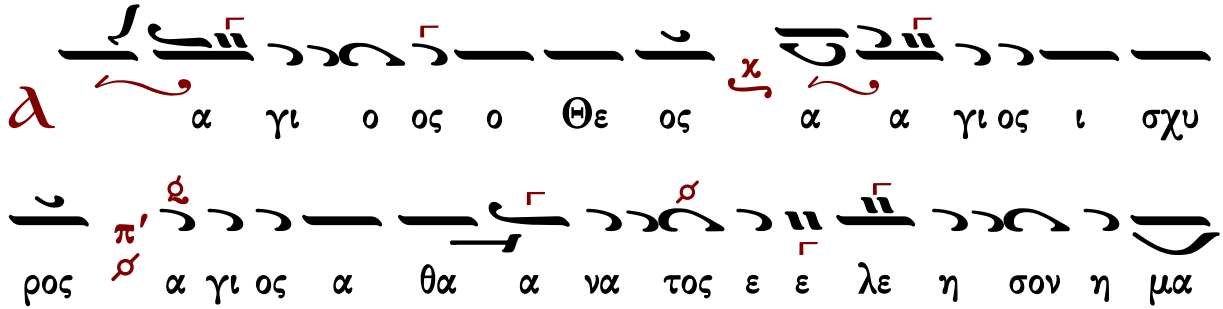
Δ
α γι ο ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ
ρος α γι ος α θα α να τος ε ε λε η σον η μα
ας (γ′)

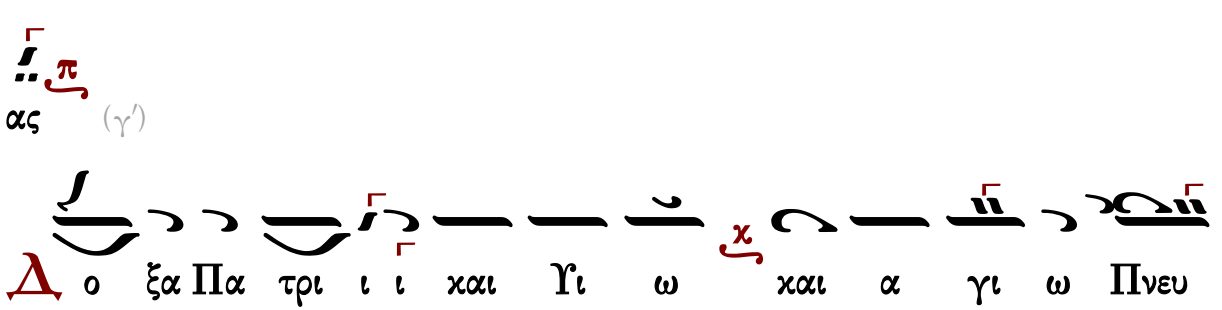
Δ
ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι

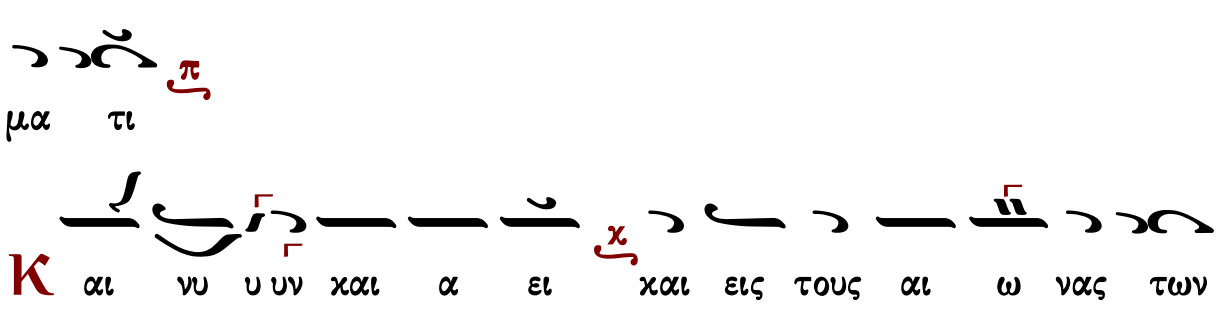
Κ
αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω ω νων α μη ην

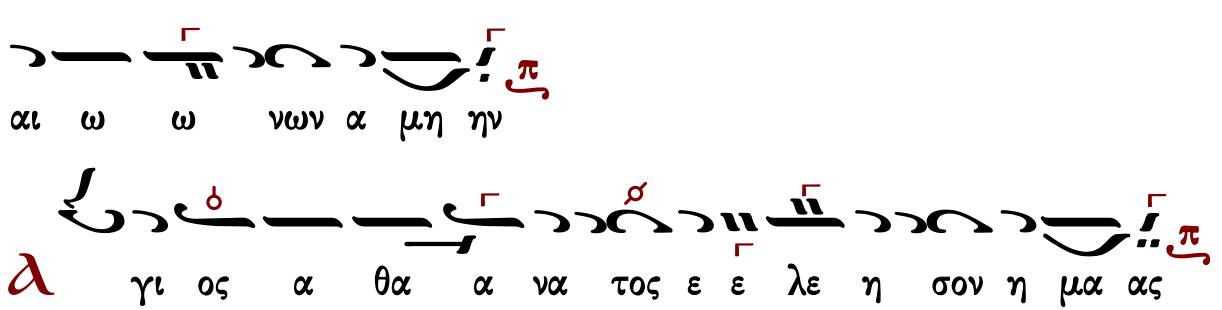
Δ
γι ος α θα α να τος ε ε λε η σον η μα ας

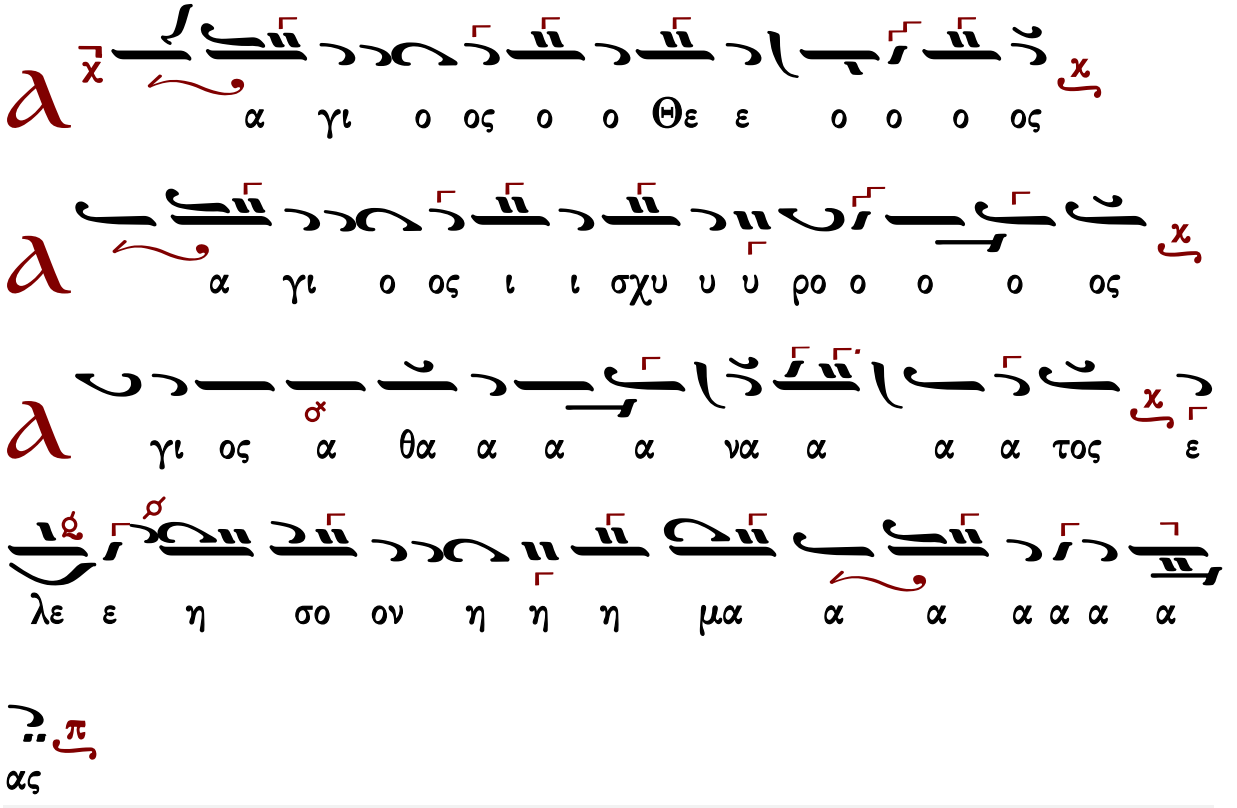

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1875)

ἀργὴ

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Αγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Ἐν ἄνθος... 1896 σ.198*

η η η η νη εν αν αν θρω ποι οις ευ δο κι ι

ι ι α

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου ου ου ου ου με ε

ε εν σε προ οσ κυ υ νου ου ου ου με ε εν

σε ε δο ξο λο γου ου ου με ε εν σε ε

ευ χα ρι ι ι στου με εν σοι οι δι α την με

γα α α α λην σου δο ο ο ο ξαν

Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι

ε ε ε Θε ε ε ε ε ε Πα α τε ερ Πα αν το

ο κρα α α α τορ Κυ ρι ε Υι υι ε μο ο νο ο

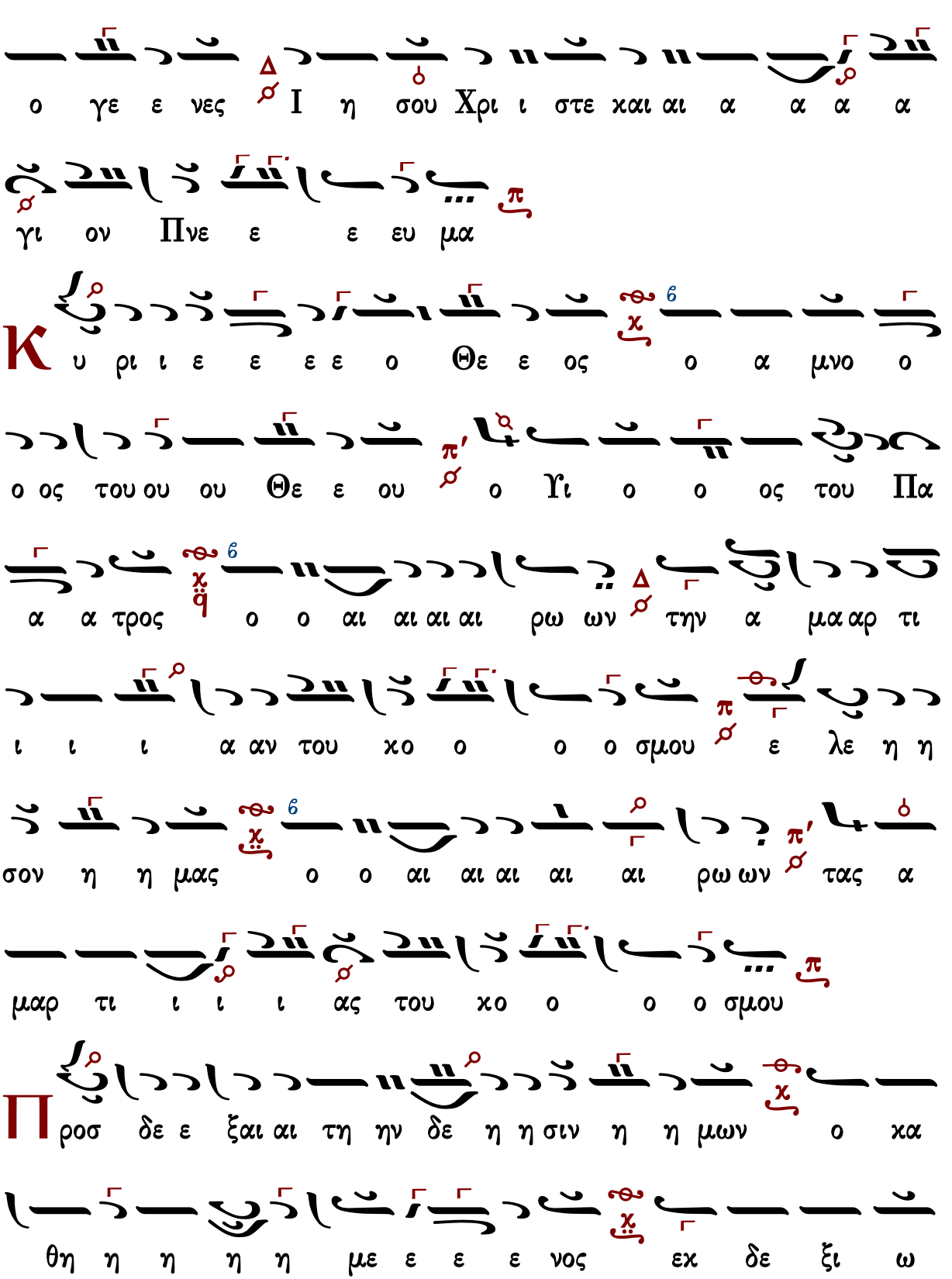
ο γε ε νες Ι η σου Χρι ι στε χαι αι α α α α
γι ον Πνε ε ε ευ μα
Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο
ο ος του ου ου Θε ε ου ο Υι ο ο ος του Πα
α α τρος ο ο αι αι αι αι ρω ων την α μα αρ τι
ι ι ι α αν του χο ο ο ο σμου ε λε η η
σον η η μας ο ο αι αι αι αι αι ρω ων τας α
μαρ τι ι ι ι ας του χο ο ο ο σμου
Π ροσ δε ε ξαι αι τη ην δε η η σιν η η μων ο κα
θη η η η η με ε ε ε νος εκ δε ξι ω

ω ω ων του ου ου Πα α τρο ο ο ος και ε

λε ε η σον η η η μα α α ας

O ο ο ο ο τι συ υ ει μο ο νο ος

α α α α α γι ι ι ι ος συ ει ει ει

ει ει ει μο ο νο ο ος Κυ υ ρι ι ι

ος Ι η σου ους Χρι ι στο ος εις δο ο ο

ξαν Θε ου ου Πα α τρος α α μη ην

K αθ ε κα α α στη ην η η με ε ε ε

ραν ε ευ λο ο γη η η η σω ω ω σε ε

και αι αι αι νε ε ε ε ε σω το ο ο ο

νο ο ο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω να

α χαι εις τον αι ω ω να α του ου αι ω ω

ω ω νος

Κ

α τα ξι ι ι ι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

ε εν τη η με ε ε ε ε ρα α τα α αυ

τη α να μα αρ τη η η του ους φυ λα χθη η η

η ναι αι η η μα α ας

Θ

υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε ε ο Θε ο ο ο ος των Πα α τε

ε ε ε ρω ω ων η η η μω ω ω ων

χαι αι αι αι αι νε ε τον χαι δε δο ξα α σμε ε ε
νο ον το ο ο νο ο μα α α α σου ου ου εις
τους αι αι ω ω ω ω ω ω να ας α α μη η ην
Γ ε νοι το ο ο Κυ ρι ι ε ε το ε λε ε ος
σου εφ η η μας καθ α α α α α περ ηλ
πι σα α με ε ε εν ε πι ι σε ε
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι
ε ε δι δα α ξο ο ον με ε τα δι χαι ω ω
μα τα α α α α σου (γ′) α α α σου
Κ υ ρι ι ε χα τα φυ υ γη ε γεν νη η η

θης η η η μι ιν εν γε νε α α α και γε
ε νε ε α ε γω ει παα Κυ υ υ υ υ ρι ι ι
ι ε ε λε ε ε ε η σο ο ο ο ον
με ι α α σαι αι αι τη η ηνψυ χη η ην μου
ο τι ι η η μααρ το ο ο ον σοι
Κ υ υ ρι ι ι ε ε προς σε κα τε ε
ε φυ υ υ γον δι ι δα α ξο ο ο ον με του
ποι ειν το ο θε λη η μα α α σου ου ο τι συ υ
ει ει ο ο Θε ο ο ος μου
Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω ω η ης εν τω φω

τι ι ι ι ι σου ο ψο ο ο με θα α φω ω
ως

Π α ρα α α α α α α α α α τει ει πα
ρα α α τει ει νον το ε λε ο ο ος σου ου
τοις γι νω ω σχου σι ι ι ι ι σε
ι ι ι σε

α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος A γι ι ο ο ο ος
I σχυ υ ρο ο ος A α γι ο ος A α θα
α να α το ος ε λε η η σο ον η η η
μα α α ας

Δ ο ξα α Πα α α τρι ι ι ι χαι Υι υι ω

χαι α γι ι ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ ην χαι α α ει χαι εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

α α γι ος Α α θα α να α το ος ε

λε η η σον η η η μα α α ας

Ἀσματικόν

α α α α α α α α α γι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α γι ι ο ος ο ο ο

ο ο ο Θε ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο

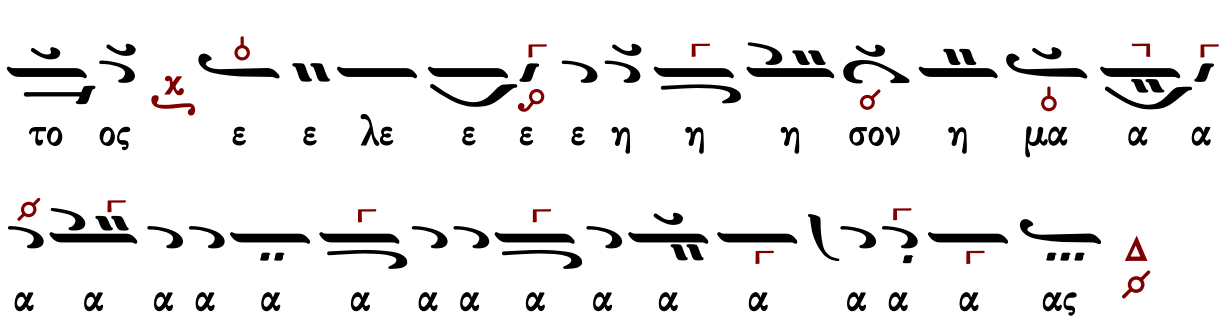

Γεωργίου Βιολάκη (†1905)

ἀργὴ

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὄρθρος 1909 σ.307*

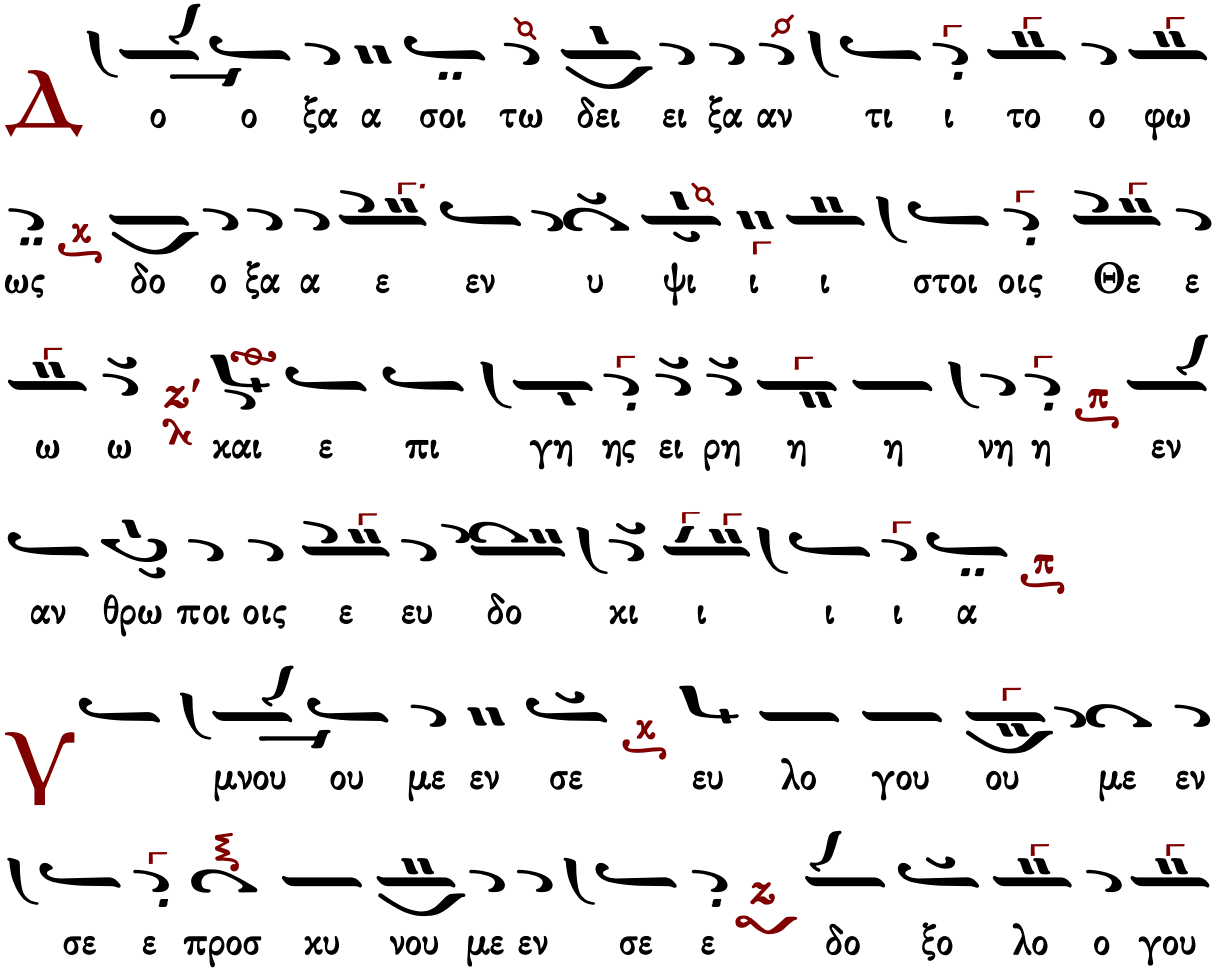

ου με ε εν σε ε ευ χα α ρι στου ου με εν σοι

οι δι α την με γα α α α α λη η ην σου δο

ο ο ο ξαν

Κ υ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα

νι ι ε ε Θε ε ε Πα α τερ παν το κρα

α α α τορ Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο ο

γε ε νες Ι η σου ου Χρι ι στε ε και Α α

α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα α

Κ υ υ ρι ε ε ε ο ο Θε ε ος ο α

μνο ο ο ος του Θε ε ου ου ο Υι ο ο ος του

ου Πα α α τρος ο αι αι αι αι ρω ων την α μαρ

τι ι ι ι α αν του ου ου χο ο ο ο σμου ε

λε ε η η σον η η μα ας ο αι αι αι

αι αι ρων τας α μαρ τι ι ι ι ας του χο ο

ο ο σμου

Π ρο οσ δε ξαι την δε ε η η σιν η η μων ο

χα θη η με ε νος εχ δε ξι ω ω ων του

ου Πα α α τρος και ε λε ε η η σο ον η

η η μας

Ο τι ι συ υ ει ει μο ο νο ος α α γι ι ι ος

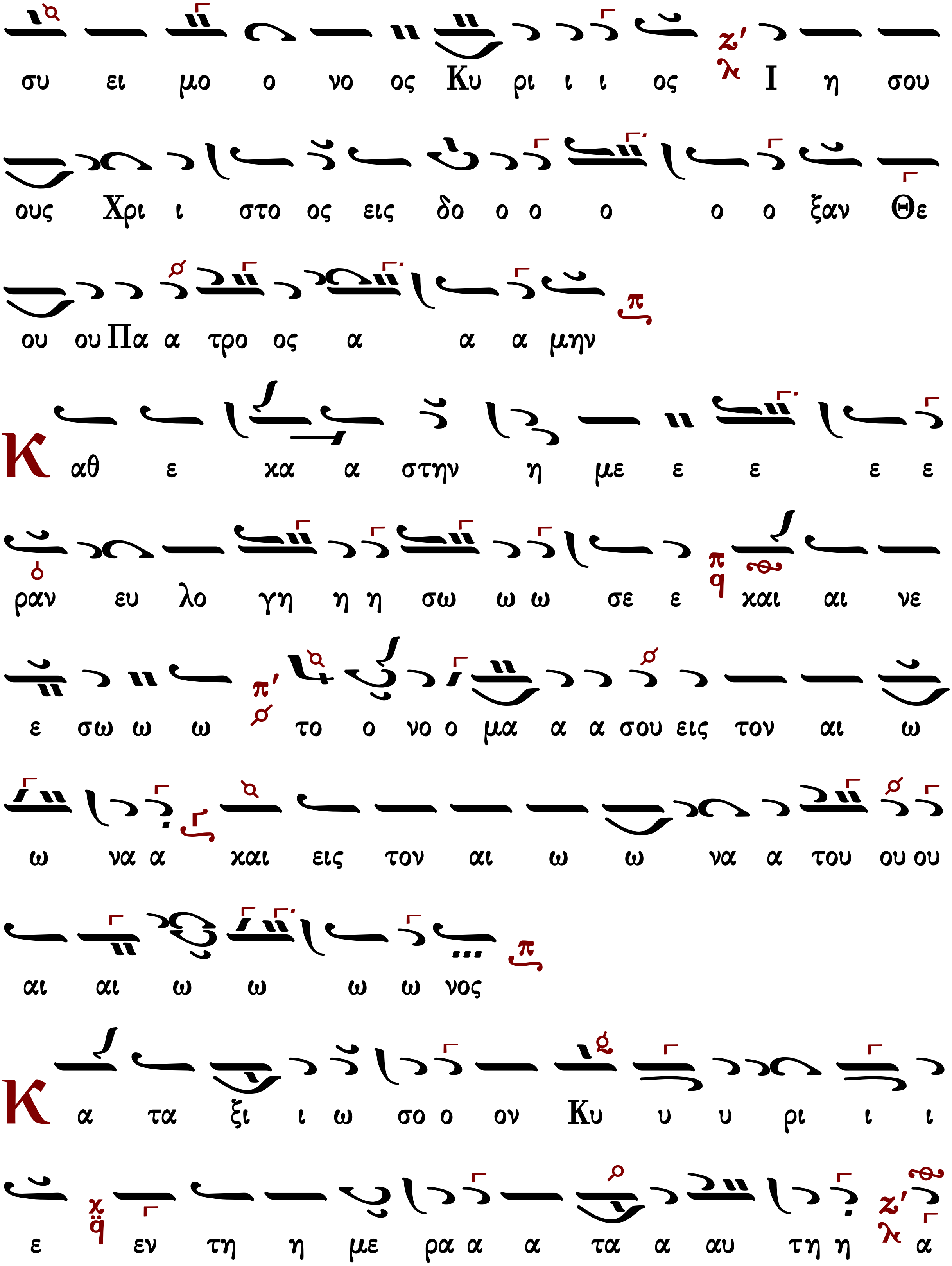
συ ει μο ο νο ος Κυ ρι ι ι ος Ι η σου
ους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ο ο ο ξαν Θε
ου ου Πα α τρο ος α α α μην
Καθ ε κα α στην η με ε ε ε ε
ραν ευ λο γη η η σω ω ω σε ε και αι νε
ε σω ω ω το ο νο ο μα α α σου εις τον αι ω
ω να α και εις τον αι ω ω να α του ου ου
αι αι ω ω ω ω νος
Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ υ ρι ι ι
ε εν τη η με ρα α α τα α αυ τη η α

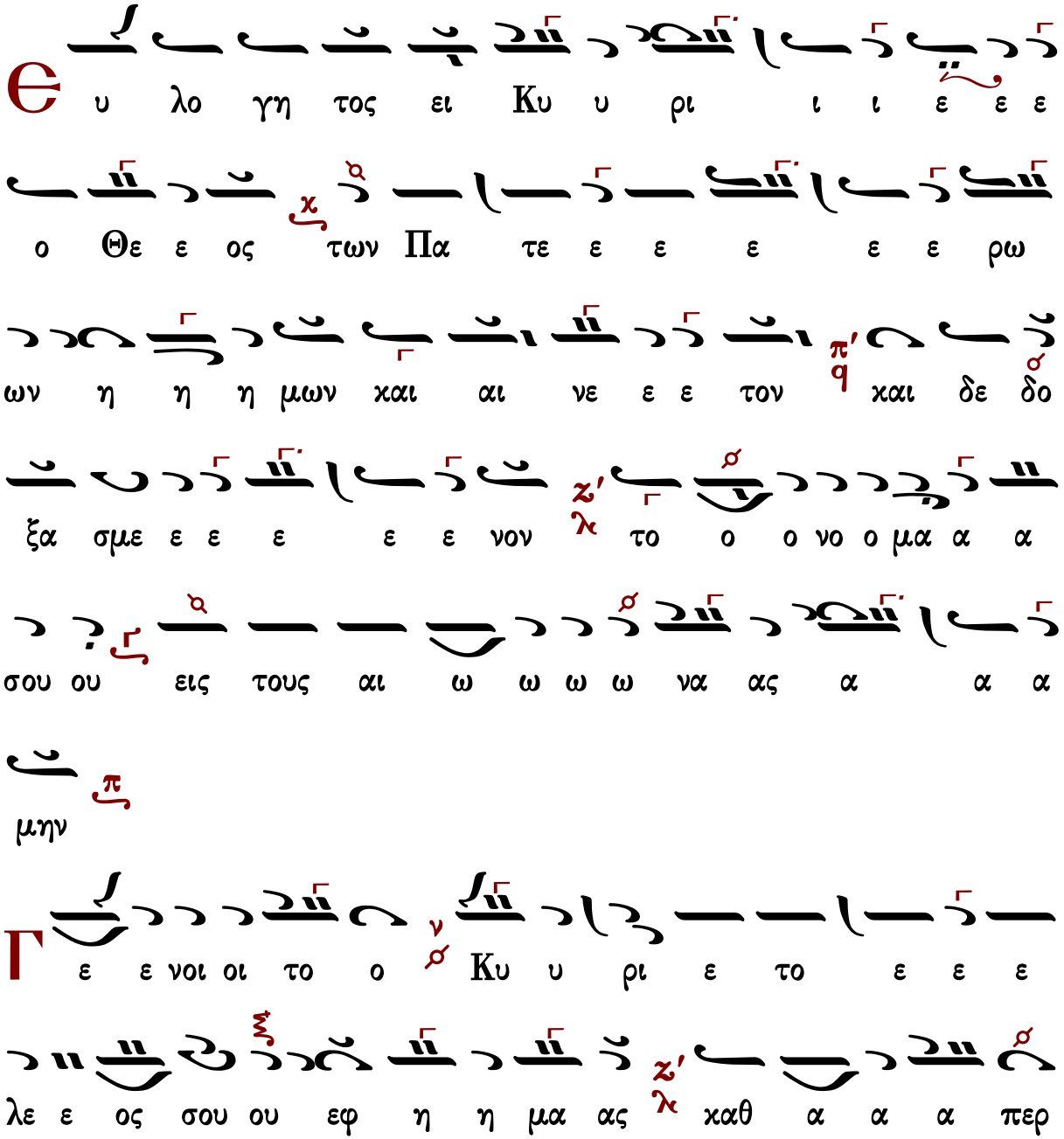
να μαρ τη η η τους φυ λα χθη η η ναι αι η
η η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι ε ε ε
ο Θε ε ος των Πα τε ε ε ε ε ε ρω
ων η η η μων χαι αι νε ε ε τον χαι δε δο
ξα σμε ε ε ε ε ε νον το ο ο νο ο μα α α
σου ου εις τους αι ω ω ω ω να ας α α α
μην
Γ ε ε νοι οι το ο Κυ υ ρι ε το ε ε ε
λε ε ος σου ου εφ η η μα ας χαθ α α α περ

π
σε ι ι πι ε ε εν ε με πα λη
Θ
ρι υ υ υ υ υ Κυ ει τος γη λο υ
ν ο ο ο ξο α α δα ι δι ε ι ι ι
ου ου σου α α α α τα ω ω και δι τα ρι με
(γ′)
Κ
η ε γεν η γη υ φυ τα α κα ε ε ρι υ
η με ιν εν γε νε α και αι γε ε νε ε
η μι η ης θη
ε ε ι ι ε ρι υ υ Κυ πα ει γω ε α
λε ε ε η σο ο ο ον με ι ι α α σαι
η ι ο ο ου ου μου ην η χη ψυ την αι
η μα αρ το ο ο ον σοι οι

Κ

υ ρι ε προς σε χα α τε ε φυ υ γο ον δι δα

α ξο ο ον με του ποι ει ειν το ο θε λη η

μα α α σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε ο

ο ο ος μου

Ο

τι πα ρα σοι πη γη η ζω ω η ης εν τω

φω τι ι ι ι ι ι σου ο ο ψο ο ο ο με ε

θα α α φω ως

Π

α ρα α α α α τει ει ει πα ρα α τει ει

νον το ε λε ο ο ος σου τοις γι νω ω σχου ου σι

ι ι ι σε

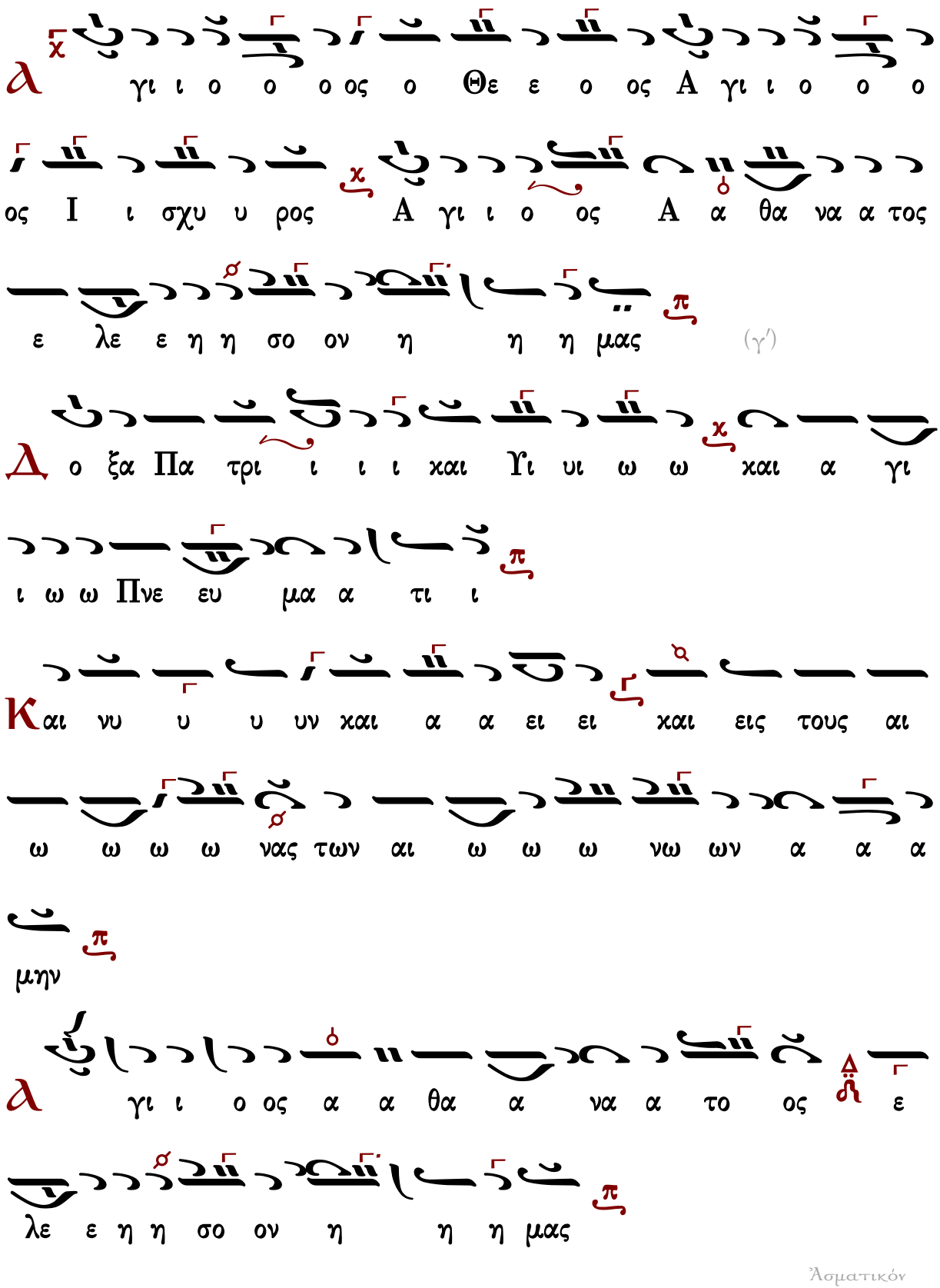
γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος Α γι ι ο ο ο
ος Ι ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ος Α α θα να α τος
ε λε ε η η σο ον η η η μας
(γ')
ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ω και α γι
ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι
Και νυ υ υ υν και α α ει ει και εις τους αι
ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α
μην
γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε
λε ε η η σο ον η η η μας

Ἀσματικόν

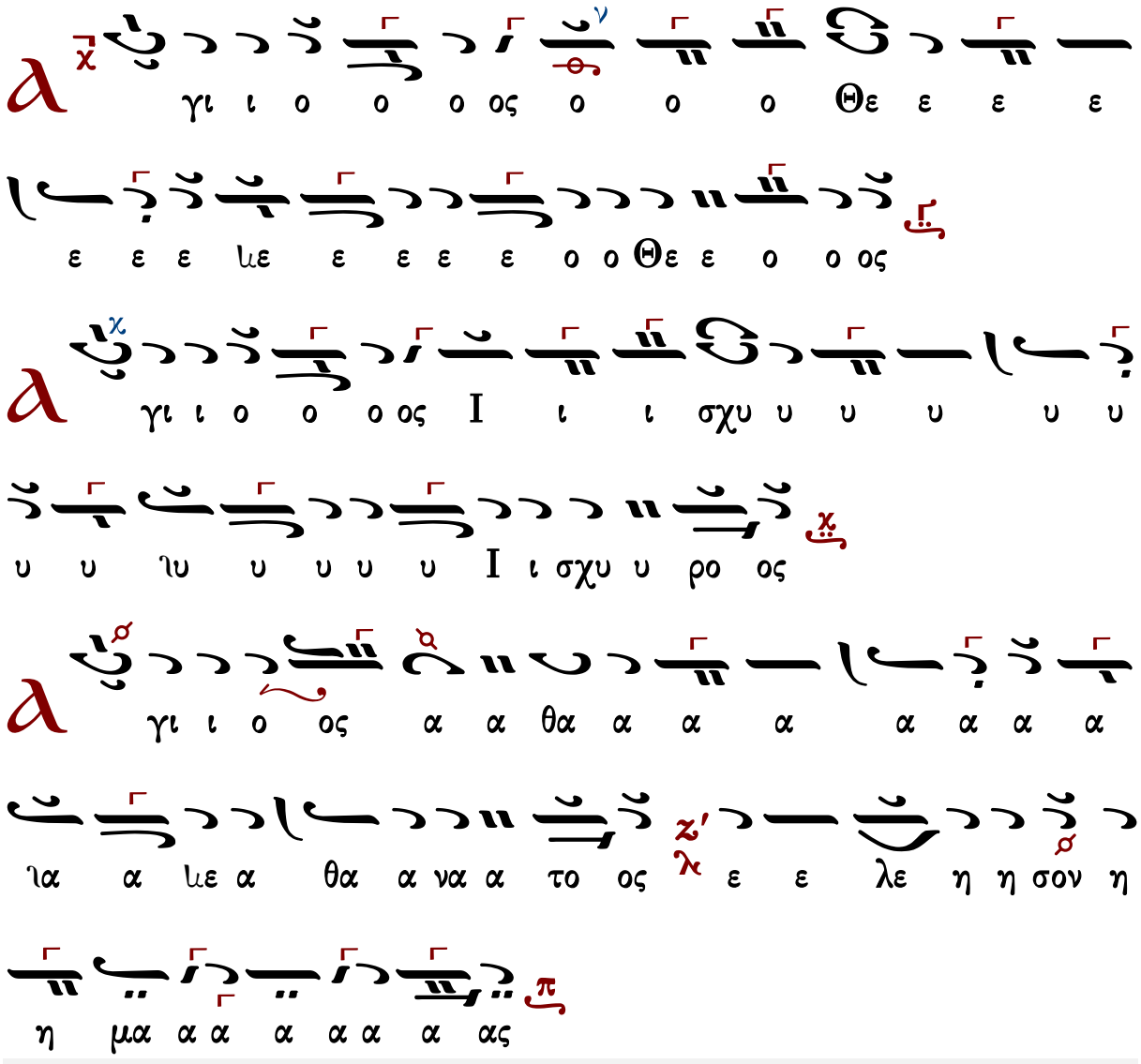

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἔξοδος τοῦ Ἐπιταφίου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τὸν ἥλιον κρύψαντα...

Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν

Γερμανοῦ Ν. Πατρῶν
συντετμημένον παρά
Μάρκου Βασιλείου

Ἦχος λ̇ π̇ q̇ Πα

Νεκταρίου Μοναχοῦ
Μουσικός Θησαυρός Εσπερινού
1935 σ.485*

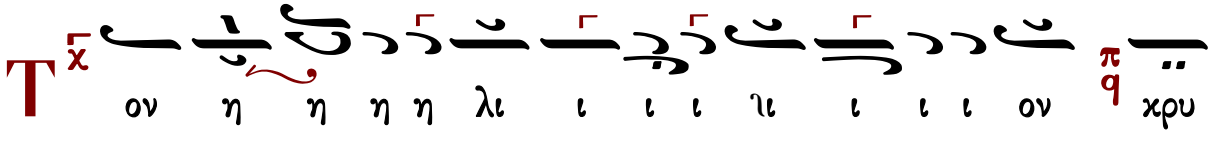

υ υ ψα αν τα τας ι δι ι ι ι ι ι ι ας α

χτι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ι α χτι ι νας

χαι το χα τα πε τα α σμα του Να ου δι ι αρ ρα

γεν τω του Σω ω τη η η ρο ος θα α να α α α α

α α α τω ο Ι ω ω σηφ θε α σα α α α

α με θε α σα α με ε νος προ ο ση η η ηλ θε

τω Πι λα α α α α τω χα θι χε τε ε

ευ ω σε ε λε ε ε με ε ε ε γων δος μοι του ου

τον τον ξε ε ε ε με ε ε νον τον εχ βρε φους ω ως

ξε ε ε ε ε νον ξε νω ω θε ε εν τα α ε εν χο

ε ξε τον τον του μοι ος ο δο πq σμω ο ο ο ο ιο ο ο

ου ου ου σου μι οι λοι φυ μο ο ον ον νον ε ε

του α να α θα ες ε ε τε ουν ου ου ου ου ου χq

νον ε ε ε ιε ε ε ξε ω ως ιν ι ου ου ου πq δος

ον πq νον ε ε ε ε ε ε ξε ον το ον το του ι ι οι μοι

ξε νι ι ι ι ι ζο μαι βλε ε πει ει ειν του θα να

α α του ου το ξε ε ε ε νον χq δος μοι του ου ου τον το

ον ξε ε ε ε ε ε ε ε νον ηq οσ τις οι δε ε ξε

νι ι ι ι ζειν τους πτω χου ου ου ους τε ε χαι ξε ε ε ε

νους πq δο ο ος μοι οι του το ον τον ξε ε ε ε νον χq

ον E βραι αι οι οι τω ω φθο ο ο ο νω α πε ε

ξε ε ε ε ε ε νω ω σα αν χο ο ο ο ο ο ο ο

σμω δος μοι του ου τον τον ξε ε ε ε ε νον

ι να χρυ υ υ υ ψω ω εν τα α α α α φω

ο τι ξε νο ος ου ουχ ε ε χει ει τη ην χε φα λην

που χλι ι ι ι ναι δος μοι του ου ου ου ου ου τον τον

ξε ε ε ε ε νο ον ον η Mη η τηρ ο ρω

ω ω ω ω σα νε χρω ω θε ε ε ε ε εν τα

α ε ε βο ο ο ο ο ο α ω Υι ε ε

χαι αι Θε ε ε ε ε μου ει χαι τα σπλα α α

α α αγ χνα π′ τι ι τρω ω ω ω σκο ο μαι π′ και

χαρ δι ι ι ι ι ι αν π′ σπα α ρα α α ατ το

ο μαι νε ε χρον σε κα αθ ο ρω ω ω ω σα χ αλ

λα τη ση A α να στα α α α σει χ θαρ ρου ου ου

σα με γα λυ υ υ υ υ νω σε χ και αι του τοις

τοι νυν τοις λο ο ο ο ο ο ο γοι οι οι οι οις χ

δυ υ σω ω πω ω ων το ο ο ον Πι ι ι ι λα

α α α α τον π ο ευ σχη μων λα αμ βα α νει

του Σω τη η ρος το ο σω ω ω ω μα χ και φο βω εν σιν

δο νι ι ει λη η η η η σας και σμυ υ υ υ

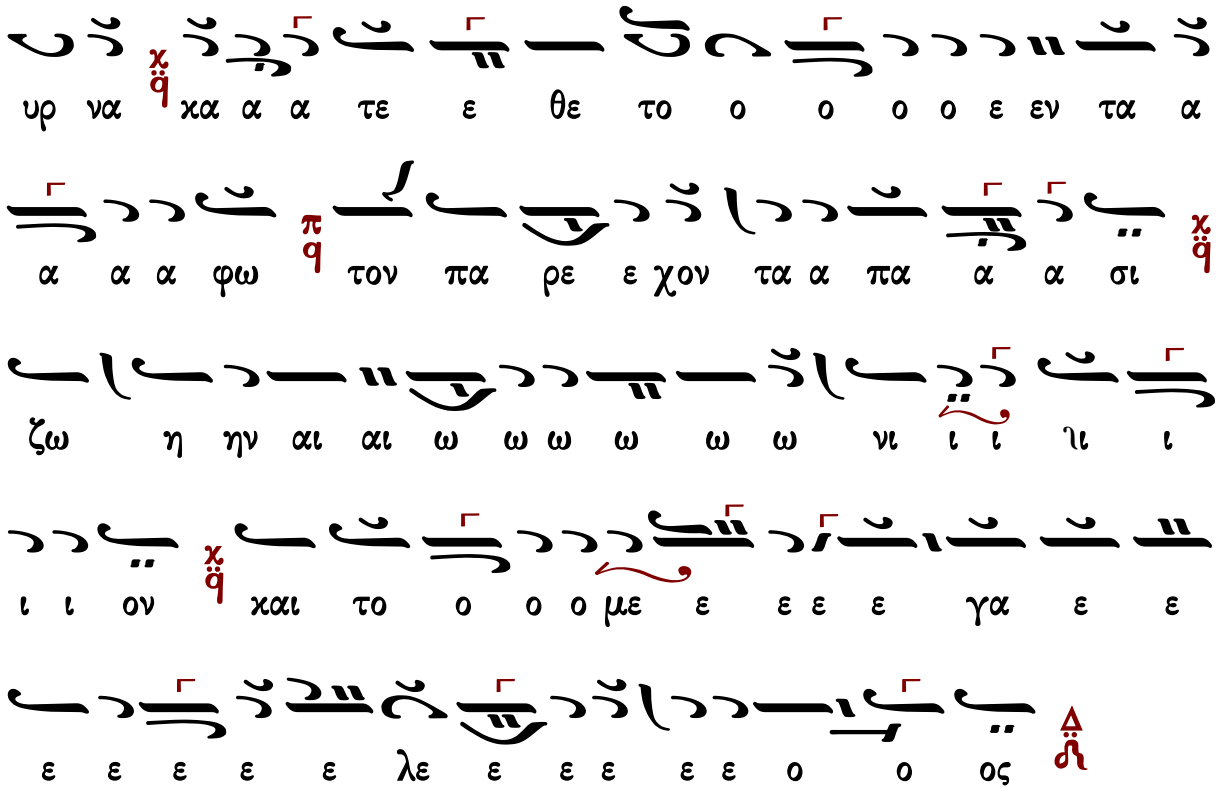

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐπάνοδος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ζαχαρίου Κ. Καραλλῆ Τηνίου

Σύντομον

Ἦχος λ ἀ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.598*

ι δι ου ου ου α ου α α α του ου να α α α σμα α τα α ε ε

ω Σω του τω η Δ ε ε ε εν γε α α α ρα αρ α ι ι

ο π τω ω α α α α α ος θα η η η η τη

ω σηφ θε ε α α σα με ε νος προσ ηλ θε τω ι ω ι Ι

ε ε ε ε ε ει ει ευ ε ε τε χε θι χα χ q τω α α λα ι Πι

ε ε ε ε γω ων δος μοι του ου ου τον τοον ξε z ε

ε ε ε νο ο ο ον τον ε εχ βρε ε ε ε φου ουους

ως ξε ε ως ξε ε νον π ξε ε ε νω ω θε εν

τα α ε εν χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

εν χο ο σμω χ q ο δο ο ο ος μοι δος μοι του ου τον τον Δ

ξε ε ε ε ε ε ε ε νον χ ο ο ο ον ο ο

μο φυ υ λοι μι σου ου ου ου ου ουν τες θα να του ου

σιν ω ως ξε ε ε ε ε ε ε νο ο ον χ χ δο ος μοι

δος μοι του ου το ον το ον ξε ε ε ε ε ε νο ο ον η

ον ξε νι ι ι ι ι ζο ο μαι αι βλε ε ε ε ε πει

ει ει ειν του θα να α α α α του το ξε ε ε ε

το ο ξε ε νον π δο ο ο ος μοι οι δος μοι του ου ου ου

τον τον ξε ε ε ε ε νον χ οσ τις οι οι οι οι οι δε ξε νι ι

ι ι ι ι ζειν λ τους πτω χου ου ου ου ου ου ου ους τε

χαι ξε ε χαι ξε ε νους π δο ο ος μοι του ου τον τον

ξε ε ε ε ε τον ξε ε νο ο ον ον E βραι οι

τω ω φθο ο ο ο ο νω α πε ε ξε ε ε νω

ω ω σαν χο ο ο ο σμω δο ο ο ο ος μοι

δος μοι του ου τον τον ξε ε ε ε ε ε ε ε νο ο ον

ι ναα χρυ υ υ ψω ω ω εν τα α α φω ω ο ο

ος ως ξε ε ε ε ε νο ος ουκ ε ε ε ε χει τη

ην κε ε φα λη η ην που κλι ι ι ι ναι δος μοι του ου

το ο ο ον τον του το ον το ον ξε ε ε ε του τον τον

ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τον ξε ε νον ον η η

μη τη ηρ ο ο ρω ω ω σα νε χρω θε ε ε ε εν

τα ε βο ο ο ο ο ο ο ο α α α

α ω Υι υι ε ε ε ε και Θε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε μου ει και τα

α α σπλα α α α ια τα σπλα α α α α α α αγ χνα

τι ι τρω ω ω ω ω σκο ο ο ο μαι αι αι αι

και καρ δι ι ι ι ι α αν σπα ρα ατ το ο ο ο

μαι αι νε κρο ο ο ο ο ον σε κα θο ρω ω ω ω

σα α αλ λα α α τη ση η η Α να στα α

σει ει θα αρ ρου ου ου ου σα με γα λυ υ υ

υ υ υ υ υ υ με γα λυ υ νω και του ου ου

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

σύντομον
στιχηραρικόν μέλος

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̈ Πα

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Μεγάλη Εβδομάς 1934 σ.386*

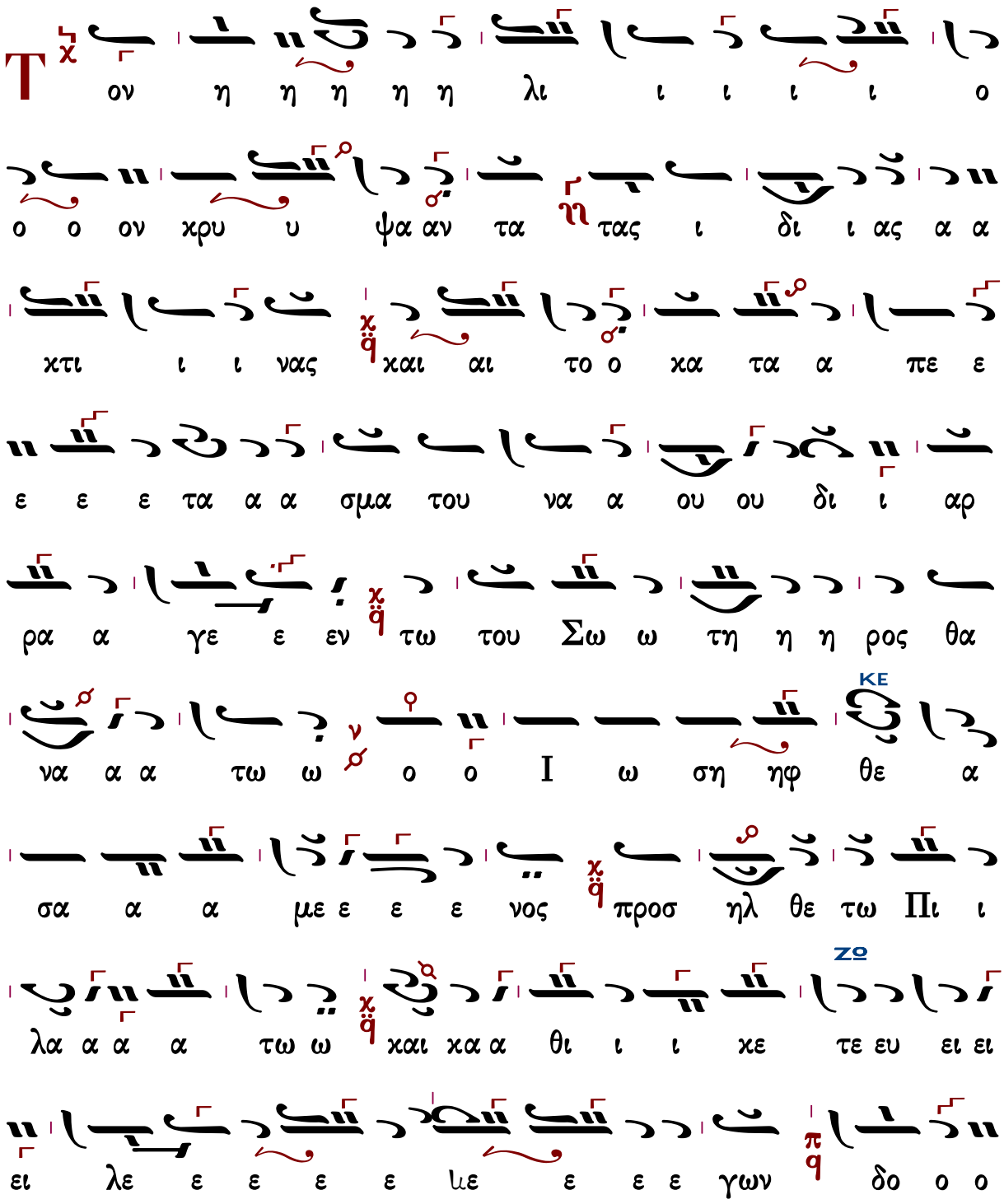

ον ο ο το ου ου ου ου μοι ος ο ο ο ο

ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ξε ον ο το

ε ε νον το ον εχ βρε ε ε ε ε φου ους ω ως

ξε ε ε νο ο ον ξε ε νω ω θε ε ε εν τα

α εν χο ο ο ο σμω δο ο ο ο ος μοι οι

του ου ου ου ου το ον το ον ξε ε ε ε νο ον ον ο

μο φυ υ λοι μι σου ου ου ου ουν τες θα να

του ου ου σιν ω ως ξε ε ε ε ε ε ε ε νον

δο ο ο ο ο ος μοι δος μοι του ου τον τον ξε ε

ε ε ε ε ε ε νο ο ον ον ξε νι ι ζο

ΠΑ
μαι αι βλε ε ε ε ε πειν του θα α να α α
α α του ου τον ξε ε ε ε ε νο ον
δο ο ο ο ο ος μοι οι του ου ου τον τον
ξε ε ε ε ε ε νο ο ο ον ος τι ις οι
οι οι δε ξε νι ι ι ι ι ζει ειν τους πτω χου ου
ΠΑ
ου ους τε ε χαι αι αι ξε ε ε ε ε νου ους
δο ος μοι οι οι οι δο ο ο ο ος μοι του ου ου
ΖΟ
τον τον ξε ε ε ε ε ε νον ον ε βραι οι τω
φθο ο ο νω ω α πε ξε νω ω σαν χο ο ο ο
ΠΑ
σμω δο ο ο ο ος μοι οι του ου ου τον τον

ξε ε ε ε ε νο ο ον ι ι να χρυ υ υ υ

ψω ω εν τα α α α φω ο ο ος ως

ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε νο ος ουκ ε ε ε

χει τη ην κε ε ε φα λη ην που ου χλι ι ι ι ναι

αι δος μοι οι του ου ου το ο ον του τον τον ξε ε ε

ε νο ον ον η η Μη τηρ κα θο ο ρω ω

ω ω ω σα α νε χρω θε ε ε εν τα α ε

βο ο ο ο ο ο ο ο α α α

ω ω Υι υι ε ε ε ε ε και Θε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε μου ει ει

και τα σπλα α αγ χνα α τι ι τρω ω ω ω ω

ω ω σκο μαι και καρ δι ι ι ι ι ι αν

σπα α ρα α α ατ το ο ο ο μαι νε ε κρο ο

ον σε καθ ο ρω ω ω ω σα α αλ λα α τη η

ση η α να στα α α σει θα αρ ρου ου ου ου σα με

γα λυ υ υ υ υ υ υ υ υ νω και αι

του τοι οις τοι οι νυν τοις λο ο ο γοις δυ σω πων

τον Πι ι λα α α τον ο ευ σχη η μων λα αμ βα

α α νει του Σω ω τη η η η ρο ο ος το σω

ω ω ω μα ο ο και αι φο ο ο ο ο

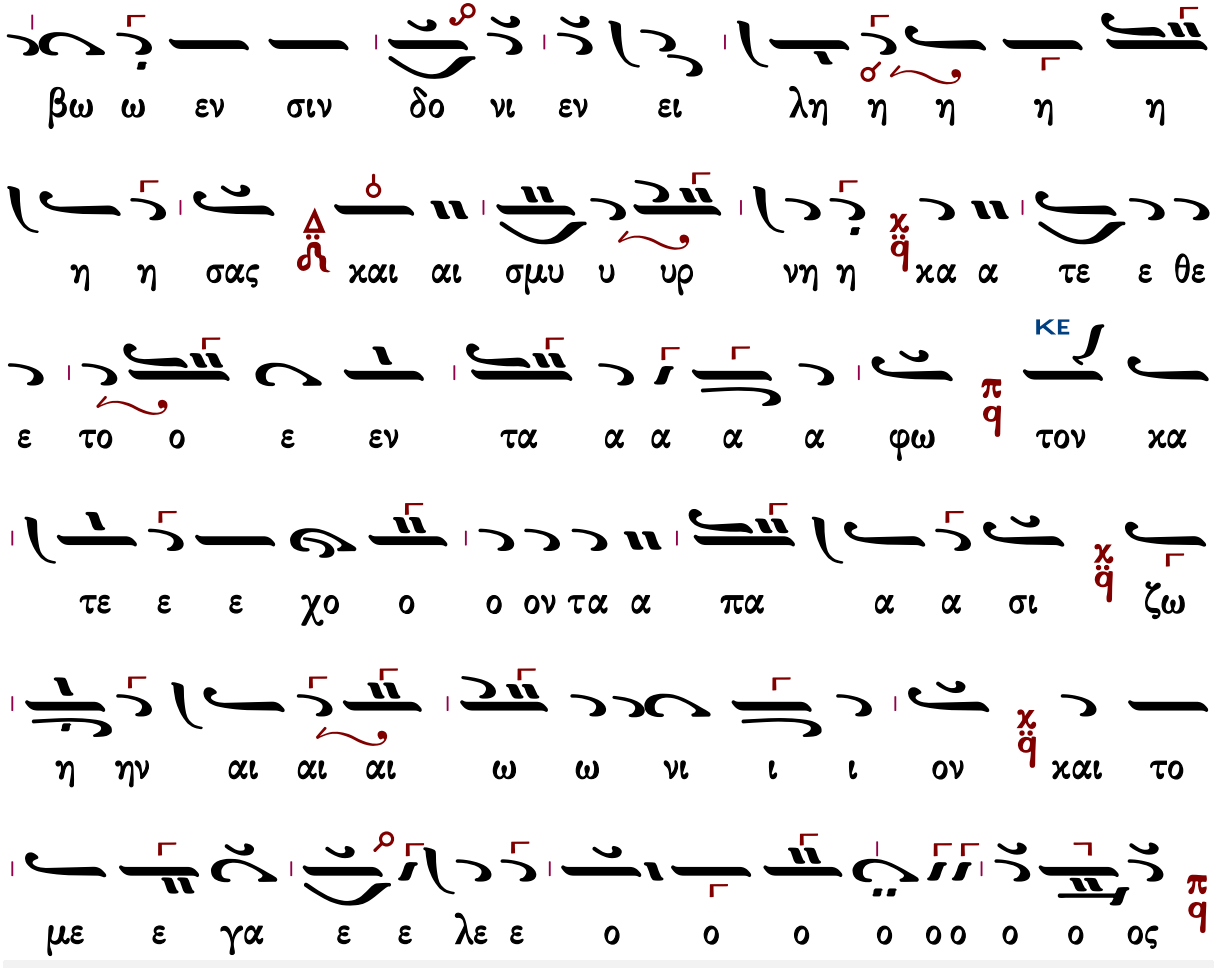

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐπάνοδος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ Πα

Δοσιθέου Κατουναικώτου
Μεγάλη Εβδομάς σ.297*

ἀργά καὶ χαμηλόφωνα

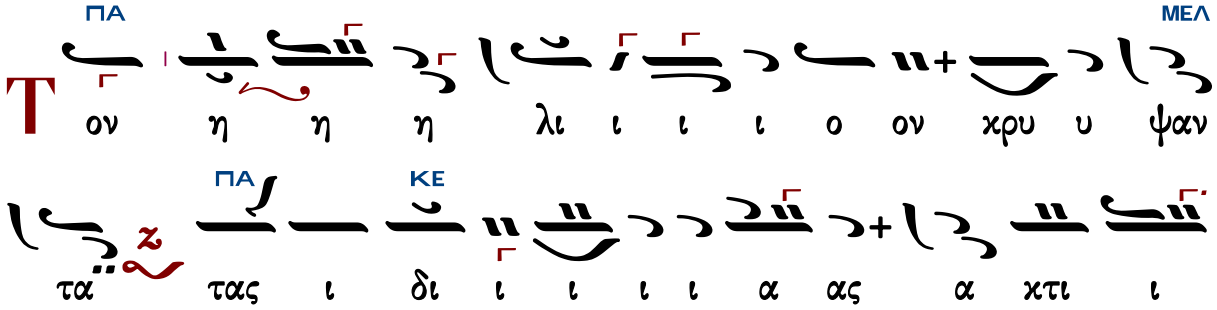

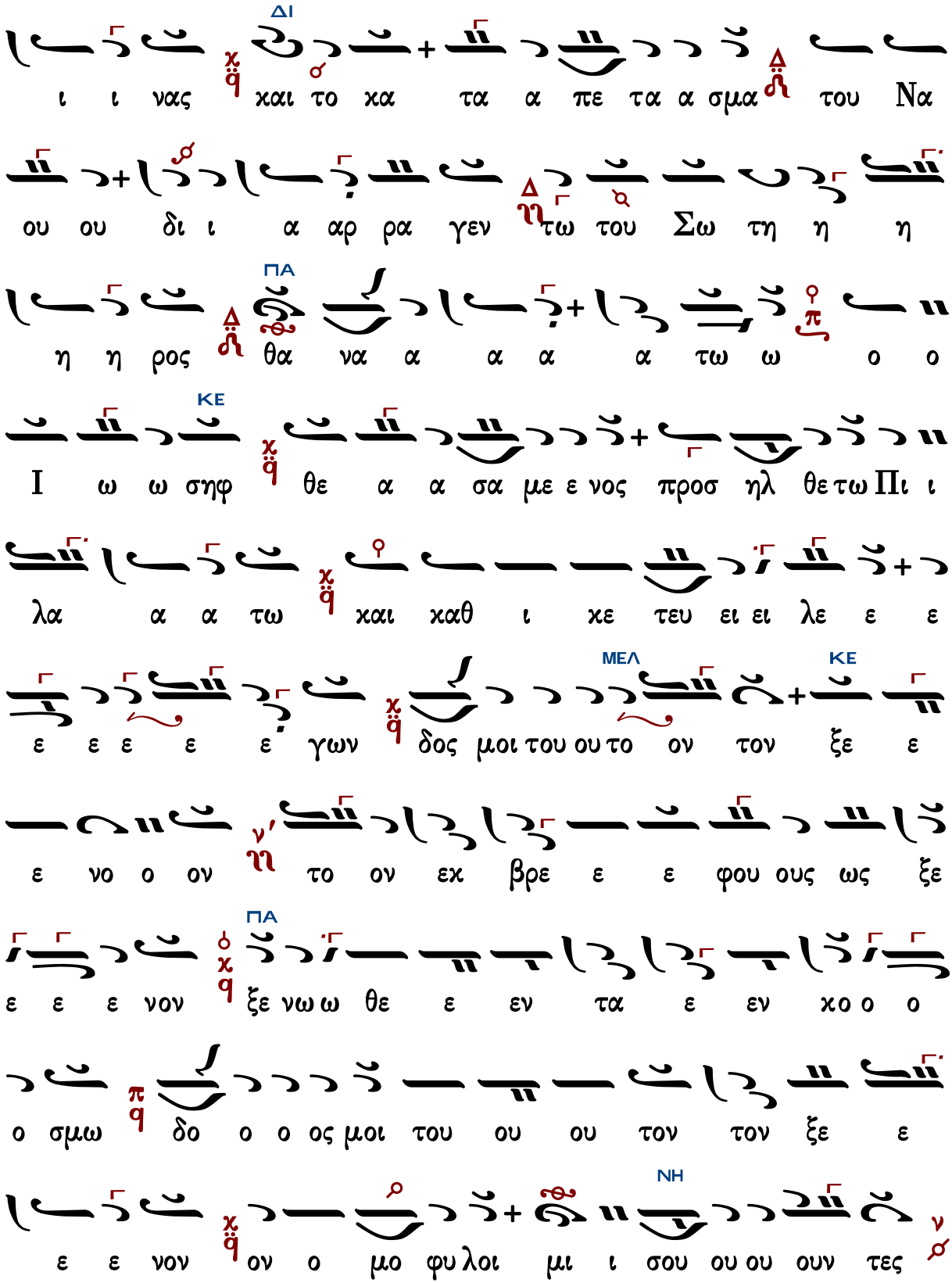
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΜΕΛ
ΝΗ
ι ι νας χαι το χα τα α πε τα α σμα του Να
ου ου δι ι α αρ ρα γεν τω του Σω τη η η
η η ρος θα να α α α α τω ω ο ο
Ι ω ω σηφ θε α α σα με ε νος προσ ηλ θε τω Πι ι
λα α α τω χαι χαθ ι χε τευ ει ει λε ε ε
ε ε ε ε ε γων δος μοι του ου το ον τον ξε ε
ε νο ο ον το ον εκ βρε ε ε φου ους ως ξε
ε ε ε νον ξε νω ω θε ε εν τα ε εν χο ο ο
ο σμω δο ο ο ος μοι του ου ου τον τον ξε ε
ε ε νον ον ο μο φυ λοι μι ι σου ου ου ουν τες

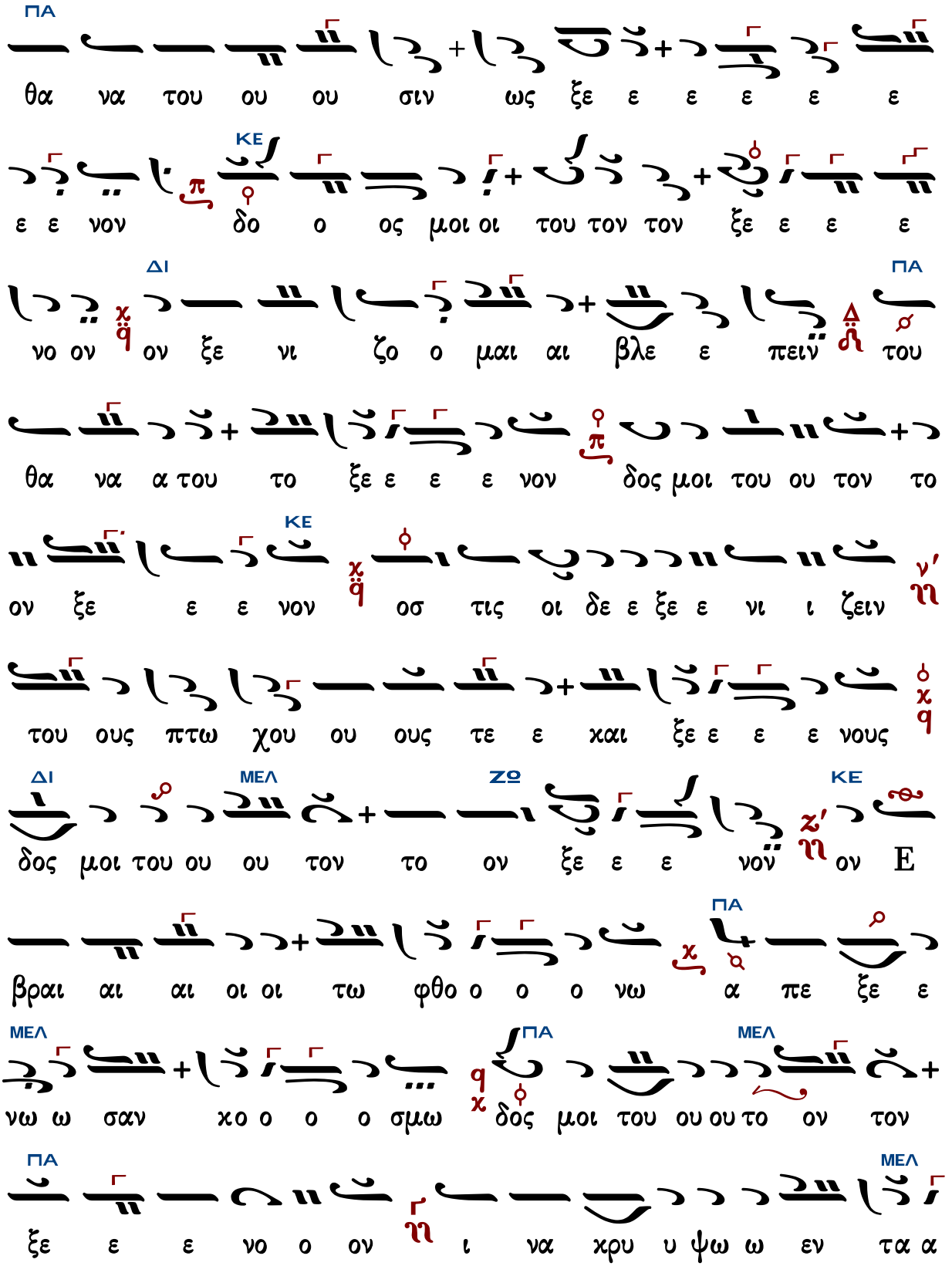
ΠΑ
θα να του ου ου σιν ως ξε ε ε ε ε ε
ε ε νον δο ο ος μοι οι του τον τον ξε ε ε ε
ΚΕ
ΔΙ
νο ον ον ξε νι ζο ο μαι αι βλε ε πειν του
ΠΑ
θα να α του το ξε ε ε ε νον δος μοι του ου τον το
ον ξε ε ε νον οσ τις οι δε ε ξε ε νι ι ζειν
ΚΕ
του ους πτω χου ου ους τε ε χαι ξε ε ε ε νους
ΔΙ
ΜΕΛ
ΖΩ
ΚΕ
δος μοι του ου ου τον το ον ξε ε ε νον ον Ε
ΠΑ
βραι αι αι οι οι τω φθο ο ο ο νω α πε ξε ε
ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
νω ω σαν χο ο ο ο σμω δος μοι του ου ου το ον τον
ΠΑ
ΜΕΛ
ξε ε ε νο ο ον ι να χρυ υ ψω ω εν τα α

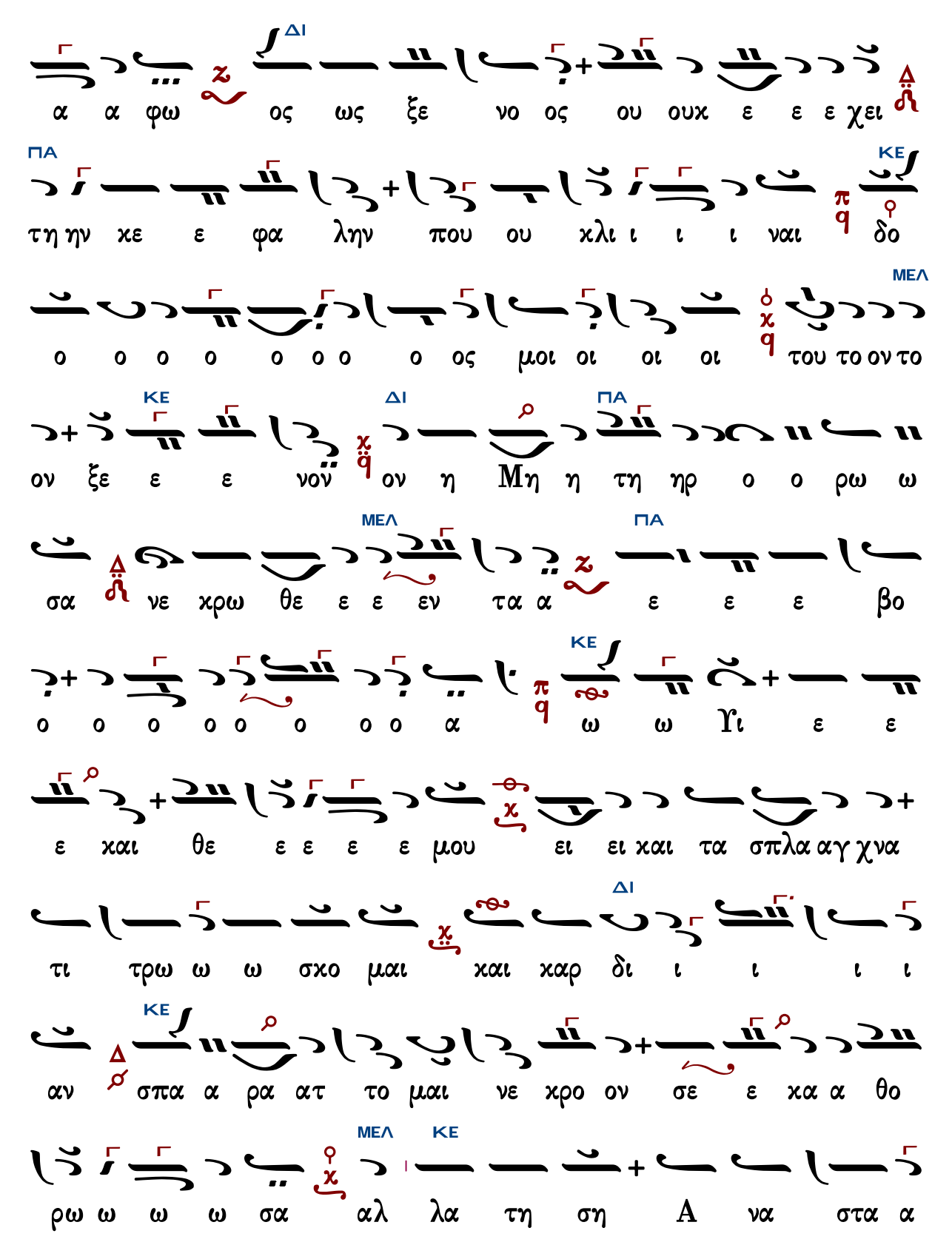
ΔΙ
α α φω ος ως ξε νο ος ου ουκ ε ε ε χει
ΠΑ ΚΕ
τη ην κε ε φα λην που ου χλι ι ι ι ναι δο
ΜΕΛ
ο ο ο ο ο ο ο ο ος μοι οι οι οι του το ον το
ΚΕ ΔΙ ΠΑ
ον ξε ε ε νον ον η Μη η τη ηρ ο ο ρω ω
ΜΕΛ ΠΑ
σα νε κρω θε ε ε εν τα α ε ε ε βο
ΚΕ
ο ο ο ο ο ο ο ο α ω ω Υι ε ε
ε και θε ε ε ε ε μου ει ει και τα σπλα αγ χνα
ΔΙ
τι τρω ω ω σκο μαι και καρ δι ι ι ι ι
ΚΕ
αν σπα α ρα ατ το μαι νε κρο ον σε ε κα α θο
ΜΕΛ ΚΕ
ρω ω ω ω σα αλ λα τη ση Α να στα α

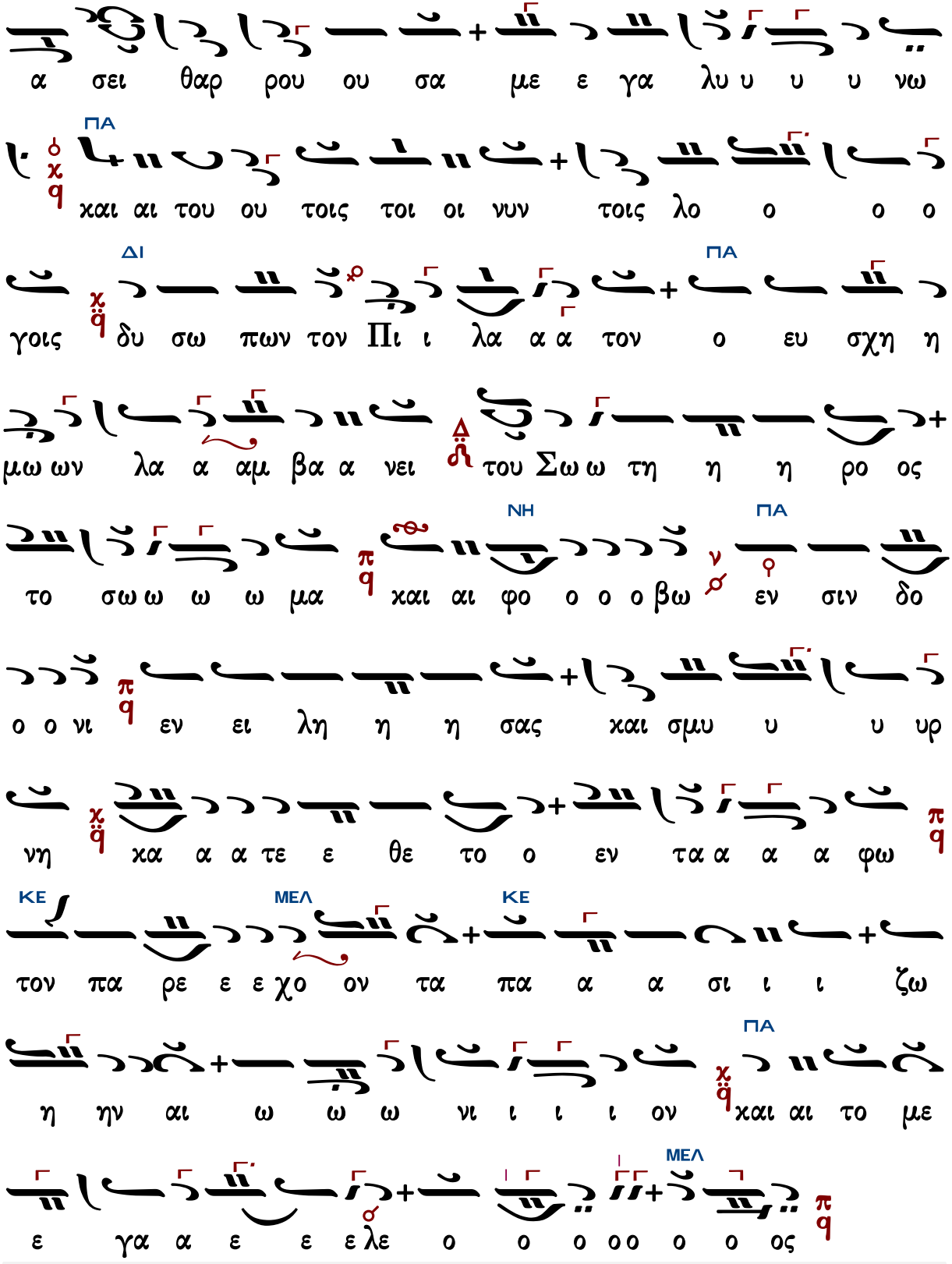
α σει θαρ ρου ου σα με ε γα λυ υ υ υ νω
ΠΑ
και αι του ου τοις τοι οι νυν τοις λο ο ο ο
ΔΙ
ΠΑ
γοις δυ σω πων τον Πι ι λα α α τον ο ευ σχη η
μω ων λα α αμ βα α νει του Σω ω τη η η ρο ος
ΝΗ
ΠΑ
το σω ω ω ω μα και αι φο ο ο ο βω εν σιν δο
ο ο νι εν ει λη η η σας και σμυ υ υ υρ
νη κα α α τε ε θε το ο εν τα α α α φω
ΚΕ
ΜΕΛ
ΚΕ
τον πα ρε ε ε χο ον τα πα α α σι ι ι ζω
ΠΑ
η ην αι ω ω ω νι ι ι ι ον και αι το με
ΜΕΛ
ε γα α ε ε ε λε ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἐμμανουὴλ Κροκίδη (1927-2011)

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

πρωτοπρεσβύτερος
Εμμανουήλ Κροκίδης
Χειρόγραφο Αθήνα 1968*

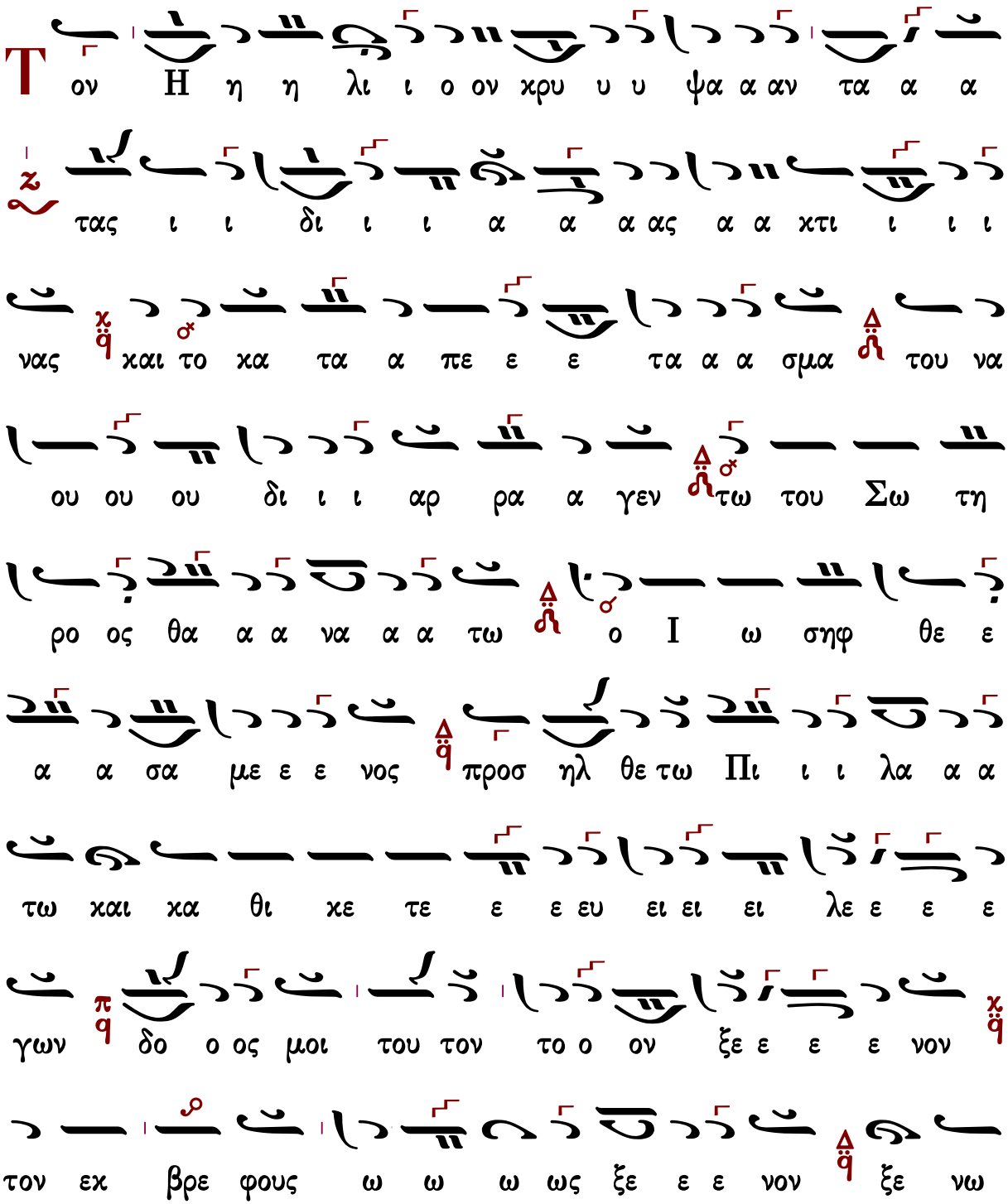

δο
σμω
ο
ο
ο
χο
εν
ε
ε
εν
τα
α
ε
ε
ε
ε
ε
ε
θε
ο
ο
ο
ο
ος
μοι
του
ου
ου
ου
ου
ου
ου
το
ον
το
ο
ον
ξε
ε
ε
ε
νον
ον
ο
ο
μο
φυ
υ
λοι
μι
ι
σου
ου
ουν
τες
θα
να
του
ου
ου
ου
ου
ου
ου
σι
ιν
ως
ξε
ε
ε
ε
νον
δο
ο
ο
ο
ο
ος
μοι
οι
οι
οι
οι
του
ου
ου
το
ον
το
ον
ξε
ε
ε
νον
ον
ξε
ε
νι
ι
ι
ζο
μαι
αι
βλε
ε
ε
πειν
του
θα
να
α
α
α
α
α
α
του
ου
το
ον
ξε
ε
ε
ε
νον
δο
ο
ο
ο
ο
ος
μοι
οι
οι
οι
ου
ου
ου
ου
ου
ου
το
ον
το
ο
ον
ξε
ε
ε
ε
νον
ο
στι
ις
οι
οι
οι
δε
ε
ε
ε
ξε
ε
νι
ι

ι ι ι ζειν χ q τους ππω χου ου ου ου ου ουους τε ε χαι

ξε ε ε ε νους π q δο ο ο ο ο ος μοι χ q του τον το ο

ον ξε ε ε ε νον χ q ον E βραι αι αι οι τω φθο ο ο

ο νω χ α πε ξε ε ε ε ε ε νω ω σαν χο ο ο

ο σμω π q δο ο ο ο ο ο ος μοι Δ ου ου ου ου ου ου

το ον τον ξε ε ε ε νον π q ι να χρυ υ υ ψω εν

τα α α φω q χ ος ω ως ξε ε ε νος ουχ ε ε

ε ε χει χ q την χε φα λη η ην που ου ου χλι ι ι ι

ναι π q δο ο ο ο ο ος μοι οι οι π q του ου ου τον τον

ξε ε ε ε νον q χ ον η η Mη τη ηρ χα αθ ο ρω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω σα α α α α νε χρω

θε ε ε ε ε ε εν τα α ε βο ο ο ο α ω

Υι ε ε ε ε και αι Θε ε ε ε ε ε ε ε Ιε ε

ε ε ε ε μου ει ει ει και τα σπλα α αγ χνα τι

τρω ω ω ω ω ω σκο ο ο ο μαι και κα αρ δι

ι ι αν σπα ρα α α α α α α ατ το ο μαι νε

κρο ο ο ο ον σε κα αθ ο ρω ω ω σα α αλ

λα τη η ση η η Α να στα α α α σει θαρ

ρου ου ου ου ου σα με ε γα α α λυ υ υ υ νω

και του τοις τοι οι οι νυν τοι οις λο ο ο ο γοις δυ σω

πων τον Πι ι ι ι λα α α τον ο ευ σχη μων

λαμ βα α α α νει του Σω ω τη η η η ρο ος

το σω ω ω ω μα ο χαι φο ο ο βω ε ε εν

σι ιν δο ο ο ο νι εν ει λη σας χαι σμυ

υ υ υ υ υρ νη κα τε θε ε το ο ε εν τα α

φω τον πα ρε χο ο ον τα α πα α α α α σιν ζω

ην αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω νι ι

ον και το με ε γα ε ε ε ε ε λε ε ο

ο ο ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐπάνοδος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ μαθήματος τούτου ἐλήφθησαν ὑπ᾽ ὄψιν καὶ αἱ μελοποιΐαι τῶν Νικολάου πρωτοψάλτου Σμύρνης καὶ Ζαχαρίου Καραλῆ.

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.263*

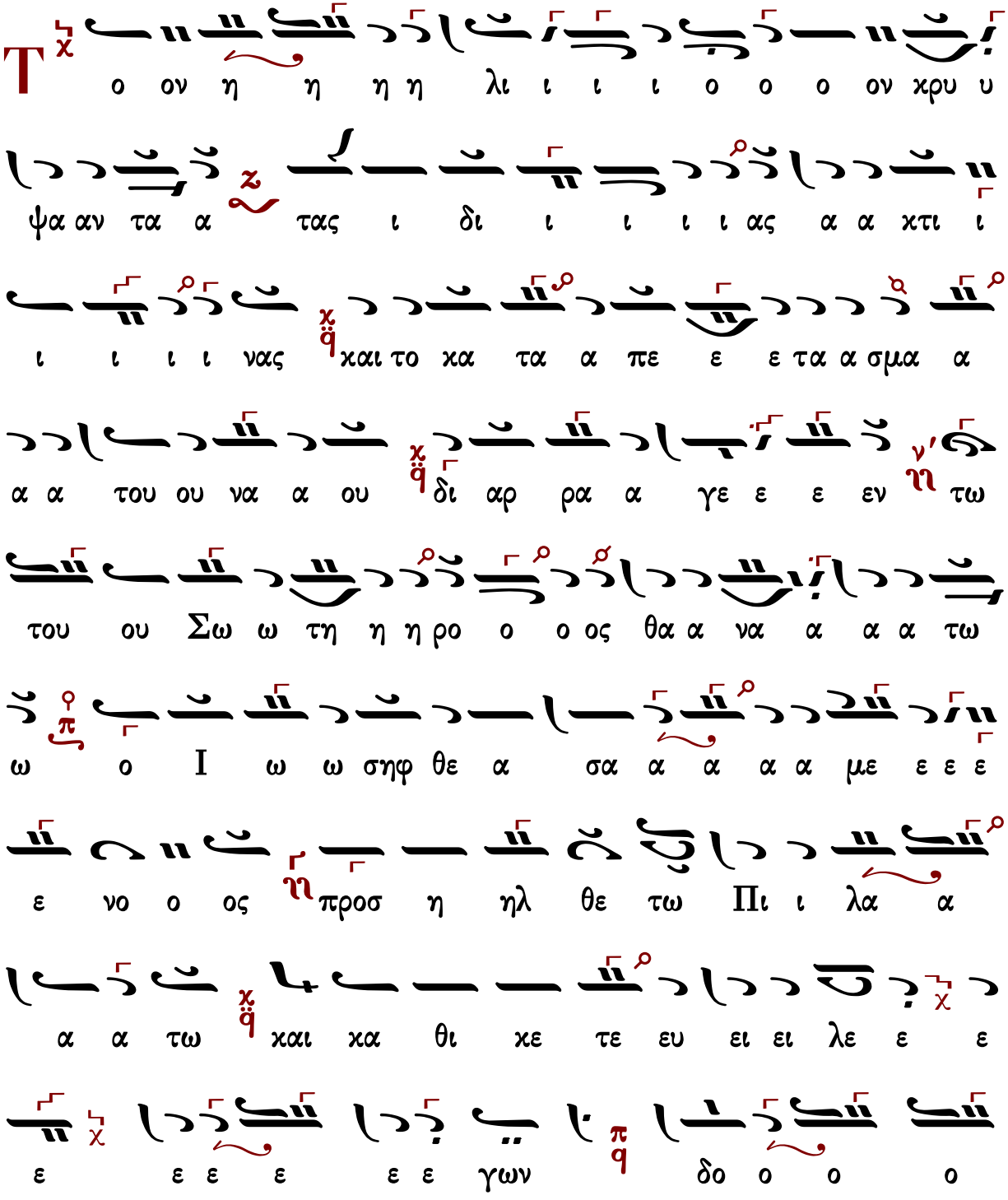

ο ος μοι του ου ου το ον το ο ο ον ξε ε ε ε

ε ε ε ε με ε ε ε νον q τον εκ βρε ε ε

ε ε ε φου ους ω ως ξε ε ε ε νον n ξε νω θε

ε εν τα α α ε ε εν κο ο ο ο σμω δος

μοι οι του ου ου τον τον ξε ε ε ε ε ε νον ον ο

ο μο φυ υ λοι οι μι ι σου ου ου ουν τε ες θα να του

ου ου ου σι ιν ω ως ξε ε ε ε ε ε ε ε ε

νο ο ον δο ο ο ο ο ος μοι οι του ου ου τον το

ον ξε ε ε ε νο ο ο ον η ον ξε νι ι ι ι

ι ι ζο ο μαι αι βλε ε ε ε πει ει ει ειν του θα να

ω ω ω νω ε ε ε ξε πε α ν νω ο ο ο ο ο ο
ο ο ο φθο ω τι ι αι αι αι αι αι αι βραι Ε ον ο
ο ν ξε ε ε ε ε ε ε τον ξε ε νο ο ο ον ν ξε ε ε ε
ο τον ον ου ου ου ου τον ου ου ος μοι ι ι ι ι δο ο ο ος ν
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ου ους τε ε ε χαι αι ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
δε ξε νι ι ι ζει ει ει ει ειν τους πτω χου ου
ε ε νο ο ο ο ον ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
του ου ου το ον τον ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε νο ο ο ον ο ος μοι ι ι ι ι δο ο ο ο ον ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
α α α α α του το ο ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ιοι μοι ος ο ο ο ο ο δο q π ωμω ο ο ο χο αν α σα
ε ξε ον ο ον το ου ου ου ου ου ου ου ου τον τον
ε ε ε ε ε νον q χ ι να χρυ υ υ υ ψω ε εν
ξε ως ος ο q χ φω α α α α α α α χ χ ο ρα
α φα χε την χει ε ε ε ουχ q η' ος ο ον ε ε ε ε
ος ο ο ο ο ο δο q χ ι ι ι ι ναι χλι ου που ην
ος ου ου ου ου ου τον τον ξε ε ε ε ιοι ιοι ιοι ιοι
ε ε ε ε ε νον ο ο ον η η Μη τη ηρ ο ο χ ο
ε α α ταα ε θε χρω νε α α σα ω ω ρω
ω ω α α α α α ο ο ο ο ο ο ο ο q χ βο

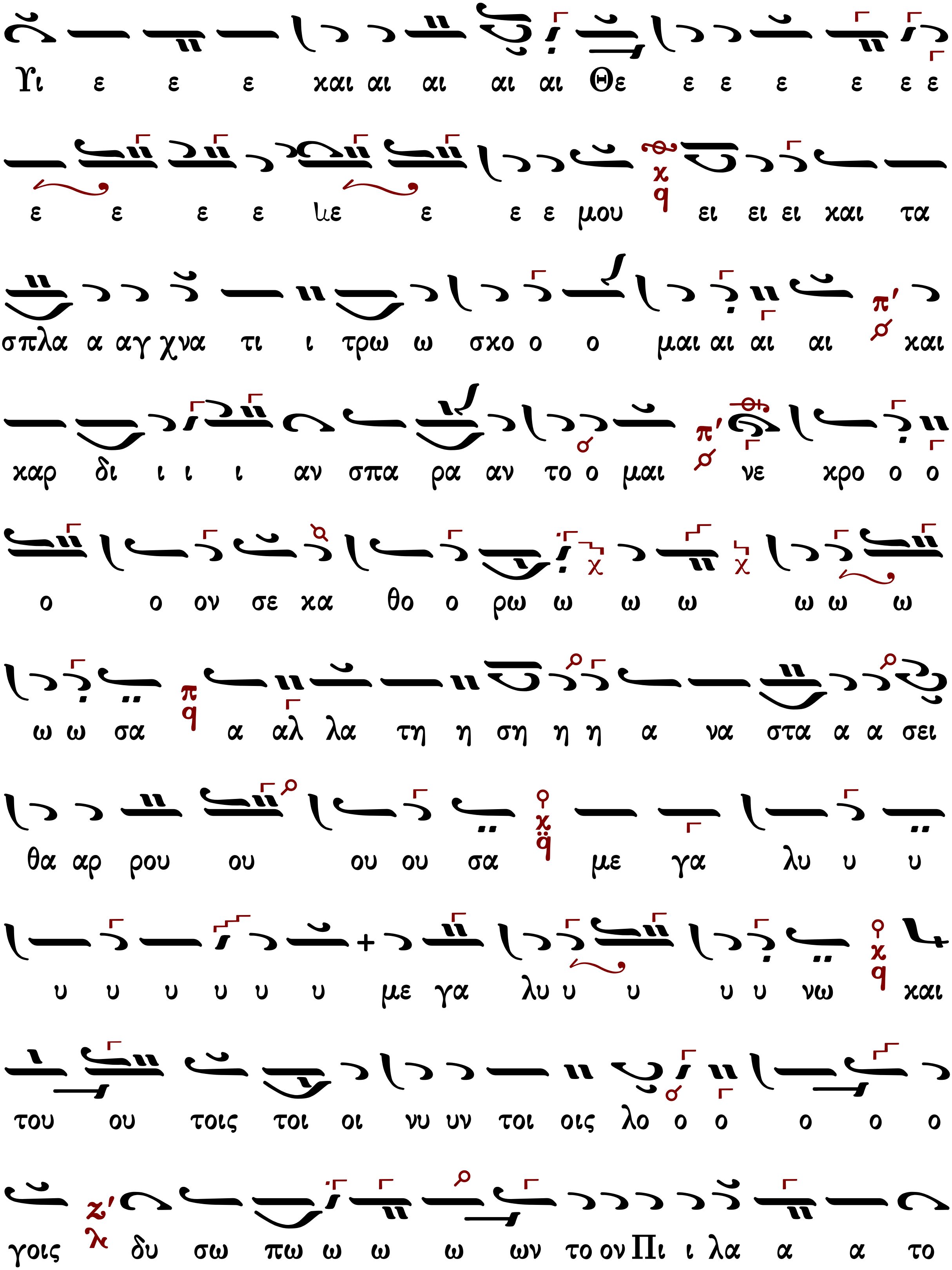
Υι ε ε ε και αι αι αι αι Θε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ιε ε ε ε μου ει ει ει και τα
σπλα α αγ χνα τι ι τρω ω σκο ο ο μαι αι αι αι και
καρ δι ι ι ι αν σπα ρα αν το ο μαι νε κρο ο ο
ο ο ον σε κα θο ο ρω ω ω ω ω ω ω
ω ω σα α αλ λα τη η ση η η α να στα α α σει
θα αρ ρου ου ου ου σα με γα λυ υ υ
υ υ υ υ υ υ με γα λυ υ υ υ υ νω και
του ου τοις τοι οι νυ υν τοι οις λο ο ο ο ο ο
γοις δυ σω πω ω ω ω ων το ον Πι ι λα α α το

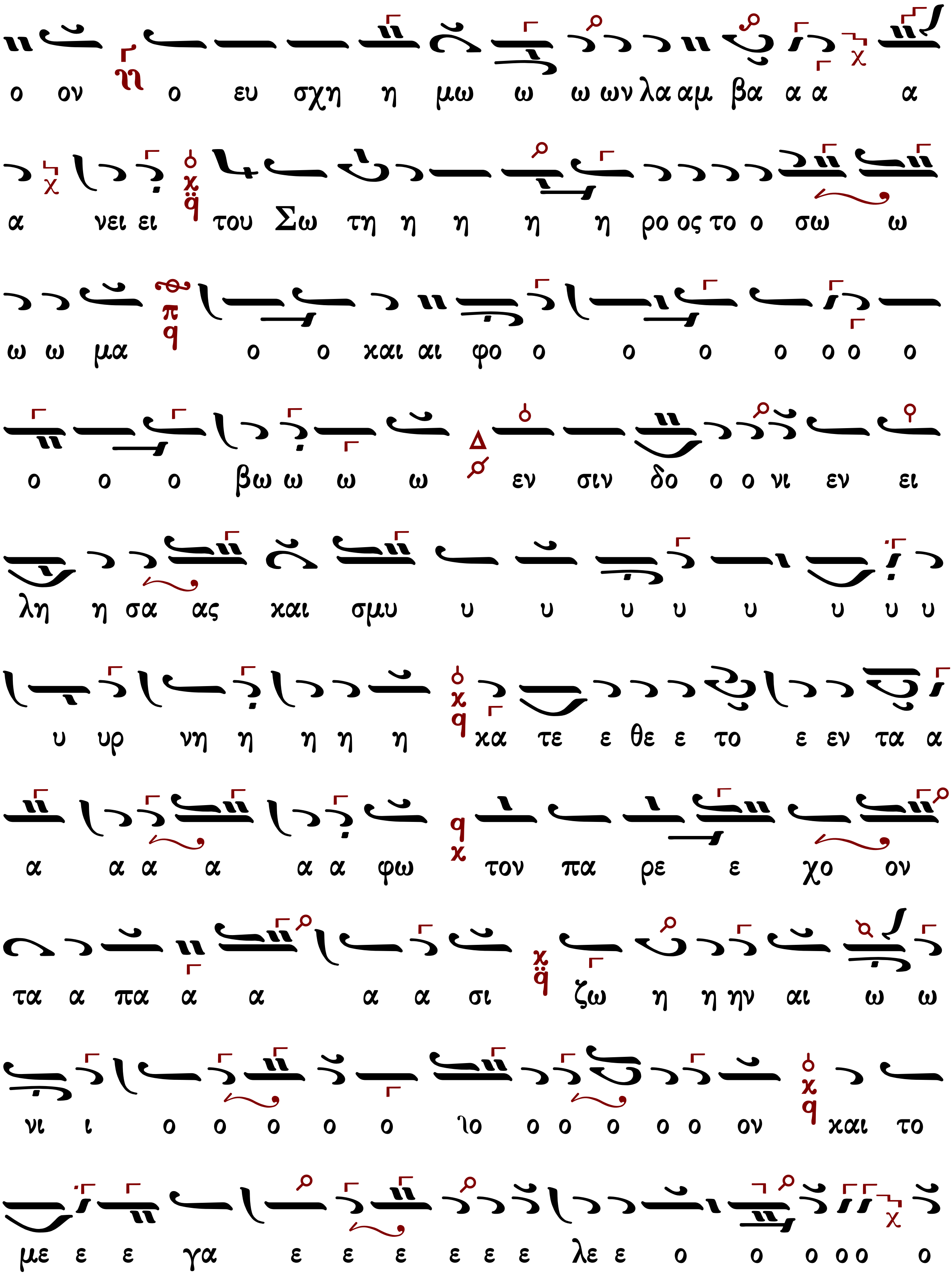
ο ον ο ευ σχη η μω ω ω ων λα αμ βα α α α
α νει ει του Σω τη η η η η ρο ος το ο σω ω
ω ω μα ο ο και αι φο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο βω ω ω ω εν σιν δο ο ο νι εν ει
λη η σα ας και σμυ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υρ νη η η η η χα τε ε θε ε το ε εν τα α
α α α α α α φω τον πα ρε ε χο ον
τα α πα α α α α σι ζω η η ην αι ω ω
νι ι ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ον και το
με ε ε γα ε ε ε ε ε ε λε ε ο ο ο ο ο ο

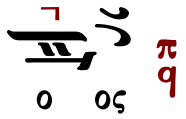

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ ἡ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου*

νω ω θε ε ε ε εν τα α εν χο ο ο ο σμω δος μοι

του τον το ον ξε ε ε ε ε ε νο ον ον ο μο φυ

λοι μι ι σου ου ου ουν τες θα να του ου ου ου ου

σι ιν ως ξε ε ε ε νον δος μοι του ου τον το ον

ξε ε ε νον ον ξε νι ζο μαι αι βλε ε ε πων του θα

να α α α του ου το ξε ε ε ε νον δος μοι του

ου τον το ον ξε ε ε ε νον ο στις οι οι οι δε ξε ε

νι ι ι ζειν τους πτω χου ου ου ους χαι αι τους ξε ε ε ε

νους δος μοι του ου τον τον ξε ε νον ον Ε βραι οι

τω ω φθο ο ο νω α πε ξε ε ε ε νω ω

σαν χο ο ο ο σμω δος μοι του ου ου τον το ον ξε

ε ε νον ι να χρυ ψω ε εν τα α α φω ος ως

ξε ε νος ου ουχ ε ε ε ε χει ει τη ην κε ε φα

λη ην που χλι ι ι ι ναι δος μοι του ου τον το ον ξε

ε ε ε νον ον η μη τηρ ο ρω ω ω σα νε χρω

θε ε ε εν τα α ε βο ο ο ο α ω Υι ε

ε ε και Θε ε ε ε ε μου ει και τα σπλαγ χνα τι

τρω σκο ο μαι και καρ δι αν σπα ρα ατ το ο μαι

νε χρον σε κα α α α θο ο ο ρω ω ω σα α αλ

λα τη ση Α να στα α σει θαρ ρου σα με ε

γα α α λυ υ υ υ υ νω χαι του τοις τοι οι νυν τοις οις

λο ο ο ο γοις δυσ ω πων τον Πι λα α α τον ο

ευ σχη μω ων λα αμ βα α νει του Σω ω τη η η

η η ρος το σω ω ω ω μα ο χαι φο βω ε

εν σι ιν δο ο νι εν ει λη σας χαι αι σμυ υ υρ

νη κα τε θε το ε εν τα α α φω τον πα ρε ε

χον τα α πα α α α α σι ζω ην αι ω ω ω ω

ω ω ω νι ι ι ι ιι ι ι ι ι ον χαι αι το

με ε γα ε ε λε ο ο ο ο ο ο ο ο ος